

misisse q̄ scriptisse ali⁹ iuuenit: sed sicut vnicuique ipsi
ratui ēnō sup̄stā cooptationē sui laboris adiunxit.
GLO. Sublimitas at euāgelice doctrine existit
qđē pīo et cī excellētissima auctoritate. **AVG.** ð
cō.euā. Inter oēs enī diuinās auctoritates q̄ factis
Iris st̄tūtē: euāgeliū merito excellit: cui⁹ pīo pdicā
tores apli fuerūt: q̄ dñm iesū saluatorē nr̄m christi
etīā carne pītē viderūt. quorū qđā hoc ē matthe⁹
iobānes etīā scripta de illo q̄ scribēda visa sūt: libris
singulis ediderūt. Ac ne putaret qđ attinet ad pīcipi
endū ac pdicādū euāgeliū iteresse aliqd: vt̄ illi an
nunciat q̄ cūdē dñm h̄i carne apparētē securi sunt:
an alij q̄ ex illis cōpta fideliter crediderūt: diuīa p̄
uidētia procuratū ē p̄ sp̄m sc̄m: vt̄ qbusdā etīā ex illis
q̄ pīmos aplos lequebat: nō solū ānnunciādi vez ēt
scribēdi euāgeliū tribuerē auctoritas. **GLO.** Et
sic patet q̄ sublimitas euāgelice auctoritatis a xpo
depēdet. et hoc designat ī v̄bis pphete pīmissis cum
dī. Sup̄ mōtem excelsi ascēde tu. Mons enī excel
sus chri⁹t̄ ē: de quo idem iſaias dicit: Errit in nouissi
mis dieb̄ p̄parat⁹ mons: dom⁹ dñi ī v̄tice montiū
i. sup̄ oēs sc̄os q̄ a mōte christo mōtes dicūl: q̄ de
plenitudine ei⁹ oēs accepim⁹. Recte aut̄ ad matthe
um dī. Sup̄a mōte excelsi ascēde tu: q̄ sicut pre
dicū ē ipse ī pp̄a psona sc̄a christi vidit et ei⁹ doctri
na auduit. **AVG.** de q̄.euā. Illō aut̄ discutiēdū ē
qđ solet nonnullos mouē: cur ipse dñs nihil scriperit
ve alijs de ipso scribētib⁹ necesse sit credē. **S**z nequa
qđ dicēdū ē: q̄ ipse nō scriperit q̄n qđē mēbra ei⁹ id
opata sūt: qđ dictāte capite cognouerūt. Quicqđ. n.
de līns factis et dictis nos legē voluit: hoc scribēdū
illis tāqđ suis manib⁹ sperauit. **GLO.** Secūdo ēt
h̄i euāgelica doctrina sublimitatē v̄tutis. vii aplūs
dicit: q̄ euāgeliū v̄tutis dei ēī salutē oī credenti. **E**t
hoc ostendit ppheta ī pīmissis v̄bis cū dicit: Exalta in
fortitudine vocē tua: i quo ēt et modum euāgelice
doctrine despat̄ i exaltatōe vocis: p̄ quā doctrine
claritas daf̄ intelligit. **AVG.** ad volusianū: Mo
dis enī ipse quo sc̄a scripture ostēt̄ oīb⁹ accessibil
ea q̄ apte st̄uet q̄si amic⁹ familiaris sine fuco ad cor
loqđ id doctor atqđ doctoz. **E**a v̄o que ī mysterijs oc
cultat: nec ipsa eloqđ sup̄bo erigit quo non audeat
accēdē mens tardiuscula et ieruditā q̄si paup ad di
uite: h̄i iuitat oēs hūlli fmone quos nō solū manife
sta pascat: h̄i ēt secreta exerceat v̄tut. hoc ī pīmptis
qđ i recoditis h̄is. **S**z ne apta fastidirēt̄ eadē rurs⁹
apta desiderat̄: desiderata quodāmō renouat̄ reno
uata suam̄ itūmat̄. Dis salubris et prava corrigit̄ et
prava nutrit̄: et magna oblectat̄ ingenia. **GLO.**
Sz q̄ vox exaltata lōgi⁹ audit̄: potuit ī exaltatione
vocis euāgelice doctrine publicatio designari: q̄ nō
ad vñā tñā gētē: h̄i ad vñiuersas natōes pdicāda nā
dāf̄. Predicāte inq̄t̄ dñs euāgeliū omnī creature.
GRE. Pōt̄ enī oīs creature noīe natio gentiū desi
gnari. **GLO.** Tertio aut̄ h̄i euāgelica doctrina al
titudinē libertati. **AVG.** In veteri enī testamēto
pter tpaliū bonoz. p̄missionē: malozqđ cōminati
onē fuos paris tpalis hierusalē. In nouo at̄ vbi si
des i petra charitatē q̄ let possit ip̄ler: nō magis ti
more pene qđ dilectōe iusticie liberos parit hierusa
lem eterna. **GLO.** Qñ et hāc sublimitatē doctrine
euāgelice ppheta designat dices: Exalta noli time

re. Restat aut̄ videre q̄b? et q̄ de cā hoc euāgeliū fit scriptū. **HIERO.** Matthe? enī euāgeliū in iudea hebreo finone edidit: ob eorū maxie cām q̄ i h̄ierlm̄ crediderāt ex iudeis: cū enī p̄mo p̄dicasset euāgeliū in iudea: volēs trāsire ad ḡates: pm̄ euāgeliūm̄ scripsit hebreice: qd̄ fratrib⁹ a q̄b? ibat ī memoria d̄ere liq̄t. Sicut enī necesse fuit ad confirmatōem fidei euāgeliū p̄dicari: sic et̄ hereticos scribi. **CHRY.** Corpus aut̄ sive narratōis ordinatuit matthe?: p̄mū ḡ na-
tūritatē: deinde baptis̄mū: tertio tētātōem: q̄rō do-
ctrinā: quinto miracula: sexto passionē: septimo resurre-
ctionē et ascēsionē ipsi⁹: non solū historiā de christo exponēt yolēs p̄ hoc: vēz etiā euāgelice vite statum
doce: qm̄ nihil ē q̄ ex parētib⁹ nascimur: nisi iterū p̄
aquā et sp̄m̄ renati fuerim⁹ ex deo. **P.** baptis̄mū āt
necessē ē diabolū stare: p̄ hoc q̄si oī sup̄ata fēcari
one fact⁹ idone⁹ ad docēdū. Siqdē sacerdos ē: do-
ceat et doctrinā suam bone vite q̄si miraculis factis
cōmēder: si laic⁹ ē operib⁹ doceat fidē. Deinde neces-
se ē extre nos de hoc stadio mūdi: et tūc restat vt ten-
tationū victoriā resurrectōis merces seq̄t̄ et gloria.
GLO. Patet igit̄ ex p̄missis euāgelice doctrine
materia scriptorū euāgeliū: numer⁹: figure: dīa: et or-
do: euāgelice doctrine sublimitas: et q̄b? hoc euāge-
liū sit cōscriptū: et ordo processus ipsi⁹. **CAP.I.**
Liber generatōis ic̄li chri-
stifilij dauid: filij abraam.
Quia faciē bōis Matthe? significat: q̄si
de boīe exorsus ē scribē dicēs: Liber ge-
neratōis. **RABA.** Quo exordio satis ostendit gene-
ratōis xpi fz carnē suscepisse iarrandā. **CHRY.**
Judeis enī euāgeliū scriptis: q̄b? sup̄flui erat expo-
nere diuinitatis naturā quā cognoscēbat: necessari-
um āt fuit eis mysteriū ic̄maratōis ostendē. Johānes
aut̄ cū gētib⁹ euāgeliū scriptis: q̄ nō cognoscēbat si
de⁹ filii bz: iō necessariū fuit p̄mū illis ostendē q̄z ē fili-
us dei de⁹: deinde q̄z carnē suscepit. **RABA.** Cuz
aut̄ paruā libri particulā teneat generatio dixit: Li-
ber generatōis. Lōsuetudo enī hebreoz̄ ē vt volu-
minib⁹ ex eorū p̄cipiis ipsoīt̄ noīa: vt est genēsis.
GLO. Planior aut̄ sensus ēēt: hic ē liber generati-
onis: sed h̄ ē mos in multis: vt Uſilio isaie: subaudis
hec ē. Generatōis aut̄ singularit̄ dī. q̄suis multe per
ordinē replicēt: qz p̄pī xpi generatōem cetere h̄ idu-
cunt. **GREO.** in ho. Tel iō libz hunc generatōis
noīat: qz hec ē toti⁹ disp̄sūtōis lūma et radix bono-
rū ouiz: deū hoīem sc̄i eēt: hoc enī sc̄o alia fz rōnē
sequebant. **REMI.** dicit āt: Li. gene. ie. chri. quia
nouerat scriptū eēt: Liber generatōis ade: et iō sic ex-
orsus ē vt opponēt libz libro: dā nouū: ade veteri:
qz oīa p̄ iū sūt restaurata q̄ p̄ illū sūt corrupta.
HIER. In isaia āt legim⁹: Generatōem ei⁹ q̄s enar-
abit: no ḡ putem⁹ euāgelistā pphete ēēt ūriū: vt qd̄
ille ī possibile dixit eēt affatu: hic narrare incipiat: q̄a
ibi de generatione diuinitatis: h̄ de ic̄maratōe dīū
ē. **CHRY.** in ho. Nec tūc pua estimes te audire hāc
audiens generationē: est enī valde ineffabile q̄ de⁹
et muliere nasci dignat̄ ē: et h̄ p̄genitores dauid
et abraā. **REMI.** Si aut̄ aliq̄s dixerit qz pphete ī
natūritate hūanitatis dicit: nō ē r̄iendū: Null⁹ ge-
nerationē dīū narravit fz pr̄r⁹: qz matthe⁹ et lucas

Iber generatōis iesu chri
sti filij dauid: filij abraam.
Quia facie bōis Matthe^o significat: q̄ si
de hoīe exorsus ē scribē dicēs: Liber ge
neratōis. **RABA.** Quo exordio satis oīdit gene
ratōes xp̄i f̄z carnē suscepisse mirandā **CHRYS.**
Judeis enī euāgeliū scriptis: qb̄ supflui erat expo
nere diuinitatis naturā quā cognoscēbat: necessari
um at̄ fuit eis mysteriū icarnatōis oīdē. **Jobānes**
aut̄ cū gētib^o euāgeliū scriptis: q̄ nō cognoscēbat si
de^o filii bz̄: iō necessariū fuit p̄mū illis oīdē q̄ ē fili
us dei de^o: deinde q̄ carnē suscepit **RABA.** **Luz**
aut̄ paruā libri particulā teneat generatio dixit: Li
ber generatōis. **Lōsuētudo** enī hebreoz̄ ē vt volu
minib^o et eoz̄ p̄cipiis iponāt noīa: vt est genesis.
GLO. Planor aut̄ sensus eēt: hic ē liber generati
onis. sed h̄ ē mos in multis: vt **Ulisio** isaie: subaudis
hec ē. Generatōis aut̄ singularit̄ or̄. quis multe per
ordinē replicet: q̄ pp̄t xp̄i generatōem cerere h̄ idu
cunt. **GREO.** in ho. Ciel oī libz hunc generatōis
noīat: q̄ hec ē toti^o dispēlatōis sumā t̄ radit bono
rū oīuz: deū hoīem sc̄n eēt: hoc enī sc̄o alia f̄z rōnem
sequebant. **REMI.** dicit at̄: **L.** gene. ic. chri. quia
nouerat scriptū eēt: Liber generatōis ade: t̄ iō si ex
orsus ē vt opponēt libz libro: **Dā nouū** ade veter
i: q̄ oīa p̄ istū sūt restaurata q̄ p̄ illū sūt corrupta.
HIER. In isaia at̄ legim^o? Generatōem ei^o? q̄s enar
abit: nō ḡ putem^o euāgelistā pphete eēt ūriū: vt qđ
ille ip̄ossible dixit eēt affatu: hic narrare incipiat: q̄a
ibi de generatione diuinitatis: h̄ de icarnatōe dc̄ni
ē. **CHRYS.** in ho. Nec nū quia estimes te audire hac
audiens generationē est enī valde ineffabile q̄ de^o
et muliere nasci dignat^o ē: t̄ h̄e p̄genitores dauid
t̄ abraā. **REMI.** Si aut̄ aliq̄s dixerit q̄ pphete d̄
natūritate huānitatis ditit: nō ē r̄ndendū: Null^o ge
nerationē dñi narrauit h̄ pr̄ar^o: q̄ matthe^o t̄ lucas

~~Matthew~~

RABA. In hoc autem quod dicitur: Iesu Christi, regale et sacerdotiale in eo exprimit dignitatem, nam Iesus quod non habuit nisi psagiū pertulit: prius post moysen in populo Israel dominum tenuit. Aaron vero mystico consecratus vnguento per misericordiam fuit. **AVGV.** de quod non est vere testa. Quod autem per oleumunctionem pertinabat deus illis quod in reges vel sacerdotes vnguentum: hoc pertinet spiritus sanctus domini christo addita expiatio. Spiritus enim sanctus purificavit quod de maria virgine et corpore salvatoris perficit: et hoc est vincio corporis salvatoris quem christus est appellatus. **CHRY.** sup matth. Quod vero ipsa prudenteria indeorum negabat Iesum de David semine esse natum: subdit: Filius David: filius Abraham. Quare autem non sufficiebat dicere illum filium Abraham solius: aut David solius: quod ad ambos de Christo nascituro ex eis promissio fuerit facta: ad Abraham quod dicitur: Et in semine tuo benedicentes omnes gentes terre. Ad David autem ita: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. **Johannes** g. vtriusque filium dixit: ut vtriusque promissiones in Christo ad impletas consideret: deinde quod Christus tres dignitates fuerat habitus: rex: prophetus: sacerdos. Abraham prophetus fuit et sacerdos. sacerdos sicut deus ad illum dicit in genesi: Accipe mihi vacuam ruffam: sicut ait dominus ad Abimelech de illo: Propheta est et orabit pro te. David rex fuit et prophetus: sacerdos autem non fuit. **Johannes** g. amboque filii nostrarum est ut vtriusque prius triplex dignitas originali iure recognoscatur in Christo. **AMBR.** O. sup luc. **Johannes** g. etiam duos generis auctores elegit: unum quod de cognatione populi promissum accepit: alterum quod de generatione Christi oraculum consecutus est. Et idem sit ordine successione posterior: post tantum describitur: quod plus est promissum acceptissimum de Christo quam de ecclesia quod est per Christum: potius enim quod salvat eos quod salvat. **HIERO.** Ordo etiam posterior: sed necessario computatur: si enim primus posuissest Abraham: et postea David: rursus ei repetendum fuit Abraham ut generationis series texeretur. **CHRY.** sup matth. Altera autem ratio est: quod regni dignitas maior est quam naturae. nam et si Abraham precedebat in tempore: David procedebat in dignitate.

GLO. Quia vero ex hoc titulo apparet totum humic librum conscribi de Iesu Christo: necessarium est per cognoscere quod sit sentientia de ipso. sic enim melius exponi potuerit quod in hoc libro de eo dicuntur. **AVG.** de quod euangelium. Error autem hereticorum de Christo tribus generibus terminatur: aut de divinitate: aut de humilitate: aut de virtute. **AVG.** de here. **Cheriton** g. et Ebion Iesum Christum hominem tristis fuisse dicerunt: quos fecit paulus famula Christi non semper fuisse: sed ei initium ex quo de Maria natu est assuerat: nec enim aliquid amplius quam hominem putat: et hec heres postea a Photino confirmata est. **AVG.** de hereticis: Johannes autem apostolus istius insania longe ait spiritu conspicie cum alto ipse soproze demersum sue vocis per sonio excitat dicens: In principio erat verbum. **Si** ergo quod in principio erat apud deum: non relinquit in nouissimo tempore originis sue ab homine principium sumperit. Itē inquit: Per glorificata me illa gloria habui apud te plusquam mundus fieret. audiatur photinus eum gloriam ait principium possidere. **AVG.** de here. Nestorius autem pueritas fuit ut hominem non modo ex beata Maria virginem genitum predicaret: quem verbum dei non unitatem profane et in societate separabilem receperisset: quod catholicorum aures nequaquam ferre potuerunt. **AVG.** ad monachos Egypti. Ait enim apostolus

luis de vnigenito: quod cum in forma dei esset: non rapina; arbitratus est esse se equali deo. Quis est ergo ille qui in forma dei: aut quo exinanitur est: et descendit ad humilitatem secundum hanc formam: Et quod si predicti heretici in duos diuidentes Christum. id est in hominem et verbum hominem dicunt sustinuisse exinanitionem: separantes ab eo deum verbum: preconditum est quod in forma et in equalitate intelligitur: et fuit prius sui ut exinanitionis sustineret modum. Sed nihil creature est: si secundum propriam in telligatur naturam in prius equalitate: quod ergo exinanitur dicitur: et ex qua eminencia ut etiam homo descendit: aut quo intelligitur assumptissime tanquam non habens in principio seruit formam: Sed autem quod verbum prius in equaliter existens habuit in homine nato per mulierem. Et hec est exinanitionem. Lerte audio filium dicentem sanctis apostolis: Si quis diligit me: verbum meum custodiet. Unde quod in eis qui se diligunt: se et sibi cohabitare dixit deus precium. Putas ergo ipsum exinanitum et vacuatum: dabimus et sibi formam accipisse: quod indulgentiam se ait a sanctis facit missione. Quid autem spiritus habitat in nobis putatis et ipse haec nationis dispensationem adimpleret. **ABBAS** fidorus ad archipres. Uerum ne vniuersa annumeremus: unum ad quod vniuersa intendunt dicemus: quod illum quod deus erat: humilius loqui et dispensatum simul et utile est: et nihil inutilabili nature praedicat. **E**st vero quod homo est: divina et supernaturalia quedam loco sume presumptionis est malum: nam regi quodlibet inter et humilius aegae: militi vero non licet impiales voces emitte. Si igitur deus erat humilius etiam humilius locum habuit. Si vero homo tamen erat: excelsa non habuit locum. **AVG.** de here. Sabellicus discipulus Noeti quodam prophetarum: qui dicebat Christum eundem et precium et spiritus sancti. **AVG.** de hereticis. **D**omi? aut insanissimi furoris audacia celestium testimoniorum auctoritate frenabo ad demonstrandam proprie substantie filij personae: non illam quod homini suscepto congruere cauillat assumentes: sed illa in medium perserens testimonia: quod sine vello anticipitis intelligere: tie scrupulo diuinitati eius copere oes pariter continent. In genere si enim deus dixisse legimus: Faciam hominem ad imaginem et similitudinem nostram. Ecce pluraliter dicit **Sabellius**: alius videlicet indicans ad quem loquenter factus est dominus. Si vero est: ad imaginem suam fecisse diceret: nunc autem alii et alteri imaginem apertam fecisse describent. **GLO.** Alij vero vera Christi humilitatem negauerunt. **Ualentinus** enim dixit Christum a priori missum spiritale vel celeste corpus: attulisse: nihilque assumptissime de Maria virginem: sed per illam tanquam per riuum aut fistulam sine assumptione carne transisse. Nos autem non id credimus: natum ex Maria virginem quod aliter in vera carne existere atque hominem apparet: sed quod sic scriptum est in ea scriptura cui nisi crediderimus: nec Christiani nec salvi esse poterimus. Si autem de celesti vel aerea vel humida creatura corpus assumptum vellerem computare: in humana carnis verissima qualitate hoc ei potuisse facere quod negaretur. **AVG.** de here. **M**anicheus vero dixerunt: phantasmatum esse dominum Iesum Christum: nec feminino posse nasci ex vetero. **AVG.** lxxviii. q. **S**i phantasmatum fuit corpus Christi: se felli Christi: et si fallit: veritas non est. Est autem vita Christi: non ergo phantasmatum fuit corpus eius. **GLO.** Et quod principium huius evangelij et est evangelium secundum lucam manifeste ostendit Christum natum ex semina: ex quo apparuit vera Christi humilitas: ergo vtriusque evangelij principia negantur. **AVG.** de

faustū: vñ fāst⁹ dicit: Euāgeliū qđē a pđicatōe xp̄i
 t eē cepit t noīari: i quo ipse nūsq; se natū ex hōib⁹
 dicit. At vō genealogia a deo nō ē euāgeliū: vt nec
 ei⁹ scriptor ausus fuerit eū euāgeliū noīare. Quid
 enī scribit: Liber generatōis iſu christi filij dauid:
 nō ḡ liber euāgeliū iſu christi: h̄ liber generationis
 At vero Marc⁹ qz generatōem iſribē nō curauit.
 h̄ tñ pđicatōem filij dei qđ est euāgeliū: vide qz cō
 petenter sit exorsus. Euāgeliū inquit iſu christi filij
 dei: vt h̄ satis appareat genealogia nō eē euāgeliū
 nāq; t ī ipso mattheo post iuclū iohānē i carcere
 tūc legit iſu cepisse pđicare euāgeliū regni. Ergo
 qcqd an̄ hāc narrat: genealogia eē cōstat: nō euā
 giliū. Ad iohānē ḡ t marcū me contuli: quoz mibi
 principia nō imerito placuerūt: qz nec dauid nec ma
 riā inducit nec ioseph ⁊ quē Augustin⁹: Quid ḡ r̄
 debet aplo dicēti: Mēnor esto iſum christū resur
 rexisse a mortuis ex semie dauid fin euāgeliū meū.
 Quod aut̄ erat apli pauli euāgeliū: hoc etiā ceteroz
 aploz t oīuz fideliū. hoc enī alibi dicit: Siue ego si
 ue illi euāgeliū pđicauerūt. AVG. de heresi. Arri
 ani aut̄ prez t filii t sp̄iſci voluit eē vñ⁹ eiusdēqz
 substātie: nature: aut existētie: h̄ cē filiū creaturā pa
 tris: sp̄iſci vō scīm creaturā creature: hoc ē ab ipo filio
 creatū voluit. Christū etiā sine aīa carnem suscepisse
 arbitrant. AVG. pmo de tri. h̄ iohānē in eo de
 clarat filiū n̄ tñ deū esse: sed etiā eiusdē cū p̄e sub
 stātie: qz cū dixisset. Et de⁹ erat vbi: addidit: Qia
 p̄ ipm facta sunt. vñ appet ipm scīm nō eē p̄ quē scā
 sūt oīa. t si scū nō est: creat⁹ nō est: t sic eiusdē cum
 p̄e substātie ē. oīs enī substātia qđe⁹ non ē: creatu
 ra ē. AVG. 5 feliciānū: Nescio enī qđ nobis mes
 diatoris p̄sona cōtulerit: qđ medl⁹ n̄ redimens
 carnē qđ sine anima nec bñficiū possit sentire suscepit
 Si enī venit christ⁹ saluū facē qđ pierat: qz tot⁹ hō
 perit: tot⁹ bñficio saluatoris idiget: t iō christ⁹ vniē
 do totū saluat corp⁹ t aīam assumēdo. AVG. i li.
 lxxviii. q. Quo etiā ip̄i r̄ident tā manifestis obiecti
 onib⁹ ex euāgelicā scriptura: in q̄ h̄ eos dñs tā mul
 ta cōmemorat: vt ē illud: Tristis ē aīa mea vñq; ad
 mortē. t Prātem habeo ponēdi aīam meā: t mīta
 huiusmōi. q̄ si dicāt pabolis eū locutū eē: habemus
 euāgelistaꝝ rōnes q̄ res gestas narrātes sicut eum
 corp⁹ habuisse testant: sic cū idicāt h̄re aīam p̄ affe
 ctiones q̄ nō p̄nt eē nisi i aīa. eis enī narrātib⁹ legi
 mus. Et mirat⁹ ē iefus: t irat⁹ t multa huiusmodi.
 AVG. de heresib⁹. Apollinariste aut̄ sicut arrias
 ni christū dixerūt carme solā sine aīa suscepisse: In
 q̄ q̄stioē testimoniis euāgelicis victi: mētem q̄ rōna
 lis ē aīa hōis defusse aīe christi. Sed pro hac ipm
 verbū in ea fuisse dixerūt. AVG. in libro. lxxviii. q.
 h̄ si ita ē beluā quādaz cu figura hūani corporis
 dei vbi suscepisse crederet. AVG. de heresib⁹.
 De ipsa vero ei⁹ carme sic a recta fide dissensisse phis
 beſ: vt dicerēt carme illā t verbū vñ⁹ eiusdēqz sub
 stātie eē: cōtentiosissime affuerātes verbū carme
 factū: hoc ē verbi aliquid i carnē fuisse mutatū atqz
 cōuerſi: nō aut̄ carnē de Maria carne suscepisse:
 cōuerſi atqz mutatum: non aut̄ i carme de Maria
 suscep̄. CIRYL. in ep̄la ad Johānē antio. Fu
 rere aut̄ arbitramur eos q̄ suspicati sūt q̄ mutatōis
 obumbratio circa diuinā vbi naturā p̄t ōting: ma

net enī qđ ē semp: t n̄ mutat: nec cōuersiōis ē capax
 LEO ad cōstātinopoli. Nos aut̄ n̄ ita dicim⁹ xp̄m
 boiem vt aliqd ei desit qđ ad hūanā certū est p̄tinē
 naturā: siue aīam: siue mētem rōnabilē: siue carnē q̄
 nō ē de femina siupta sit: h̄ scā de verbo i carnē: con
 uerso atqz mutato. Que tria falsa appollinaristarū
 heresis: tres varias p̄tulit p̄tes. LEO ad palesti.
 Eutices quoqz tertū appollinaris dogma delegit:
 vt negata hūane carnis atqz aīe veritate totū dñm
 n̄r̄m iſum christū vñ⁹ affereret cē nature tāqz ver
 bi diuinitas ip̄a se i carnē aīamqz verteret: t̄ locipi
 nasci aut̄ nutriti t cetera huiusmōi: el⁹ tñ eētie siue
 rit. s. diuine: q̄ n̄ibil hōz i se sine carnis recepit verita
 te: quoqzā natura vñgeniti: natura ē p̄ris: natura ē
 sp̄issanci simulqz ip̄assibilis t sempiterna. Uerū si
 ab appollinaris p̄uersitate heretic⁹ iste decesserit: ne
 cōuincere: deitatē passibilē sentire atqz mortale: t
 tñ verbī icarnati. i. verbī t carnis vñā auder p̄nūcia
 re naturā: nō dubie i manichei t martōis trāsit insla
 mā: t dñm iſum christū similatore oīa credit egisse:
 nec hūanū ip̄sū corp⁹: h̄ phāstasticā corporis sp̄ē:
 oculis apparuisse cernēti. IDEM ad iulianū. In
 eo vero q̄ eutices i ep̄ali iudicio ausus ē dicē aīi
 carnatōem duas fuisse i christo naturas: post incar
 nationē aut̄ vñā: necessariū fuit vt ad reddēdā ratio
 nem p̄fessionis siue sollicitis interrogatōib⁹ vrgere.
 Arbitror enī eū talia loquētē hoc h̄re p̄suasū: q̄ aīa
 quā saluatorz assūpit: post i celis sic cōmorata q̄ de
 maria virgine nasceret. h̄ hoc catholice mētes au
 resq; nō tolerāt: qz nil secū dñs de celo veniēs n̄rē
 cōditionis ethibuit. Nec aīam ei⁹ q̄ anterior extitiss
 nec carnē q̄ nō materni corporis eēt accepit. vñ qđ in
 origine merito dānatū ē: q̄ aīap⁹ an̄ q̄ corporib⁹ infe
 rerent nō solū miras h̄ t diuersas fuisse afferuit acti
 ones: necessē ē q̄ i isto plectat. REMI. Has igit̄
 hereses i p̄incipio euāgeliū sui euāgelistē destruunt:
 nā mattbe⁹ cū narrat eū dixisse originem p̄ reges iu
 deoz: vñp̄ hōiem eū oīdit t verā carnem habuisse.
 Similiter t lucas q̄ sacerdotalē stirpē t p̄sonā de
 scribit: Marc⁹ aut̄ cū ait: Initū euāgeliū iſu christi
 filii dei. t iohānē cū ait: In p̄incipio erat vbi: mani
 gestat eū an̄ oīa secula semp fuisse deū ap̄d deū prez
 Abraaz aut̄ genuit Isaac. Isaac aut̄ ge
 nuit iudā t frātres ei⁹.
 AVG. de cō.euā. Matthe⁹ euāgelistā oīdit ge
 nerationē christi h̄z carnē se suscepisse narrādā a ge
 nealogia christi exorsus ē. Lucas aut̄ tanqz sacerdo
 tem i erpiādū peccatis magis assignās: nō ab initio
 euāgeliū sui: h̄z a baptismo christi generationes enar
 rat vbi testimoniu iohānis phibuit dices: Ecce q̄ tol
 lit peccata mīdi. In generatōib⁹ etiā matthei signi
 ficat n̄rop̄ suscep̄to peccator a dño christo. In ge
 nerationib⁹ aut̄ luce significat abolitio n̄rop̄ pecca
 torū ab ipso: iō generationes christi matthe⁹ descen
 dens enarrat: lucas aut̄ ascēdēs hūanā aut̄ xp̄i gene
 rationē. Matthe⁹ descendēdo describēs ad abraā
 generationes cōmēmorat. AVG. sup̄ lucā: Prior
 enī abraā meruit fidei testimoniu: qz creditit deo:
 t reputatū ē ei ad iusticiā: iō etiā auctor generis de
 buit significari: qz iſtaurāde ecclē sp̄ōsionem p̄mis

~~Mattheus~~

emeruit cū dī. **H**ūdicens īte oēs trib̄' terre. **A**t itē
david delatū ē q̄ ielus fili⁹ ei⁹ diceret. vñ huic p̄o
gatiua suau: vt ab eo generatōis dñice manaret ex
ordiu. **CHRY.** Auāgelista igie matthe⁹ generatio
neiñ dñice carnis p̄ seriē paretū volēs commēdare
memōrie ordines a p̄e abraā dicit: Abraā genuit
Isaac. Cur n̄ dixit ismael quē p̄nit⁹ genuit? **Seq̄:**
Isaac at gennit iacob. cur n̄ dicit esau q̄ ei⁹ primo
genitus fuit? **GLO.** s. illos ad dauid p̄uenire nō pos
set. **CHRY.** Dēs m̄ frēs iude cū ipso i generatōe cō
putat. qđ etiā tō factū ē. q̄ Ismael ⁊ Esau nō remā
serūt in cultu vñ dei: frēs vero iude i pplo⁹ sunt cō
putat. **CHRY.** Tel. pp̄terea. xii. priarchaz memis
nit. vt ea q̄ ex p̄genitorz nobilitate ē elationē aufer
ret. **A**teni multi hōz ex ac̄illis nati fuerūt: sed oēs si
milocer erāt priarche ⁊ tribui⁹ p̄ncipes. **GLO.** Tō
aut̄ tūdā noiatim posuit: q̄ de illo tñ vñs delcēdit
In singulis aut̄ patrib⁹ nō solū d̄z notari historia: s̄
allegoria ⁊ moralitas; allegoria qđem: i quo vñu⁹
q̄sq̄ patp̄ christū p̄figurēt. moralitas i hoc notatur
q̄ ex singulis patrib⁹ in nobis aliq̄ vñtis p̄ significa
tionē nominis vel exēplū edificet. Abraā ḡ in mul
tis locis figurā christi portat ⁊ p̄trea ī noīe. Abraā
enī p̄ multaz gentiū iterptat: ⁊ christ⁹ est p̄ mul
taz fidelui. Abraā ēt de cognatiō sua exiit ⁊ i terra
aliena demorat⁹ ē: ⁊ christ⁹ derelicto iudaico pplo
ad gētes p̄dicatores suos exiit. **CHRY.** super
matth. Isaac aut̄ iterptat risus: risus autē leop̄ ē: nō
stricta cabcinatio labior̄: s̄ rōnabile gaudiū cordis
q̄o fuit mysteriū christi. **Sicut enī ille paretib⁹ i. yl**
tuma senectute donat⁹ ē: leticia suis vt cognoscat q̄a
nō erat fili⁹ nature sed gr̄e: sic ⁊ christ⁹ in nouissimo
fine p̄duct⁹ est a matr̄ iudea. gaudiū cūctis. s̄ iste
p̄ virginē: ille de anū: ambo ī spē nature. **REMI.**
Jacob supplātatorz iterptat: ⁊ de christo dī. Sup̄
plantasti iurges ī me subit⁹ me. Jacob genuit iu
dā ⁊ frēs ei⁹. **CHRY.** sup matthe. Et n̄f Jacob ge
nuit. xii. ap̄lōs in ipso nō in carne: vbo nō in sanguine
Judas aut̄ iterptatur coſſor: q̄i christi erat ima
go q̄ ſeffor p̄ris erat futur⁹ vices: Coſſor tibi pat
dñe celi ⁊ terre. **GLO.** Moraliter aut̄ abraā no
bis virtutē fidei p̄ exēpla christi significat: cū de eo
legat: Abraā creditid deo ⁊ reputatū ē: ad iuſtici
am. Isaac significat ſpēm: q̄ iterptat risus: fuit enī
gaudiū parentū ſpes vñ ſimilit̄ ē gaudiū nřm dñm
eterni. bona ſperare facit: ⁊ de eis gaudiū. Abraām ḡ
genuit Isaac: q̄ ſides generat ſpēm: iacob aut̄ ſig
nificat charitatē: Charitas enī amplecti⁹ duas vitas
actiūa p̄ dilectionem p̄ximi: cōtēplatiūa p̄ dilectionē
dñi. actiūa per liā: cōtēplatiūa p̄ rachel ſignificat. liā
enī laboraz iterptat: q̄ actiūa ī labore ē. Rachel vi
sum p̄incipiū: q̄ p̄ cōtēplatiūa p̄incipiū. i. de⁹ videtur
Rascit ḡ iacob de duob⁹ paretib⁹: q̄i charitas na
ſcē de fide ⁊ ſpe: qđ enī credim⁹ ⁊ ſperam⁹ diligim⁹.
Cjudas aut̄ genuit phares ⁊ zarā
de thamar. Phares autēz genuit eſ
rom. Eſrom aut̄ genuit arā. Arā
aut̄ genuit aminadab. Aminadab
aut̄ genuit naafon. Naafon aut̄ ge
nuit salmō. Salmō at̄ genuit booz

de raab. Booz aut̄ genuit obeth ex
ruth. Obeth aut̄ genuit iesse. Jesse
autem genuit dauid regem.

GLO. Pretermisis alijs filijs iacob: euāgelista
iude, p̄sequit⁹ generatōem dicēs: Judas aut̄ genuit
phares ⁊ zarā de thamar. **AVG.** de cini. dei: Nec
iudas p̄mogenit⁹ fuit: nec iſto⁹ geminop̄ alijs fuit
p̄mo genit⁹ iude: sed aī illos iam tres genuerat. Eos
itaq̄tenuit in ordine generationū p̄ quos ad dauid
atq̄ inde quo itēderet: p̄ueniret. **HIERO.** No
tandū aut̄ i genealogia saluatoris nullā ſanctarum
assumi mulierū: ſed eas quas ſcriptura reprobēdit:
vt q̄ pp̄ter peccatores veſeret: d̄ peccatorib⁹ naſcē
diūm peccata deleret. vñ ⁊ i ſequētibus ruth mo
abitis ponit. **AMBRO.** ſup lucā: Lucas aut̄ h̄
declinauit vt maculatā ſacerdotalis generis ſeriem
declararet: ſz sancti matthei ſiliū a rōni iuſticia n̄
abhorret: nā cū euāgelizaret ſm carnē generatū ēē
q̄ oīum peccata ſuſciperet: ſubiectū iniurijs: ſubditū
passioni. nec hoc qđē putauit exortē aſſerēdū ēē pie
tatis vt maculat quoq̄ originis nō recufaret iniu
riā: ſimil ne pudet ecclām de peccatorib⁹ congre
gari: cū dñs de peccatorib⁹ naſceret. poſtemro vt be
neſciū redēptionis etiā a ſuis maiorib⁹ i nchoarer:
ne q̄ ſintaret originis maculā ipedimentō poſſe ēē
virtuti: nec ſe inſi lens de ſuī nobilitate lactaret.
CHRY. ibo. Post hoc moſtrat oēs obnoxiōis ſuſ
ſe peccatis. iſtat enī thamar fornicatio iuda acciſſas
⁊ dauid a fornicata muliere genuit Salomonē. Si
aut̄ a magnis lex nō eſt iplete nec a minorib⁹: ⁊ ſic
oēs peccauerūt: ⁊ neceſſaria ſcā eſt christi preſentia.
AMBRO. ſup lucā: Uide aut̄ q̄ non ocioſe mat
heus vtriq̄ ſignificauit cū phares trimodo cōme
moratiōi cā depoſceret: q̄ bic in vtriq̄ mysteriū
eſt. p̄ geminos enī gemina deſcribi⁹ vita pplo⁹
vna ſm legē: altera ſm fidē. **CHRY.** ſup mattheū
Per Sarā enī ſignificat iudaic⁹ pplo⁹ q̄ p̄lin⁹ apparu
it in luce fidei: quaſi de vultu tenebrola mundi. pce
dens: t̄ iō ſignificatus eſt cocco cirtuſionis mutā
tibus oīb⁹ q̄ ipſe popl⁹ dei erat futur⁹. ſz poſta ē
aī ſaciē ei⁹ lex: q̄ ſepes vel materia. Sic ḡ ipedit⁹
ē popul⁹ iudaic⁹ q̄ legē: ſed tēpozib⁹ christi rupta ē
ſepes legis q̄ erat in iudeos ⁊ gētes: ſicut ait aplūs
mediū parietē macerie ſolueris: ſic ſcīn ē vñ gētis
p̄ phares ſignificat⁹: poſteq̄ rupta ē lex p̄ christi mā
data: p̄zim⁹ ad fidē pcedat: ⁊ poſtea ſeq̄ iudaic⁹ po
pulus. **Seq̄:** Phares autē genuit eſrom. **GLO.**
Judas genuit phares ⁊ zarā anteq̄ itraret egyptū
in quā ambo poſtea cū p̄e tranſiertunt. In egypto
vero phares genuit eſrom. Eſrom aut̄ genuit arā. Arā
at̄ genuit aminadab. Aminadab aut̄ genuit naafon
⁊ tuc moſes edixit eos de egypto. Naafon autem
fuit dux ſub moyle in tribu iuda p̄ defertū: i quo ge
nuit salmō. Iste ſalmon fuit p̄nceps de tribu iuda:
q̄ cū iouie terrā p̄missionis itrauit. **CHRY.** ſup
matth. Qñi aut̄ ex aliq̄ cā ſm puidētiā dei poſta
hōz patp̄ noīa credim⁹. **Seq̄:** Naafon aut̄ genuit
ſalmon. Iste ſalmon mortuo p̄e fuit p̄nceps in tri
bu iuda q̄ cū iouie terrā p̄missionis itrauit. **CHRY.**
SO. ſup matth. Accepit aut̄ vñorē noīe raab. hec at̄
raab dī ſuisse raab meretrix de biericbo: q̄ ſuſcepit

exploratores filiorum israel: abscondit eos et suauit in columbus. Cum autem salmō nobilis esset iter filios isrl: qd de tribu erat iuda: et qd filiū p̄incipis erat: videt ras ab sic fideli qd magna aliq; cōstitutā: meruit accipere i vroxē. Horūtā autem et id interpretat̄ salomon qd per ipm nōm īuitaret a p̄uidētā dei: ut accipet vas elec̄tōis raab. Interpretatur enī salomon: accipere vas. Sequit̄: Salomon autem genuit booz et raab. **GLO.** Iste salomon in terra p̄missionis genuit de illa raab booz. Booz autem genuit obeth ex ruth. **CHRY.** sup matth. Quo autem booz accepit vroxē moabitidē nomine Ruth: exponere estimauit supflui: cu d̄ his scrip̄tura sit oib⁹ manifesta. Hoc autem dicim⁹ solū qm̄ ruth p̄ merito fidei sue nupsit booz: qd deos patruz suorū repulit: et deum viuentē elegit. Et booz p̄ merito fidei sue illā accepit vroxē: ut et iugio tali sc̄is cato gen⁹ nascere regale. **AMBRO.** sup lucā: Quo autem ruth cum esset alienigena iudeo nupsit: et qd rōne in christi generatōe ei putauerit euāgelista copule cōmemoratōem eē faciēdā: qd legis serie mecha bat. Qd ḡnō de legitia saluator̄ generatōe manuit: videt eē deforme nisi ad apostolicā s̄niā reuer taris: qd nō est lex posita iustis: s̄ in iustis. Nec enim cu eēt alienigena et moabitis: p̄sertim cu lex moysi phiberet has nuptias moabitis: qd excludēt ab eccl̄esia quo ierouint i eccl̄am: nisi qd sc̄a et īmaculata morib⁹ supra legē sc̄a ē. Diffinitionē ḡ legis excessit et meruit iter maiores dñici generis cōputari: ppter cognatōem mētis electa: nō corporis. Magnū autem nobis exēplū ē: qd in illa n̄m oīuz qd ex gentiō col lecti sum⁹: ingrediēdī i eccl̄am dñi figura p̄cessit. **HIERO.** i ep̄la ad paulinū: Ruth etiā moabitis isaiā explet̄ vaticinū dicētis: Emite agnū dñe dñatos rem terre de petra desti ad montē filie s̄ron. Sequit̄: Obeth autem genuit Jesse. **GLO.** Jesse p̄t̄ danid binominis est: qd frequēt̄ vocat̄ est isai. sed qd pp̄lha vocat̄ cu nō isai: sed iesse dicens: Egredic̄ virga de radice iesse. Ut onideret illā p̄phetiā cōpletā i maria et in christo: euāgelista posuit iesse. Sequit̄: Jesse autem genuit danid regē. **REMI.** Sed qdēdū ē qd̄ sc̄is euāgelista solū danid noianerit regē: qd id dixit ut onideret cu p̄mū fuisse regē in tribu iuda. ipse autem chris⁹ ē phares diuisor: ut ē illō: Diuidet agnos ab bedis. est et zarā oriens: ut ē illō: Ecce vir: oriens nōm ei⁹. Esrom sagitta: ut ē illud: Posuit me sicut sagit tam electā. **RABA.** Uel altez ppter abūdātiām grē et latitudinē charitatis. Arā elect⁹: fm illō: Ecce puer me⁹ elect⁹: vel excelsus fm illud: Excelsus sup̄ oīes ḡtes dñis. ipse est amīnādab. i. volūtari⁹ qd dicit: Volūtare sacrificabo tibi. Idē est et naason. i. auguriū: qd nouit p̄terita p̄fūta et futura: vel sp̄entius fm illud: Moyses exaltavit serpētē in deserto. Est et salomon. i. sensibilis qd dicit: Ego sensi de me v̄tūtē exisse. **GLO.** Ipse accipit raab. i. ecclaz de gētibus. Ra ab enī famē vel latitudō vel iper⁹ qd eccl̄a gētium erit et sit iusticiā: et ipetu doctrine phos et reges cōuertit. Ruth etiā interpretat̄ vidēs vel festinans: et significat eccl̄am: qd puro corde videt deū et festinat ad brauiū supne vocatōis. **REMI.** Est et Booz in quo robūr: ut ē illud: Cu exaltat̄ furo a terra oīa trahā ad me. Est et Obeth fuiēs: ut ē illud: Fili⁹ bo minis nō venit ministrari s̄ministrare. Est et Jesse i

censum: fm illud: Ignē veni mittē in terrā. ipē ē dauid manufortis fm illō: Dñs fortis et potēs. deside rabilis: fm illō: Ceniet desiderat̄ cūctis gentibus. **Pulcher aspectu:** fm illud: Speciosus forma p̄ fili⁹ hominū. **GLO.** Interi p̄ideam⁹ quas v̄tutes isti patres in nobis edificēt: quia fides: sp̄es: et charitas omnū v̄tutū sunt fundamētū. Sequent̄ v̄tutes sūt qd̄ sup̄ additiones. Judas interpretat̄ confessio. duplex ē autē cōfessio: est altera fidei: altera peccator. Si ḡ p̄ tres sup̄radictas v̄tutes peccat̄. necessaria est non so lū fidei sed peccator̄ confessio. Post iudā seq̄t̄ phares et zarā: phares diuino: zarā oriens interpretat̄: et thamar amaritudo. **L**ōfessio enī generat diuisionē a vitijs et ortū: et amaritudinē p̄nie. Post phares seq̄t̄ esroz qd̄ sagitta interpretat̄: post qd̄ enī aliq; diuinus ē a vitijs et secularib⁹: qd fieri sagitta ut i alijs vitijs p̄dicando p̄ḡiat̄. Sequit̄: Arā qd̄ interpretat̄ electus vel ex celsus: qd postq; aliq; a mūdo remot⁹ est et alijs p̄ficit: necesse est ut deo elect⁹: hōib⁹ celebris: excell⁹ in v̄ritib⁹ habeat. Naason interpretat̄ augurium: hoc autem augurii nō est seculare sed celeste. De hoc gl̄as bat̄ ioseph fratrib⁹ mādans: Vlos detulisti ciphū dñi metu quo augurari solebat. Liphus ē diuina scriptura ubi ē por̄ sapie. in hac augurat̄ sapiēs: qd ibi videt futura. i. celestia. Sequit̄: Salomon a. sensibilis. postq; enī aliq; studet i diuina scriptura: fit sensibilis. i. discernēs gust⁹ rōnis: qd boni: qd malum: qd dulce: qd amāp. Sequit̄: Booz. i. fortis: instructus enī in scripturis fit ad oīa aduersa toleranda fortis. **AVG.** sup matth. Iste autem fortis ē fili⁹ raab. i. eccl̄esie: Raab enī interpretat̄ latitudo vel dilatata: qd. n. et oībus funib⁹ terre vocata ē eccl̄a gentiū: latitudo appellat̄. **RABA.** Sequit̄: Obeth. i. fuit⁹: nō enī idone⁹ ē ad seruitutē nisi qd̄ fortis est: qd seruit⁹ gene rat̄ ex ruth. i. destinatā. Oportet enī p̄mptū esse seruum nō pigrū. **CHRY.** sup matth. Nūc autem qd̄ diuinias et nō mores: pulcritudinē et nō fidē: et qd̄ i mere tricib⁹ qd̄ soler: hoc i singib⁹ optat̄: nō generat̄ subditos filios vel sibi vel deo: sed cōtumaces et h̄ se et h̄ deū ut filii eoī sint pena religiositatis eorum. Ne obeth genuit iesse. i. refrigeriu: nā qd̄iūq; est subdit⁹ deo et parētib⁹ suis: tales filios generat̄ deo p̄sagre a qd̄bus refrigerat̄. **GLO.** Uel iesse. i. incensu: Si enī serum et amore et timore: erit deuotio i corde qd̄ exigue et desiderio cordis suauissimū incensu offert deo. postq; autē aliq; idone⁹ ē seru⁹ et sacrificiū deo fact⁹. sequit̄ ut sit danid. i. manufortis: qd̄ hostes fortiter dimicauit: et idoneos tributarios fecit. Similis ipē oī carnales. i. hoīes v̄bo et exēplo deo subiugat̄.

Dauid autem rex genuit salomonē ex ea qd̄ fuit urie. Salomon autem genuit roboā: Roboā autem genuit abiam. Abias autem genuit asa. Asa autem genuit iosaphat.

GLO. Secūdi qd̄tridenarij generatōis seriē euā gelista occurrit: qd̄ a regib⁹ cōtinet̄: et ideo a dauid incepit qd̄ p̄mū i tribu iude regnauit dices: Dauid rex genuit salomonē ex ea qd̄ fuit vrie. **AVG.** de cō. euā. Quia enī in generationib⁹ matthei significatur n̄oꝝ suscep̄to peccator: iō ipē a dauid qd̄ salomonē

Mattheus

descēdit i cui⁹ mīrē ille peccauit. **L**ucas vō a dauid p̄nathan ascēdit: p̄ quē pp̄ham de⁹ peccatū illi⁹ ex piauit: qz in generatōib⁹ luce significat abolitio pecator⁹. **T**AVGV. in li. retrā. **D**icendū tñ fuit p̄ cūius nōmānis pp̄hetā: ne putaret idē fuisse hō cūi alter fuerit: qz̄uis ⁊ ip̄e hoc noīe vocaret. **R**EMI. **Q**ue rendū est aut̄ qre euāgelistā. **B**ersabee ppo noīe nō noīauit sicut ceteras mulieres: qd̄ iō ē: qz̄ cetera mulieres qz̄uis reprehēsibiles fuisse: tāni laudabiles erāt v̄gitib⁹. **B**ersabee vō nō solū fuit oscia: adulteri⁹: s̄ etiā homicidij mariti sui: z iō ppo noīe eā non noīauit i genealogia dñi. **GLO.** **I**acet etiā nōmē bersabee vt noīando v̄tiā reducat ad memorā illō maximū scel⁹ qd̄ in eū fecit dauid. **A**M BRO. su plūcā. At vō scūs dauid in eo p̄cellētioz q̄ hoīem scipse cognouit: t̄ cōmissum sup̄ arrepta vrie vrore peccatū p̄nse curauit lachrymis abluerendū: oīdens nobis nemīnē p̄p̄e v̄tuti oēbere cōfiderē: habemus enī aduersariū magnū q̄ vinci a nobis sine de⁹ adiutorio nō possit: t̄ plerūqz in illustribus viris grauiā peccata reperies: vt qz̄ hoīes tētationi potuisse sic cūbore cognoscas: ne v̄tutib⁹ egregiis plusqz hoīes crederent. **C**HRY. sup̄ matth. **S**alomō aut̄ iterp̄ tatur pacific⁹: qm̄ oībus i circuitu gentib⁹ pacificat⁹ t̄ tributa reddētib⁹: pacificū habuit regnum. **S**alomō aut̄ genuit roboā. Roboā iterp̄tāt a multitudine ppli. **M**ultitudo enī mater ē seditionis: q̄a qd̄ a plurib⁹ peccat⁹: plerūqz manet inuindicabile. **P**aucitas aut̄ magistra est discipline.

Josaphat: āt genuit iorā. **I**orā aut̄ genuit oziā. **O**zias autē genuit ioathā. **I**oathā āt genuit achaz. **A**chaz aut̄ genuit ezechia. **E**zechias aut̄ genuit manassen. **M**anasses āt genuit amon. **A**mon aut̄ genuit ioram. **J**osias aut̄ genuit iechoniam t̄ frēs ei⁹ i trāsimigratōe babylonis.

HIERO. In q̄to aut̄ regū volumie legim⁹ de iora oīoziam fuisse generatū. Quo mortuo iosabeth filia iorā regis: soror oīozie tulit iorā filiū fratri⁹ sui: t̄ eū itermissioni q̄ exercebat ab atholia subtraxit. **U**ni successit i regnū fili⁹ ei⁹ amazias: post quem regnauit fili⁹ ei⁹ azarias q̄ appellaſ osias: cui successit ioathā fili⁹ ei⁹. **A**ernis ḡ p̄ fm fidē historie tres eges i medio fuerūt quos euāgelistā p̄temisit. **I**orā quoqz nō genuit oziā: sed otbonā t̄ reliquos quos nūmerauim⁹. v̄p̄ qz̄ euāgelistā p̄positū erat thessera decades t̄ i diuerso tēporis statu ponē i iorā genetasse: miscuerat ipissime iezabel. iccirco v̄sq; ad tertīā generationē ei⁹ memoria tollit: ne i sancte nativitatī ordie ponere. **H**YL A. Durgate vō labē familie gētilis iā regalis i q̄ta generationū. **S**equētiū origo numerat. **C**HRY. sup̄ matth. Quod sp̄s scūs p̄ pp̄hetā ōtestat⁹ est dicēs: vt dispergeret oīm masculū de domo achab t̄ iezabel: splenit iehu fili⁹ nānsi accepit p̄missionē: t̄ v̄sq; ad q̄rtā generatōem sedeant filii ei⁹ in sede regnū sup̄ israel. **Q**uātā ḡ bñ dictio scā ē sup̄ iehu q̄ v̄vindictā fecerat sup̄ domum achab t̄ iezabel: t̄ v̄sq; ad q̄rtā generatōem p̄cidat̄

fili⁹ ei⁹ regū numero: t̄ sic peccatū ei⁹ descēdit i fili⁹ ei⁹: sicut fuerat scriptū: **R**eddā peccata patrū in filios: v̄sq; ad tertīā t̄ q̄rtā generatōem. **V**ide te ḡ q̄spiculōsum ē inire iugia ex genere ipiorū. **T**AVGV. de q̄.no. t̄ ve. testa. **U**el nō īmerito sublati sūt de numero ceteroꝝ oīozias iorā t̄ amazias. **S**ic enī eoꝝ cōtinuauit ipietas vt nullū īternallū habet. **S**alomon aut̄ merito pris oīmissus in regno ē. rho boam aut̄ merito fili⁹ illi⁹ aut̄ tres maligne agentes euāsi sūt. **A**d p̄ditionē enī generis exēplū ē q̄i iugis malignitas pādit. **S**eq̄t̄. **O**zias aut̄ genuit ioram. **A**ut̄ ge. achaz. **A**chaz aut̄ ge. ezechia. cui cū ēt̄ sine libe‐ris oīm ē. **D**ispone domui tue quia mōieris. **I**deo fleuit: nō ppter longiorem vitam: cū sciret inde **S**alomōne placuisse deo p̄ nō petiſſet ap̄liores aīos. **S**ed qz̄ dubitabat ne p̄missio dei impleref: cum se sciret esse de dauid: p̄ quē oīportebat venire ch̄ristū: t̄ ip̄e erat sine liberis. **S**equitur. **E**zechias autē gesnut manassen. **M**anasses autē genuit amon. **A**mon aut̄ genuit ioram. **J**osias autē genuit iechoniam t̄ fratres ei⁹ i trāsimigratione babylonis. **C**HRY. super mathe. **S**ed nō sic positū est in libro regum: vbi talis est ordo. **J**osias genuit eliachim postea vo catum ioachim. **J**oachim aut̄ genuit iechoniam: sed ioachim sublat⁹ est de numero regū: qz̄ nō popul⁹ dei cōstituerat eū in regnum: sed **P**harao p̄ potēta tū. **S**i enī iustum fuit vt ppter solā cōmīxtione gesneris achab: tollerent̄ tres reges de numero regū: quare nō erat iustum vt similiter tollerent̄ ioachim: quē **P**harao vi hostili fecerat regē. **E**t sic iechonias qui est fili⁹ ioachim: nepos autē ioram sublat⁹ patre de numero regū ipse est positus: p̄ eo quasi fili⁹ ioram. **H**IERONY. **U**el aliter. **S**ciamus iechoniam priore ipsum eē que t̄ ioachimi: fin aut̄ filiū non patrem: quop̄ p̄m̄ per. k. t. m. secūdus p. ch. t. n. scribitur. **Q**uia scriptoꝝ v̄tio t̄ longitudine temporum apud grecos latinoꝝ cōfusum est. **A**M BRO. sup̄ lucā. **D**uos enī fuisse ioachi: regnoꝝ libri idicat. **S**ic enī scriptū est. dormiuit ioachi cū patribus suis t̄ regnauit ioachim filius ei⁹ p̄ eo: filius autē ē cui bieremias nōmen iposuit iechoniam. **E**t bñ sanctis matthe⁹ a pp̄heta voluit discrepare vt nō ioachim t̄ iechoniam valeret: simul qz̄ maiore fructū oīice pietatis astrinxit. **S**eneris enī nobilitatē oīis in hos minibus nō requisiuit: sed de captiūs t̄ peccatorib⁹ cōgrue nāci voluit: qui remissionē veniebat p̄ dicare captiūs: non igī suppressit alterū euāgelistā sta sed v̄trūqz significauit qd̄ v̄terqz iechonias dicit⁹ fit. **R**EMI. **S**ed q̄ri potest quare dicat euāgelistā eos natos i trāsimigratione: cū nati fuisse aīqz trāsimigratio fuerit facta. **iō** autē dicit ad hoc: qz̄ ad hoc nati sūt vt de regno toti⁹ ppli. p̄ suis t̄ alioꝝ pecatīs captiūs dicerent̄. **E**t qz̄ p̄scius erat de⁹ eos eē ducentos captiūs: iccirco dirit eos natos i trāsimigratione. **D**e his aut̄ quos scūs euāgelistā in ḡ nealogia dñi fili⁹ ponit: sciendū qz̄ aut̄ similes fuerūt fama aut̄ infamia. iudas t̄ frēs ei⁹ laudabiles fuerūt fama: similiter phares t̄ zara: iechonias t̄ fratres ei⁹ notabiles fuerunt infamia. **GLO.** **M**ystice autē dauid ē xps: q̄ goliā. i. diabolū sup̄auit. **U**rias aut̄. luxuria. i. diabol⁹ dicit̄. **S**ilis ero altissimo: cui ecclēsia cōingatā xps de solario p̄mē maiestatis ad-

amauit et pulchra facta sibi in rimonio copulauit. Uel virias. i. iudicis pplos: qd p legē d luce gloriae. Sed huic xp̄s legē abstulit: quā de se loqui docuit. Bersabee autē pateus satietatis. i. abundantia ḡre spiritualis. REMI. Uel bersabee interpretat pate⁹ septim⁹: sive pateus uramēti: p qd significat fons baptismatis in quo daf̄ oīus sp̄s septiformis: et sit ibi adiuratio d̄ diabolū. Et t̄ christ⁹ salomon⁹ pacificus: fm illud apli: Ipse ē pax n̄a. Et t̄ roboam latitudo pplo: fm illud: Multi veniēt ab oriente et ab occidente. RABA. Uel impetus pplo: qd velo citer pplos auertit ad fidē. REMI. Ipse ē abia. i. p̄ oīis: fm illud: Un⁹ est p̄ vī q̄ in celis ē. t̄ iterū: Uos vocatis me magister et oīe. Et t̄ asa. i. attollens: fm illud: Qui tollit p̄cā mūdi. Et et iōsaphat i. iudicans: fm illud: Dē iudicium dedit filio. Et t̄ iōrām. i. excelsus: fm illud: Nemo ascendit in celū nisi q̄ de celo descendit. Et t̄ osias. i. robust⁹ oīi: fm illud: Fortitudo et laus mea oīis. Et t̄ iōathā oīi matus vel pfect⁹: fm illud apli: Finis legis christ⁹. Et t̄ achaz ouertēs: fm illud: Cōuertim⁹ ad me. RABA. Uel ḡphēdens: qd nemo nouit patrē nisi filius. REMI. Et t̄ ezechias fortis oīis: vñ oīis cō fortant: fm illud: Cōfide ego vici mūdi. Ipse ē manasses obliuionis sive oblit⁹: fm illud: Peccatorum vīoꝝ nō recordabor ampli⁹. Et t̄ amon fidelis: fz illud: Fidelis oīis in oībus vībis suis. Et t̄ iōsias: vbi ē incensū oīi: fm illud: Fact⁹ in agonia: plor⁹ orabat. RABA. Qd vñ incensū oīonū significat psalm⁹ testas dicens: Dirigat oīo mea sicut incensum in aspectu tuo. Uel oīi salus. fm illud: Salus aut̄ mea in sempiternū erit. REMI. Ipse iechonias p̄pans vel oīi p̄patio: fm illud: Si abiero et p̄pa rauero vobis locū. GLO. Moraliter autē p̄ oīi dāvid sequit̄ salomō: Qui interpretatur pacific⁹. Tūc enī alii quis sit pacific⁹: motib⁹ sedatis illicitis: et q̄si iā in eterna tranquillitate posīt⁹ cū deo seruit et alios ad eū ouert⁹. Sequitur roboam. i. populatitudo: post. n. nō h̄z quod in se vincat; amplecti alios debet et late populi dei ad supria trahere secū. Sequitur abia. i. p̄ oīis. His enī pmissis pōt se pficerē filium dei: et tūc eē asa. i. attollēt ut de virtute in virtutē ad patrē suū ascendant: et tūc erit iōsaphat. i. iudicans ut alios iudicet et a nemine iudicetur. Ita fit iōram. i. excelsus quasi in celestib⁹ habitās. Un⁹ efficiſ̄ oīias. i. robust⁹ oīi q̄si robur suū deo attribuēt: et in suo p̄posito pfecterās. Et sequitur: Iōathan. i. pfectus qd quotidie in maius pfect⁹. Et sic fit achaz. i. ḡphēdens: ex opatione enī auginēat agnito: fm illud: Annūciū auerūt opa dei et facta ei⁹ intellecerūt. Sequitur: Ezechias. i. fortis oīis: qd deū fortē eē intelligit: et iō in amore ei⁹ ouer⁹ fit manasse. i. obliuioſ̄ tpalia tradēs obliuioi: et ex hoc fit amon. i. fidelis: q. n. tpalia stēnit nemine ī re sua d̄fraudat. Et sic fit iōsias. i. salutē oīi secure ex pfectās. Iōsias. n. sal⁹ oīi interpretat. Et post transmigrationē bablyonis: iechonias genuit salathiel. Salathiel autē genuit zorobabel. Zorobabel autē genuit abiud. Abiud autē genuit eliachim. Eliachim autē ge

nuit azor. Azor autē genuit sadoch. Sadoch autē genuit achim. Achim autē genuit eliud. Eliud autē genuit eleazar. Eleazar autē genuit mathā. Mathan autem genuit iacob.

CHRY. super mathā. Post transmigrationē iter priuatas personas primo ponit iechoniam quasi p̄ua tum et ipsum. AMBRO. sup lucā: De quo Die remias dicit: Scribe virū istū abdicatū. quia nō ex urget ex semine eius sedēs in throno dāuid. Quo modo autē ex semine iechonie nullus regnatur? dicitur prophetā: si enī christ⁹ regnauit: ex semine autem iechonie christ⁹ est: propheta mentitus est. Sed illi futuros ex semine iechonie non negatur: et ideo ex semine eius christ⁹ est: et q̄ regnauit christ⁹ non contra pphētā est: nō enī seculari honore regnauit. Ipse enī dicit: Regnū meū non est de hoc mundo: Iechonias autē genuit salathiel. CHRY. super matth. De salathiel quidē nihil legimus vel boni vel mali: tamē putamus sanctū eū fuisse et in capiuitate assidue oīcum petuisse p̄ ipsa calamitate q̄ contigerat isrl: ideo petitionē dei eum appellatum fuisse: interpretat̄ enim petitio dei. Salathiel autē genuit zorobabel. qui interpretatur fluitio postposito vel ex cōmītione. Uel hic doctor bablyonie legitur: Si verū ē nescio: quia sacerdotale et regale genus mixtum est in zorobabel. Reuersi sunt filii isti in terram p̄priam: quia cum contendenter tres p̄ sua sententia vicerūt zorobabel: et pronūciata est omnibus fortior veritas eē: p̄pter quod dārius concessit ei filios isrl redire in sua. et iō recte fm p̄uidētiam dei noīatus est zorobabel. i. doctor bablyonie. Que enī maior doctrina q̄s ostendere veritatē dīatri ceni esse omnīū rex. GLO. Et hoc videt̄ eē ūriū generationi q̄ legit̄ in palipomenon. Dr̄ enī ibi: Iechonias genuisse salathiel et phadaia: et phadaia zo robabel: et zorobabel mosoilā: ananīā et salomith sororē eoz. Sed scimus multa in paralipomenon vīto scriptorū deprauata. Un⁹ multe et in determiniā te genealogiā veniūt q̄stiones: q̄s inbet ap̄f̄scūtari. Uel pot̄ dicit̄: Salathiel et phadaia cūdē eē q̄si binomii. Uel salathiel et phadaia frēs eē: et filios eius dē noīis habuisse et historiographū scutū fuisse generatiōz zorobabel filii salathiel. De abiud vñq̄ ad ioseph nulla historia iueniēt in palipomenon. fz alii multi annales legūt fuisse apud hebreos: qd digebātur vība diez: d̄ qb̄ herodes rex alienigena d̄ malos cōbusisse: et ordo regie stirpis cōfundēt̄. Et forsan ioseph noīā parentum ibi legerat: vel alio quoquo mō retinuerat: vñ euāgelista seriē isti⁹ generatiōis poterat scire. Notādū tñ q̄ p̄ oīi iechonias dīi resurreccio: sequēt̄ dīi p̄patio dr̄. Ultrūq̄ at cōuenit dīo christo q̄l dicit̄: Ego sum resurrectio et vita: et vado pare vobis locum. Salathiel. i. p̄petūtio mea de: illi cōuenit q̄ dicit̄: Pater sancte: serua illos quos dedisti mibi. REMI. Et etiā zorobabel. i. magister cōfusionis: fm illud: Magister n̄ cū publicanis et p̄torib⁹ māducat. Ipse est abiud. i. pater me⁹ iste: fm illud: Ego et p̄ vnum sumus. Et

Mattheus

et eliachim. i. deus resuscitans: fui illud: **Ego** resusci-
tabo eum in nouissimo die. **Est** et azor: id est adiutus:
fui illud: Qui me misit mecum est. **Iste** est et sadoch iu-
stus sine iustificati: fui illud: **Tradit** est iustus per ins-
titus. **Est** et achim. i. frater meus iste: fui illud: Qui
fecerit voluntate patris mei hic meus frater est. **Est** et eliud. i. deus meus iste: fui illud: **Deus** meus et deus me-
us. **GLO.** **Est** et eleazar. i. deus meus adiutor. **Est** et
mathan. i. donans vel donatus: fui illud: **Predit** do-
na hoibus: et sic deo dilexit mundum ut filium suum daret
vnguentum. **REMI.** **Est** et iacob supplatans: quod non
solum ipse supplauit diabolum: sed et huius preterea suis fi-
tibus dedit: fui illud: **Eccce** dedi vobis preterea calcum
di supra serpentes. **Est** et ioseph. i. apponens: fui illud:
Ego veni ut vita habeatur et abundanter habeant.
RABA. Sed videamus quod moraliter isti patres signi-
ficent: quod post iechoniam quod de propria deo sequitur sala-
thiel. i. petitio mea deo: qui enim proptato est non petit nisi
solum deum. Sed iterum fit zorobabel. i. magister bas-
ylonis. s. terrenorum hominum quos facit cognoscere de
deo quod prius est: quod sonat ab iudeo: et tunc ille populus re-
surget a mortuis. viii sequitur: Eliachim qui resurrectio in-
terpretatur: et idem et bene operandus ab intus quod sonat
azor. **Fuit** sadoch. i. iustus: et tunc dicit fidelis per dilecti-
onem primi: ipse est frater meus quod sonat achim. **Et** per
dilectionem dei dicit deus meus: quod sonat eliud. et sequitur
eleazar. i. deus meus adiutor: qui recognoscit de-
sum suum adiutorum. **Ad** quod autem tunc dicit mathan qui
dicit donum vel donas: expectat enim deum datorum: sicut
luctat est in principio et vita supplauit. Sic et in fu-
ne vite quod ad iacob pertinet: et sic pertinet ad ioseph. i.
ad augmentum virtutum.

C Jacob autem genuit ioseph unum ma-
rie: de quo natus est iesus qui vocatur christus.

GLO. Post oes generationes patrum ponit ultimo
generationem ioseph viri marie: propter quam oes alie-
introducuntur dices: Jacob autem genuit ioseph. **HIE.**
Hunc locum obiecit nobis iulianus Augustinus divisione
euangelistarum: Mattheus ioseph filium dixit iacob: et lu-
cas filium eum appellauerit hely: non intelligens consue-
tudinem scripturarum quod alter fui natura: alter fui legem
ei pater sit. Scimus enim hoc per moysen: deo iubente
percepit ut si frater aut per iniquum absque liberis mor-
tuus fuerit: alius ei accipiat uxorem ad suscitandum
semem patris vel per iniquum sui. Sup hoc aphrycanus
teporum et cusebius celariensis pleniū disputauerunt.
Ex ecclesiastica autem historia: Mattheus enim et melchis
diversis tribus ex via eademque uxore est nominis
singulos filios perearunt: qui mathan per salomonem
descendit uxori eam primi cepit: et reliquo filio uno
iacob nomine defunctus est: post cuius obitum quia lex vi-
dua alij viro non vetat nubere: Melchis qui per mattheum
genus dicitur: cum esset ex eadem tribu: sed non ex eodem ge-
nere: reliqua mathan accepit uxori: ex qua ipse suscep-
pit filium nomine hely: per quos ex diverso patruis genere
efficiuntur. Jacob et hely veterini fratres: quorum alter iacob
frater hely sine liberis defunctus uxori ex māda-
to legis accipiens genuit ioseph: natura quidem geru-
mus sum filium: propter quod et scribitur: Jacob autem genuit
ioseph. Secundum legem vero percepit hely efficiuntur Alius
iacob: qui frater erat ad suscitandum fratris semen ac-

cepit: et per hoc recte intenit atque integra generatio.
Et ea quam mattheus enumerat et ea quam lucas quod lega-
tem successionem: quod velut adoptio quod erga defun-
ctos constat: cōperenti satis per hoc designauit indicio:
obscurus ne in humanis successionebus genuisse aliquem
noiaret. **AVG.** de co. euā. **C**ōmodi enim filius eius
dictus est a quo fuerat adoptatus quod si diceres ab illo
genitus cuius carne non erat natus. **M**attheus autem dices:
Abraham genuit isaac: et in hoc pseueras donec diceras: **Jas-**
cob genuit ioseph: satis exp̄lit cum prem̄ pdixisse
fui ordinem generationum a quo ioseph non adoptatus est: sed ge-
nitus erat: quod si etiam lucas genuit diceret ioseph ab
hely: ne sic nos hoc vobis perturbare debere: neque enim
aliter de quod dicitur non carne: sed charitate genuisse: quem
sibi filium adoptauit. **E**x ecclastica historia: Hec autem
non nobis ad subitum regta aut absque illis auctoribus
convenit: sed ipse salvatoris nostrum fuit carnem propinquum seu
studio tanti semis demonstrandi: seu edocendi quod fuit ve-
ritatem gesta sunt: hec tradiderunt. **AVG.** de co. euā.
Merito autem lucas quod non ab iusto euangelio sibi sed a bas-
tissimo Christi generationes enarrat tantumque sacerdotem in ex-
piatione peccatorum assignans: adopto originem ipse
suscepit: quod per adoptionem efficiuntur filii dei credendo in
filium dei. Per carnalem vero generationem quam mattheus
prosequebatur: filius dei potius propter nos homo factus est. **S**ed autem
omnibus lucas se dixisse: Joseph filius hely: quod illi fuerit
adoptatus: cui adhuc filium dixerit dei quod per gratiam quam post
ea peccatio ammisit: tanquam filius in paradiso constitutus sit.
CHRY. in ho. Positis igit per genitoribus universaliter
et finies ioseph addit: Viri marie: mostrans quod per
illam et hunc in genealogia posuit. **L**ui autem vir audieris:
tibi suspicio non subeat nuptiarum: sed recordare consuetu-
dinis scripturarum quod spose uxores et sponsi viri vocantur.
GENADIVS de ecclesiasticis dogmatibus: Natu-
rus est autem dei filius ex homo. i. et maria: et per hominem. in non
ex maria. et non per hominem. i. ex viri coniugio: sicut ebion
dicit. viii signant subdit. De quo natus est iesus. **AVG.**
de hereticis: Quod est valentinus qui dixit Christum nihil afflu-
psisse de virginine: sed per illam tanquam per riuum aut fistulam per-
transire. **AVG.** et faustus: Cur autem carnis ex viro
semine assumere voluerit: summa consilii penes ipsorum
est: sive quod utrumque sexum hoc modo honorandum iudicavit
assumendo formam viri et nascendo est feminam: sive aliquam
aliam casu quam non temere dixerim. **AVG.** de q. no. et ve-
testa. Quod autem per oleumunctionem persistebat deus bis qui est re-
ges vnguentans: hoc est persistit spissus homini. **Christus**
addita expiatio quod natus est. **I**brus est appellatus.
Et hoc est quod dicitur: Qui vocatur Christus. **AVG.** de co.
euā. Non tamen erat fas ut eum ob hoc a coniugio
marie separandū putaret quod non ex eius concubitu: sed
virgo percepit ipsum. hoc enim exemplo magnifice insinuat
ur fidelibus conjugatis et seruata pari consensu coti-
nentia: posse permanere coniugium non perinde corporis
seruū: sed custodito mentis affectu: presertim quod
nasci eis filius potuit: sive illo complexu carnali.
AVGV. de nup. et concu. Omne autem nuptiarum
bonum impletum est in illis parentibus Christi: fides:
proles: et sacramentum. prole cognoscimus ipsum omnem:
fidem quod nullum adulterium sacrificium: quod nullum duorum.
HIERO. Querat autem diligens lector et dicat
cum ioseph: sit pater domini salvatoris: quod pertinet
ad dominum generationis ordinem deductus vobis ad ioseph:

Lui nidebimus pmo nō eē sicutudinis scripturarū vt mulier in generatōibus ordo taxetur: deinde ex vna tribu fuisse ioseph et maria. vñ ex lege eaꝝ accipere cogebatur vt ppinqā: et qd̄ simul censetur in bethleē vt de vna videlz stirpe generati. **AVG.** de nup. et sc̄. Sicut et series generatiōis vñq ad ioseph pducēda ne i illo iugio virili sexui vñq peccatorū pectori fieret iuria: cu veritati nihil deperiret: qd̄ ex semie dauid erat et maria. **AVG.** 5 faustus: Nos ergo credim⁹ etiā mariā fuisse in cognitione dauid: qd̄ ei⁹ scripturis credim⁹ que vtrūq dicunt: et christi ex semine dauid sūm carnē: et ei⁹ matrē mariā: nō cu viro cōcubendo: s̄ vñne. **ARGESTE** cōsilii: Lauēdus aut ē hic Nestori error q sic dicit: cu diuina scriptura dictura ē: aut nativitatē christi q ex maria virgine ē: aut mortē nūsc̄ videt ponens de⁹. Sed aut christ⁹ aut filius aut dñs qd̄ hic tria naturā significatiua duanū aliquī qdē hui⁹: aliquādo vñ illi⁹: aliquī aut et illi⁹ et isti⁹. Accipe aut ad hoc te st̄moniū: Jacob genuit ioseph vñz marie: de q natus ē ioseph q dñ christ⁹. De⁹ enī vñbū secūda et muliere nō egreditur nativitatē. **AVG.** 5 felicianū: S̄nō alius dei et alii⁹ hoīs: s̄ idē christ⁹ dei et hoīs filius fuit: et sicut in oīo hoīe aliud anim⁹ et aliud corp⁹: sic i mediatore dei et hoīm: aliud dei fili⁹: aliud hoīnis fili⁹ fuit: vñ⁹ tñ et vtrūq christ⁹ dñs fuit. Aliud inquā p discretiōe substatiā: nō alius p vnitate psonae. Sed obiicit heretic⁹: Nescio quō natū doceatis ex tpe quē coeterū p̄i dicitis iā fuisse: nasci. n. est velut qdā mot⁹ rei nō extantis anteq; nascatur id agēs beneficio nativitatis vt sit. Quo colligēt eu qui erat nasci nō potuisse: si nasci potuit: nō fuisse. **Ad qd̄ AVG.** Singam⁹ sicut pleriq; volūt eē in mūdo aīam generalē: q sic ineffabili motu semina cūta viuisceret: vt nō sit cōcreta cū genitis: nēpe cu hec in vte passibile materia ad v̄sus suos formatu ra puenerit: vñ facit secū esse psonā ei⁹ rei quā nō eandē cōstat habere substatiā: et fut opante aīa et patiētē materia ex duab⁹ substatiis vñ⁹ hō: cu aīa aliud doceat: aliō caro: sicq; aīaz nasci fatemur ex vtero qd̄ ab vtero veniētē vitā dicimus cōtulisse cōcepto. Nasci inquā ex matre dñ et hac sibi corpus aptauit: in quo nasci posset: nō quia anteq; nascetur cōtū ad se attinet: ipsa penit⁹ nō fuisse. Sic ḡimo multo incōprehēsibili⁹ ē atq; sublimi⁹ natus ē suscep̄to pfecti hoīs de matre fili⁹ dei: q p oipotētiā singularē oībus genitis ē cā nascendi.

Oēs itaq; generationes ab abra am usq; ad dauid: generationes qua tuordecim: et a dauid usq; ad transmigrationē babylonis generationes quatuordecim: et a transmigratiōe babylonis usq; ad christum generationes quatuordecim.

CHRY. sup matth. Positis generationib⁹ ab abram usq; ad christū: eas in tres p̄tē diuīst: p generationes. xiii. qd̄ ter cōpletis. xiii. generationib⁹: numeratus ē in iudeis status hoīni. ab abraā enī usq; ad dauid fuerūt sub iudicib⁹: a dauid usq; ad transmi-

grationē babylonis sub regib⁹: a transmigratione vñq ad christū sub pontificib⁹. **P**oc ergo vult de monstrare: sicut semp cōpletis. xiii. generationib⁹: mutatus ē hoīm status: sic completis. xiii. generationib⁹ a trāsimigratiōe a christū: necessē ē a christo mutari similiter hoīm statū: quod et factum est post christū enī oēs gentes: sub uno xpo iudice regē et pontifice acti sunt. vñ qd̄ iudices: reges: et pontifices christi dignitatē pfigurabāt: semp p̄cipia eos rum in figura fuerūt christi: prim⁹ iudicū iesus naue: primus regū dauid: primus pontificū iesus fili⁹: ioseph. hoc in figura christi fuisse dubitat nemo. **CHRY.** in ho. Uel iō i tres partes diuīst oēs generationes: demonstrans q neq; regumne trāsimutato facti sunt meliores: sed sub iudicib⁹: regibus: pontificib⁹: et sacerdotib⁹ in eisdez p̄manerūt malis. p̄pter qd̄ et captiuitatē babylonis om̄emorat: manifestas q neq; ex hoc sūt correcti. Descēsus aut in egyptū nō meminīt: q egyptios nō adhuc t̄ mebat: sīc assyrios vel parthos: et qd̄ illud erat antis qui: hoc aut recens: et qd̄ illuc nō ppter p̄tā deduci sūt sicut babylone. **AMBRO.** sup lucā: Illō aut nō p̄termittēdū putam⁹: qd̄ a dauid t̄pib⁹ vñq ad iechoniam cū. xvii. fuerūt reges iudee. xiii. generationes matthe⁹ posuit. Oportet autē cognoscere posse plures esse successiones: pauciores generationes: p̄t enim diut⁹ viuere aliq; et seri⁹ generare: aut certe penitus exortes existere: itaq; nō q regū eadē generationē tpa. **GLO.** Uel pōt dici tres reges esse p̄termissoſ ut supius dictū est. **AMBRO.** sup lucā: Rursus ergo cū a iechonia vñq ad ioseph generationes. xii. cōputent: postea xiii. generationes descriptas eē cōmemorauit. Sed si diligētē aduertas: h̄ quoq; xiii. generationū poteris inuenire rōnez. xii. enī a ioseph numerant. xii. ē christ⁹. duos aut iacchim. i. duos iechonias fuisse historia indicat: p̄tē et filiū. nō igitur sup̄p̄lit altez euangelista: s̄ vtrūq; significat: ita addito minori iechonia generationes xiii. cōputant. **CHRY.** sup matth. Uel vñ iechonias bis numerat in euāgelio: semel autē trāsimigrationem: iterum autē post transmigrationem. hic enim iechonias cum esset vñus duas habuit cōditiones: fuit enī et rex ante transmigrationē qd̄ rex fact⁹ a populo dei: fact⁹ est et p̄uat⁹ p̄ transmigrationē: ideo ante transmigrationē numeratur inter reges quasi rex: post transmigrationē autē inter p̄tātos. **AVG.** in li. de con. euā. Uel iō vñus in illis p̄genitorib⁹ bis numerat. i. iechonias a quo saera est qdā in extraneas gētes deflexio: qd̄ in babylonia trāsimigrat̄ ē. Ubi autē ordo a rectitudine flectitur vt eat in diversū: tāq; angulū facit: illud autē qd̄ in angelo ē bis numerat. H̄ iā p̄pm pfigurat a circūcione ad p̄putū migratū: et lapidē angularē futurū. **REMI.** Ideo autē xiii. posuit generationes qd̄ deuterius significat deatalogu: quaternari⁹ vñ qua tuor libros euāgeliū. vñ in hoc ostendit cōcordiā legis et euāgeliū. Ideo etiā quaternariū numerū triplicavit: vt ostenderet qd̄ pfectio legis p̄phetie et ḡre ifide scē trinitatis cōsistit. **GLO.** Uel i hoc numero se p̄tformis ḡra spūssi significat: hic enī numerus ex septē officiis: qd̄ autē genuis: significat gratiam spūssanci corpori et aīe eē necessariam ad salutem

Matthew

Sic ḡ hec generatio dividit̄ in tres tesseradecades prima est ab abraā vſq; ad dauid: ita q̄ dauid ibi includit̄. sed secūda a dauid vſq; ad trāsmigrationē ita q̄ dauid ibi includit̄: sed trāsmigratio sub eo continetur. tertia ē a trāsmigrationē vſq; ad christū: i q̄ si dicam? iechoniat̄ bis numeratū transmigratio in clusa ē. In pīa significat̄ hoīes aī legē: in q̄ quosdam hoīes naturalis legis inuenies. s. abra.iz isaac & iacob: oēs vſq; ad salomonē. In secūda significat̄ tur hoīes sub lege: oēs enī q̄ in ea inueniuntur: sub lege fuerūt̄. In tertia hoīes ḡe q̄ terminat̄ ad chriſtū q̄ gratie dator fuit: in qua etiā liberatio a captivitate babylone facta: significat̄ liberationē a captiuitate p̄ christū facta. AVG. de con. euān. Lūz aut̄ q̄terdēnas generationes trib̄ distinxerit artis culis: nō tñ eas dixit in summa ut diceret: Sūt oēs xlvi. viii enī in illis p̄genitorib̄ bis numerat̄. s. ie. chonias. sic ḡ hoīes. q̄ faciūt ter. xiii. sed pp̄ vñū bis numeratū. xl. & vīa generationes fuit. Matthe⁹ igit̄ q̄ regiā in christo constituerat insinuare p̄sonam excepto christo. xl. hoīes in generationū serie numerantur. Numer⁹ enī iste illud tēpus significat quo i hoc seculo regi nos oportet a christo fin disciplinā laboriosam quā significat illa virga ferrea. Qd̄ aut̄ numer⁹ iste hanc tpalē vitā eternāq̄ significet: illa interim cā de primo occurrit: q̄ & tpa annoꝝ qua dripartitis vici⁹ currūt: & mūdus ip̄e quatuor p̄tibus terminatur ab oriente & occidente: aquilone & meridie. xl. aut̄ quater hñt decē. Porro ipsa decem ab vno vſq; ad quatuor p̄grediē numero cōsumant̄.

¶ GLO. Uel denarius ad decalogū referit: quater narit̄ ad p̄stē vitā q̄ p̄ q̄tior̄ tpa transit: vel per decē vetus testamentū: p̄ quatuor nouū. REMI. Siq̄s aut̄ voluerit dicere q̄ sūt. xl. & due generationes: q̄ nō ē vn̄ iechonias: sed duo. dicēdū ē q̄ & iste numer⁹ cōgruit sc̄e ecclesiæ: nascit̄ enī a septenariō & senario: nā series septē. xl. & duo faciūt̄. Senarius referit ad labore: septenarius vō ad requiem.

¶ Christi aut̄ generatio sic erat: cū eēt despōsata mī iesu maria ioseph: anq̄s cōuenirent iuēta ē in utero habens de spiritu sancto.

¶ CHRY. sup matth. Qn̄ supius dixerat: Jacob at̄ genuit ioseph. cui despōsata maria genuit iesu ne alijs audiētū sic estimaret eē christi nativitatē quō p̄cedentū pat̄: ipse ordinē narrationis sue p̄cedēt̄. Dicit: Christi aut̄ generatio sic erat. ac si dicat. Hene ratio quidē eōꝝ quos exposuitus patrum sic fuit: quādmodū retulit: Christi aut̄ generatio non sic. s̄ ita erat. Cū eēt despōsata mater. CHRY. in bo. Quasi enī aliqd nouū dicitur p̄mittit modū generationis dicere: ne audiēs vīz marie estimes natūz esse lege nature. REMI. Pōt̄ at̄ ad supiora referri hoc modo. Sic erat christi generatio sicut dixi. i. Abraam genuit isaac. HIERO. Sed quare nō de simplici vīgine: s̄ de despōsata cōcipit: p̄mū ut per generationē ioseph origo Marie mōstraret. secūdū donec lapidaret a iudeis vt adultera. tertio vt i egyp̄ p̄fugiens haberet solaciū mariti. Martyr etiam Ignatius quartā addidit cām: vt part̄ inquiēs eī celaret a diabolo dū cū putat nō de virgine sed de

vere generatiū. CHRY. sup matth. Ideo at̄ t̄ de sponsata & domi habita: nā quēadmodū in ea que in domo yīrī cōcīpit: intelligit̄ cōceptio naturalis: ita in ea q̄ extra domū cōcīpit: est suspecta cōictio. HIERO. cōtra heluidū. Sciendū aut̄ q̄ heluidū qdā hō turbulētū accepta materia disputandi blasphemare ū̄ dei matrē incepit: cuius pīma p̄positio fuit: Matthe⁹ loquit̄ sic. Cū eēt despōsata. Sc̄e inquit habes despōsataz: nō cōmedatā ut dicitis: & tyloz nō ob aliud despōsata nisi qñ nupturam. TORI GE. Desponsata fuit quidē ioseph: nō tamē in cōcupiscētia iuēta: Mater ei⁹ inquit mī imacula ta: mater incorrupta: mater intacta. Mater ei⁹: cui⁹ ei⁹: māt̄ ē dei: vīgenitū dñi regio oīm plasmatoris & redēptoris cunctoz. CIRYL. Quid enī videbit aliquis in sancta virgine p̄ter alias: si dei mater nō sit sed christi vel dñi: vt Nestor⁹ dicit: Nihil enim absurdū est etiā si voluerit q̄s matrē vniuersitatis vīctorū christi noīare genitricē. Hōla vō p̄ter illas sancta vō & christi genitrix: intelligit̄ ac dī: Henuit enī nō p̄vīz hoīem fīm vos: sed incarnatūz potius & hoīem factū ex deo patre vībz. Sed forsan illud aīs: Dic mībi purasne diuinitatis facta ē vō: Et ad hoc quoq; dicim⁹ q̄z natū est ex ipsa dei substātia eius verbū: & sine principio p̄pis semp existēt̄ genitōri. in nouissimis aut̄ t̄pib⁹ quoniā caro factū ē: hoc est vītū carnī atām habent̄ rōnale: natū etiā diciē carnaliter p̄ mulierē. Assimilat̄ aut̄ quodāmō natī uitati que fīm nos hoc sacramētū: matres etenī ter renōz ministrat̄ nature coagulatā paulatim carnē p̄ficiendā in specie humana. Immitit aut̄ animali spīn deus. Sed līz fint iste solumō terrenoz corpōz matres: attāmē parientes totū animal & non partē peperisse dicūt̄. Tale aut̄ aliqd gestū p̄cipimus in generationē emmanuel: natū enī ē et p̄sī substātia dei verbū. Quia vō carnē assumpit̄ p̄priā eam faciēt̄: necessariū ē cōfiteri q̄z natū ē fīm carnē p̄ mulierē. Quia igit̄ & de⁹ vere ē: quō dubitabit quispiā scām virginē dicere genitricē. LEO papa i ser. de nati. Nō aut̄ te dei cōceptus turbet: partus te non cōfundat auditus: qñ virginitas quicqđ est humani pudoris excusat: aut̄ que hō verecūdie lesio vbi iniit deitas cū amica sibi semp integratē sōrtiū: vbi ē interpres agelus: fides pīuba: dispōsatio castitas: donatio virt̄: iudex cōsciētia: cā de⁹: cōceptio integrat̄: vīginitas partus: vō mī. CIRYL. ad Io. antiochenū: Sed si de celo & nō ex ipsa sc̄i corp⁹ xpi factū ēē dicerem⁹ vt valēt̄: quō intelligeref̄ dei genitrit̄ Maria. Nomē aut̄ matris cōdit cū subdit̄: Maria. BEDA sup lucā: Interp̄tāt̄ aut̄ maria stella maris hebraice: dñia syriace: q̄z & lūcē salutis & dñm mūdo edidit. Cū aut̄ despōsata fuerit: cōdit subdēs: Joseph. CHRY. sup matth. Ideo q̄ fabro lignario Maria despōsata erat qñ t̄ps ecclēsie sponsus omnū salutē hominū operaturus erat p̄ lignum crucis. CHRY. in homelia: Quod aut̄ sequitur: Inteq̄ cōuenirent. non dī: anq̄s duceretur in domū sponsi: etenim iā intus erat. s̄o suetudo enī multoties veterib̄ erat in domo despōsatā hō: qd̄ & nūc quoq; fieri videt̄: & generi lob̄ intus cū ipso erat. GLO. s̄z dī: Anq̄s cōuenirent. ad carnis cōmixtione. CHRY. sup matth. Ut nō

ex copassione carnis et sanguinis nascere qd ex deo
natus est carnis et sanguinis solueret passionem.
TAVG. de nup. et eeu. Nuptialis etia cibitus ibi
non fuit: qd in carne pecti fieri non poterat sine vlla car-
nis occupacione qd accidit ex pecto: sine qua recipi vo-
luit: qd futur erat sine pecto: vt hinc etiam docet oem
que de cibitu nascitur carne ee pecti: quodocuidet
sola que non inde nata est: non fuit caro pecti. **T**AVG.
in ser. de nati. Nascitur etia ab intacta semina christi
qd fas non erat vt virtus p voluptate: castitas p luxu-
ri: p corruptione incorruptionem nascere: nec poterat
nisi nouo ordine aduentare de celo: qd verus mortali
destruere veniebat imperium: Regnum igit tenuit regi-
nitatis: qd regi genuit castitatem: ideo etiam dominus nre
vngueni sibi reqviri debet hospitium habitandi: vt nobis
onideret deu in casto corpe portari debere: ergo qui
scripsit lapideas tabulas sine stilo ferrero: ipse gra-
uidavit maria spuscō. vnde dicitur: Inueta est in vtero
bni. **HIERO.** Non ab alio iuventa est nisi a ioseph
qd pene licetia maritali oia nouerat. **CHRY.** super
matth. Nam sicut historia non incredibilis docet:
qd gesta sunt qd refert lucas: Joseph absens erat: nec
enī iuuenies est putare pte ioseph introisse angelum
ad mariam: et dixisse qd dixit et mariam r̄ndisse qdūq; r̄m
dit. Et si credam angelū potuisse intrare ad eam et
logui: plane tamē maria abesse in montana et man-
fisse cu elisabeth mensib; tribus: possibile non fuit
pte ioseph: qd necesse erat vt absentatōis ei et maria
diutine reqreret causas. postq; at rediit pere
gre: post tot mēses inuenit eā grauidā manifeste.
CHRY. in ho. Prope aut dicit: Inueta est. qd de
no ex cogitati dici suetū est. Ne at molestes euāges-
listā interrogādo qditer sit natus ex vglie breviis expedi-
uit se dicens: De spuscō: qd spuscō est qd hoc mira-
culū opa: neq; enī gabriel: neq; matthe ap̄li dī-
cere potuerit. **GLO.** Doc g qd dicitur: Est ex spuscō.
euāgelist. et pte sua adducitur: vt cu dicere habeat in
vtero: qd mala remoueres suscipio a metibus au-
diētū. **HIE.** in expositiōe ca. fi. Non aut sicut qdāz
sceleratimē opinatur: spuscō dicim⁹ suis p se-
mine: sed potentia ac virtute creatoris dicimus opes
ratū. **AMBRO.** in li. de spuscō. Quod enī ex aliis
quo est: aut ex substātia est: aut ex potestate ei⁹ est.
ex subā sicut filius: qd a pte: ex pte sic ex deo oia:
quid et in vtero habuit maria ex spuscō. **T**AVG. ad
eustochiū. Projecto aut iste mod⁹ quo nat⁹ est chris-
tus de spuscō insinuat nobis gratiam dei: qua hō
nullis pcedentib; meritis in ipso ex ordine nature
sue quo ee cepit: verbo dei copularet in tāta psonae
vnitatem vt idē ipse ee filius dei. Sed cu illā creatu-
rā quā virgo concepit et pepit: qd quis ad solā psonā
filii ptingentē tota trinitas fecerit: neq; enī separabilia
sunt opa trinitatis: cur ī ea faciendo sol⁹ spuscō no-
minat⁹ est: an et qdū vñ triū in aliquo ope noīat⁹: vñ
uersa opari trinitas intelligit. **HIERO.** Sed in-
quit heluidi: neq; de no iuenturis euāgelistā di-
xisset pse: qd iuentur: qd nemo de non prāsturo dic
anteq; pranderet: qd si quis diceret: Anteq; in por-
tu pranderet ad aphrycam nauigantē non posset stare
snia: nisi ei in portu prādendū sit qdūq; aut non pos-
tius sit intelligendū sic: qd an l; sepe et sequētiā in-
dicet: tñ nonnūq; ea tñ qd prius cogitabāt oīidit:

nec necesse sit vt cogitata fiat. **L**ū ideo aliud inter-
uenerit: ne ea qd cogitata sunt fieret. **HIERO.** No
ergo sequitur vt postea cōuenierit: h̄ scripture qd fa-
ctū non sit oīidit. **REMI.** Uel hoc vbi cōueniēdī:
non ipsū concubitu: h̄ tēpus significat nuptiā. i. qd
ea que fuerat sponsa: incipit esse vxor. Est enī sensus
Anteq; cōueniēt. i. anteq; rite solēnia nuptiā cele-
brarent. **T**AVG. de con. euā. Doc quēadmodū fa-
ctū sit qd hic ptermisit lucas: exponit post cōmemo-
ratū conceptū iohānes ita narrans: In mēse aut se-
xto missus ē angelus. et infra: Spuscō sup̄ueniet ī
te. hoc ḡ est qd matthe cōmemorauit dicens: Inuē-
ta ē in vtero bni d spuscō: nec triū ē: qd lucas expo-
suit qd matthe ptermisit. Sic nō ē triū qd matthe
deinceps cōtinet qd lucas ptermisit. Seq̄tur enim:
Joseph aut vir ei⁹ cu esset iustus. vñq; ad eū locum
vbi scriptū ē de magis qd p alia viā reuersi sunt ī re-
gionē suā. Siquis aut velit vñā narrationē ex oīib;
que de christi nativitate dicunt ab alterutro: si hec
ptermittunt: ordinare sic pōt: Christi generatio sic
erat: Sicut in dieb; herodis. vñq; ibi: Māsit aut ma-
ria cu illa quasi mēsib; trib; et reuersa ē in domum
suam. Et tunc addendū est quod hic dicitur: Et iuē-
ta est in vtero habens de spusānto.
Joseph aut vir ei⁹ cu eēt iustus: et
nollet eā traducere: noluit occulte
dimittere eam.
CHRY. in ho. Lū dixisset euāgelistā qd ex spiritu
sancto et sine cōcibitu inuenta ē in vtero bni: ne su-
spectū haberes christi discipulū quasi grādia d suo
magistro fingente: introducit ioseph p ea que pas-
sus est: ad fidē eoz qd dicta sunt offerēt. vñ dicit: Jos-
eph aut vir ei⁹ cum eēt iustus. **T**AVG. in ser. de na-
tū. Intelligens enī ioseph marie vterū grauidari
turbatur: qd maria quam de templo dñi accepit: et
nondū cognouerat: grauidā sentiebat: secuq; estua-
bar disputās et dicens: Quid faciā: pto: aut taceo?
Si prodidero: adulterio nō cōsentio: h̄ vñū crudel-
itatis incurro: quia fīm moyſi sentētiam lapidādā
eam ēēt cognosco. Si tacuero: malo consentio: et cu
adulteris portionē meā pono: quoniā ḡ taceo. Ma-
lum ē adulteriū prodere peius ē: dimittā eam a cō-
iugio. **AMBRO.** sup̄ lucam: Pulchre aut docuit
it sanctus matthe quid facere debeat iustus: qd ob-
probriū coniugis dep̄benderit: vt in cruciū ab ho-
micio: castū ab adulterio p̄fare se debeat. et ideo
dicit: Lū eēt iustus. Ubiq; ḡ in ioseph iusti gratia et
psona seruatur vt testis oīetur: lingua enī iusti lo-
quitur iudiciū veritatis. S; qd ioseph cu crīmē ce-
let vxoris: iustus describit. **CHRY.** in home. In le-
ge enī pceptū est: nō solū reos: sed consciens crīmis
obnoxios ee pctō. **HIERO.** Sed sciendū qd iustū
hic virtuosū in oīibus dicens: Est enī iustitia et auar-
tiam non habere: et vñtilis virtus: et sic noīe iu-
sticie maxime vñtilis scriptura. Justus igit existens
i. benignus et mitis: voluit occulte dimittere eaz que
nō solū traditioni: sed etiā pene fīm legem obnoxia
videbat. sed ioseph vñq; remisit qd sp̄ supra legē vi-
tēs: sc̄. n. sol aūq; radios mōstrat: mūdū clarificat:
sic et christus anteq; nascere: multa signa pfecte vñ-
tis apparere fecit. **T**AVGV. de ver. dñi: Uel alit-

~~Matthew~~

Pri solus nosti quia aliquis peccauerit in te: et eum vis corā hoīb^z arguere: nō es corrector s^z pditor. vnde vir iūst^z Ioseph tanto flagitio qd de vroze fu erat suspicat^z magna benignitate pecepit. Estuabat vtiq; certa adulterii suspicō: et m^z qz ipē sol^z sciebat: noluit eā diuulgare: s^z occulte dimittē volēs. pdesse peccanti: nō punire peccātē. **HIERO.** Uel hoc te stimoniū **Marie** ē: qz ioseph sciens illi^z castitātē et admirāt qd euenerat: celat silentio cui^z mysterium nesciebat. **REMI.** Videbat enī grauidā quā nos uerat castam: et qz legerat: Egredieſ virga de radi ce **Jesse**: vñ nouit **Mariā** duxisse originē: et legerat etiā: Ecce virgo ſcipiet: non diffidebat hāc pphetiā in ea ē implenda. **ORIGE.** Sed si ſuſpitionem in ea nō habebar: quo iūſt^z erat ut imaculatam dimitteret: Ideo ḡ dimittere volebat: qm̄ magnū ſacramentū in ea ēē coguſcebat cui approximare ſe indignū eſtimabat. **GLO.** Uel cū yellet eā dimittere iūſt^z erat: cū occulte pñs notaſ eā ab infamia defendens: et hoc ē: cū eē iūſt^z voluit dimittere eā: cū nollet eā traducē in publicū. i. diffamare: voluit hoc facere occulte. **AMBRO.** sup lucā: Nemo aut quā nō accepit dimittit: tō quā volebat dimittere: fatebat acceptā. **GLO.** Uel cū nollet eā tradiſere in domū ſuā ad cohabitationē affidiā: voluit occulte dimittere eā. i. tēp^z nuptiā ſmutare. ve ra enī vir^z eſt cū nec pietas ſine iūſticia: nec ſine pi etate ſeruat iūſticia qz ſepate ab iniuicē dilabūt. **V**ñ iūſtus erat p fidē qz credebat christū de v̄gine naſci turū. vnde voluit ſe humiliare ante tantā gratiā.

Illip̄ec aut̄ eo cogitāte: ecce ange lus dñi apparuit i ſomni ioseph di cens: Ioseph fili dñi dñi: noli timere accipe mariā p̄iungē tuā. Qd. n. i ea natum eſt: de ſpūſancto eſt.

REMI. Quia ſicut dictū ē cogitabat Ioseph occulte mariā dimittere: hoc at ſi feciſſet: ppauci eēnt qnō magis ſuſpicarēt eā ēē meretricē qz v̄gine: id circo repente coſiliū ioseph dñi mutatu ē ſilio. vñ vñ. Hoc aut̄ eo cogitāte. **GLO.** In quo notaſ anim^z ſapiētis qnibl temere vult incipe. **CHRY.** in bo. Notaſ etiā māſuetudo ioseph: qz nulli enarravit ſuā ſuſpitionē. neqz ei qz ſuſpecta erat: ſed in ſe cogitabat. **AVG.** in ſer. de natu. Sed ioseph iſta cogitante non timeat **Maria** dñi filia: qm̄ ſicut dñi veniam contulit ſi no. ppheticus: ſic mariam liberat angel^z ſaluatoris. Ecce enī iterū v̄ginis ille paranimphus gabriel aduenit. vñ ſequtur: Ecce āge lus dñi apparuit ioseph. **GLO.** Hoc iūſtē v̄bo ap paruit: ſignificat p̄tis apparentis: qz qm̄ vult et quō exhibet ſe vidēt. **RABA.** Quō autē angel^z ioseph apparuit demolitrat cu dicens: In ſomni. i. quō iacob ſcalā vidit p imaginationē quādā oculis co dis oſtenſam. **CHRY.** in bo. Ideo at nō appetuit manifeſte ioseph ſicut paſtorib^z: quia valde fidelis erat: paſtores autē indigebant quaſi rudes. Virgo aut̄ indiguit: qm̄ pñno de maximis instruēda. Siliē etiā zacharias indiguit ante ſceptionē proliſ mirabilis viſione. **GLO.** Apparēs āgel^z nomē expmit: gen^z om̄ēorat: et tumorē excludit: dicens: Ioseph fili.

dñi dñi: ioseph eū ex noſe: qm̄ notū et familiarem ſibi oſdit. **CHRY.** sup mattb. ſiliū dñi dñi noſians voluit eū addicē i memoria paſſiōis dei ad dñi dñi: vt de ſemine ei^z chriſtus naſceret. **CHRY.** in bo. Dicēs aut̄ Noli timere: monſtrat eū ia timere ne offederet dei qm̄ adulterā habēs: alias neqz cogi taſſet eā expellere. **SEVE.** Eponſius etiā ne timeat admoneſ: qz plus anim^z ou cōpatit plus paueſit: ac ſi dicat: Dic nō ē mortis cauſa ſe vite: quia qz vitā parturit: non meretur occidi. **CHRY.** ſuper mattb. Dicēs etiā ne timeas: cognitorē ſe cordis ei^z oſidere voluit: vt p hoc futurop bonoz qz de christo erat dictur ſaceret fidē. **AMBRO.** ſup lucā: Nō aut̄ te moueat: qz eam ſiuge vocat: nō enī virginita tis eruptio: ſz ſiugū ſteſtificatio: nuptiā ſe celebratio declarat. **HIERO.** 5 Delniſiū: Non tñ ē putan dñi qz ex eo qz vroze eſt appellaſ ſponsa eē defierit: cū hanc eē ſuetudinē ſcripture nouerimus: qz ſpō ſos viros et ſponsas appellet vrozes: ſicut deutero nomiū ſteſtimonio approbab: Si quis inquit ſuene rit virginē deſpōlatā viro in capo et vim faciēs dor mierit cū ea moriat: qz humiliauit vroze p̄imi ſui **CHRY.** in bo. Dicit aut̄: Noli timere accipe. i. in uitu retinere: iā enī mente dimiſſa erat. **RABA.** Uel noli timē accipe eā. nuptiali ſuentii et affida cohabitatō. **CHRY.** ſup mattb. Propter tres at cās appauiſ angel^z ioseph hoc dicēs ei: primo ne iūſtē ignorās ſaceret rē iūſtā ex ppoſito iūſto: deinde prop̄ honore ſiphiſ ſatiſ matris: nam ſi dimiſſa fuuerit apud inſideles: turpi ſuſpicioe carere nō poterat: tertio vt intelligens ioseph ſcām ſcoptionē: diligēt ſe cuſtodiſet ab illa qz pñs: iō tñ nō aī cōceptiō ſvgnis venit ad ioseph: ut nec cogitaret hec qz cogitauit: ne pateret qz paſſiū ē zacharias culpā inſidelitar: incurrit de ſceptioe ſiugis iā longeue inſcribilior. n. erat res v̄gine posſe ſcipte qz anuz. **CHRY.** in bo. Uel ideo turbato iā ioseph angel^z venit: vt appaueat ioseph ſapiā: et vt hoc iſtu fieret ei eoruqz dicebant ſe demonstratio. Pū enī audit ab angelo qz intra ſe cogitauerat: indubitable ſignum erat: qz a deo mitteret: cui^z ſoli^z eſcire cordis ſecreta. Hermo etiā euāgeliste inſuſpiciobilis fit: demonſtrans ioseph paſſiū qz iprobaſile ē viꝝ pati. Virgo etiā oēm malā ſuſpitionē effugit ex hoc: qz vir qz zeſotipiā paſſiū ſe ſuſcepit: et p^z ſceptioe ſuauit. Ideo aut̄ v̄go ioseph hec qz angel^z nuciārat non dixit: qz nō eſtimabat ſibi credi a ſpōſo: et maxime iā in ſuſpicioz adducto. Virginū at aī ſceptioe amuniat angel^z: ne ſi p^z ſceptioe deferret: in anguſtia eſſet. Oportebat aut̄ extra turbiſationem eē illā ma trē: qz omniū ſcitorē recepit. **CHRY.** in bo. Non ſolū at angel^z ab iniuia coniunctione virgine excurſat: ſz et ſupra naturā ſe p̄cepisse demōſtrat: nō ſolū ti morē auſerēs: ſed et leticiā addēs vñ ſubdit. Quod enī in ea natū ē de ſpūſancto ē. **GLO.** Aliud ē na ſci in ea: et aliud ab ea. naſci ab ea ē. p̄dire in lucē: na ſci in ea eſt idem qz concipi. vel ſi p̄ſentiam ange li quam habet ex deo: cui futuru ſuſtū ſe p̄teritū eſt natū dicitur. **AVG.** de queſt. no. et ve. teſta. Sed ſi de ſpūſancto natū ē christus: cur dictū ē: Ba pientia edificauit ſibi domū: Quō iſta gemina rati one debz intelligi: Dunū enī dom^z xp̄i ecclesiā ē;

quam edificavit sibi sanguine suo. Deinde potest et corp' eius dici dom' eius: sicut dicitur templū ei'. Factū aut spūsancti: factū filii dei ē: ppter nature et voluntatis unitatē: sive enī p̄ faciat sive fili' sive spiritus: trinitas ē que op̄at: et quicquid tres fecerit: dei vni' ē. AVG. in enche. **N**uquid nō iō dicturi sum' p̄m̄ bois christi cē spūscū: vt de' p̄ vbiū genereret: spūscū boiem: qd̄ ita absurdū ē: vt nulli fideles aures id valeāt sustinere. Quō ḡ dicimus christū natū de spūscō: si nō enī genuit spūscū: an qz fecit ei': inq̄tū. n. bō est: fact' est: sicut apls dicit: Fact' ex semine oavid. s. carne: neq; enī quia mundū istū fecit de': dici eum fas est dei filiū aut natū ex deo: s; factū vel creatū vel cōditū. hic aut cū cōfiteamur eū natū despūscō et maria vngine quō non sit fili' spūscī et sit fili' **M**arie vnginis: nō ḡ cōcedēdū est quicqđ de aliq̄ re nascitur: tūnū eiusdem rei filiū nūcupandū: vt enī omittā aliter de hoie nasci filiū: aliē capillū: pediculū: lūbūcū: quoq; nūbil est fili'. Certe hoies q̄ nascūt ex aqua et spū nō aq̄ filios recte eos dixerit q̄spī: s; dei patris et matris ecclesie. Sic ergo de spūscō nat' ē et fili' dei patris est non spūsancti.

Pariet at filiū: et uocabis nomē eius **J**esū: ipse enim saluū faciet populi suū a peccatis eorum.

CHRY. in bo. Quia hoc qd̄ angel' ad ioseph. dixerat supra hūanā cogitationē et legē nature erat: nō solū et p̄terito p̄ reuelatione cōfirmat q̄ direrat: sed etiā et futuris dicens: Pariet aut filiū. **GLO.** Ut enī nō videref ioseph ampli' iugio nō esse necessari: cū cōceptio esset facta sine ei' auxilio: ostēdit q̄ q̄ui nō sit necessari' cōceptui: m̄ vitilis ē: p̄cūrationi: qz ipsa pariet filiū: et tūc matri et filio erit necessari': matri vt ab infamia defendat: filio vt eum nutrit et occidat. Que circūcisio nota' vbi dicit: Et voca no. ei' Jesū. In circūcisio enī solet dari nō me'. **C**HRY. sup matth. Nō aut dixit pariet tibi filiū sicut ad zachariā: Ecce Elisabeth vro tua pariet tibi filiū: qz mulier q̄ ex viro concipit: marito suo filiū parit: qz magis ex illo ē q̄ de ipsa: hec aut que nō de viro cōcepta: nō viro filiū pedit: s; sibi nūmō. **C**HRY. in bo. Uel indeterminate hoc posuit: vt ostendat q̄ eu pedit orbi terrarū vniuerso. **RABA.** Dicit aut: Uocabis nomē: et nō impones: qz ab eterno impositū ē. **C**HRY. in bo. Hunc aut ostendit admirabile ēē partū: qz de' est q̄ nomē desup p̄ angelū mitit: nec nomē qd̄cūiq; sed qd̄ ē infinitiorū bonorū thesaurū. Ideoq; interptat illud angel': bona substitutū spem: et ex hoc ad credēdū qd̄ dicebatur: inducit ad talia enī credēda facili' accedere cōfuerū. **HIERO.** Jesus enī hebreo sermōe salvator dī. Etymologiā ḡ nois significat dices: Ipse enī saluū faciet p̄plū suū a pctis eoz. Ostendit enī eu dem totū mūdi salvatorē: et nre salutis auctorem. Salvat qd̄ nō incredulos: sed p̄plū suū: hoc ē in se credētes salvat: nō tam a visibilib' hostib' q̄ potius invisibilib': hoc ē a pctis salvat: nō armis pugnādo: sed pctā relaxādo. **SEVE.** Ueniāt et audiāt q̄ requirūt: quis ē que **M**aria genuit: Ipse. n. saluū faciet populi suū: nō alteri' saluū faciet popu-

lum. vñ a pctis eoz: esse deū q̄ pctā donat si christi anū nō credis: crede infidelib' vel indeis dicentibus: Nemo pōt pctā dimittere: nisi solus deus.

Doc aut totū factū est: ut adimpleret qd̄ dictū ē a dño p̄ prophetam dicentē: Ecce uirgo i utero habebit et piet filiū: et uocabis nomē ei' emānuel: qd̄ ē interptatū: nobiscū de'.

REMI. Mos fuit cuageliste ea q̄ dicit de veteri testamēto cōfirmare: ppter iudeos q̄ in chrisū cōsiderāt: vt agnosceret ea cō completa in grā euangelij: q̄ p̄dicta fuerāt in veteri testamēto. et subdit: Doc aut totū factū ē. Querēdū aut ē in hoc loco q̄ re dixerit: hoc totū factū ē: cū supius solā cōceptio: nē narrauerit. S; sciēdū q̄ hoc iō dixit: vt demons straret q̄ an in pītia dei faciūt fuit: q̄ fieret apō ho mines. S; ue q̄ p̄teritat̄ rex erat narrator: totū factū ēē dixit: qz q̄i hoc scripsit: iā totū factū erat.

RABA. Uel hoc totū factū ēē dicit: q̄ vgo despōsaret: q̄ casta seruaret: q̄ graunda inueniret: q̄ per angelū reuelaret: vt adimpleret qd̄ dictū ē. **Nō.** n. hoc impleret: q̄ vgo conciperet et pareret: nō despōsata ēē: ne lapidaret: et nō ab angelo secretū deteſeret: et ita ea ioseph acciperet: omissa p̄ infamia efflueret: et lapidatioe periret. Si ḡ an p̄tē pareret: cassaret p̄pheta que ait: Pariet filiū. **GLO.** Uel pōt dicit: q̄ Ut: nō ponis causaliter. nō enī iō impletū ē: qz implēdū erat. ponis aut cōsecutue: sicut et in **H**eneti suspēdit alterū in patibulo: vt cōlectoris veritas p̄baretur: qz vno suspenso cōiectoris veritas est p̄bata: sic et in hoc loco intelligēdū ē: q̄ hoc factū qd̄ p̄dictū ē: p̄pheta implēta ē. **C**HRY. in bo. Uel alter: Quia vidit angel' abyllum diuine misericordie nature leges solutas: et eu q̄ erat oīb' superior: ad hoiez q̄ erat oībus inferiorib' descēdisse. Hec et huiusmōdi vno vbo ostendit dices: Doc autē totū factū est. q. d. ne putas q̄ hec nūc tñm̄ deo placeat: oīb' p̄ordinata sūt: decenter enī angelus nō vngī s; Jōseph p̄pheta īducit: q̄i in p̄pheta meditanti et experto. Et p̄mo qd̄ vngī īugē appellauera: nūc aut vngī cū p̄pheta īducit: vt hoc etiā a p̄pheta audiret: q̄i oīu p̄meditatiū: vñ ad fidē eoz q̄ dicebātur: īducit Iſaiā vel magis deū. non enī dicit: Ut impleretur qd̄ dictū est ab Iſaiā: sed Qd̄ dictū est a dño p̄ Iſaiā. **HIERO.** sup Iſaiā: Qui aut p̄mittitur in p̄pheta: dabit oīs ipse nobis signū: nouū debet esse atq; mirabile. Qui aut ūmēcula vel puella vt in dei volūt: et nō vgo pariat: q̄le signū poterat appellari: cū hoc nomē etatis sit: nō integratatis. Et reue ra vgo hebraice bethula appellat: q̄ i pītī loco nō scribitur in p̄pheta. Sed p̄ hoc vbo positū est Halma: qd̄ p̄ter lxx. oēs adolescentulā trāstulerūt. Dōro halma aptid eos abigū ē. dicitur enī et adolescentula et abscondita. ergo halma non solū puella vel virgo: sed virgo abscondita dicitur et secreta: que nunq; virorum patuerit aspectibus: sed magna parentum diligentia custodita sit. Lingua quoq; pūnica que de hebreorū fontibus ducit proprie virgo halma appellatur. In nō quoq; finione bama dī sancta: oīm̄q; pene linguarū v̄bis vñt̄ hebrei:

~~Mattheus~~

et quātū cum mea pugno memoria nūq̄ me arbitro
halimā d̄ myliere nupta legisse: s̄ de ea q̄ ē virgo:
vt nō v̄go solūmō sit: s̄ in annis adolescētē: p̄t
enī fieri vt v̄go sit vetula. Ista autē v̄go i annis puel
larib⁹: vel certe virgo nō puerilla q̄ adhuc virg⁹ nosse
n̄ possit. HIE. sup matth. Pro eo at q̄ euāgelista
mattheus dicit: In vtero habebit. in ppheta q̄ futura
tū p̄dicit: significat q̄ futur⁹ sit: t̄ script⁹. Accipiet.
Euāgelista autē q̄ nō de futuro sed de pteriori nar
rat historiā: mutauit accipiet t̄ posuit: Habebit. qui
autē habet nequaq̄ acceptur ē. Dicit autē: Ecce v̄go
in vtero habebit t̄ pariet filium. LEO in ep̄la ad
Florianū: Cōcept⁹ quippe ē de spūco intra vterū
virginis matri: q̄ ita illum salua virginitate edidit.
quē admodū salua v̄ginitate cōcepit. AVG. i ser.
de natu. Qui enī dirupta corpor⁹ mēbra i alijs po
terat reintegrare tangēdo: quātomagis iſ sua mē
q̄ inuenit integra nō violauit nascēdo: crevit enī in
ei⁹ partu corporis integrat⁹ poti⁹ q̄; p̄crevit: t̄ virgi
nitas ampliata est poti⁹ q̄; fugata. THEO. in ser.
ephesi. concilij. Quia v̄o fōti⁹ p̄p̄ hoīem dicit qui
natus ē: dei non dices partum. t̄ q̄ ex vulva p̄cessit
hoīem pponit a deo dūlū: dicat nunc quo natu
ra humana p̄ vulvā v̄ginalē nata: v̄ginitatē vul
ve seruauit incorruptā: null⁹ enī hoīis mater v̄go
p̄manit. Sed q̄ nat⁹ ē carne deus v̄bum: custodit
v̄ginitatē: scip̄ū p̄ v̄bum ē oīdens. neq̄ enī nostrū
v̄bum cum paritur corāp̄t̄ mentē: neq̄ enī v̄bum par
tū eligens peremit v̄ginitatē. Seq̄tur: Et vocabunt
nomē ei⁹ emmanuel. CHRY. in ho. Cōsuetudo qđē
est scripture res q̄ r̄tingūt p̄ noībus ponere. Nihil
ḡ ē aliud qđ dicit: Vocabūt nomē ei⁹ emmanuel. q̄
videbūt deū cū hoīb⁹. vñ nō dicit Vocabis: s̄ voca
bat. RABA. Primo qđē angeli psallētes: secun
do apostoli p̄dicantes: adhuc t̄ sc̄i martyres: deū
de cūcti credētes. HIERO. sup Isaiā: Septuaḡ
ta autē reliq̄ trāstulerūt filierū Vocabis: p̄ quo hic
scriptū est Vocabūt: qđ in hebreo non habet: v̄bum
enī charatum: qđ oēs interptatiūt sūt: vocabis p̄t inv
telli ḡ t̄ vocabit: q̄ ipsa. s̄. v̄go q̄ concipiet t̄ pariet
chrūtū: emmanuel appellatura sit nomine: qđ interp
taſt̄ nobiscū de⁹. REMI. Querēdū autē q̄ est
interptatus hoc nome: ppheta aut euāgelista aut
aliq̄s translato: q̄ sc̄iendū q̄ ppheta nō ē inter
ptatus. sc̄i autē euāgelista qđ necesse fuerat interpt
ari: cū scriberet hebreo sermone: forassī q̄: b̄ no
mē obscūrū erat apud hebreos: iccirco dignūz erat
interpretatione. Sed magis credēdū ē q̄ aliquis trāſ
lator sit interpretatus: ne habereſ hoc nomē obscūrū
apud latīnos: hoc deniq̄s noīe due substātē: diuin
tatis. s̄. t̄ humanitatis i vna p̄sona dñi nr̄i. Jesu xp̄i
designant: q̄: q̄ ante oīa secula ineffabiliter genit⁹
est a deo patre: idē ipse in fine tēpōz facit ē emanu
el. i. nobiscū de⁹ ex v̄gine matre. Qđ at dñ nobiscū
deus: p̄t intelligi hoc mo nobiscū facit ē. i. passib⁹
lis: mortalis: t̄ p̄ oīa nostri similiſ absq̄ peccato: si
ue q̄ substātā nostre fragilitatis quā assūpt̄: sub
stantie sue diuinitatis in vnitate p̄sonae conūxit.
HIERO. sup Isaiā: S̄ sc̄iendū q̄ hebrei hoc de eze
chia filio achaz pphetari arbitrat̄: q̄ ipso regnante
capta sit samaria: qđ oīo p̄bari nō p̄t. Siquis
dem achaz filius ioathan regnauit sup iudeā t̄ bie

rusalē annis. xvi. cui successit in regnū fili⁹ ei⁹ ezechias
annos nactus. xxiiij. t̄ regnauit sup iudeam t̄ bie
rusalē annis. xxix. quō ḡ quā vidit p̄mo anno achaz
prophetia de ezechie conceptu dñ t̄ nativitate: cum
eo t̄pē cū regnare ceperat achaz iā nouē eēt ezechias
annos: nisi forte sextum ezechie regni anni quo
capta ē samaria: infantiā ei⁹ appellari dicāt nō etat
is: s̄ imperij: qđ coactū eēt ac violentū t̄ stultis pa
tet. Quidā de nostris Isaiā ppheta duos filios ha
buisse st̄edit: iasuph t̄ emanuel: emanuel de ppheta
tissā vroze sua eēt generati in typū dñi saluatoris: b̄
autē fabulosū ē. PETRVS alfonſius: Non enī sci
tur q̄ aliq̄s hō illius t̄pis emanuel sit vocat⁹. Sed
obijcit hebreus: quō stare poterit q̄ hoc p̄p̄ xpm
dictū sit t̄ mariā: cū ab achaz vſcq̄ ad mariā multa
centena annos transierūt. Sed l̄z ad achaz loquere
tur ppheta non solū t̄ ad eū vel de suo t̄pē dicta ē
pphetia. Prop̄ hoc enī dictū est: Audite domus
dauid nō audite achaz. Itē dabit oīs ipse vobis si
gnū. addit ipse: Ile si diceret: non ali⁹: ex quo intelli
gi ipsū dñm signū eēt futur⁹. Quod etiā pluralit̄ ait:
Uobis t̄ nō Iibi: innūt nō p̄p̄ achaz vel ad ipsū
solū hoc dictū fuīt. HIERO. sup Isaiā: Est ḡ sic
intelligendū qđ dñ ad achaz: Iste puer q̄ nasceret ex
v̄gine oī dom⁹ dauid: nūc appelletur emanuel. i. no
biscū deus: q̄ a rebus ipſis p̄babilit̄ a duob⁹ re
gib⁹ inimicis liberata p̄tebit deū te habere p̄fētē
Postea autē vocabit̄ Jesus. i. saluator: eo q̄ vniuer
sum gen⁹ hoīm sit saluaturus. Nō mireris ḡ oī do
mus dauid ad rei nouitatē: si v̄go deū pariat: q̄ tan
tā habeat p̄tētē vt ml̄to post t̄pē nascitur⁹ te nūc
liberet inuocat⁹. AVG contra faustum: Puis
autē demētissim⁹ diceret cū manicheo veritus eēt s̄
dei de christo sine teste nō credere: cū aplūs dicat:
Quō credēt ei q̄ē nō audierūt: aut quō audierēt s̄
ne p̄dicante: Ut at nō st̄enerēt: neq̄ fabulosa du
cerent̄ q̄ aplū nūciabāt: demonstrat̄ hega ppheta
fuisse p̄dicta: q̄ etiā attestabāt miracula: nō defūl
sent q̄ magice p̄tētē cūcta illa tribuerēt: nūc talis
eōz cogitatio st̄estatiōe pphetica vincereſ. T̄ magi
cis enī artibus longe anteq̄s nascereſ pphetas sibi
st̄ituere a qb⁹ p̄nunciaret: nemo v̄tq̄ diceret: Si
etiā dixerim⁹ hoī gētili: credē christo q̄ de⁹ ē: t̄ r̄n̄
derit: Un̄ credo: plataq̄s auctoritate pphetarū oī
derim⁹ fidē pphetarū ex his q̄ v̄tura cecinerūt:
euēnisse cernūt. Credo enī q̄ eū nō lateret: quātas
a regib⁹ hui⁹ seculi p̄secutiōes p̄tūt p̄tulerit christi
ana religio: videat nūc ipsoſ reges terre christi im
perio subiugatos: oēlq̄s gētes eisdē fūtētē: q̄ oīa
p̄p̄hetas fuerūt p̄dicta. Doc̄ ḡ audīes de scriptū
ra pphetica t̄ cernēs in vniuersa terra cōpleta: mo
ueret ad fidē. GLO. Poꝝ ḡ errorē euāgelista ex
cludit dicens: Ut adimplereſ qđ dictū ē a dñō per
pphetā. Prophetia autē alia ē ex p̄destinatiōe dei:
quā necessariū ē euēnire oīb⁹ modis vt sine nr̄o im
pleat arbitrio: vt illa de q̄ mō agim⁹. vñ dīc: Ecce.
ad demōstrādū certitudinē pphetie: alia ē ex p̄sciē
tia dei cui nr̄m admisceret arbitriū: t̄ coopante grā
Seq̄mur p̄miū: vel ab ea iuste relicti tormēt̄: alia
nō ex p̄sciētia: sed ē qđā cōminatio more huāno fa
cta sicut illud: Adhuc. xl. dies t̄ nūnū subuertet̄.
intelligendo nūnū corigantur.

Exurgēs aut̄ ioseph a sōno fecit sicut p̄cepit ei angelus dñi: t̄ accepit mariā p̄iugē suā. **F**et n̄ cognoscēbat eam donec peperit filiū suū p̄moge nituz t̄ uocauit nomen eius iesum. **S**o adiut̄ rediſt vita quo īgressa ē mors. **R.E.** Per iobediētiā enī ade oēs pditi sum⁹. p̄ obediētiā ioseph oēs ad p̄stnū st̄tū icipū reuocari: nā his ḥbis magna nobis virt⁹ obediētie om̄edat: qb⁹ dī. **Lx.** at io. a sō. fe. sicut p̄ce. ei ange. dñi. **GLO.** Nō tū qđ p̄cepit angel⁹ fecit: s̄ etiā s̄ic p̄cepit. Quisq̄ ēt a deo monet soluat moras: surgat a sōno: faciat qđ iubet. **E**t acce. ma. cōti. suā. **CHRY.** Nō i domo accepit ea: nec enī adhuc dimiserat eā de domo: s̄ de aīmo suo deponuerat eā: t̄ itē i animū suum eā recepit. **REMI.** Uel accepit celebratis nuptiis ut cōiux vo caret: nō tū vt cōüberet: qđ seq̄t. **E**t nō cognoscēbat eā. **HIERO.** 5 beluidū: s̄ beluidi⁹ sup̄fluo labore deludat cognoscēdi v̄bū ad coitū magis qđ ad sci entiā eē referēdū: qđ hoc qđseq̄ negauerit: t̄ eas iep̄ti as qđ redarguit: aliqui prudēs qđsp̄ia potuerit susp̄cari. Deinde vult doc̄: qđ Donec siue usq̄ aduerbiū certū t̄ps significet: quo cōploeto fiat aliqd qđ usq̄ ad illō t̄ps n̄ siebat: vt h̄. Nō cognō. eā do. pe. filiū. Appet inq̄t cognitā eē p̄ partū: cui⁹ cognitōez filij tū generatio differebat. **E**t ad hoc approbadū īge rit de scripturis exēpla qđplurima. Ad qđ r̄ndem⁹: **E**t cognoscēbat: t̄ usq̄ vel donec i scripturis dupl̄ citer istelligēda. **E**t de eo qđdē qđ scriptū ē. Cognoscē bat: ad coitū eē referēdū ipse differeuit nullo dubitā te: qđ ad sciā sepe referat: vt ibi: Remansit puer ie sus i bierlin: t̄ nō cognouerit parētes ei. **S**ic etiā Donec i scripture sepe certū t̄ps sicut ipse differeuit si gnificat: sepe ifniūtū: vt ē illō: Donec i senescat ego si: nūqd postq̄ i senuerit: de⁹ desistet: **E**t saluator i euāgeliō. Ecce ego vobisū sū: usq̄ ad i summationēz seculi: ḡ p̄ cōsumatōez seculi a discipulis abscedet: **E**t apo. Q̄p̄t̄ illū regnare donec ponat iūmicos sub pedib⁹ ei⁹: nūqd postq̄ illi sub pedibus erūt: re gnare desistet: Intelligat ḡ ea de qb⁹ posset abigi si nō fuissent scripta significari. Letera vō n̄rē istelligē tie derelinqui: iuxta qđ euāgelistā illud indicat: de quo scandalū poterat moueri: nō eā cognitā esse a viro usq̄ ad partū: vt multomagis istelligērem⁹ co gnitā nō fuisse post partū. **HIERONY.** sup̄ mattheū: Ut quis dicat: Donec ille vixit non est hoc locutus: nūquid per hoc significauit: qđ post mortē ille locut⁹ est: quod fieri nō pōt̄: sicut i ioseph aī partū credibile fuit vt nō cognoscēret eā: qđ nōdū cognoscēbat mysterii dignitatē: postq̄ vero cognouit: qđ est facta vñigeniti dei tēplū: quomō poterat hoc usurpare? Sed sequētes Eumomū putant: quia illi ausi sunt hoc dicere qđ ioseph hoc ausus fuit: sicut in sanus nemini reputat esse sanum. **HIERONY.** cōtra beluidū: Ad summā illud requiro cur se absti nuerit ioseph usq̄ ad partus diē: respondebit vtq; qđ angelū audierat oīcentē: Quod in ea natum est. Qui ergo somnio tū credidit vt vñzōt nō audieret tangere: hic postq; pastores audierat: magos vide rat: miracula tanta cognouerat: templū dei: spiritus

sancti sedez: domini sui matrē audebat attingere? **CHRY.** super mattheū: P̄t̄ etiā dici qđ verbum co gnoscēdi bic accipit̄ p̄ agnitione. vere enī nō agnouit eā ante cuius fuerat dignitatis: t̄ postq; peperit tunc cognouit eam qđ speciosior t̄ dignior: sc̄a fue rat qđ totus mund⁹: qđ que totus mūdus capere nō poterat: in angusto cubiculo vteri sui sola suscepit. **HYLA.** in home. Uel aliter: Propter sanctissime Marie glorificationē a ioseph cognosci nō potuit: donec peperit. dominū enī glorie h̄is in vtero quo modo cognosceref: si moysi cum deo colloquentis glorificata est facies vt nō possent stendere in eum filiū israel: quātomagis Maria agnoscē vel intueri non poterat: que dominū posetē i vtero habebat: Post partū ait̄ a ioseph agnita inuenit specie facie: non tactu libidinis. **HIERO.** super mattheū: Ex hoc autē qđ dicit: Iuliū suum p̄mogenitū: quidā peruerissime suspicant̄ t̄ alios filios habuisse Mariam: dicentes p̄mogenitū nō dici nisi qui habeat t̄ fratres: cum hic mos scripturā sit: vt p̄mogenitū non eū vocent: quem fratres sequunt̄: sed eum qui p̄mus natus sit. **HIERONY.** cōtra beluidū: Alioquin si nō est p̄mogenitū n̄i quern sequunt̄ t̄ fratres: tamdiu sacerdotib⁹ p̄mogenita nō debetur: qđdiu t̄ alia fuerint procreata. **GLO.** Uel p̄mogenitus dicit̄ inter omnes electos per gratiam: proprie autē vñigenit⁹ dei patris vel Marie dicit̄. Sequit̄: Et vocauit nōmē eius iessū: die octauo quo fieberat circūcisio t̄ nōmē imponēbatur. **REMI.** Liquet autē hoc nōmē fuisse notissimum sanctis patribus t̄ dei p̄phetis: maxime illi qui dicebat: Descit in salutari tuo anima mea: t̄ exultauit cor meū in salutari tuo. At illi qui dicebat: Exultabo in deo iessu meo. **CAPI. II.**

Eum nat⁹ ēēt iessus i bethleē īude i dieb⁹ herodis regis: Ecce magi ab oriēte uenerūt hierosolym. i dicētes: Ubi ē qđ natus est rex iudeoz? Uidim⁹ enī stellam eius in oriente: t̄ uenimus adorare cum.

AVGV. ier. de epi. P̄ miraculū virginei part⁹ quo vter⁹ diuīo numine plē saluo pudoris signo deū boiemq; p̄fudit iter obscuras cubiculi latebras t̄ p̄sepis agustias: i qb⁹ ifinita maiestas mēbris h̄cti orib⁹ stabulabat: dū pēdet ad vbera t̄ viliū patitur de⁹ iuolumēta pānoz: repēte nouū de celo fidus terris effulgit: t̄ totū mūdi dissipata caligine: noctē suerit i diē: ne dies celaret i nocte. vii euāgelistā dicit: Lū ḡ nat⁹ ēēt. **REMI.** In p̄n. at hui⁹ euāg lice lectōis tria ponit. Personā cū dīc. Lū na. ēēt ie. locū: cū ait: In bethleem īude. tēpus cum addit̄. In diebus herodis regis. Et hec tria ad confirmationē narrande rei ponit. **HIE.** sup̄ matth. Putam⁹ at ab euāgelistā p̄mū editū sicut i hebraico legim⁹ iudeo nō īudee. Que ē enī alia p̄t̄ gētū bethleē: vt ad distinctionē ei⁹ h̄ īudee poneref. Jude at iecirco scribit: qđ t̄ alia bethleē i īudea legim⁹ i li. iessu filij na ue. **GLO.** Due. n. bethleē sūt: alia qđ ē i tra zābulō:

Mattheus

alēa q̄ ē ītra iuda: q̄ p̄us vocata ē effrata. // AVG. i
li. de cō. euā. De ciuitate at̄ bethleē matthe⁹ lucasq̄
sentūt. Sz quō t̄ q̄ cā ad eā venerit ioseph t̄ maria lucas expōit: matthe⁹ p̄termittit. Ecōtra de mas-
gis ab oriēte venientib⁹ lucas tacet: matthe⁹ dicit.
// CHRY. sup matth. Sz videam⁹ qd ad vtilitatem
respicat q̄ euāgelista tēp⁹ desiḡt quo xp̄s nascit̄ di-
cēs: In die. he. regis. qd oīcīt vt pp̄hetiā daniel im-
pletā demōstraret: q̄ p̄. lxx. septimanas ānor xp̄m
nasciturū eē pdicit. Nā ex illo tpe vsc̄ ad regnū be-
rodis. lxx. septimanaz āni sūt ɔsumati. vel iō: qz tā-
diu iudaica gens sub iudaicie regibus q̄uis p̄tōzi
bus tenebat: pp̄hete mittebat ad remediuē ei⁹: mūc
qñ lex dei sub ptāte regi iniq̄ tenebat: t̄ iusticia dei
sub domiatiōe romana p̄mebat nascit̄ xp̄s: qz ma-
gna desperabilis infirmitas: mediciū artificioē q̄
rebat. vel iō regis alienigene mētionē fecit: vt ipse
ref. pp̄hetia q̄ dicit: Nō auteref scept̄ de iuda: nec
dur de femore ei⁹: donec veniat qui mittēdus ē.
AMB. sup lucā: Ferē aut̄ qd idumei latrones a sca-
lonā igrēssi: antipatrū int̄ alios adduxerūt captiuū.
Is igit̄ imbut⁹ mysterijs iudeoz̄: hircano iudee re-
gi amicitia copulat: quē p̄ se ad p̄p̄eū hircan⁹ dis-
rexit: t̄ qz legatiōis fructu potit̄ ē: p̄ eā gratiā p̄t̄
regni affectauit. Occiso at̄ antipatro fili⁹ ei⁹ herodes
sub anthonio senatuscōsulto iudeis regnare p̄
cept̄ ē. in quo claret herodē nulla affinitate generi
iudeoz̄ regnū q̄fisse. // CHRY. i. ho. Dic̄ at̄: Herodis
regl. dignitatē addēs: qz t̄ ali⁹ fili⁹ fuit herodes q̄ io-
hānē infecit. // CHRY. sup matth. Dū ḡ B tpe nat⁹
ēēt: Ecce magi veniūt. hoc ē ɔfestum vt nat⁹ est: ma-
gnū dēū oīdētes ī puulo homie. // RABA. Magi
vo sūt q̄ de singulis rōb⁹ philosophat̄: Sz fmo cōis
magos. p̄ maleficis accipit̄: q̄ alit̄ tñ h̄st̄ apud gētē
suā: eo q̄ sint pl̄bi chaldeoz̄: t̄ ad hui⁹ artis sciaz̄ re-
ges quoq̄ t̄ p̄ncipes eiusdē gētis oīa sapiūt̄: t̄ iō p̄
mū ortū dñi itellexerūt. // AVG. in ser. de epi. Isti
aut̄ magi qd fuerūt nisi p̄mitie gētiūt̄: Israbelite pa-
stores: magi gētiles. illi. ppc̄: isti longe: vtriq̄ tñ ad
angularē lapidē cucurrerūt. Manifestat̄ ē ḡ iesus
nō doctis nec iustis. p̄ualet nāq̄ impītia i rusticita-
te pastoz̄: t̄ ipetas i sacrilegijs magoz̄: vtrosq̄ sibi
lapis ille angularis attribuit̄: q̄pp̄e q̄ venerit stulta
elgere vt ɔfunderet sapiētes: t̄ nō vocare iustos: Sz
p̄tōzes: vt null⁹ magn⁹ sup̄biret: null⁹ infirm⁹ de-
speraret. // GLO. Ipi aut̄ magi reges fuerūt̄: q̄ etiā
tria munera obtulisse dicūt̄: nō iō non p̄les q̄ tres
fuisse. pbaut̄: Sz vt p̄ eos gētes q̄ ex trib⁹ filijs noe na-
te fuisse: vtēture ad fidē p̄figuraret̄. vel tot fuerūt p̄nci-
pes: q̄ plures dixerūt i comitatu suo. Venerūt̄ at̄ nō
p̄ annū: qz tūc iueniref i egypto: nō i p̄sepio: Sz ter-
tiadecima die. Ad oīdēdū at̄ vñ veniref dī: Ab orī-
ente. // REMI. Sc̄iedū ē aut̄ qz varia ē dī magl op̄i-
nio. qdā. n. dicūt̄ eos fuisse chaldeos: chaldei. n. stel-
lā p̄ deo colebat̄: t̄ iccīrea dixerūt̄ q̄ nūcupatiūis
eoz de oīderit deū vez natū. Alij vo dicūt persas
eos fuisse: nōnulli dicūt illos dī vltimis finib⁹ terre
fuisse. Alij vo dicūt illos fuisse nepotes balaam qd̄
magis ē credēdū. Balaā enī int̄ cetera q̄ pp̄hetauit
dicit: Oīet stella ex iacob. Illi vo h̄sites hāc pp̄he-
tiā mor vt videāt stellā nouā itellexerūt regē natū
t̄ venerūt̄. // HIE. Et sic hāc stellā futurā vaticinio

balaā nouerāt: cui⁹ erāt successores. Sed q̄rēdū est
si chaldei vel perse aut de vltimis finib⁹ tre fuerūt:
quō ī tā breui spacio hierosolymā venire potuerūt
// REMI. Sz sc̄iedū ē q̄ alīq̄ solet̄ dicē qz puer qui
tūc nat⁹ ē ī tā breui spacio tpis de vltimis finib⁹ tre
ad se p̄ducē potuerūt. // GLO. Vel nō mirādū ē eos i
xiiii. dieb⁹ venisse in bethleē: cū equos arabicos: et
dromedarios haberēt: qui s̄ sunt veloces ad iter.
CHRY. sup matth. Ull̄ p̄ bienniū aī xp̄i natuūtē
profecti sūt: t̄ stella eos p̄cedebat: t̄ neq; esca neq;
potus defecit in peris eoz. // REMI. Vel si fuerūt
successores balaā: reges istoū nō lōge distant a ter-
ra p̄missionis: iccīro ī tā breui spacio tpis hierolymā
venire potuerūt. Sz tūc q̄rēdū ē: q̄re euāgelista di-
cat eos ab oriēte venisse. Nō ideo ē: qz ab illa regio
ne venerūt̄: q̄ ī oriētali p̄te iudeis posita ē. Pulchre
aut̄ ipsi ab oriēte venisse dicit̄: qz oēs q̄ ad dēm ve-
niūt: ab ipso t̄ p̄ ipsū veniūt. Sz p̄ enī ē oriēs: Sz illō:
Ecce vir: oriēs nome ei⁹. // CHRY. sup matth. Vel
ab oriente venerūt̄ vnde dies nascit̄: inde initium si-
dei p̄cessit: qz fides lumē ē aīaz. Ab oriēte ḡ veni-
rūt sed hierosolymā. // REMI. Quāuis oīs ibinār⁹
nō ēēt: qz lz agnoscēt natuūtis tēp⁹: locum ta-
men nō cognouerunt: Dierusalem enim regiaciūt̄
tas ē: t̄ crediderunt q̄ talis puer nō nisi in vrbe re-
gia nasci debuisset. Siue ideo venerūt̄: vt adimple-
ret qd̄ scriptū ē. De syon exiuit lex t̄ verbū dñi bies-
rusalē. qz ibi p̄mo annūciat̄ ē christ⁹. Siue vt stu-
dio magoz̄ dānōre pigritia iudeoz̄. Venerūt̄ ergo
hierosolymā dicētes. Ub̄ ē q̄ nat⁹ ē rex iudeoz̄:
AVG. i. ser. d̄ epi. Lū at̄ mlt̄ nati atq̄ defuncti ēēt
reges iudeoz̄: nūqd̄ quēq̄ eoz adorādū magi q̄fie-
rit: qz nec quēq̄ eoz d̄ celo loquētē didicerūt̄. Nō
itaq̄ regi iudeoz̄ q̄les ēē illic solebat̄: h̄c tam ma-
gnū honorē longinq̄ alienigene ab ecclē regno p̄s-
sus ab extraneis a se deberi arbitrabat̄. Sz talē na-
tū ēē didicerāt̄: i q̄ adorādō se: salutē qz d̄ deū ē ōse
cuturos mīmē dubitarēt. neq;. n. etas ēē at saltē: cui
adulatio h̄uāna seruiret: nō d̄ mēbris purpura: nō
in capite diadema fulgebat: nō p̄p̄a famulatūi: nō
fror exercit̄: nō glōsa fama p̄lioꝝ: hos ad eū viros
ex remōt̄ tris cu tāto voto suplicatiōis attraxerūt̄.
Jacebat i p̄sepio puer ortu recēs: exigū corpe: ḡtē
ptibl̄ pauprēt̄. Sz magnū aliqd̄ latebat i p̄to q̄ il
li hoies p̄mitie gētiūt̄: nō tra portātē: Sz celo narrātē
didicerāt̄. vñ seq̄: Vidim⁹. n. stel. ei⁹ ī oriēte. Annū-
ciāt̄ t̄ interrogāt̄: credit̄ t̄ q̄n̄t̄: t̄ aīq̄ significāt̄ eos q̄
abulāt p̄ fidē: t̄ desiderāt̄ spez. // CHRY. i. ho. Sc̄ie-
dū at̄ q̄ p̄scillianiste h̄eticī q̄ nasci vñūquēq̄ hoies
sub cōstitutionib⁹ stellarū putāt̄: hoc in adiutoriū
stū erroris assūmūt̄: q̄ nouā stella exist̄: cum dñs in
carne apparuit: cui⁹ fuisse fatū eādē q̄ apparuit: stel-
la putāt̄. // AVG. de cō. euā. Et Sz faustū hic stella
iduc̄t̄: q̄ ɔfirmat genesi⁹ vt recte genesidiū hoc ma-
gis nūcupari possit q̄ euāgelīu. // GRE. i. ho. Sz ab-
sit a fidelii cordib⁹ vt esse qd̄ fatū dicant̄. // AVG.
de ciui. dei: Nā hoies qñ fatū audit̄nt: v̄stata lo-
quēd̄ ɔsuetudine nō itelligūt̄ nisi vim passiōis fide-
ri: q̄lis ē qñ q̄s nascit̄ siue ɔcip̄t̄: q̄ alīq̄ alienant̄ a
dei voluntate. Et hi ab aurib⁹ oīm repellēd̄ sunt:
q̄ qualūcūq̄ deoz̄ volunt̄ eē cultores. Aliqui vo
stellas hanc putant habēt̄ p̄tāt̄ traditā fibi a sumā

dei p̄tate: q̄ magna celo faciūt initriā. in cuius ve-
lūt splēdissima curia opūtāt scelera facienda de-
cerni: qualia si aliqua terrena ciuitas decreuerit:
genē hūano decernēt fuerat euertēda. **CHRY.**
sup mathēū: Si ergo alijs adulter & homicida fu-
erat p̄ stellā: magna ē iniuitas illaz stellaz: magis
aut illi? qui creauit stellas: nā cū sit p̄scius futuro
rū deus: ex quo tāta iniuitas futura erat p̄ stellas: si
voluit ei dare nō ē bon. si voluit ei dare: t̄ nō pos-
tit impotē ē. Si etiā stelle ē q̄ aut mali sumus
aut boni: ergo nec bonū nīm laudādū ē nec malū
uitupandū: q̄a nec i nobis ē voluntari act. vt qd
eni mali mei penā suscipiam: q̄d nō volūtate s̄z ne
cessitate omisi. **CHRY.** sup math. **Ipsa** deniqz
mādata dei ne peccēt hoies: aut hortamenta ut fa-
ciant bonū: hāc insipiētā destruūt. **Quis** enī iubet
alique: ne faciat malū: qd nō p̄t declinare: aut fa-
ciat bonū: ad qd nō p̄t puenire. **GREGO.** In
sipiētēs vō sūt t̄ orōnes oibis fīn fatu existētib;
exultat aut ex p̄uidentia dei cū pietate: cū his t̄ hō
organū solu innenit supni circularis motus: ad h̄
enī moueri ad opatiōes aiunt nō solū ptes corporis
& aie ex cogitatōes & v̄l qui hoc dicūt q̄ in nobis
sūt: t̄ stūgētis naturā destruūt ea: t̄ nihil aliud ē
hoc q̄ oia emertere. vbi etiā de reliquo erit liberū
arbitriū: libez enī oport̄t eē qd ē i nobis. **AVG.**
in x. de ciui. dei: Non v̄sqzquaqz autē absurde dici
pōt: ad solas corpōz differētias afflatus quosdaz
valere sideros: sicut solaribz accessibus & decessib-
bus videm anni tpa variari: t̄ lunaribus incremē-
tis atqz decremētis augeri & minui quedā genera-
rerū sicut conchas & mirabiles estus oceanii: non
autē animi volūtates positōibz fidez subdi q̄ non
dicāt stelle significare ista poti? q̄z facere: qd est q̄
nuqz dicere potuerūt: cur in vita geminoz in actio-
bus: in euētibus: t̄ p̄fessiōibus: actibz: honoribus:
ceterisqz rebz ad hūanā vitā p̄tinētibz: atqz i ipa
morte pleriqz sit tāta diuersitas: ut similiores sunt
multi extranei q̄z ipsi inter se gemini: p̄ exigūt tpi
interiuallū in nascēdo sepati: inceptu aut p̄ cubi-
tu uno etiā momēto seminati. Qd ergo conans es-
ficere de interuallo exigui tpi qd inter se gemini
dū nascētūt habuerit. Si tū valet quāta iuuenit
in geminoz volūtibz: actibz: moribus: casibusqz
diuersitas. Quidā vō nō astroz ostitutionem: sed
oīm zneiōz sericēqz causaz: quā dei sūmi tribuunt
volūtati & p̄tati fati noīe appellat. Siqz ḡ res hūa-
nas fato tribuit: q̄a ipsam dei volūtate uel p̄tatem
fati noīe appellat: siuaz teneat: linguā corrigat: qm̄
fati nomē solet a loquētibz ponit in fidez ostitutione.
vñ volūtate dei fati vocabulo nō nūcupamus:
nisi forte ut fatū a fando. i. a loquēdo dictū intelli-
gam. Scriptū ē: Hemel locut̄ ē de: duo hec au-
ditū. Unū nō ē multū cū eis de vbi trouersia labo-
rādū atqz certādū. **AVG.** 5 **Saustū:** Si aut̄ sub
fato stellaz nullū hois genesim ponim̄ libez ar-
bitriū volūtatis ab oī necessitatis vinculo vindice-
mus: quāto min⁹ illi tpa generatiōz sub astroz
zeditōe credim̄ factā: q̄ ē vniuersoz etern⁹ creator
& dñs. Itaqz illa stella quā viderūt magi: Christo
fm carnē nato nō ad decretū dñabat: sed ad testi-
moniū famulabat. Proinde nō ex ill erat stellis

q̄ ab initio creature itinez suoz ordinē sub creato-
ris lege custodunt: s̄z nouo vgnis partu nouū fid⁹
apparuit: qd mysteriū officiū sui etiā ip̄s magis q̄
rētibz xp̄m cū aī faciē periret exhibuit: donec eos
v̄sqz ad ip̄sū locū vbi de v̄lō infans erat p̄tido p̄-
duceret. Qui aut̄ astrologi ita ostituerit nascentiū
hoīm fata sub stellis ut aliquā stellaz hoīe aliquo
nato circuit̄ sui ordinē reliq̄se: t̄ ad eū q̄ nat⁹ est
asseuerēt: sortē q̄ppē nascentis astroz ordinē colli-
gari arbitrāt: nō astroz ordinē ad hoīs nati diem
posse mutari. quā prop̄ si stella illa ex his erat: q̄ i
celo pagunt ordines suos: quō poterat discernere
qd xp̄s actur⁹ erat: q̄ nato xp̄o iusta ē relinq̄re qd
agebat. Si at̄ ut pbabil⁹ credit ad demōstrādūz
xp̄m q̄ nō erat erota ē: nō iō xp̄s nat⁹ ē q̄ illa ex
titit: s̄z illa extitit q̄a xp̄s nat⁹ ē. vñ si dici oporteret
nō stellā xp̄o: s̄z xp̄m stelle fatū fuisse diceremus.
ip̄s q̄ppē illi: nō illa huic nascēdi attulit causam.
CHRY. in ho. Nō ē hoc etiā astronomie op⁹ a
stellis scire eos q̄ nascēt: s̄z ab hora natuūtatis fu-
tura p̄diceſ. hi aut̄ tēp⁹ natuūtatis nō cognouerūt
ut hinc sumētēs initiu a stellarz motu futura cognō-
serēt: s̄z ecōuerso. Dicit̄ ergo: Quidim̄ stellā eius.
GLO. i. ppriā: q̄a hāc creauit ad oīsionem sui.
AVG. in fmone de epiph. **Pastoribz** angelī: ma-
gis stella xp̄m demonstrat: v̄trisqz loquit̄ lingua
celoz: q̄a lingua cessauerat p̄phetaz. **Celos** angelī
habitāt: t̄ sidera exornāt: v̄trisqz ergo celi enarrāt
gloriā dei. **GREG.** Et rōnabilit̄ iudeis tāqz rōne
vtētibz rōnale aial. i. angel⁹ p̄dicare debuit: genti-
les vō q̄a rōne vñ nesciebāt: ad cognoscēdū dñm
nō p̄ vocē s̄z p̄ signa p̄ducūt: q̄a t̄ illis p̄phetie tā-
qz fidelibz: t̄ istis signa tanqz infidelibz data sunt.
Eisdē at̄ gētibz xp̄m cū p̄fecte eēt etatis apli p̄di-
cāt: eūqz p̄iulū t̄ nec dū p̄ hūani oris officium lo-
quētē stella gētibz deniciat: q̄a nūmiz rōnis ordo
ponebat: ut loquētē iā dñm: loquētē nobis p̄di-
catores: t̄ neclū loquētē elemēta muta p̄dicaret.
AVG. in fmone de epiph. Ip̄s etiā xp̄us expecta-
tio gētū de qb⁹ quōdā btissimo p̄tī Abrae innu-
merabilis fuit p̄missa successio: non carnis semine
s̄z fidei secūditate generāda. t̄ iō stellarz multitudi-
ni cōpata: ut ab oī gētū p̄tē: nō terrena s̄z celestis
p̄genies sperāt. Ad credēdū ergo p̄missē postes-
ritatis heredes i sideribz designari: ortu noui fide-
ris: ut i quo celū ē: adhibitū in testimoniu celi fas-
mulef obsequiū. **CHRY.** in ho. Quidā at̄ nō celestiū
vna stellarz hec fuit manifestū ē: nulla enī alia stel-
lae hac via p̄cedit: hec enī ab oriēte in meridiē fe-
rebat. ita enī Palestina ad Persidē iacet. Secun-
do aut̄ a tpe quo videbat: nō enī in nocte appūit
tū: s̄z i media die: qd nō ē vtūtis stelle: s̄z nec etiā
lune. Tertio ab eo q̄ appēbat: t̄ occultabat rurs⁹
cū enī intrauerūt Hierosolymā occultauit seipsaz:
deide vbi Herodē reliq̄rūt: seipsaz mōstrauit: neqz
etiā ppriū quēdā gressū hēbat: s̄z cū oportebat ire
magos ibat: qm̄ aut̄ stare oportebat stabat: sic t̄ de
colūna nubis erat i deserto. Neqz etiā sursum ma-
nēs partū vgnis ostētabat: sed deorsū desēdēs s̄z
faciebat: qd nō ē stelle motus: s̄z vtūtis ciuisdā rō-
nalis. vñ uidet̄ hec stella v̄tūtis fuisse i talē
apparētiā formata. **REMI.** Nonulli dicūt hanc
b

~~Matthew~~

stellam fuisse spissam: ut ipse q̄ postea super bapti-
zatum dñm descendit i specie colubis: i specie stelle ap-
paruit magia. **H**ij dicit fuisse agelum: ut ipse q̄ appa-
ravit pastoreb⁹ apparuerit etiā magis. **GLO.** **B**er-
quis etiā: In oriente. **U**p stella i oriente orta sit: an
ip̄i ibi positi natā & occidētē viderit: abiguū ē. pos-
tuit enim nasci i oriente & eos in hierlm̄ pducere.

AVG. i ser. de epiph. **H**ic dicitur: q̄d audie-
runt q̄ talis. s. stella xp̄m natum significaret: pfecto
ab angelis aliq̄ monitōe reuelatōis. Queris fortas-
sis ab angelis bonis an malis? **Xpm** qđē & angeli
mali hoc ē demones filii dei eē secessi sunt. **H**ic cur
nō & a bonis audierint: qn̄ i xp̄o adorādo sal⁹ eoz
iā q̄rebat: nō iniqtas dānabat. Potuerūt ḡ illis &
āgeli dicere: **S**tella quā vidistis xp̄s ē. Itē adora-
te illū vbi nat⁹ ē: & simul iudicate q̄lis q̄ntusq; na-
tus sit. **LEO** papa i ser. de epiph. **C**el p̄ter illam
stelle specie q̄ corporeū incitauit obtutu fulgētior
veritatis radi⁹ eoz corda pdocuit: & hoc qđē ad ille
luminationē fidei p̄tinebat. **AVG.** i li. de q̄st. no.
& ve. test. **C**el iudeorū natu rege itclexerūt: cū stel-
la indice tpalis rex soleat designari. **H**i enim magi
chaldei nō malinolētia astrop̄ cursu: h̄i rex curiosi-
tate speculabat. **S**ic enī daē intelligi: traditionez
balaā seq̄bant q̄ dixit: Dñe stella ex iacob. vñ vñ
dētes stellā extra ordinē mūdi: hāc eē intellecterūt
quā balaā futurā indicē regis iudeorū p̄phetauerat.
LEO papa i ser. de epiph. Potuerūt at illis
credita & intellecta sufficere ut corporali intuitu nō
inq̄rerēt: qđ plenissimo visu mētis inspererāt. sed
diligētia lagacis offici ad vidēdū usq; ad puez p̄-
fenerās: nři tpiis hoib⁹ fuiet ut sic oib⁹ nobis p̄-
fuit q̄ p̄ resurrectioz dñi vestigia vulnez ei⁹. **D**ho-
me apli explorauit man⁹: ita ad nr̄az vtilitatē p̄fie-
ceret: q̄ i infantia ip̄i magoz pbaurit aspect⁹. **U**n̄
dicit: Cenimus adorare eu. **CHRY.** sup matth.
Hic nunqđ nesciebat: q̄a i bierlm̄ regnabat Herodes:
nunqđ nō intelligebat q̄a q̄cūq; rege viuente
altr̄ regē p̄nūciat aut adorat pūni⁹ in sanguine.
Hic dñi p̄siderabat regē futu⁹: nō timebat p̄ntē. ad
huc nō viderat xp̄m: iam parati erāt mori p eo. **O**
bī magi q̄ aī cōspectum crudelissimi regis: pūsq; xp̄m cognoscerēt: xp̄i facti sūt confessores.

Audiēs at herodes rex turbat⁹
est: & ois bierosolyma cum illo. **E**t cōgregās oēs p̄ncipes sacerdotū &
seribas ppli sciscitabatur ab eis ubi
xp̄s nasceret. **A**t illi dixerūt ei: In
bethleē iude. **H**ic enī scriptū ē p̄ p̄-
phetam: **E**t tu bethleē ēra iuda: ne
quaq; minima eq̄i principib⁹ iuda.
Ex te enim exiet dux qui regat po-
pulū meum israel.

AVG. i ser. de epiph. **S**ic magi desiderāt re-
deptore: ita Herodes timet successore. vñ seq̄. **A**u-
diēs at herodes rex turbatus est. **GLO.** **R**ex dñs
ut ex collatiōe ei⁹ q̄ q̄ris hic intelligat extraneus.
CHRY. sup matth. **E**t iō turbat⁹ audiēs regē na-

tū iudeis ex genere iudeorū cū eēt ipse genere idu-
me⁹: ne regno reuoluto ite⁹ ad iudeos: ipse a iude-
is expelleret & semē ei⁹ p̄ ipsū p̄scideret a regno:
sem̄ enī grandis ptas maiori timori subiecta est.
Sic n̄ rami arborū i excels⁹ positaz etiā si leuis au-
ra flauerit mouent̄: sic & sublineis boies etiā lenis
nūc fama turbat⁹: h̄iles aut sic i qualle pluriq;
i tranqlilitate existūt. **AVG.** i ser. de epiph. **Q**uid
at erit tribunal iudicatis: qui supbos reges timere
faciebat nativitas infantis: pertimeat regē ad pa-
tris dextrā iā sedentē: quē rex impi⁹ timuit adhuc
matris vbera labete. **LEO** papa i ser. de epiph.
Supfluo n̄i herodes timore turbari: nō caput xp̄m
regio tua: nec iudei dñs ptatis tue cepit eēt ōtē?
AVG. Que i iudea regnare nō v̄is: vbiq; regnat
GLO. Uel nō solū ppter se timuit: h̄i ppter iram
romanoz. decreuerat n̄ romani: ne q̄s rex uel de⁹
sine eoz ūsilio dicere. **GREG.** i bo. Celi at rege
nato: rex tre turbat⁹ ē: q̄a numirū terrena altitudo
ſtundit: cū celstido celestis aperit. **LEO** papa
i ser. de epiph. Herodes etiā diaboli psonā gerit
cui⁹ tūc fuit incētor: ita nūc quoq; ē defessus imi-
tator. Crucias enī vocatiōe gētū: & quotidiana po-
testatis sue destructōe torq̄. **CHRY.** sup matth.
Viterq; ḡ zelo pp̄rio turbari: & sui regni successore
timebat: Herodes terrenū: diabolus aī celestē. Ec-
ce aut & iudaicus ppli turbat⁹: q̄ magis de auditu
isto gaudere debuerat: q̄a rex iudeiurgere diceba-
tur. **H**ic turbabat⁹: q̄a de adiuēti iusti nō poterāt
gaudere uiq;. Aut certe turbabat⁹: ne forte ira⁹ iude-
ico regi gen⁹ ei⁹ vexaret. **U**n̄ seq̄: Et ois biero
solyma cū illo. **GLO.** Uolēs illi fauere quē time-
bat: ppli s. plus iusto eis fauet: quos crudeles su-
stinet. Sequit⁹: Et cōgregās oēs pn. sacer. & scri. po.
Ubi nota diligētia inq̄retis: ut si iuenerit faciat qđ
postea se velle ondit: finiāt accusat⁹ **Romanis.**
REMI. Scribe aut dicti sūt: nō tñ ab officio scri-
bēdi: h̄i poti⁹ ab interpr̄tātōe scripturaz: erāt enī le-
gis doctores. Seq̄: Sciscitaba⁹ ab eis vbi xp̄s na-
scere. **D**ic attēdēdū ē: q̄a nō dixit: vbi xp̄s nat⁹ ē:
h̄i vbi nasceret. **L**allide. n. interrogauit eos ut pos-
set agscere si de rege nato letarēt. **E**pm̄ at vocat⁹:
q̄a nouerat inungi regem iudeorū. **CHRY.** sup
matth. Ut qđ at interrogat herodes q̄ non crede-
bat scripturis: aut si credebat: quō sperabat posse
interficere illū: quē regē futu⁹ eē dicebat⁹. **H**ic dia-
bolus instigabat: q̄ credebat q̄ scripture nō mētū-
tur: sic sūt oēs p̄tōres q̄ hoc ipsū qđ credūt p̄fecte
credere nō p̄mittunt⁹. q̄ enī credit⁹: veritatis ē v̄t⁹:
q̄ nō p̄t eē occulta: q̄ autē nō credūt: exccatio ē
inimici. Si enī p̄fecte crederent: sic viuerēt q̄s post
modicū trāstūri de hoc mūdo: nō q̄s i eternū mā-
suri. Seq̄: At illi dixerūt: In bethleē iude. **LEO**
papa i ser. de epiph. Magi qđē būano seniū signifi-
catū sibi regis ortum existimauerūt i ciuitate regia
eē q̄redūt: h̄i q̄ sui suscepāt formā: & nō iudicare ves-
nerat: h̄i iudicari. Bethleē p̄legit nativitatē: Hiero-
solymā passionē. **THEO.** Si enī maximā Romā
elegisset ciuitatē: potētia ciuiū mutatioz orbis ter-
rap̄ factā putarēt. si fili⁹ fuisse ipatoris p̄tati vtilis-
tatē ascriberēt. **H**ic qđ fecit: oia egena & vilia ele-
git: ut diuinitas cognoscere orbum trāformaſſe

terraz, ppter ea paucula elegit matrem: paupiorum patriam: egenit pecunias: et hoc tibi exponit psepe. **GREG. i. ho.** **B**ui etiam in bethleem nascitur. **B**ethleem apparet domini panis interpretat. Ipse namque est qui ait: Ego sum panis viri qui de celo descendit. **CHRYS. sup. matth.** **L**ui autem debuissent celare mysterium regis perfiniti a deo marcie in aspectu alienigenae regis: facti sunt non predicatorum operum dei: sed predicatorum mysteriorum eius: et non solum manifestant mysterium: sed etiam prophetici pulchritudinem et plenitatem. **U**ni subiungit: Sic enim scriptum est per prophetam. **S**ed Micheas: Et tu bethleem terra iuda. **GLO.** Hoc sic ponit: ut ab eis dicitur est: quod est in verbis: virtutem sensus quodammodo ponunt. **HIERO.** **U**ni hic reprehendit iudei de ingratis: quoniam prophetia dicit: Tu bethleem effrata illi dixerit: Tu bethleem terra iuda. **CHRYS. sup. matth.** Sed adhuc ipsam prophetiam predictas interficiunt prophetarum pulchritudinem facti sunt. **S**ic enim scriptum erat: Ex te exierit rex qui pascet populum meum Israel et dies eius a diebus seculi. **S**i ergo integrarum prophetiam pulchritudinem consideras herodes quod venerat rex terrae cuius dices a diebus scilicet erat: in tantum furore non exasperaret. **HIERO. sup. matth.** **E**st autem sensus prophetie talis: Tu bethleem terra iuda vel effrata: quod id est: quod est alia bethleem in galgal sita: quoniam plus vicus inter milia civitatum iuda: tamen ex te nascetur christus qui erit dominus israel: qui secundum carnem de dauid est: de metu nativitye eius annis scilicet: et id est. **E**gressus est ab initio a diebus eternitatibus: quod est principio mundi erat apud deum. **S**ed hoc ultimum ut dictum est iudei tacuerunt: alia vero mutauerunt: vel ppter ingratis ut dictum est: vel ad maiorem manifestationem: ut herodi alienigenae intellectum prophetie aspiraret. **VII. p. eo q. prophetia dixit:** Effrata: quod erat nomen antiquum et forte herodi ingens: dixerunt: terra iuda. **P**ro eo autem q. prophetia dixerat: Minima es in milibus iuda volens ostendere puitatem eius: quod tamen ad populi multitudinem dixerunt: Nequissima minima es in principibus iuda. volentes ostendere magnitudinem dignitatis: puenientem ex dignitate principis nasciturum: quoniam diceret: Magna es inter civitates ex quibus principes procederunt. **REMI.** **U**el talis est sensus: quoniam minima videaris inter urbem principatus habentes: tamen non es minima: quod ex te exierit rex qui regat populum meum Israel. dux autem iste christus est: qui populum fideliter regit et gubernat. **CHRYS. i. ho.** **I**nterrogat herodes quoniam credo: si credebat quod sperabat possit regnare futurum esse deinceps: **S**ed quod credebat quod scripture non mentirentur: quod creditur plus quam enim creditur: veritas est: et quod autem non credat: crucifixus est: sic videretur impossibile credere: hoc mundo non est: et hoc mundo non est: **LEO.** **M**agi: quod hunc fons signum custodirem: et cuncta regna suscepit: sicut etiam non sicut: **THEO.** **S**onum murmurum sonum poterat causam mutationis: et cetera: **LEO.** **F**ilius fuisse ipiens primum videtur: et sic sicut: **THEO.** **S**onum murmurum sonum

de expeteretur: quem et stelle claritas: et prophetie manu festabat auctoritas. **AVGV. i. ser. de epiph.** **P**ote rat. **n.** **S**tella quoniam magos prodidit ad locum ubi erat cum matre virginem deum infans ad ipsam eos producere ciuitatem: sicut subtraxit se: nec eis proposito apparuit donec de ciuitate in quoniam christus nascetur et ipsi iudei dicerent: In bethleem inde: filii facti fabris arches noe: qui aliis ubi euaderent postulerunt: et ipsi diluvio perierunt: filii lapidibus miliariis via odderunt: nec ipsi abulare posuerunt. **A**udierunt: et abierunt inquisitores: dixerunt: et remanserunt doctores. **N**unc quoque iudei filii aliquid nobis exhibere non defunserunt: non nulli. **n.** pagani quoniam eis de scripturis testimonia clara pferimur: ut nonne ruit christum auctum prophetatum suspecte forte a christianis ista officia fint: malum credere codicibus iudeorum: et sic tunc magi fecerunt: iudeos dimittunt inaniter lectare: ipsi pergit fideliter adorare.

Tunc herodes clam nocatis magis diligenter didicunt ab eis tempore stelle quoniam apparuit eis: et mittentes illos in bethleem: dixit. **I**te et interrogate diligenter de puer: et cum iueneritis renunciate mihi: ut et ego ueniens adorare eum. **Q**ui cuicunque audirent regem abierunt.

CHRYS. sup. matth. **P**ostquam audiuit herodes risus duplicitatem credibilem: primus quoniam a sacerdotibus fuerat dictum: deinde quoniam ex exemplo prophetico fuerat approbatum: non tamen ad devotionem flectit nascitum regis: sed ad maiestatem intersectio eius per dolum. **A**d. **n.** quoniam non poterat magos nec blasphematis flectere: nec minus terrere: nec auro corrumpe: ut sentiret in intersectio regis futuri: id illos decipe cogitauit. **VII. dicitur.** **T**unc herodes clam voca magi. **O**cculte autem vocauit eos: ut non videretur iudei quos habebat suspectos: ne forte quoniam regem sue gentis amantes puderent scilicet ei. **D**iligenter didicunt ab eis tempore stelle. **REMI.** **I**dcirco diligenter: quoniam callidus erat: et timebat ne non reuerteretur ad eum: ut tunc sciret quod ageret de puer occidente. **AVG. i. ser. de epiph.** **S**erme autem biennio anno visa est stella mirabilis: quod est. **S**ed tunc intelligitur indicatum eis cuius est stella: quoniam iam videbatur quoniam natum est: quod per illam significatur. **S**ed postquam christo nato reuelatum est magis venerunt ab oriente: et iiii die adorauerunt eum: quem anno paucos dies natum fuisse dicuerunt. **CHRYS. i. ho.** **U**el anno multum tempore hec stella apparet: quoniam multi tempore in itinere erat magi consueta: ut secesserent cum natu: et christo assisterent: eum in sacrificio adorarent et mirabilior appareret. **GLOSA.** **S**ecundum alios vero a die nativitatem christi creditur stella tamen apparuisse: et pacto officio cum noua esset definita etiam anno fulget: **P**uer natu nouam stellam fabricauit. **Agno** autem loco tempore psonam posteri vult non ignorare. **VII. dicitur.** **I**te et interrogate diligenter de puer: illud precepit quod absque percepto erat factum. **CHRYS. i. ho.** **N**on autem dicitur: Interrogate de rege: sed de puer: neque enim principem non sicut eum vocari sustinebat. **CHRYS. sup. matth.** **E**rgo ut ad hoc eos induceret: devotio permittebat: et per ea gradum acuebat: et maliciam cordis sui humilitatis colore depingebat. **C**alis est consuetudo oim malis gnos quoniam aliquem in occulto genitum ledere volunt: b. 2

Mattheus

tem illi et amicitias singut. **UN** dicit: Et cu inuenerti
tis renunciate mihi: ut ego veniens adorē cu. **GRE**.
in ho. **Idorare** eū se velle simulat: ut qsi hūc si uenire
possit extiguat. **Seq̄**: Qui cu audissent regem
abierunt. **REMI**. **Audeat** magi herodē ut quereret
dñm: s̄ nō ut ad eū reuerteret. **Significabat** enim
bonos auditores: q bona q audiunt a malis p̄dicato
ribus faciūt: sed tamen opera illoꝝ non imitantur.

Et ecce stella quā uiderat in oriente: āncedebat eos: usqz dū ueniens
staret supra ubi erat puer.

CHRY. sup matth. **Ex hoc loco ostendit**: qz cū stel
la decurisset magos ppe hierusalē abscondita ē ab
eis: ut relictī a stella cogeret i hierlī interrogare
de xpo s̄l et manifestare: ppter duo: pmo ad x̄fisionē
iudeoz: qz gētiles stelle tantumō visione affirmati:
xpm p alienas pūicias req̄rebāt. et iudei ab infātia
ppherias legētes de xpo: et i suis finibz natū nō sus
cepēt: demū ut interrogati sacerdotes vñ nascit
xps: ad p̄iudicū suū r̄deret: de bethleem: qā q̄ be
rodē docuerat de xpo: ipsi ignorabant de illo. et iō
p̄ interrogat̄ez et x̄fisionē habitā subditur. **Et ecce**
stella quā uiderat i oriente āncedebat eos: ut ob
s̄tates obsequiū stelle: regis itelligeret dignitatem.

AVG. i fmo. de eph. **Et ut xpo plenū redderet**
obsequiū t̄pauit gradū donec magos p̄duceret ad
puer. **Obsequiū pbuit**: nō ipuz adduxit. supplices
ostendit amplissimo lumine: et tecta natū cōsudit: sicqz
discessit. vñ seq̄: **Usqz dū ueniens staret supra**: vbi
erat puer. **AVG**. sup matth. **Quid aut m̄p si so**
le iusticie oxitro: stella ministrabat ouia: Stetit
enī supra caput pueri: qsi dices: **Hic ē**: ut qz loquen
do moſtrare n̄ poterat: stādo d̄mōstrarer. **GLO**.
Hic aut appet qz stella i aere posita erat: et domū i
q̄ puer erat multū vicina: alī enī domū non disre
uisser. **AMBRO**. sup lucā: **Hec aut stella via ē**:
et via xps: qz h̄z icarnatōis mysterium xps ē stella:
ipse enī est stella splēdida et matutina. vñ vbi hero
des ē: nō uide. ubi aut xps: rursus uide et viā mon
strat. **REMI**. **Uel stella significat grām dei**: he
rodes diabolū. q autē p peccatū se diabolo subdit:
moꝝ grām pdit. qz h̄z p̄niām recesserit: moꝝ grām
iūnit: q nō dūmittit: donec p̄ducat. **Ad domū pueri**
i ecclesia. **GLO**. **Uel stella ē illuminatio fidei**: q
ad primū dicit: quaz dū diuertit ad iudeos: magi
amittit: quia dum a malis cōſilium querūt veram
illuminationem perdunt.

Vidētes aut stellā: gauissi sūt gau
dio magnō ualō. **Et itrātes domū**
iuenerūt puerz cuꝝ maria m̄rē eī: et
pcidētes adorauerūt eū: et aptis the
sauris suis obtulerunt ei munera:
aurum: thus: et myrram.

GLO. postqz p̄misit stelle obsequiū: subiungit
euāgelista magoz gaudiū dicēs: **Uide**. aut stellam
gau. sūr gau. ma. **Calde**. **REMI**. **Et sciēdū qz nō**
satis fuit dicere euāgeliste: **Sanisi sunt**: sed addidit:
Baudio magnō. et ualde. **CHRY**. sup matth. **Ba**
uini ḡ sūt: qz spes eoꝝ nō erat decepta: h̄z ap̄lī cōſir

mata qz tāti itineris nō sine cā suscepēt labores.

GLO. **Baudio** gaudet: qz ppter eūz gaudet: qz ē
neꝝ gaudiū. **Addidit** autez et magno: qz de magno
gaudebat.

CHRY. **Per mysteriū enī stelle itelli**
gebāt: qm̄ dignitas nūc nati regis excedebat mēsiū
ra oīuz mūdialū regū. addidit ēt **Calde**. **REMI**

Quia uoluit ostendere qz magis gaudebat hoīes de re
bus p̄ditis qz semp possētis. **Subdit** aut: **Et iordan**.

domū iue. puer. **LEO** papa i ser. de epiph. **Quā**
titate parū: alienē opis idigū: fandi ipotētē: et nul
la ab huāne infantie generalitate discretu: qz sicū
fidelia erat testimonia: qz i eo maiestatem iuūsibilis
diuinitatis ostenderet: ita p̄batissimū obēbat eē: sem
piterā illā cēntiā filii dei vērā suscepisse hoīes na
turā. **Dū** **Z Maria m̄rē et** **CHRY**. sup matth. **Nō**
diademate coronata: aut i lecto aureo recubente: s̄
vit tunicā h̄nīe vñā: nō ad ornamenti corp̄s: s̄ ad
tegumentū nuditatis qz h̄nīe potuit carpētari v̄xoz
pegre cōstituta. **Si** ḡ regē terrenū q̄rētes venissem:
magis fuissent cōfusi qz gauisi: qz tanti itineris labo
rē sine cā suscepissent. **Nūc** at qz celestē regem q̄re
bāt: c̄tī nihil regale videbat: in eo tñ soli stelle testi
monio c̄tēti gaudebat oculi eoz c̄tēptibile pueruz
aspicere: qz sp̄is i corde eoz terribile cū mōstrabat
vñā: pcidētes adorauerūt eū: vidēt enī hoiez: et agno
scūt deū. **RABA**. **Diviso aut nutu sc̄m ē**: qz abies
rat Jōsepb ne aliq male suspitōis occasio daret gē
tib? **GLO**. **Qui** liz̄ moꝝ sue gētis i donis offe
rēdis sequāt: arabes enī auro: thure et diversis ge
neribz aromatū abūdant: tñ aliqd mysteriū muneri
bus dēmōstrarre volebat. vñ seq̄: **Aptis thesauris**
suis obtulerūt ei munera: aut̄: thus: et murrham.

GRE. **Aux** quippe regi cōgruit: thus vō i dei sacri
ficu ponebat: murrha aut mortuor corpora cōdūnt.

AVGV. i ser. de epiph. **Aux** igit̄ iololitur qsi regi
mago: thus imolat ut deo: murrha p̄bet qsi p salu
te oīuz morituro. **CHRY**. **Hec aut qz tuc nō i**
tel ligebāt: h̄z q̄le mysteriū ista gerebat: vñ qd significa
ret vñūquodqz mun̄: eoz nihil h̄zū ē. **h̄ra** enī que
illos hec oīa facere portabat: ipsa ordinauerat vñi
uersa. **REMI**. **Et sciēdū qz isti nō singuli sūgū**
la obtulerūt: s̄ singuli tria: et singuli cū suis muneri
bus regē dei et hoiez pdicauerūt. **CHRY**. i bo.
Clericūdēt ḡ Martion et paul̄ famosetan̄: qui
noluit videre: qz magi uiderūt: qui ecclē sūt p̄genito
res: deū i carne adorātes. qm̄ enī i carne erat: fascie
mōstrāt et p̄sepe. qm̄ aut nō ut p̄p̄ hoīem adorāt:
h̄z deū: dēmōstrāt dona q̄ deo offerre decēs erat
Lōtūndans et iudei uidētes se p̄uentos a magis: et
neḡ p̄ illos venire studēt. **GRE**. **Potest** et i his
aliud itelligi. Auro nāqz sapia designat: Salomo
ne teste: q̄ ait. **Ihesaur** desiderabilis req̄escit i ore
sapiētis. Thure qd̄ deo iēcēit: vñtis orōnis exprimit
fm illud. **Dirigat** ořo mea sicut uiesu: i cōspectu
tuo. **Per murrhā** vō carnis mortificatio figuratur.
Nato ḡ regi aux̄ offerrim̄: fi i cōspectu eī sapie lū
mine splēdem̄. **Thus** offerimus: si p̄ orōni studia
deo redolere valeam̄. **Dirrhā** offerrim̄: si carnis
vitia p̄ abstinentiā mortificam̄. **GLO**. **Tres** autez
viri q̄ offerūt: significat gētes de tribz ptibz mundi
venientes. **Ihesauros** aperūt dū fidei cordis p̄ ſei
fionē oīdūt. **H̄s** aut i domo docētes ne thesauruz

bone scie iactando ppalem. Offerunt tria munera: hoc est fidē scē trinitatis. vel aptis thesauris scripturaz; historiū; moralē; et allegoriū sensū offerunt. vt logicā; physicā; et ethicā; dū illa fidei suire faciunt.
¶ Et r̄nso accepto in somnis ne redirent ad herodem: per aliam viam reuersi sunt in regionē suam.

AVG. i ser. de epiph. Herodes ipi⁹ sc̄us ex timore crudelis voluit deseunire. Sz quo poterat capere eū: q̄ ipsas fraudes venerat apudare. Ut ḡ ei⁹ fraus elidere. seq̄t. **Et r̄nso accepto.** **HIERO.** Qui enī munera obtulerūt dñi: inter r̄nsum accipiunt. R̄nsum nō p̄ angelū fieri dī: vt merito ioseph p̄ privilegiū de monstraret. **GLO.** Sit aut̄ hec r̄nso p̄ ipsū dñm: q̄ null⁹ ali⁹ viā reuersionis iſtituit: nisi ille q̄ dicit: Ego sum via. nō tū loq̄ puer ad eos: ne diuitias an t̄ps reuelef: et vt vā huanitas habeat. Dicit autē: **Et r̄nso accepto.** Siē enī moyses tacit⁹ clamat: sic isti pio affectu interrogabāt qd̄ diuina inuberet voluntas. Dicit at̄: Per alia viā reuersi sūt in regionē suā. Et infidelitati miscēdi nō erāt indeop̄. **CHRY.** i bo. Intuere aut̄ magoy fidē qliter nō scādalizati sūt in seipsis dicētes: Si magn⁹ ē puer h̄: q̄ necessitas fugē ē: et occulte recessiōis: Doc̄ enī ē vē fidei nō q̄ rere cās eo p̄ q̄ vē p̄cipiunt: sz suaderi solū ab eis. **CHRY.** sup matth. Si at̄ magi christū q̄si terrenū regē q̄sissent: iuueniētes cū apud ipm māssent: nūc aut̄ adorauerūt et reuersi sūt. Lū aut̄ reuersi suissēt: māserūt coletēs dei magis q̄s an: et pdicatēs multos erudierūt. Et deniq̄ cū thomas iuissēt ad p̄iuū ciā illā adiūcti sūt: et baptizati sc̄i sūt executores predicatōis ip̄i⁹. **GREG.** Magnuz vō nobis aliqd̄ magi iuissēt: q̄ i regionē suā p̄ alia viā reuertūt. Regio q̄ppe n̄ra paradisus: ad quē Jesu cognito redire p̄ viā q̄ venim⁹ phibemur. A regione etenī n̄ra: supbiēdo. Visibilia sequēdo: cibū vetitū gustādo oī sc̄esimus. Sz ad eā necesse ē vt flēdo: obediēdo: visibilia st̄ēndo: atq̄ appetitū carnis refrenando redēam⁹. **CHRY.** sup matth. Nec etiā erat possibile: vt q̄ ab herode ad christū venissent: redirent ad herodē. q̄ enī relicto christo ad diabolū trāscēnt p̄ peccatū: frequēter p̄ p̄niām reuertunt ad christū. Qui enī sūt i inocētia: dū nescit qd̄ sit malū: facile decipit. Sz cū expert⁹ fuerit malū quod iuēnit: et recordar⁹ bonū qd̄ pdidit: p̄punct⁹ redit ad deū. Qui aut̄ relicto diabolo venit ad christū: difficile redit ad diabolū: q̄ dū gaudet in bonis que iuēnit: et recordat mala q̄ euasit: difficile redit ad malum.

¶ Qui cū recessissent: ecce āgel⁹ do mini appuit i somnis ioseph dices: Surge et accipe puer⁹ et m̄fēz ei⁹: et fuge in egyptū: et esto ibi usq̄ dū dicām tibi. Futur⁹ ē enī: ut herodes q̄ rat puer⁹ ad pdendū eū. Qui surgens accepit puer⁹ et m̄fēz ei⁹ nocte et secessit i egyptū. Et erat ibi usq̄ ad obitū herodis: ut adipleret qd̄

dc̄m ē a dñō p̄ prophetā dicētem: **¶ Et egypto uocauī filium meum.**

RABA. hic p̄mittit matthe⁹ dī purificatōis in q̄ oportebat p̄mogenitū offeri i tēplo: et agnum vel par turtur⁹ nō aut̄ colubaz. Et quāuis timerēt herodē: tū nō sūt ausi trāsgredi legē: qn ad tēplum puer⁹ deferrēt. Lū itaq̄ rumor de puerō iā iciperet dilatari: mittit āgel⁹ q̄ i egyptū faciat puer⁹ trāspor tari. vñ dicit: Angel⁹ oo.ap. i som. ioseph. **REMI.** Per hoc q̄ semp āgel⁹ ioseph i sōnis apparuisse dī cī: mystice designat: qz illi q̄ a curis terrenis: et se cularib⁹ negotiis q̄scut: p̄fui angelica vīsīōe merētur. Dicit ḡ ei: Sur. et acci. p̄ue. et ma. ei⁹. **HYLA.** Lū despōlatā eā iusto significabat: iugē nūcupa uit: sz p̄partū m̄r tñm Jesu oīdī: vt quēadmodum iusto ioseph deputaret marie i virginitate iugū: ita venerabilis ei⁹ oīderef i ieu m̄ris vīgītās. **CHRY.** sup matth. Nō aut̄ dicit: accipe m̄fēz et pu erū ei⁹: sz ecōuerso: qz nō p̄pē m̄fēm puer nat⁹ ē: sz p̄pter puer⁹ m̄r p̄parata ē. Seq̄t. **Et fuge i egyptū.** Quo aut̄ fili⁹ dei an̄ boīem fugit: aut̄ q̄s liberet de inimicis: si et ipse inimicos suos timeret. Et p̄mū qdē oī vt regulā hūane nature quā suscepit oīseruet: et i hac pte: qz hūane nature et puerilitati oīuenit fūger p̄tātē mūtātē: deinde vt ceteri christiani cū necessitas p̄secutōis adiuererit fūgere nō erubescat. Sz q̄re in egyptū: Recordat⁹ ē enī dñs q̄ nō in finē iralciuit: quāta mala fecerit sup egyptū: iō mittit filiū suū in eā: vt dat illi magne recōciliatōis signū: vt decē plāgas egypti vīa medicina sanaret: vt ppl̄s q̄ an̄ fūerat p̄secutor̄ p̄pl̄i p̄mogeniti: custos fieret filij vīnigē nitī: vt qz illi violēter dīnat̄ sūt: isti cū deuotioē fūi rent: vt iā nō irēt ad mare rubrū demergēdi: sz voca ren̄t ad aq̄s baptismati viuiscādi. **AVG.** i fimo. de epiph. Audi etiā magni mysteriū sac̄m. Moyses aliq̄i i egypto p̄fidiis clauserat dī: illuc christ⁹ adueniēt sedētib⁹ i tenebris reddidit lucē: fugit: vt illuminaret: nō fugit vt lateret. Seq̄t. **Et esto ibi usq̄ dū di.** tibi: futur⁹ ē enī: vt hero. p̄ue. q̄rat ad per dendū eū. Putabat enī infelix tyrān⁹ saluatoris ad uentu regali se folio detruēdēt: sz nō ita ē: nō ad h̄ venerat christ⁹: vt alienā gloriā inaderet: sz vt suam donaret. Seq̄t. **Qui sur. acci. p̄ue. et ma. ei⁹ noc.** et secessit i egyptū. **HYLA.** s. idolis plenā: Jā enī p̄ iudeoz infectatoēz iudeā reliquēs: ignorāti seculo colēd⁹ usert. **HIE.** Qñ igī tollit puer⁹ et matres ei⁹: vt i egyptū trāseat: nocte tollit i tenebris: qñ vō reuertit i iudeā: nec nor nec tenebre ponit i eq̄ā gelio. **CHRY.** sup matth. Qis enī p̄secutōis angustia nox ē: refrigeriū aut̄ dies. **RABA.** Uel q̄a luce vā recedēte lucis ip̄i⁹ mores i tenebris reman serūt: ipsa vō redeute illuminat̄. **CHRY.** i bo. Uli de aut̄ statī ipso nato tyrān⁹ insanire: et q̄ m̄r cū pu ero ad extraneā effugēt: regionē: vt si tu icipiēs ali cui spiritali rei defuire: videaris tribulari: nō turberis: sz oīa viriliter feras hoc h̄ns exēplū. **BE.** Qđ enī dñs a parētib⁹ sublat⁹ ē i egyptū: significat ele ctos sepi⁹ maloy improbitate suis effugādos ex se dib⁹: vel etiā exilio dānādos. Siqdē ip̄e q̄ suis erat p̄ceptur⁹: Lū vos p̄secuti fuerint i vñā ciuitatē: effugite in aliā: p̄m̄ sefit qd̄ p̄cepit: fugiēdo hominēm

~~ΕΠαρθεν~~

q̄ si hō i terra: quē stella magis paulo aī adorādūz
mōstrauit ex celo ~~REMI~~. Qō aut dñs i egyptum
iurēcēt: pdixerat isaias cū ait: Ecce dñs ascēdet sup
nubē leue t̄ igredie egyptum: t̄ disp̄det simulacra
egypti. ~~REMI~~. Lōsuetudo aut̄ fuit isti euāgelistē
oia q̄ oixit cōfirmare: t̄ hoc iō: q̄ iudeis scribebat:
Iōq̄ subiungit: Ut adimble q̄d oīm ē a do. p pphe.
dice. Et egypto voacui filii meū: p quo lxx. trāstule
rūt: ~~Li~~ partuī? ē isrl t̄ dilexi ei: ex egypto vocauit fi
liū meū. ~~HIER.~~ sup osee: Poc at testimonio vñ
euāglista: q̄ hec typste referunt ad christū. Rotan
dū enī q̄ i hoc ppbeta: t̄ i alijs ita de adiūtu christi:
t̄ denorōe gētu pñuicāt: vt radix historie nō penit
deserat ~~CHRY.~~ in ho. At etiāz pphetie lex multa
multoties de alijs: cōpleri at in alijs: sicut de symeo
ne t̄ Leui oīm ē: pñudā eos in iacob: t̄ disp̄gāt isrl
q̄d nī i eis h̄ i nepotib̄ cōpletū ē: q̄d t̄ h̄ appet. Xps
enī natura dei fili ē: t̄ sic in eo vē pphetia cōplet̄.
~~HIER.~~ Possum at t̄ h̄c locū isolari: t̄ iducem̄
testimoniu ex numeris: De ex egypto vocauit eiū;
gl̄ ei sicut vñicornis ~~REMI~~. Per ioseph at des
gnas ordo pdicatoꝝ: p Mariā sacre scripture: p pue
rū noticia saluatoris: p psecutōem herodis psecutio
quā passa ē ecclā i hierosolymis: p fugā ioseph i egyptū
trāst̄ pdcatoꝝ ad gētes infideles: Egyptū enī
tenebre iterptaꝝ. p ips quo fuit in egypto spaciū tē
poris ab ascētione dñi vsq̄ ad adiūtu antichristi: p
obitum herodis extinc̄tio inuidie in cordibus.

Huc herodes uidens qm̄ illusus
eet a magis: irat̄ ē ualde: ⁊ mittēs
occidit oēs pueros q̄ erāt i bethleē
⁊ i oib̄ finib̄ eī a bimatu ⁊ ifra: sm̄
temp̄ quod exquisierat a magis.

TEMPORI quo exequitur a magis.
CHRY. sup matth. Postq[ue] parvul[us] iesus magos
suo ipario subiugavit: nō p[ro]tate corporis s[ed] g[ra]tia spūs
iratcebat herodes: q[uod] quos ipse sedes in throno re-
gnis siadere nō potuit: his iesus parvul[us] placuit in p[er]-
sepio iacēs: deinde stenētes eū magi addiderunt cas-
doloris. viii dī. **L**uc hero. vides q[uod] illu[em] eēt a magis
ira. ē valde. **I**lla enī regū ira magna ē iterū guibilis
ē: quā regni zel[us] accedit. **S**ed q[uod] fecit: **M**ittens occidit
oēs pueros. **S**icut enī bestia vulnerata: q[ui]cqd ocul-
ei occurrit: q[ui]li auctorē sui vulneris dilaniat: sic ē ille
delusus a magis irā suā sup parvulos diffundebat.
Dicebat enī cogitās ī furore: **L**erte magi pue[rum] inue-
nerūt: quē regnatūz dicebat: nā rex regni zelo reple-
tus ē bis oīa timet: oīa suspicat. **J**o[annes] g[ra]m[atis] ē iterfec-
oēs puerulos: vt viii iuueniret ī oīb[us]. **A**VG. ī ser. de
epiph. **E**t dū inse[qu]i christū regi nřo coeūt: p[ro]curauit
exercitū stolis victricib[us] candidatū. **A**VG. ī ser.
de inocētib[us]: **P**ece p[ro]phan[us] hostis btis puerulis nunq[ue]
tātū pdere potuissit obsecro q[ui]tū pfuit odio: nā q[ui]tū
ē co[m]muni tra[n]s alij dñi tātū h[ab]ent.

TIDE. O pueri bti: ille de v̄a corona dubitabit i
passione p̄ ip̄o: q̄ etiā p̄uui^m baptisimum p̄d̄esse yō exi
stimat christi: nā q̄ nat^bre potuit p̄dicatores agelos
narratores celos: adoratores magos: potuit: et illis

ne,p eo sic morirēt p̄stare: si sciret illa morte peritū
ros: tñō potius maiore felicitate victuros. Absit ut
ad liberados hoies chris̄t̄ venies de illoꝝ p̄mio,qꝝ p̄
illo iterficerēt: nihil egerit: qꝝ p̄dēs i lignoꝝ p̄ eis a qꝝ
bus inficiebat: orauit. **RABA:** Nō ē at tēt̄ va
statōe berbleē: s̄ adiacētia loca vastauit: nec vllam
misericordiā etatis habuit: a filio vii⁹ noctis vſcq; ad
filii duoz annoꝝ: qn oes occideret: vnde subdit. **In**
bethleē ⁊ i oib⁹ ſunib⁹ ei⁹ a bimatu ⁊ infra **AVG.**
i fer.de epiph. **In** celo enī viderāt magi iḡtissimum
stellā nō an paucos dies: s̄ an ſinē biēnū ſicut in grē
ti herodi patetecerūt: vii a bimatu ⁊ iſra occidit iſan
tes: pp̄ qd̄ ſeq̄: f̄z t̄ps qd̄ exqſierat a magi. **AV.**
in fer.de inno. Uel qz timebat ne puer cui fidera fa
mulant̄: ſpēm ſuā paulo ſup etatē vel infra trāſfor
marer: vel etatē ſui t̄pis occultaret: iō vider pueros
a bimatu vſcq; ad pueros vii⁹ diei infiſecit. **AV.**
de cō.euā. Uel aliquoz magis pp̄inquātū piculoz
terrorib⁹ agitat⁹: herodes ab illa cura. ſ. interficiēdi
pueros mēte abrepta i alijs poti⁹ occupat̄. vel potu
it credere magos fallacis ſtelle viſiōe deceptos: po
ſtea qz nō iuenerūt quē natū putauerant: erubuisse
ad ſe redire: atqz ita timore depulſo a pſequēdo pue
ro qenit. ⁊ ſic copletis dieb⁹ purgatōis tute cum illo
aſcēdere potuerit. **Quis** enī nō videat vnu illi diez
regē multis occupatū latere potuisse: deinde vulga
tis reb⁹ q̄ i tēplo dicte facteq; fuerāt: herodes ſenſit
ſe a magis illiſi: ac deinde ſicut h̄ dī: multos iſan
tes occidit. **BEDA** i bo. **In** hac at morte pueror̄:
ouiz chriſti martyꝝ p̄ciosa ē mors d̄ſignata: q̄ p̄uili
occisi ſunt: ſignificat p̄ h̄uilitatis meritū ad martyrii p
ueniēdū gloriā: p̄ i betbleē in omnib⁹ ſunib⁹ ei⁹ occi
ſi ſunt: oſudit in iudea. vii ecclē cepit origo: ⁊ vbiq; per
orbē pſecutionē ſecuturā. q̄ himi occisi ſunt: doctrina
⁊ opatōe pſectos indicat̄. **Qui** vō infra ſimplices: q̄
illi qd̄ occisi ſunt: ⁊ chriſt̄ euā ſit: iſinuāt corpora mar

Tunc adipletū ē: qđ dc̄m ē p hiere
miā pp̄hetā dicētez: **Vox i rama au**
dita ē: plorat' t ululat' multus: ra
chel plorās filios suos t noluit con
solari: quia non sunt.

Quod euāgelista horrore impletuit auditorē crudelem
occisionē. **CHRY.** in bo. Narrās rursus mitigatō
nē apponit: oīdēs q̄ hec nō sc̄a sūt deo nequeite p̄
bibere atq; iūrāte: s̄ p̄ pp̄betā pdicētē. vii dicit: **LUC.**
ip̄letū ē. **HIER.** sup hiere. Hoc hieremie testimoy
niū mattbe: nō s̄ hebraicā veritatē: nec iuxta. lxx. p̄
tulit. **E**x quo p̄spicuū ē euāgelistas & ap̄los nō inter
ptationē alii cū securtos: s̄ tanq̄ bebraeos q̄o legebāt
hebraice suis finomib̄ exp̄ssiſe. **HIE.** sup mattib.
Qō āt dī: In rama. nō putem̄ loci nomē eē: q̄o est
iurta **SABA:** s̄ **RAMA** excelsūz interptat̄: vt sit sensus
Vox i excelsō audita ē. i. lōge lateq; disp̄sa. **CHR.**
sup marth. Uel qm̄ de morte innocētiū: iō i excelsō
audiebat: s̄ illō: **Vox** paupis penetrat nubes: Q̄o
āt dicit **Plorat̄:** fletu paruuloz oīdit. Q̄o āt dicit
Ullulat̄: mat̄z significat lamētiū. i partiuliss āt mors
faciebat sinē doloris: i matrib̄ āt temp p memoriaz
reparat̄. z iō dicit: **Ullular̄** mult̄ Bachel plorans

filios suos. **HIER.** De rachel nat^o ē beniamin: in cui^o tribu nō ē bethleē. Querit ḡ quō rachel fili os iudei. filios bethleē q̄si suos ploret: R̄sidebūt breui: qz sepulta sit iuxta bethleē i effrata: t ex cor pusculi hospitio m̄ris nomē accepit: Siue qm̄ iuda t beniamin due trib^o iūcte erāt: t herodes p̄cepat nō solū i bethleē itēfici pueros: s̄ t i oib^o funib^o ei^o p occisionē bethleē itēligim^o multos ēt beniamin fuisse cēlos. **AVGV.** de q̄st̄. no. t ve. te. Uel quia filii beniamin q ad rachel p̄tinent: olim a reliq̄ tri bub^o exticti sunt: t i p̄nti t in futuro eraſi. **Luc** ḡ rachel cepit filios suos plágere: qm̄ filios sororis sue i tali cā vidiit occisos: vt eternē vite heredes existerēt cui enī aliqd aduersus eveniat ex felicitate alteri^o: ifausta misere luget. **REMI.** Assūpit at scūs euā gelista ad exaggerādā magnitudinē luct^o: vt dices et̄ rachelē mortuā plorasse filios suos: t noluit solari: qz nō sūt. **HIE.** Et hoc s̄z duplēcē itēligētiā: siue q̄ eos i eternū mortuos existimaret: siue q̄ se solari noller de his: quos sciuit eē victuros: vt sit sensus: Noluit solari de hoc q̄ nō eēt. **HYL.** Nō enī nō erāt bi q̄ mortui putabāt: in eternitatis enī pfectū p̄ martyriū glaz efferebāt. solatio at rei amissae erat p̄stāda: nō aucte. **HYL A.** sup matthe. Rachel ecclē typum p̄tulit diu sterili: nūc fecūde. būi^o plorat^o ex filiis nō iccirco qz pemptos dolebat audīt: s̄z qz ab his pimebat: quos filios retinere vo lūsset. **RABA:** Uel significat ecclām qdē plora re scōp̄ de hoc seculo ablationē: s̄z nō ita velle se cō solari: vt q̄ seculū morte vicerūt: rursus ad sc̄li certa mina secū redeat tolerāda: qz nō sūt vltra reuocandi i mūdu. **GLO.** Uel nō vult solari i p̄nti: qz n̄ sūt: s̄z oēm spem t̄ solationē ad eternā transmittit vitā. **RAB.** Biū aut rachel: qz ouis vel vidēs d̄r: ecclām figurat: cui^o tota intētio vt deū cōtemplete: iūgilit: t ipsa ē ouis cēfima quam pastor in bus meris reponat.

Defuncto aut herode: ecce āgel^o dñi appuit i sōnis ioseph in egypto dicēs: Surge t accipe puez t m̄z ei^o: t uade in terrā israel. **Defuncti** sunt enī qui q̄rebāt animam pueri.

Ex ecclastica historia: Lū. p. sacrilegio: qd̄ herodes i saluatorē omiserat: t scelere qd̄ iniq̄ vor ei^o pege rat: vltio eū diuina purgeret i mortē: corp^o ei^o vt iosephus refert: morb^o illū sit diuersus: ita vt dicere a vatib^o nō morbi corporis hec: s̄z diuine vltōis eē sup plicia: ipse at furore iā plen^o nobiliores t̄ pmarios ex oī iudea ad se colligi t̄ recludi iubet in carcere: mādās statū vt sp̄i exhalasset oēs itēfici: vt ei^o obitū oī iudea defieret iuita. **Paulo** aut aī q̄ nouissi mū sp̄i redderet: Antipatz filiū sūni iugulauit: post duos pueros quos aī necauerat. s. alexādrus t̄ ari stobolū. **Lalis** igit̄ herodis fili^o: q̄ digna supplicia scelere: q̄ i bethleē erga partulos gesserat: t p̄ iſi dijs saluatoris exact^o ē: ab euāgelistā designat cui dicit: **Defuncto aut herode.** **HIE.** Multi pp̄ igno rantiā histozie labūt i errore: putātes eūdē esse he rode: a quo i passiōe dñs irridet: t q̄ nūc mortu^o eē reserf. Ergo herodes ille q̄ cū pilato postea amici

tias fecit: hui^o herodis fili^o ē: frater rachelai quem **Lyberi** cesar lugdunū relegauit: fratreis ei^o herodē successore regnū fecit. Primo ḡ herode defuncto: Ecce apparuit āgel^o dñi i sōnis ioseph i egypto di cens: Surge t accipe puez t m̄z ei^o. **DIONY** in cele. hierar. Vnde qm̄ t ipse iesus sup celestibus eētis existens: ad id qd̄ s̄z nos ē: immutabiliter ve niēs nō refugit ad se ordinatā t̄ assumptā hūanam ordinatōem: s̄z obediēs subdit dei pris per āgelos dispositōib^o: t p̄ medios ipsos annunciat ioseph a p̄e disposita filii ad egyptū recessio: t itēz ad iudeam ex egypto transductio. **CHRY.** Uides enī q̄a ioseph ad min isteriū Marie erat elect^o: eēte enim illa i egyptū t̄ redeute: q̄s mīsteriū ei tātē necessita tis iplez: nisi despōsata fuisset: Nā i p̄ma qdē facie maria puez nutritiebat t̄ ioseph cōficiabat. reuera at puer t̄ matrem nutritiebat: t̄ ioseph tuebat. seq̄t: Et vade i terrā isrl. Quasi medic^o enī descedit i egyptū vt visitaret eā lāguēte errorib^o: nō vt remaneret i ea. Reuerteriōis aut rō assignat cū subdit: Defūti sūt enī: q̄ q̄rebāt aīam pueri. **HIER.** Ex hoc loco itē ligim^o nō solū herodē s̄z ēt sacerdotes t̄ scribas eo tpe necē dñi fuisse meditatos. **REMI.** S̄z si mul ti fuerūt: quō i tā breui spatio exticti sunt: qz vt dec̄n ē: Herode mortuo: occisi sunt oēs maiores q̄ i custodia tenebant. **CHRY.** sup matth. Qd̄ dī cōsilio fcm̄ eē: qz cōsenserūt herodi: vt inq̄reret puez t̄ oēs cideret: qz scriptū ē: Turbat^o ē herodes t̄ oīs hiero solyma cū illo. **REMI.** Aut certe locur^o ē euāgeli sta p̄ spēm tropi qm̄ multi ponūt p̄ vno. In hoc at q̄ dicit: Aīam pueri: destruunt hereticī: q̄ dixerunt christū nō supfisse aīam: s̄z loco aīe habuissē diuīta tem. **BEDA** i bo. Qd̄ autēz occisis p̄ dñi pueris herodes nō lōge p̄ obiūt: t̄ ioseph dñm cū matre ad terrā isrl reduxit: significat oēs p̄secutiones q̄ s̄z ecclām erāt monēde: p̄secutorz morte vindicādas: t̄ pacē ecclē deniū reddēdā: t̄ scōs qui latuerāt ad sua loca reuersiros. vel q̄ defuncto herode: redit ad terrā isrl iesus denūciat q̄ Enoch t̄ Delia p̄dicatiō bns: iudei sopita moderne inuidie flamma fidem veritatis accipient.

Qui solūtē accepit puez t̄ m̄a trē ei^o: t̄ uenit i terrā isrl. Audiens aut q̄ archelaus regnaret i iudea p̄ herode p̄e suo timuit illo ire: t̄ ad monit^o i sōnis secessit i p̄tes galilē. Et ueniēs habitauit i ciuitate q̄ uocat nazareth: ut adipleret qd̄ dictū ē p̄ p̄phetas: qm̄ nazare^o uocabit.

GLO. Angelice admonitōi ioseph nō iobediens fuit. vñ seq̄t: Qui solūtē acce. pu. t̄ m̄a. ei^o: t̄ ve. i terrā isrl. Nō enī determinatērēt āgel^o: i quo loco terre isrl: vt dubitatē ioseph itēz reuertat: t̄ frequentiori visitatōi angeli certior redderet. vñ seq̄t: Audiens aut q̄ archela^o regnaret in iudea. p̄ herode p̄e suo: timuit illo ire. Ex historia iosephi: Hābuit siqdē he rode. v̄xores. xx. ex qz septē numerosā suscepit so bole: p̄mogenit^o ei^o antipater et iofida: alexāder: t̄

Mattheus

aristobol^o ex mariamie; archela^o ex mathaca sama/
ritide; herodes antipas quod postea tetrarcha fuit; et phi/
lipp^o ex cleopatra hieroslymitide. **Trib^o** igit^o promis
ab herode iterfectis; et promorte ei^o occasioe testamen
ti pris; archelao gubernationem regni usurpate; et
ca de successioe regni ad cesare augustu delata; tan/
dem de filio senat^o de herodis monarchia distri/
buit: media pres. idumea et iudea trades archelao
sub noie tetrarchie; pollicit^o se factur^o eu reg^o; si se
dignu probuisset. **Avg.** de co.eu. **S**z h alii
quod quod sicut lucas narrat: ibat paretes ei^o pro omnis
anos pronost i hierlm: si archelai timore ibi phibebat
accedere. **Hoc** dissoluere non est difficile; fieri eni pos/
terat vt pro diu festu iter tame ingete turb*a* lateter asce/
deret mox reuersuri: cu*m* alijs dieb^o habitare me/
tueret; vt nec solennitate permissa est irreligiosi;
nec i otium mansiōe propricui. **Iste** quoque itellect^o pro
vt quod lucas dicit pro omnis anos eos ascēdere solitos i
hierlm: tame accipiam sc̄m: cu iam non metuēt arche/
laus; quod h*istoria* iosephī solū. ix. anis regnauit. **Se**
quit: **E**t admonit^o i sonis secessit i protes galilee. **S**z
forte hic quod spia moueat cu matthe^o dixerit: id timu/
isse ioseph cu puer redire ire i iudea: quod cu patre
suo herode archelau fili^o ei^o regnabat: quod potuit
ire i galilea: vbi ali^o fili^o ei^o herodes tetrarcha erat:
vt lucas testaf. **Quasi** vo ipsa sint tpa quod pro puer tame
mebat: quod lucas cōmemorauit: quod vspadeo mutata
erat: vt i ipsa iudea non rex est archelau: h proses pro
lat. **Glo.** **S**z tame quod: quod non timuit ioseph i ga/
lilea ire: cu i ibi archelau regnaret: h meli^o potuit
latere cu puer i nazareth quod i hierl vbi erat caput
regni archelau. **Chry. i ho.** Et et quod villā nativ/
itatis mutauit: res obumbrat: ipet enim ois erat
aduersus bethleē t fines ei^o. **Clenit** igit^o ioseph i na/
zareth t piculū fugies t i patria redies. vii seq^o: **E**t
ve. habi. i cui. quod voca. naz. **Avg.** de co.eu. **F**or/
te t hoc mouet: quod dicat matthe^o propterea cu pue/
ro est paretes ei^o ifse i galilea: quod metu archelai in
hierlm ire noluerit: cu propterea magis ifse galileam
videaf: quod cūitas eoz erat nazareth galilee: sicut lu/
cas non tacuit: **S**z itelligēdū est: vbi āgel^o in sonis in
egyptō dixit ad ioseph: Glade i terrā isrl: sic intelle/
ctu promo est a ioseph: vt putaret recti^o est pgere i iudea:
ipa eni promis itelli^o potuit terra isrl. **P**ostque
vo cōperit ibi regnare archelau noluit obiucere se
piculo: cu posset terra isrl et a galilea itelli^o: quod t
ipam propterea israel icolebat. **Quiaque** possit t aliter sol/
ti: quod potuit videre parētib^o christi non est habitadū
ibi cu puer: nisi i hierlm vbi erat tēplū osii: t illuc
iuissent nisi archelai prontia terrent. **N**on aut diui/
nit^o iubebat i iudea vel hierlm habitare: vt de ar/
chelao quod timebat cōtēnere: s*z* i terra isrl i quod et vt
dictu est: poterat itelli^o galilea. **Thyl.** Cle typica
cōseruata est: ioseph eni apostolor^o tenet spiritu: quod bus
christ^o circūfered^o est creditus. **D**i tame herode mor/
tuo. i propterea ei^o i passioe osii depedito: iudeis prodicare
sunt iussi: missi eni erat ad oues proditas dom^o israel.
h manēte hereditarie fidelitatis dilati metuunt: t

recedūt pro visu: admoniti spiritu sci donū l gētib^o or/
plātes ad eū ferūt xpristu. **RABA.** Uel hec vltia
tpa ecclē designat: quod plurimis iudeoz ad prodicatio/
nē enoch t helic ouersis: ceteri ad istinctu antixpi
h fidē pugnabūt. **P**ars igit iudee i quod regnabat ar/
chelau antixpi seq*u*ces omnit. **N**azareth aut galilee
quo trāfser^o xps pro eiusdē gētis quod fidē est suscep/
ta designat. vii galilea trāsmigratio: nazareth aut
flos vttū iterptat: quod ecclesia quo ardēt^o a terres/
nis ad celestia transmigrat: eo magis vttū flore t
germie abudat. **GL.** Huic at propterea testimoniu
adiūgit dices: Ut iple. quod o*is* est pro ppbe. quo. naza/
voca. **HIER.** Si firū de scripturis posuisset exem/
pli: non diceret: Quod dictu est proptereaetas: h simplicē
Quod dictu est proptereaat. **N**ūc aut pluraliter proptereatas
vocās: omnit se non vba de scripturis superfisse. **N**aza/
reus iterptatur sanctus: sanctū aut dominū fl̄trū
omnis scriptura est memorat. **P**ossumus t aliter
dicere quod etiā est veris iuxta hebraicā verita/
tem in Isaia scriptū sit. Exiit virga de radice ieſe:
t nazareus de radice consurget. **CHRYSO.** in
hōme. Aut forte legerunt t aliquos prophetas ita
dicentes: qui non sūt nobis canonizati: sicut **N**athan
t **E**sdra. **E**t quoniā hoc proptereaat erat: manifestat
philippus dicens ad nathanaelez quē scripsit moy/
ses in lege **M**ueninius ieſum a nazareth. vnde etiā
prius christiani nazarei vocabant: sed apud antios/
chiam mutatū est hoc nomē: t dicti sunt christiani.
AVGV. de con. euangeli. Hec autē omnia que
sunt a natura ratione magorū: t deinceps lucas ta/
cerat: hoc proinde cognoscendū quod deinceps ad cetera
valeat sic vnuiquēz euangelistar^o cōtexere narratō
nem suā: vt tanque nibil permittentis series digesta
videaf. tacitis eni que non vult dicere: sic ea quod vult
dicere illis que dicebat adiūgit: vt ipsa continuo se
qui videant. Sed cu alter dicit ea que alter tacuit:
diligenter ordo cōsideratus indicat logum: vbi ea
potuerit a quo permissa sunt transfilire. **CA. III.**

Ill dieb^o at illis uenit iohā
nes baptista prodicās i defto
iudee t dices: **P**niaz agite
appropinquebit. ii. regnū celoz. **H**ic
e eni de quo dcī est pro isaiā proptereaat di/
centē: **E**lor clamātis i defto parate
uiā dñi: rectas facite semitas eius.

Chryso. super matthe. Sol appropians an/
teque appareat: mittit radios suos: t facit albescere
oriētē: vt precedens aurora aduentū dici demon/
stret: sic domin^o natus in mūdo anteque appareat pro
doctrinā: spiritu sui fulgoze trāsmisso illuminauit io/
hannē: vt pcedēs ille aduentū annūciat saluatoris: t
iō proorū christi enarratū doctrinā ei^o enarraturus
euāgelista t baptisnū i quo testimoniu habuit de/
pcursore: t baptista promissit dices: **In** diebus autē
illis venit iohā. bapti. prodi. in deserto. **REMIGI.**
His autem verbis beati iohannis non solum temp^o
t locum t personam: sed etiam officiū t studiū de/
monstrat. Lempus generale demōstrat cum dicit:
In diebus autem illis. **AVGV.** de cōcor. euā.

Ca. III.

Hoc at tēp² lucas p̄ tēnas p̄tātes exp̄ssit cū dixit:
Anno. xv. Sed intelligere debem² mattheū cū dic̄eret: In dieb² illis: in multo lōgiori spacio accipi
 voluisse. mor. n. ut narrauit regressū d̄ egypto xp̄m
 qd̄ vtiq; tpe pueritie vel infantie factū est: vt possit
 stare qd̄ lucas de illo cū. xii. eēt annoz narrauit. cō
 tinuo intulit: In dieb² at illis: nō vtiq; pueritie tñ
 illi² dies insinuās: h̄ oēs dies ab ei² natuitate vslq;
 quo pdicare cepit iohānes. **R****E****M****I**. Personā oī
 dit cū dīc: Uenit iohānes. i. manifestauit se q̄ tādiu
 p̄ latuerat. **C****H****R****Y**. i. bo. S̄z q̄re necessariuz fuit
 vt iohānes christu p̄ueniret: opez testimonio xp̄m
 pdicante. p̄mo qd̄e vt hinc christi dignitatē dīscas:
 q̄ sic p̄ ita t ipse p̄phetas h̄z: fm illud zacharie. Et
 tu puer p̄pheta altissimi vocaberis. Deinde vt nul
 lá cām̄ inuercēdū iudeis relinqt: qd̄ t ipē dēmon
 strat dīcēs: Uenit iohānes neq; māducās neq; b̄i
 bens: t dīcāt demoniū h̄z. venit filius bois māduc
 cans t b̄ibes: t dīcīt: Acce h̄o edax. S̄z t aliter ne
 cessariū erat ab alio p̄us dīci q̄ de xp̄o erāt: t nō ab
 ipso: alias iudei qd̄ dīxīsset q̄ p̄ testimoniu ioh̄is
 dīterūt. Tu testimoniu phibes d̄ teipso. testimoniu
 tuu nō ē vez. **R****E****M****I**. Officiū subiugit cū dīc: Ba
 ptista. i. q̄ oī viāz p̄pauit. nīsi enī baptizari boies
 oīusec̄rēt: baptismū r̄pi abhorzerēt. Studiu oīdit:
 cū ait: **P**redicas. **R****A****B****A**. Quia ēt xp̄s pdicatur²
 erat: postq; enī viūlū fuit idoneū tēp². s. circa. xxx. an
 nos ic̄p̄ies pdicatoz suā: viā dño p̄pauit. **R****E****M****I**.
Locū subiungit dīcēs: In deserto iudee. **M****A****X**:
 Ubi ad pdicatioz ei² nec insolēs turba p̄treperet:
 nec infidelis auditor rediret: h̄z bi tñ audire possent
 q̄ pdicatioz cura diuini cult² expeterēt. **H****I****E****R****O**.
 sup Isaia: Uel in hoc siderādu ē q̄ salutare dei t
 glia oī nō pdicat in hierlm: h̄z in solitudine ecclie
 t in deserta gētū multitudine. **H****Y****L****A**. Uel etiāz
 ad iudeā venit desertā dei frequētatiōe nō p̄pli: vt
 pdicatiois loc² eoz qb² pdicatio erat missa sollici
 tudinē testare. **G****L****O**. Uel typice desertū signifi
 cat vitā a mūdi illecebris segregatā q̄ penitētibus
 cōpetit. **A****V****G**. i. li. de pn̄ia. Nīsi aut peniteat ali
 quē vite veteris: nouā nō p̄t inchoare. **H****Y****L****A**.
 Et iō pn̄iam regno celoz appropiātē p̄niciat:
 q̄ quā ē redit² ab errore: recursus a crīmīe: t p̄ vī
 tioz pudorē p̄fessio definiētē dīcēs: P̄niam agite.
C**H****R****Y**. sup matth. Ubi manifestat in ipso p̄n
 cipio: q̄a benigni regis ē mūcius: nō. n. p̄tōrib² mi
 nias intendebat: h̄z indulgētā p̄mittebat. Solēt res
 ges nato sibi filio indulgētā in regno suo donare:
 h̄z aī trāmittūt acerbissimos exactores. De² at na
 to sibi filio volēs donare indulgētā p̄tōz: p̄misit
 q̄s exactore exigeētē t dicētē: P̄niam agite. O
 erat² q̄ nō facit paupess: sed dimittes reddit. Nā cū q̄s
 debitiū iusticie sue reddiderit: deo nībil p̄stat: h̄z sibi
 lucz sue salutis acq̄rit. P̄niam. n. cor eoz dat: sensus
 illuminat: t ad susceptionē christi p̄pat hūana p̄cor
 dia. vii subiugit: Appropiātē enī regnū celorum.
H**I****E****R****O**. Prīus baptista iohānes regnū celoz
 pdicat: ut p̄cursor dñi hoc honoretur p̄uilegio.
C**H****R****Y**. i. bo. Ideoq; qd̄ nūq; iudei audierat neq;
 etiā a p̄pheta celos t regnū qd̄ ibi ē pdicat: t nībil
 de cetero de terra dīcīt: Sic q̄ et nouitate eoz q̄ dī
 cūt̄ exigit eos ad querēdu q̄ pdicat. **R****E****M****I**. Re

gnū autē celoz quathor modis dñi christ²: fm illud
Luce. ii. Regnū dei intra vos ē. Scā scriptura: fm
 illud Matth. iij. Ut seret a vobis regnū dei: t dabi
 tur genti faciētē fructū ei². **S**ancta ecclia: fm illud
 Matth. xxv. Sile ē regnū celoz decem vñribus.
Supnū solū: fm illud Matth. viii. Multi veniēt
 ab oriente t occidente: t recubēt in regno celoz. t h̄
 totū hic p̄t intelligi. **G****L****O**. dīcīt autē: Appropiātē
 q̄bit enī regnū celoz: q̄z nīli appropiātētē nō re
 dire posset: q̄z infirmi t ceci: via q̄ ē christ² carebāt.
A**V****G**. de con. euā. Nec at vba iohānis alij euā
 gelītē p̄tmerūt. Jā vba qd̄ seq̄t: Hic ē q̄ dictus ē
 p̄ Isaia. p̄phe. di. Vox clamā. in deser. rec. facite ses
 mitas ei². ambigue posītū ē: nec elucet vīp̄ ex p̄sō
 na sua euāgelista cōmemorauit: an ad hec vba eius
 dē iohānis secut² adiuxerit: ut totū hoc ioh̄es dīxīs
 se intelligat: P̄niam agite: appro. enī reg. celoz.
 Hic ē. n. tē. Neq; enī hoc mouere dīcīt q̄z nō ait:
 Ego sū: h̄z dīc ē. Nā t mattheū dīcīt: Iuēnit hoīez
 sedētē in telonio: t nō dīcīt: Iuēnit me. qd̄ si ita ē
 nō ē mūp̄ si t interrogat² q̄s dīceret de seipso: sicut
 narrat ioh̄es euāgelista r̄sūt: Ego vox clamātis i
 desierto. **G****R****E****G****O**. i. bo. Scīt autē q̄z viūgenū² fu
 lius vībū p̄ris vocal: h̄z illud: In p̄ncipio erat vībū.
 Ex ipsa at nīra locutōe coḡscimur: q̄z vox sonat ut
 vībū possit audiri. Aduētū itaq; oī ioh̄es p̄currēt
 vox dñi: q̄z p̄ ei² mysteriū patris vībū ab hoīb² audi
 tur. **C****H****R****Y**. sup matth. Vox etiā ē son² oīulus
 nullū secretū cordis oīdēs: h̄z hoc tñmō significās
 q̄z vult alīqd̄ dicere ille q̄ clamat. Clerbū autē ē ser
 mo mysteriū cordis aperiēt. Ad hec vox inter bo
 mines t aīalia cōis ē: verbū. Sit ē hoīm tñ. Ideo ḡ
 iohānes dīct² ē vox nō verbū: q̄z p̄ eū de² sua oīilia
 nō demōstrauit: h̄z hoc solū q̄ de² alīqd̄ facere i oī
 bus meditabat: postea autē p̄ filū suūm plenissime
 mysteriū sue volūtatis aperuit. **R****A****B****A**. Qui res
 cīte vox clamātis ob fortitudinē p̄ficationis dñi. Tri
 bus autē modis clamor accidit: hoc ē si lōge posit²
 ē cui loq̄f: si surdus: si p̄ indignatiōe. et hec būano
 generi accident². **G****L****O**. Est igīt ioh̄es q̄si vox vers
 bi clamātis. vībū enī clamat i voce. i. xp̄s i iohāne.
B**E****D****A**. Scīt etiā t clamauit i oībus q̄ a p̄ncipio
 alīqd̄ diuinitus dīterūt: t tñ iste sol² ē vox: q̄z p̄ eū
 p̄pis vībū oīdāt: qd̄ alīj lōge nūciauerut. **G****R****E**.
 Ip̄se autē ioh̄es ē clamās in desierto: q̄z derelictē ac
 destitute iudee solacium redemptoris annūciat.
R**E****M****I**. Quātū autē ad historiā attinet: i desierto cla
 mābat: q̄z remot² erat a turbis iudeoz. Quid autēz
 clamet: insinuat cum subiugit: Parate viam dñi.
C**H****R****Y**. sup matth. Scīt enī magno regi i expedi
 tionē vēturo p̄patores p̄cedūt q̄ sozdida ablūtū: di
 rupta cōponūt: sic t dñm nīrm p̄cessit ioh̄es: qui ab
 būanis cordibus p̄nīe scopis p̄tōz sordes cīceret:
 t que dissipata fuerūt spiritualū p̄ceptōz ordinatōe
 componeret. **G****R****E****G****O**. i. bo. Qis autē qui fidem
 rectam t bona opa pdicat: dñō ad corda audiētū
 viā parat: Rectas dñō semitas facit: dñū mundas in
 animo cogitatiōes p̄ sermonē bone pdicatiois for
 mat. **G****L****O**. Uel fides ē viā qua verbū ad cor des
 cendit: tū mores i meli² mutat: sūnt semite recte.
Ip̄se autē ioh̄es hébat uestiūmē

~~Matthew~~

tū de pilis cameloz: t zonā pelliceā circa lūbos suos. Esca autem eius erat locuste t mel siluestre.

CHRY. i bo. Postq; oñdit q; ip̄e ē vor clamātis ī deserto: prudēter ip̄e euāgelista subiuxit: Ip̄e āt iohānes. In quo oñdit q̄ sit vita ip̄i: nā ip̄e q̄dez testificabat de xp̄o: vita aut ei de ip̄o. nemo āt po test esse alterius testis idone: nisi fuerit fidelis.

HYL A. Fuerat n. pdicāti iohanni sī locutio op̄portunioz: ita t vestitus vtilioz: t cibis aptioz.

HIERO. De pilis. n. cameloz hēbat vestimētu: nō de lana. aliud austere vestis indicu ē: aliud luxurie molliozi.

CHRY. sup matth. Seruus āt dei non

quenit h̄re vestimētu ad spēm visiōis uel ad carnis delectamētu sī tñ tegumētu nudiratis. hēbat. n. iohānes vestē nō mollē neq; delicate: sī cilicinā: grauē t asperā: t sterēte corp̄ poti? q̄s souente: vt de v̄tute aie ei? ip̄e habit̄ corporis loqref. Seq̄: Et zo. pelli. circa lū. suos. Lōsuetudo. n. erat apud iudeos vt zonis laneis vteret: iō iste q̄si duri? aliqd facere volēs zona pellicea cīgebat. **HIERO.** Porro qd̄ seq̄tur. Esca ei? erat locuste t mel siluestre. Habitatoris solitudinis ḡruū ē vt nō delicias ciboz: sī ne cessitates hūane carnis expleret. **RABA.** Lenui victu x̄tetus t ex minutis volatilibz t melle iūeto in trūcis arboz. In dictis aut̄ arnulphi galliaꝝ epi regim̄ mīmū gen̄ locustaz fuisse in deserto iudee: q̄ corpusculis in modū digiti man̄ exilibz t brevibus in herbis facile capiws: cocteq; in oleo pauperez p̄bēt gustū. Sūliter narrat in eodē deserto eē arbores h̄ntes lata folia t rotūda: lactei coloris t melliti savoris: q̄ natura fragilia manibz fricant̄ t edunt̄. Et hoc ē qd̄ mel siluestre dr. **REMI.** Sub h̄ āt habitu vestimētoz t vilitate ciboz oñdit se p̄cta toti generi hūani desfere. **RABA.** Pot t habit̄ t gust̄ ei? q̄litatē interne quiescatōis cīp̄mēre. nā austerioribz vtebas indumentis: qz vitā peccatiū in crepauit. zona qdē pellicea q̄ cinctus fuit t pelias: mortificatiōis indicu. **RABA.** Locustas t mel siluestre edebat qz dulcis sapiebat turbis pdicatio ei?: sī citius finē sortita ē. in melle. n. dulcedo: in locusti ē alacer volat?: sī cito decidu. **REMI.** Per iohem aut̄ q̄ dei grā interpt̄t: significat christus q̄ mūdo grāz attulit. p̄ vestimētu illi? designaf ecclia gētu. **HYL A.** Lu exiūis imūdaz pecudū qbus gētiles pares existuāt: xp̄i pdicatoz induit̄: fitq; scificati habitu. pp̄hetali q̄cqd̄ ī eis vel inutile fuerat: vel sordidū. zone aut̄ p̄cinctio: efficax i oē opus bonū ē apparat̄: vt ad oē mīsteriū xp̄i sumus accineti. In esu etiā eligūt locuste fugaces hoī: t ad oēz aduentū nři sensus euolātes: nos. s. q̄ ab oī fmone t ḡgressu ip̄is qbusdā corporis saltibz efferebamur volūtate vagi: in opibz imūtiles: in v̄bis q̄ruli: sede pegrui: nūc sum̄ scōz alimonia t societas pp̄haz elci sīl cū melle siluestri: dulcissimū ex nobis cibū n̄ ex aluearij leg: sī ex trūc filiestriū arboz p̄bituri.

Tūc exibat ad ēū hierosolyma t oīs iudea: t oīs regio circa iordanē t baptizabat ab eo in iordanē confi-

tentes peccata sua.

Aōuersatiōe iohānis exposita: cōueniēter subiūgit. **Lūc.** **CHRY.** sup matth. Erat ad eū: ampli⁹ enī resonabat cōueratio vite ei? ī eremo q̄ vor clā moris ip̄sius. **CHRY.** in bo. Erat. n. mirabile ī bu mano corpe tantā patiētiā videre: qd̄ vtiq; t iudeos magis attrahabat: magnū heliā ī eo videntes. Conferebat autē ad stupore q̄ dereliqrat eos grā pp̄haz: t p̄lōgū tēp̄ reuersa videbat ad eos. Pre dicationis etiā modū īmutat̄ ad id. pderat. nibil. n. assietoz apud alios pp̄has audiebat: puta p̄lia et victorias babylonias t psas: sī celos: t qdē illic regnū t suppliciū gehēne. Dicit āt: **Lūc** exi. ad ēū hie roso. t oīs iū. t oīs re. cir. ior. t bapti. ab eo ī ior. **GLO.** Baptismo p̄currēte: nō p̄cta dimittente.

REMI. Baptism⁹. n. iohis figurā gerebat cathe cuminoz: nā sī mō cathetizat̄ pueri: vt digni fiant sacro baptismati: ita iohānes baptizabat vt baptizati ab eo: postea deuote viuēdo digni fierēt accedere ad xp̄i baptismatū. In iordanē āt baptizabat: vt ibi aperiret ianua regni celestis: vbi dat̄ ē adit̄: si lijs iūl terrā pmissiōis intrādi. Sequit̄: Lōfitebas p̄cta sua. **CHRY.** sup matth. Ad cōpationē. n. scūtatis iohānis qs poterat arbitrari se iustū: Si cū. vestis cādida si fuerit posita iuxta niue ad p̄patiōz niuis sordida ueniēt: sic ad p̄patiōz iohis oīs hō videbat īmūdus: t iō p̄cta sua ɔfiteban̄. Lōfessio aut̄ p̄ctā testimoniu ē ɔscie timētis dei: Perfect⁹ enī timor soluit oēz pudorē. Illic āt turpitudo cōfessiōis aspici tybi futuri iudicii pena nō credit̄. Et qz ip̄su erubescere pena ē ḡnis: iō iubet nos de' cōfiteri p̄ctā nra: vt verecūdā patiamur p pena: nam t hoc ip̄su p̄s iudicii ē. **RABA.** Biī aut̄ q̄ baptizādi erat exire ad pp̄hetā olīcū: qz nīs qs ab infirmitate recedat: pompe diaboli ac mūdi illecebris abrenūciet: baptisatum salubre consequi non poterit. Biī āt ī iordanē q̄ descēsio eoꝝ dr. Baptizat̄: qā d̄ upbia vite ad humilitate vere ɔfessiōis descēderat. Exēplū aut̄ iā tūc ɔfitedi p̄ctā: ac meliorē vitā promittendi baptizandis dabatur.

Vidēs aut̄ multos phariseoz t saduceoz ueniētes ad baptismatū ūnū dixit eis: p̄genies uipaz: qs demō strabit uobis fugere a uentura ira: Facite ergo fructū dignū pnic. Et ne uelitis dicere intra uos: p̄c̄z ha bem̄ abraā. Dico enī uobis: qm̄ potēs ē de' de lapidibz istis suscitare filios abrae. Jam. n. securis ad radiē arboz posita est. Omnis ergo arbor que nō facit fructū bonum excēdetur t in ignem mittetur.

GREGO. i pasto. Pro q̄litate audiētiū forman debet sermo doctorum: vt t ad sua singuliz ḡruat̄: t tamē a cōis edificationis arce nunq; recedat.

GLO. Uñ necesse fuit ut p̄ doctrinā quā iohes turbis tradiderat: euāgelista etiā illi? doctrine face

Ca. III.

ser mētōz q̄ instruxit eos q̄ puectores videbāt. Et iō dīc: Quidēs aut̄ mul. phari. t̄ saduce. veni. ad bap. sūr. **ISIDO.** in li. etymo. Pharisei t̄ saducei inter se ūrū luctu na pharisei ex hebreo ī latinū incep̄tant diuisio: eo q̄ traditionū t̄ obfuationū iusticiā p̄se rūt: vñ dūnisi vocant̄ a pplo q̄s p̄ iusticiā. Saducei interptant̄ iusti: v̄edicāt. n. sibi q̄d nō sūt: corporoz resurrectionē negat̄: t̄ aiam cū corge interire p̄dicant. Di tñ q̄nt̄ libros leḡ respicuit: pp̄betaꝝ vaticinia respūit. **GLO.** Hos ḡ q̄ inter iudeos maiores videbāt vidēs iobānes ad baptisimū suū venire: dixit eis: Progenies viperarū: q̄s vobis demōstrabit fuge re a vētura ira? **REMI.** Sosuetudo scripturaz est ab imitatoe opeꝝ noīa imponere: s̄m illud: Pr̄ tu? amore?: sic t̄ isti ab imitatioe viperarū: p̄genies v̄perarū dīcūt. **CHRY.** sup mattb. Si c̄ enī artificio sus mēdic̄ si viderit egrorātis colorē: intelligit spe ciē passionis: sic iohes veniētū ad se phariseoꝝ pr̄ uas cogitationes intellexit: forstāt. n. apud se cogita uerū: Im̄ t̄ s̄itemur p̄ctā nr̄a: nullū laborez nobis imponit: baptizamur: t̄ sequimur indulgētiā p̄ctō rū. Insp̄ies: nūqd facta digestiōe ipuritatis nō ē ne cessaria suppositio medicine: sic multa diligētia ne cessaria ē hoi post confessionē t̄ baptisimū vt vulnus p̄ctōz p̄fecte sanet: iō dīc: Progenies viperarū. Na tura enī viperarū ē: q̄ statim cū momorderit boiem currit ad aquā: quā si nō iuenerit mortis. iō istos dicebat p̄genie viperarū: q̄s p̄ctā mortisera cōmittētes currebat ad baptisimū: ut sic vīpere p̄ aquā tñ picu la mortis euaderet. Itē viperarū natura ē rūpe vīſce ra mat̄z suaz: et sic nasci. q̄n ḡ iudei assidue p̄sequē tes pp̄has corrupūt matrē suā synagogā: iō p̄genie vīpere nūcupāt. Itē vīpere a foris speciose sūt t̄ q̄s pictē. itus aut̄ venieno replete: ita t̄ isti pulchritudinē sc̄iat̄s ondēbāt ī vultu. **REMI.** Lū ḡ dīc: Quis demōstrabit vobis fugere a ventura ira: sub audit̄ nisi de. **EHRY.** sup mattb. Uel q̄s vobis demōstrauit: nū **Taias** pp̄ha: absit. Si. n. ip̄e vos docuissēt nō sp̄e ī aquā poneretis tñ: l̄z etiā ī op̄ibus bonis ille. n. dīc postea: Sacrificiū deo sp̄is cōtribulae. Si ḡ essetis discipuli pauid: cū gemitu ad baptisimū veniretis. **REMI.** Si. v̄o: q̄s demon strabūt: sub futuro legat̄ tpe: hic ē sensus: Quis do ctoz: q̄s p̄dicator dabit vobis filiū: vt possitis euadere irā eternē dānatiōis. **AVGV.** in li. de ci. dei: Dēt̄ ppter quādā opeꝝ filitidinē: nō ppter affectionū infirmitatē s̄m scripturas irascit̄: nec tñ vlla passiōe turbat̄. hoc enī v̄bū vīdīc̄te vīsurpauit esse etiū: nō ille turbulētōs affect̄. Si ḡ vultū effugere facie dignū fructū p̄nīe. **TREG.** in ho. In q̄b̄ v̄bis notādū ē: q̄ nō solū fructū p̄nīe: l̄z dignos p̄nīe admonet eē faciēdos. Sc̄iēdū. n. ē: q̄s quis illicita nulla cōmisit: huic iure cōcedit̄ vt licitis vtaſ. At si q̄s i culpā lapsus est: tāto a se dīc̄t̄a līcita abscidere q̄n to se memit̄ t̄ illi cīta p̄petrasse. Cū iusciūs q̄s ḡ i ci entia vñēit̄: ut tāto maiora q̄rat bonoz opeꝝ lucra p̄pnīaz: q̄nāt̄ ḡiūora sibi inuerit̄ dāna p̄ culpā. l̄z iudei de ḡtēs nobilitate gloriāt̄es: iccirco se agno sc̄ere p̄tōres nolebāt: quia de abrae stirpe descēde

rāt. t̄ iō eis recte dīc: Et ne velitis dicere intra vos: patrē hēm̄ abrae. **CHRY.** in ho. Nec āt̄ dīxit nō phibēs illos dicere ex illo se eē: s̄ phibet̄ i hoc cō fidere: v̄tūt̄ aīe non insisteres. **CHRY.** sup mattb. Quid. n. p̄dest ei q̄ē sordidat̄ mores generatio clara: aut q̄d nocet illi generatio vilis quē mores ad ornāt̄. Deli? ē. n. aliqui vt i eo ḡlēt̄ parētes q̄r̄ ta lē filiū hñt̄: q̄ ut ip̄e in pentib̄ ḡlēt̄. Sic t̄ vos nōlite gliari dicētes: q̄r̄ patrē hēm̄ abrae: s̄ maḡ eru bescite: q̄r̄ filiū estis ei? t̄ sc̄iat̄s ei? n̄ estis heredes. De adulterio. n. mar̄ v̄det̄ q̄ nō assimilat̄ patrē. Pa rētū iḡt̄ gloriā excludit̄ dicēs: Et ne velitis dicere. **RABA.** Quia ḡ p̄co vītatis ad dignū p̄nīe fructū faciedū eos uitare volebat: ad hūlūtē p̄uocabat fine q̄ nullū penitere p̄t̄ subdēs. Dico. n. vo. q̄n̄ po. ē dēt̄ de lapi. istis susci. fi. abrae. **REMI.** S̄er̄ q̄ i eo loco p̄dicauit iohes circa iordanē: vbi iubētē deo xii. lapides de medio alneo iordanis sublati positi sūt. potuit ḡ fieri ut hos demōstrādo diceret: De la pidib̄ istis. **HIERO.** In quo dei iūdicat̄ potētiā: q̄ q̄ de nūbilo cūcta fecerat: posset t̄ de saxis durissi mis pp̄lin p̄creare. Prima. n. sūt rudimenta fidei c̄t̄dere deū posse q̄cquid voluerit. ex lapidib̄ aut̄ gererari boies sile est ei q̄ ex sara p̄cessit isaac. vñ et pp̄hera dīc: Aspice ad petrā de q̄ excisi estis. Pui? iḡt̄ pp̄herie eos memorē faciēs mōstrat̄ q̄ possi bīle ē nūc etiā sile fieri. **RABA.** Uel alter: Lapis dūnoē ḡtēs significate sūt: q̄ lapides coluerunt. **CHRY.** sup mattb. Itē lapis dur̄ ē ad op̄: s̄z cuz faciūt̄ fuerit op̄: ex eo desicere nescit: sic t̄ ḡtēs cuz difficultate crediderūt̄ qdē: n̄ credētes p̄manēt̄ in etiū in fide. **HIERO.** Lege zechi. Ilūferā inq̄t̄ a vobis coꝝ lapideū: t̄ dabo vobis coꝝ carneū. in lapi de duritia: ī carne mollitudo monstraſ. **RABA.** De lapidib̄ ḡ filiū abrae suscitati sūt: q̄r̄ dū getiles ī abrae semie. i. i. chris̄to crediderūt̄ eius filiū facti sūt: cuī semī sūt vñt̄. Seq̄: Jā enī securis ad radicem arboris posita ē. **CHRY.** sup mattb. Securū ē acutissima ira vīsumatiōis q̄ totū p̄cūlū ē mūdū. Sed si posita ē: q̄re nō p̄cidit̄: q̄r̄ ronabiles sūt arbozes: t̄ in p̄tātē hñt̄ facere bonū aut nō facere: vt vīdētes ad radices suās positiāt̄ eē securi: timeāt̄ t̄ faciāt̄ trūcū. Ergo denūciatio ire q̄d̄ ē securis positiō: et si malis nibil agat: s̄ia mal segregat bonos. **HIERO.** in ho. Uel securis ē p̄dicatio euangelij iūtāt̄ bīeres miā q̄ v̄bū dñi p̄parat̄ securi cedēt̄ petrā. **TGRE.** in ho. Uel securis ē redemptor: n̄ q̄ yelut ex manu brio t̄ ferro ex diuinitate cōstās t̄ hūanitate: tenet̄ ex hūanitate: l̄z incidit̄ ex diuinitate: q̄ vīdēt̄ securis ad radicē arboris posita ē: q̄r̄ etiā p̄ patientiam expēctat: vīdet̄ tñ qd̄ factura ē. Dis enī ar. q̄non fa. frubo. excidet̄: t̄ i. g. mitteſ. Quia vñusquisq̄z guersus patā citi? gehēne cōremariōz iūtēt̄: q̄ h̄ fructū bo ni op̄is facere t̄tēnit̄. Securū āt̄ nō iūtāt̄ ramos positiāt̄ l̄z ad radicē dīc. cū enī malowū filiū collūt̄: ramī infructuose arboris abscondit̄: cū v̄o tota fil̄ p̄genies cū parente tollit̄: infructuosa arbor a radice abscisa est: ne remaneat vñ praua iterūz soboles suc crescat. **CHRY.** in home. Lū autē dīc: Dis exclu dit p̄mā. n̄ q̄ est a nobilitate: quāt̄ dīc: Etsi nepos fueris abrae sustinebis pena sine fructū manēs. **RABA.** Quatuor āt̄ sūt sp̄es arboz: q̄z vīa tota ē

Matthew

rida:cui assimilans pagani: altera viridis h[ab]et sine fructu
etn:cui assimilans hypocrite:tertia viridis et fructuosa
ha[bitus] uenenosa:cui assimilans heretici.quarta viridis
et fructuosa bonum gignit:cui assimilans viri catholici.

GREG. in ho. Igit[ur] o[ste]r arbor non facies fructu bonu[m] excedet et in igne mittet: quod parata gehene accrescunt[ur] iumentis q[uod] h[ab]et boni opis fructu facere ostentit.

Ego quidem baptizo uos in aqua in p[re]niat qui at p[ro] me uentur est fortior me est: cui non sum dignus calciamita portare. **Ips[ec]o** uos baptizabit in spiritu et igni. **Cui** uentilabrum in manu sua: et permittit aream suam: et congregabit triticum in horre suu[m]: paleas autem comburet igni inextinguibili.

GLO. Quia in p[re]cedentibus vobis iohannes explicauerat quod supra sumarie de agenda p[re]nia predicauit: restabat ut etiam distincte predicaret quod de regni celorum appropinquante iam dixerat. et ipso dixit. Ego quidem baptizo uos in aqua in p[re]niat. **GREG.** in ho. Iohannes non in spiritu habet in aqua baptizat: quod p[re]cepta soluere non valebat. corpora quod de aqua lauant: sed tamen alias per veniam non lauant.

CHRY. in ho. **L**uc[ius].n. non dicit eum oblate hostia: neque p[re]cepta solutu[m] eum: nec spiritus descendisset in aqua: quod fieret remissio peccatorum: sed q[uod] iudei neque ipsa sentiebatur p[re]cepta et habebat eis causa malorum: adiuuit iohannes in agnitione eos dicens propter p[re]cepta p[re]niat meorando. **GRE.** in ho. **L**uc[ius] g[ra]m[maria] baptizat quod p[re]cepta non relaxat: nisi ut precursio[n]is sue ordinem feruas quod nasciturum nascedo p[re]nuerat: baptizatus quoque dominum baptizando p[re]ueniret.

CHRY. sup matt[th]eum. Uel missus erat iohannes ad baptizandum ut ad baptismum venientibus p[re]ntia filii dei in corpore predicaret: sic ipse testar alibi dicens: ut manifestetur in israel: io ego veni in aqua baptizare. **AVGV.** sup iohannes. Uel io baptizat: quod optinebat baptizari christum. Sed quod non solus ipse baptizat est a iohanne si ad hunc missus erat iohannes per quem baptizare christum: Quia si fons dominus baptizat est baptismate iohannes: non deessent quod putaret baptismu iohannis maiorem esse quam baptismu christi: vsq[ue] adeo ut solus christus eo baptizari meruerit. **RABA.** Uel io baptizat: ut penitentes habent signum ab impenitentibus secernendo ad baptismum dirigit christum. **CHRY.** sup matt[th]eum. Quia ergo p[er] christum baptizabat: io ad christum venientibus ipsu[m] predicat apparitus: et eminentia patens ei annunciat dicens: Qui autem per me uentur est fortior me est. **REMI.** Sciedum est atque dominus modis venit christus post iohannes: nascendo: per dicendo: baptizando: moriendo: et ad inferos descendendo. **Et** pulchre dominus dicit fortior iohanne: quod ille purus homo: hic vere deus et homo. **RABA.** Ac si iohannes dicas: Ego quidem fortis sum ad p[re]sum iumentum: ille p[re]cepta remittendo: ego regnum celorum predicando: ille donando: ego in aqua baptizando: ille in spiritu. **CHRY.** in ho. **L**uc[ius] autem audieris: Quia fortior me est: ne estimes ha[bitus] opacior me hoc dicere: neque n[on] iter fru[stra] illi ordinari sum dignus ut vilissimum mysterium suscipere p[re]ceptum. unde subdit: **Cui** non sum dignus calcia portare. **HYLA.** aplis. n. circuferendo predicatoris gloriam derelinquens: quod speciosissimis pedibus pace dei erat debitum muniri. **CHRY.**

sup matt[th]eum. Uel per pedes christi intelligere possumus christianos: principes apostolorum ceterosque predicatorum inter quos erat iohannes baptista: calciamenta autem sunt insinuitates quod operit predicatorum. Nec ergo calciamenta christi o[ste]r predicatorum portant: et iohannes etiam portabat: sed se dignus non esse portare p[re]nuntiavit: ut maiorem ostenderet gratiam christi meritum suum. **HIERO.** in aliо euangelio ait: **L**uius non sum dignus soli cori calciamenti. hic humilitas: ibi mysterium demonstrat: quod christus sponsus sit et iohannes non mereas sponsi corrigiam soluere: ne voces domini eius iurta legem moysi et ex eiusplu Ruth dominus discalciavit. **CHRY.** sup matt[th]eum. Quia vero nemo potest dare dignius beneficium quam ipse est: recte subdit: Ille vos baptizabit in spiritu et igni. Iohannes quidem cum sit corporalis: spiritualiter baptismum dare non potest: sed baptizat in aqua quod corpus est: et in corpore cum corpe baptizat. christus autem spiritus est: quod de spiritu sancto spiritus etiam spiritus est: aia quoque spiritus est: id spiritus cum spiritu nostro baptizat. Baptismus autem spiritus perficit: quod ingrediens spiritu circumplexus in aqua et quasi muro quadam inexpugnabilis circuit eam: et non permittit ut carnales occupent p[re]ualeat enim eam: non quod facit ut caro non occupescat: sed tenet aquam ut ei non sentiat. Et quoniam christus iudex est: baptizat in igne. in tetrationib[us]: in igne at baptizare non potest homo purus: Ille nam tetrandi habet inquit remunerandi habet peracte: hic autem baptismus tribulacionis. ignis consumit carnem ut non germet secundum piscationes: nam caro spirituales quod per penas non timet: sed carnales. Ideo dominus super seruos suos carnales tribulaciones mittit: ut timens angustias suas caro non consumatur malum. Vides ergo spiritus repellit occupationes: et per ualere non sinit: ignis autem ipsas occupationes radices consumunt. **HIERO.** Uel in spiritu et igni: quod ignis est spiritus: quo descendente sedet quasi ignis supra singulos apostolorum. Et impletus est fimo domini dicens: Ignis ueni mittere in terram: sive quod in p[re]ntia spiritu baptizamur: et in futuro ignis: fumus illud apostoli: Uniuscuiusque operis: quod sit ignis per beatitudinem. **CHRY.** in ho. Non autem dicit: Per te vobis spiritus scribit: sed baptizabit vos in spiritu: copia ergo metaphoris ostendit. Per hoc etiam monstrat quod sola voluntate etiam in fide indiget ad iustificandu[m]: non laboribus et sudibus: et sic facile est baptizari: ita facile est per eum transmutari et fieri meliores. In genere vero uerhemetiam ergo quod vincit non possit demonstrare: et ut intelligat quod filius ait quod etiam in nobis meminimus: quod plures visionibus prophetatibus per ignem apparuerunt. **CHRY.** sup matt[th]eum. **D**icit ergo quod baptizans Christus spiritu non solus iohannes baptizatum: sed in se ipsum sit. quod non baptizat in nomine Christi: utrumque baptizatum habet: et aqua et spiritus: quod Christus et spiritus erat et corpus suscepit: ut et corporale et spirituale baptismina daret. Iohannes autem baptizans non includit in se baptismum Christi: quod quod minus est maius in se includere non potest. Ideo apostolus cum uenisset quosdam ephesienses iohannes baptizante baptizatos: iterum baptizauit eos in nomine Christi: quod in spiritu non erat baptizati: quoniam et Christus iterum baptizauit eos quod a iohanne fuerant baptizati: sic fimo iohannes demonstrat dicens: Ego vos baptizo in aqua: ille vos baptizabit in spiritu: nec videbat iterum baptizare: sed scilicet quod apostoli erat baptizans Christus quod iohannes nouum dabat et non iterum. **HYLA.** Salutem igitur n[on]ne et iudicis tempore desiget in omnino dicens: Bapti. vos in spiritu et igne: quod baptizatis in spiritu

reliquum sit consumari igne iudicij. vñ subdit: **L**ui? ve
tilabz i manu sua. **RABA.** Per vetylaby. i palea
discretio iusti examinus delignat: qd bz dñs i ma-
nu. i pitate: qd p oē iudicium dedit filio. **S**equit: Et
pnuadabit aream suam. **CHRY.** sup matth. Area. i. ec-
clesia: horren vo regnum celeste: ager aut h mundus
Dicitur g dñs aplos ceterosq doctores qsi messo-
res: pcedit oēs getes de mundo: z i area ecclie cogre-
gauit. hic g trituradi sum: h vetyladi. oēs. n. hoies
i reb carnalib delectamur: sic grana i palea. h q si
delis e boni cordis bz medullā: mor ut leuis tri-
bulat: fuerit: negligēs carnalia currat ad oīm: si at
modice fidei fuerit: vir cu gradi tribulatōe. **Q**ui at
oīno infidelis e vacu: qntūcigz atrit: fuerit: non
trāit ad deū. **T**riticū aut cu pīmū trituratū: fuerit:
facer cu paleis in vno loco ɔfisiū: postea at vetylaz
vt separat: sic z i vna ecclia fideles cu infidelib ha-
ben̄ omitti: iō mouet psecutio qsi vēt? vt vetylaz
bro christi iactati: qd iā disfucti fuerat acib: sepa-
ratur z locis. **E**t vide qd nō dixit: **P**nuadabit aream
suā: h **P**ermuadabit. necesse ē. n. ut diuersis modis
tēte ecclia: donec pnuader. **E**t pīmū qdē vetylauer-
tū illā iudei: deinde gētēs: mō heretici: postmo-
du puetilabit antixps: **S**ic. n. qnī modica ē aura n
pnuadat tota triticū mafsa: h leuiores palee iactatē:
guiores aut remanet: sic ē mō modico flatu tētati-
onis sufflante pessimi hoies recedunt. **S**i at surrex-
erit maior tēpestas: z illi q vidēt eē stabiles sūt ex-
turi. **I**deo necessaria ē tētatio maior ut pnuadetur
ecclia. **REMI.** Dac etiā area. s. ecclesia mūdat in
bac vita cu vel p iudicium sacerdotus mali de ecclia
tollū: ul p mortē dō bac vita abscondit. **RABA**
Universaliter at aree purgatio i fine pficietur: qnī
mittet angelos suos fili: hois: z colliger de regno
suo oīa scādala. **GREGO.** xxviii. moz. **N**ā post
triturā vite pītis i q nūc triticū sub paleis gemit:
ita illo extigni iudicij vetylabro triticū paleaq di-
scemit: ut nec i triticū horren palee trāseāt: nec i pa-
leaq ignē horren grana dilabant. et hoc ē qd seq̄:
Et ogre. triti. suū i hor. paleas at cōbu. igni iextin.
HYLA. Triticū suū pfectos. s. credētū fructū dīc
celestib horren recōdendū: paleas vo infructo-
soz hoīm manūtate. **RABA.** Uez hoc inter pa-
leas z zīzania distat: q paleas nō alio qd triticop ser-
mine pdeūt: zīzania vo de diuerso. Palea g sūt q si
dei sacris imbuūt: h solidi si sūt: zīzania vo q z ope
z pfectio secerntū a bonoz sorte. **REMI.** Ignis
at inextingibilis dī pena eterne dānatois: fine qz
quos sel suscepit nūiqz extinguit: h sp cruciat: fine
ad differētā ignis purgatoriū q ad tēp accēdit et
extinguit. **AVG.** de xcor. eu. an. Si at qnī q vba
poti iohānes baptista dixerit: vtz q mathe: an q
lucas: an q mare: cu dīxisse ɔmemorat: nullo mō
bic laborādū eē indicat q prudēter intelligit ipsas
mīas eē necessarias: cogicēde vitati: qbuslibz vbiſ
fuerint explicate. **E**t i h apparat nō debere eos ar-
bitrari metū: qd q plurib remiscētib rē quā au-
dierūt vel viderūt: nō eodē mō atqz eisdē vbiſ ea-
dē res fuerit indicata. **Q**uisquis at dicit euāgelist
p spūsci potētā hoc potuisse ɔcedi: ut nec i gener
vboz nec i ordine nec i numero disreparēt: nō in-
telligit quanto apli euāgelista excellit auctoritas:

tāto magis p eos fuisse firmādā ceteroz hoīm vē
rā loquetū securitatē. **Q**d at ali? dīxit: **L**ui? nō sū
dign calciāmēta portare. ali? vo: **A**lciāmēti cor
rigiā soluere. nō vbiſ tñ: h z re ipa videt aliud ee.
Merito g qnī pōt qd hor. iohānes dixerit: **V**eruz
etiā videt narrasse q h potuit narrare qd ille dīxit
q aut aliud: etiā nō ē metit certe vel oblit? aliqd, p
alio dīxisse putabif. **O**nz at falsitatē abesse ab euā
gelistis decet: nō solū eā q metiēdo pmit: h etiam
eā q obliuiscēdo: ita si ad rē pītēt aliqd aliud itel
ligere. **E**t vtrqz dictoz recte existimādū ē iohāne
vtrqz dīxisse: fine aliud alio tpe fine ɔfestiz. **S**i at
nihil intēdit iohānes cu dō calciāmēti dñi diceret:
nisi excellētā ei? z suā hūilitatē qdlibet dictoz di-
xerit: eandē tñ suām tenuit: q etiā vbiſ suis p cal-
ciāmētoz cōmēoratiōz eadē significationē hūilita-
tis exp̄lit: vñ ab eadē volūtate nō aberravit. **C**til
g modus z memorie ɔmēdād nō eē mēdaci cu
qz volūtate ei? explicat de quo aliqd narrat etiā
dices aliqd aliud qd ille nō dīxit: volūtate tñ suām
explicauit eadē quā z ille cui? vba ɔmemorat. Ita
enī salubriter dicimus nihil aliud eē querēdū qd
quid velit ille qui loquitur.

Tūc uēit iesus a galilea i iordanē
ad iohānez ut baptizareb ab eo. **J**o
hānes at phibebat eū dices: **E**go a
te debeo baptizari: t tu uēis ad me?
Rndēs at iesus dīxit ei: **S**ine mō.
Sic enī decet nos implere omnem
iusticiam. **T**unc dīxist eum.

GLO. Postqz predicatione sui pīcursoris christ
mudo pīciat: e. tādē q dīt latuerat: hoib se ma-
nifestare voluit. vñ or: **L**uc ve. ie. a gal. i ior. ad io.
ut bap. ab eo. **REMI.** Et sciedū q in his vbiſ de-
scribūt pīone loca z tēp z officiū. tēp cu dīc: **L**uc.

RABA. Qnī. s. tricenari erat: in quo oīdit nullū
vel sacerdotē vel pīdicatorez debere institut: nisi sit
pīecte etatis. Joseph tricenari? regimē egypti suscep-
pit. David ca etate regnū inchoauit. Ezechiel s. b. co-
dē tpe pīphetiā pīmeruit. **CHRY.** in bo. Quia etiā
pī baptisūmū hūic legē cessare opōtebat: hac etate
ad baptisūmū venit q pōt oīa pītā suscipe: ut lege ser-
uata nullū dīcat: qz iō eā soluit qz iplere nō potuit.

CHRY. sup matth. **L**uc etiā. s. qnī iohānes pīdica-
uerat: **D**ñiam agite. vt ɔfirmaret pīdicatiōz ip̄i? et
vt testimoniu acciper a iohāne. **H**ic at cu pīceserit
lucifer: lux solis nō expectat occasū luciferi: h eo p
cedēte egredit: z suo lumine obscurat illi? candore:
sic zīps nō expectant ut cursu suū iohānes unple-
ret: h adhuc eo docēte apparuit. **REMI.** Perso-
ne ponūt cu dīc: **V**elit iesus ad iohāne. i. de ad ho-
minē: dīs ad seruū: rex aī militē: lux ad lucernas.
Loca designat cu dīc: **A** galilea i iordanē. Galilea
enī trāsimigratio interptat. **Q**uicqz g vult baptiza-
ri: trāsimigret de vitis ad vitutes: t veniendo ad ba-
ptisūmū se humiliet. **J**ordanis. n. interptat deorsū.
AVGV. Multa aut mirabilia i hoc flumē sepi
facta eē scriptura scā ɔmemorat: inter cetera dices:
Jordanis ouersus ē retroſū. an quidē retroſū aq

Mattheus

quiesce fuerat: mō retroſū p̄tā quiesca ſūt: ſic etiam
Iēlias ī iordanē diuīſiōne fecit aq;: t̄ christ⁹ ī eo
dē Jordane ſepatiōnē opat̄ p̄tōz. REMI. Offi
cū designat cum ſeq̄tur: Ut baptizaretur ab eo.
CHRY. ſup mattb. Nō vt ip̄e renuifionē p̄tōz ac
cipet p̄ baptiſmū: ſz ut ſcificatas aq; ſeſinqret poſt
modū baptiſadis. AVG. Saluator. n. iō baptiza
ri voluit nō vt ſibi mūdiciā acq̄rere: ſz ut nobis flu
enta mūdaret. Ex quo ip̄e in aquā demergit: et eo
oīm p̄tā abluit aq;. Nec mihi q̄ aquā: hoc ē ſubſā
tiā corporalē ad puriſicādā alā dicim⁹: puenire: pue
nit plane: t̄ penetrat oſcie vniuerſe latibla. Quāuis
enī ip̄a fit ſubtilis t̄ teuius: bñdictōe tñ christi facta
ſubtiliq; occultas vite cās ad ſecrēta mētis ſubtilio
re rore p̄transit. Subtilior. n. bñdictiōnū cursus q̄
aq; meat. vñ q̄ de ſaluatoři baptiſmate bñdictio
fluit: tanq; fluui spiritalis oīm gurgitū tract⁹ vni
uersor̄ ſontū venas impleuit. CHRY. ſup mattb.
Adhuc aut̄ ad baptiſmū venit: ut q̄ huānā ſuſcepit
naturā: totū huāne nature ſuueniaſ impleſſe myſte
riū: nā q̄uis ip̄e n̄ erat p̄tōz: tñ naturā ſuſcepit pec
catiē, ppter ea eti. p̄ ſe baptiſmate nō egebat: m̄ i
alijs carnal' natura op̄ hēbat. AVG. i ſer. de epi.
Itē iō baptizari voluit: q̄r voltuit facere qđ faciēdū
oīb⁹ imperabat vt bon⁹ maḡ doctrinā ſuā nō tam
v̄bis inſinuaret: q̄ actib⁹ exerceſeret. AVG. ſup io
hānē. Hinc ḡ dignat̄ ē a iohāne baptizari: vt cogiſce
rēt ſerui quāta alacritate debeant currere ad bapti
ſma dñi: qñ ip̄e nō dignat̄ ē accipe baptiſma ſer
ui. HIE. Itē baptizari voluit: vt baptiſmate ſuo io
hānē baptiſma ſfirmaret. CHRY. i ho. Quia vñ
baptiſm⁹ pñie erat: q̄i demōſtriōz delictoz indu
cebat: ne aliq; eſtimaret: q̄ hac rōne christ⁹ ad ior
danē venit: iō veniēti dicit: Ego a te debedo baptiza
ri: t̄ m̄ venis ad me: q̄ſi dicat. CHRY. ſup mattb.
Ut tu me baptiſes: ē idonea rō: vt iust⁹ efficiat: t̄ vi
gn⁹ celo. vt aut̄ ego te baptiſe q̄ ē rō: Dñe bonū d
celo deſcedit ī terrā: nō de terra aſcedit ī celum.
HYLA. Deniq; a iohāne baptizari phibet vt de?:
t̄ ita i ſe fieri oportere vt hō docet. Unū ſequit: Rū
dēs aut̄ ielus dicit ei: Sine mō. Pulchre dicit mō:
w̄ offideret christū ſi aq; a iohāne: Jobānē a christō ī
ſpū baptiſadū. Siue aliter: Sine mō: vt q̄ formā ſer
ui aſſuſi: expleā t̄ bñilitatē ei?: alioq; ſcito te i die
iudicii meo ēē baptiſmate baptiſadū. vel Siue mō:
vt dīc dñs: habeo t̄ aliud baptiſma: quo t̄ baptiſan
dus ſū. Tui me baptiſas i aq;: vt ego te baptiſe p̄ me
in ſanguine tuo. CHRY. ſup mattb. In quo etiā
oſdit q̄r poſtea christ⁹ baptiſauit iohānē: q̄uis etiā
in apocryphis libris h̄ maifeſte ſcriptū ſit. ſz mō ſu
ne vt iuſticiā baptiſmat̄ nō v̄bis ſz factis adimpeā:
p̄us ſuſcipiā: poſtea p̄dicabo. Unū ſeq̄tur: Dic. n. de
cet nos oīm implere iuſticiā. vbi nō hoc ſignificat
vt ſi fuerit baptiſat̄ adimpeat oīm iuſticiā: ſz ſic. i.
quēadmodū baptiſmat̄ iuſticiā p̄us factis imple
uit: poſtea p̄dicauit: ſic t̄ oīz alī iuſticiā: ſm illud:
Cepit ielus facere t̄ docere. Aut ita: ſic oportet vos
implere oīz iuſticiā ſic iuſticiā baptiſmi. i. ſm diſpe
ſatiōz huāne nature. Siē. n. impleuit iuſticiā naſcen
di creſcēdi t̄ ſimiiliū. HYLA. Erat t̄ pēi oīz ip̄leſ
da iuſticiā: p̄ quē ſolū lex poterat ip̄lerit. HIERO.
Nō aut̄ addit̄ iuſticiā legi ſuue nature: vt v̄tūq; in

telligam? REMI. Uel ſic: Decet vos implere oīz
iuſticiā. i. oſdire exēplū oīs implēde iuſticiā ī bapti
ſmo: ſine quo no ap̄t adit̄ regni celeſtis. vel etiam
diſcāt ſuſbi exēplū bñilitatis: ut nō oedignet̄ bapti
zari ab bñlib⁹ mēbris: dū viderint me baptiſat̄ a
te iohāne fūo meo. Illa at̄ ē vera bñilitas quā co
mes obediētia ſeq̄t̄. vñ ſubdit̄. Tūc dimiſit eu. i. ad
vltimū aſſenſum p̄buit ut baptiſaret eum.

Baptiſat̄ at̄ ielus: p̄festim aſcedit de aq;. Et ecce apti ſūt ei celi: et
uidit ſp̄m dei deſcendentez ſicut columbam: t̄ uenientem ſup ſe.

AVG. i ſer. de epi. Quia ut dictū ē cū ſaluatoři n̄
abluit: iā tūc n̄m baptiſmū tota aq̄ mūdat̄: ut ſecu
turis poſtmodū p̄plis lauaci grā mīſtreſ. ſz portu
it etiā christi baptiſmo ea deſignari q̄ p̄ baptiſmū cō
ſequū ſideles. vñ dr. Baptiſat̄ aut̄ ielus ſfestim
aſcedit de aq;. CHRY. ſup mattb. Factum christi
ad mysteriū p̄tinet oīm q̄ poſtmodū fuerat baptiſa
di: t̄ iō dixit ſfestim. Et nō dixit ſimplicer: aſcedit:
q̄ oīs q̄ digne baptiſat̄ in christo ſfestim de aqua
aſcedit. i. p̄ſciūt ad v̄tutes: t̄ ad dignitatē ſubleua
tur celeſtem. Qui. n. in aquā ingrediſſi fuerat̄: car
nales t̄ filij ade p̄tōres: ſfestim de aq̄ aſcedit ſpiri
tales filij dei facti. ſi at̄ qđd ex ſua culpa nibil, p̄ſci
unt baptiſati: qđ ad baptiſmū. RABA. Quia ſ
nobis dñs ſu corporis iuſticiā baptiſmuſ lauaci de
dicauit: nobis quoq; p̄ acceptū baptiſma celi adi
tu patere t̄ ſp̄m ſciū demōſtrauit. vñ ſequit̄. Et apti
ſūt ei celi. HIERO. Nō reſeruatiōe electoř ſz ſpi
ritaliib⁹ oculis ſic t̄ ezechiel i p̄ncipio volumis ſuū
aptos eſſe cōmemorat̄. CHRY. ſup mattb. Si. n.
ipsa creaſura riupta fuſiſet nō dixiſſet: Apti ſūt ei. q̄
qd̄ corporaliter ap̄t̄ oīb⁹ ē apti. ſz dicit aliq;: quid
enī aī oculos filij dei clauſi fuerat celi: q̄ erā i ter
ra ſtitut⁹ erat i celo. ſz ſciēdū q̄ ſic ſz diſpēſatoř
huānā baptiſat̄ ē ſic ſm huānā diſpēlationeſ apti
ſūt ei celi. ſz at̄ naturā ſuīnā erat i celis. REMI.
S̄i nūquid tūc p̄mo apti ſūt ei celi: etiā ſm huānā
naturā: ſides. n. ecclie t̄ credit: t̄ tenet q̄ nō munus
apti ſūt ei celi aī, q̄ ſuſt. Ideo ḡ dr. q̄ apti ſūt ei ce
li: q̄ oīb⁹ ſenati ap̄t̄ ianua regni celeſt. CHRY.
ſup mattb. Forte. n. erāt inuifibila qđd obſtacula
p̄is q̄b⁹ obſtērib⁹ aie defūctoř n̄ poterāt intrare
celos. Nullā. n. aī ſu ſpm arbitroř aſcediſſe i ce
lū ex quo peccauit Adā: t̄ clauſi ſūt celi. ſz ecce ba
ptiſato xpo apti ſūt tñ. Postq; vñ tyranū vici p̄
crucē: q̄r nō erāt necessarie poſte celo nuq; claudē
do: nō dicūt angeli. Ap̄ite portas: iā. n. erāt apte: ſz
Tollite portas. Uel i baptiſat̄ ap̄iū ſcieli: t̄ vidēt
ea q̄ ſūt i celo: nō carnalib⁹ ocul ſpiritali
bus ſidei credēdo. Aut ita: Celi ſūt ſcripture diuī
q̄ ſuſt: nō m̄ ſuſt ſuſt: niſi q̄ fuerūt ſic ba
ptiſati: ut accipiāt ſp̄iſcīn. Unū t̄ aplis p̄mit̄ erant
clauſe ſcripture. p̄p̄hāx: ſz accepto ſp̄iſcō reſerata
ſūt eis oīs ſcripture. Tñ quoq; mō ſtelligat̄: celi
apti ſūt ei. i. oīb⁹ ppter eu: ſic ſi ipatoř alicui. p̄ alio
petenti dicat: Hoc bñſciū nō illi do: ſz tibi. i. ppter
te illi. GLO. Uel tāt̄ ſplēdor circūfulſu christū i
baptiſmo: vt empyreū videreſ ſcieli reſeratum eſſe.

Ca. III.

CHRY. in bo. Si autem tu non video non incredulus sis. Et enim in principiis spiritualium regum semper sensibiles apparerent visiones; propter illos quod nullam intelligentiam incorporeis nature suscipe posse: ut si postea non fiant: et his quod facta sunt recipiat fidem. **REMI.** Sic autem oibus per baptismum renatis apostolus ianua regni celestis: ita oes in baptismate accipiunt dona spiritus sancti. **Io.** subdit. Et videt spiritus dei descendere sicut columba. et ve. suscepit **AVG.** in ser. de epiph. Christus natus est homo regnus nascitur sacramentis: ut quemadmodum tunc eum miramur incorrupta mente puerum: ita et nunc suscipiam illuz pura vinda submerimus. filius enim genuit mater: et casta est. spiritus lauit vinda: et sancta est. Denique spiritus sanctus qui tunc illi in utero affuit: modo eum in gurgite circuifuit. quod tunc Mariae castificauit: nunc fluenter sanctificat. **Un.** dicit: Et videt spiritus dei descendere. **CHRY.** suscepit matrem. Ideo a spiritu specie columba suscepit: quoniam per omnes alicibi haec cultrit est charitatis: oes autem iusticie species: quod hinc fui dei in veritate: prout habeo fui diaboli in simulatione. Solus autem charitatē scispus non potest imitari. Ideo ergo haec puerata specie charitatis sibi suavit spiritus sanctus: quod per nullius testimonium sic cognoscit ubi est spiritus sanctus: sic per gratiam charitatis. **RABA.** Significant etiam quatuor virtutes in baptisatis per columbam. Colubam enim secus fluenter habitat: ut viam accipitrem mergat se et evadat. Meliora ergo eligit: alienos alienum pullum nutrit: non lacerat rostro felle caret. In canem petre nidsificat. gematum per cantum habet: ita et secus diuine scripture fluenter resurrexit ut in cursu diaboli evadat. **S.**anas suas quod per scandit eligit: non hereticas. homines quod diaboli fuerunt pulli. imitatores: doctrinam nutriri et exemplo bonas suas lacerando non pertundunt hereticorum more. Ita irrecociliabiliter caret. In plagiis mortis Christi qui petra firma est: nidi ponit. et suu refugium et spem: sic etiam alii delectantur in cætu: ita ipsi in gemitu per patens. **CHRY.** in bo. Veteris etiam recordat historie. in diluvio apparuit hoc animal: ramum ferens olim: et cœm orbis tranquillitate annuncias quod oia typus erat fututorum. Et enim nunc columba apparet: liberatorem nobis demonstrans: et per ramum olim adoptionem generi humano assertum. **AVG.** in ser. de tri. Est autem in promptu intelligere cur spiritus missus dicatur: cum in ipsius domini corporali specie velut columba descendit: facta est enim quodam creature spes ex te in qua visibiliter ostenderetur spiritus sanctus. Nec autem opatio visibiliter expressa: et oculis oblata mortalibus: missio spiritus sancti dicta est: non ut appareret invisibilis ei substantia: sed ut corda hominum exterioribus visus comota ad occultam eternitatem converterentur. Non autem sic assumpta est creatura in qua spiritus sanctus apparuit in unitate. sed psone: sic assumpta est humana illa forma ex virginem. Neque enim columba beatificauit spiritus: aut sibi in psone sue unitate in eternum surrexit. Proinde quoniam illa columba spiritus dicta sit: ut ostendatur per columbam spiritum demonstratum: non tamen ita possimur dicere spiritum et deum et columbam: sic dicimus filium et deum et hominem: nec sic dicimus filium agnum dei: non solus Iohannes baptista dicente: sed etiam Iohannes evangelista videt agnum occisum in apocalypsi. illi quoniam visio prophetica non est exhibita oculis corporeis per formas corporales: sed in spiritu per spirituales imagines corporum. De illa vero columba nullus vocatur dubitans: quoniam oculis

vista sit. nec sic dicimus filium spiritum: scriptum est enim: Protra erat Christus ita possumus dicere spiritum columbam. Illa enim iam erat in creatura: et per actionem modum nuncupata est nomine Christi quem significabat: non autem sic illa columba: quod ad hoc tantummodo significata repetit extitit. Magis autem sicut hoc mihi videtur flame illi qui in rubro apparuit moysi: et illi quam populi in extremo sequebat: et fulguribus ac tonitruis que fiebat dum rex daret in morte. Ad hoc enim regnum illorum corporalis extitit spiritus ut aliqd significaret atque pteriret. propter hasque corporales formas misericordia spiritus sancti: ille vero spiritus corporales ad demonstrandum quod opus fuit ad tempus apparuerunt: et eodem postea desisterunt. **HIERO.** Sedit autem columba super caput Iesu: ne quis putaret vocem patris ad Iohannem factam: non ad dominum. vii sequitur: Et veniente super se. **C.** Et ecce vox de celo dicens: Hic est filius meus dilectus in quo mihi placui. Non enim ut animus per mortem aut prophetas: nec per typos aut figuram. **AVG.** in ser. de epiph. Ceterum in carne prius filium docuit: sed palam venisse monstrauit dicens: Hic est filius meus. **HYLA.** Uel ut ex his quod solus manifestabatur in Christo cogisceremus post aquae lavacrum et de celestibus portis scilicet in nos spiritum immolare: et celestis nos glorie uictorie profundi: et proprie vocis adoptio filios dei fieri. **HIGRO.** Mysterium autem trinitatis in baptismate demonstratum: dominus baptizans: spiritus descendit in habitu columba: prius vox filio testimonium prohibentis audit. **AVG.** in ser. de epiph. Nec mirum si in dominico lavacro mysterium non defuit trinitatis: cum nam lauacrum trinitatis compleat sacramentum: voluit. non dominus primo circa se exhibere: quod erat postea humano generi perceptus. **AVG.** de fide ad petrum: Quoniam autem prius et filius et spiritus sanctus sunt una natura: firmissime trius tenebuntur: et spiritus sanctus filius esse quoniam in specie columba super Christum baptizatum descendit. **AVG.** iiiij. de trini. Hoc autem opera sunt totius trinitatis: In sua quoniam substantia prius et filius et spiritus sanctus sunt sine ullis interuallis separatio: in loco. In meis autem vocibus separati sunt prius filius et spiritus sanctus: nec simul dici possunt: et in spiritu visibili sunt separatum locorum spacia tenuerunt: quia similitudine virtutum cogiscuntur. Separabiliter in seipsa trinitate per visibiliter creature specie separabiliter demonstrari. quod autem solius prius vox sit omnino ex Christo quod dicitur: Hic est filius meus. **HYLA.** in libro de trinitate. Non solus nomine testatur est enim et filius: sed proprietate. Multi nam nos filii dei sumus: sed non talis est hic filius. hic prius et posterior est filius origine non adoptio: videtur non nuncupatio: nativitate non creatione. **AVG.** super Iohannem: Prior autem diligit filium: sed quoniam prius filius: non quoniam dominus fuit: sed quoniam unicus: non quoniam adoptatus. Et ideo subditur: In quo mihi placui. **REMI.** Uel si ad humilitatem Christi responderemus si legatur: In quo mihi placui. taliter est sensus: in quo mihi placui: quia istud solus repperi sine parte. Si vero legatur: In quo mihi constitueretur: ut per eum ageatur quod agendum est. in genere humani redimeret. **AVG.** de corona. Hoc autem bona et alii duo marcus et lucas filii narrant: sed quoniam vox est de celo sancta est: narrat locutio salua trius suorum. **AVG.** in mattheo: ait dictum: hic est filius meus dilectus. et alii duo dicunt: Tu es filius meus dilectus.

~~A~~P^tMattheus

ad eandē sūiam explicandā valet. vox enī celestis
vnū boꝝ dicit: si euāgelista ondere voluit ad id va-
lere qđ dictū ē: *Dic est filius me⁹.* ut illis potius qđ
audiebāt indicaret: qđ ip̄e cēt filius dei: atq; ita di-
ctū referre voluit: *Tunc fili⁹ meus: ac si illi diceref*
'Dic ē fili⁹ me⁹'. Nō enī xpo indicabāt qđ sciebat:
si audiebāt qđ aderat: ppter quos vox facta est. Ja-
vo qđ aliis dicit: *In quo mibi cōplacuit: aliis: In*
te complacuit mibi. Si queris qđ boꝝ illa voce so-
nuerit: qđlibet accipe: dū intelligas eos qđ nō ean-
dē locutionē retulerit: eandem retulisse sūiam. qđ
enī de⁹ in filio sibi cōplacuit: admonef̄ aliq⁹ ex eo
qđ dictū ē: *In te cōplacuit.* qđ aut̄ in filio p̄ placue-
rit hoib⁹: admonef̄ ex eo qđ dictū ē: *In te cōpla-*
cuit mibi. seu intelligaf̄ hoc dictū ēē ab oib⁹ euā-
gelistis tāq; diceref̄: *In te cōplacitu meū ɔstitui:*
hoc ē implere qđ mibi placet. TCA. III.

Tunc iesus ductus est in deser-
tum a spiritu: ut tetaret a diabo-
lo: Et cum ieunasset quadra-
ginta diebus et quadraginta noctibus:
postea esurijt.

CHR. Y. sup matheū: Postq; baptizatis ē dñs a iohāne in aqua: ducitur a spū in desertū ut baptizaret igne tētatiōis. vñ dī. Lūc. Jesus duct' ē i desertū a spū. Lūc. s. qñ p̄ clamauit de celo: Hic ē filius me' dilectus. **CHR.** Y. in home. Quisquis ḡ post baptismū maiores sustines tētatiōes nō turberis: etenī pp̄ter hoc accepisti arma: ut nō yaces: fūr p̄lieris. Ideo q̄ut tētatiōz a te de' nō phibet. primū quidē ut dīcas: qm̄ multo fact' es fortior. deinde ut magnitudine donorū nō extollaris. tertio ut diabol' expientia cognoscat q̄ pfecte ab eo abscessisti. quarto ut p̄ hoc fortior reddaris. quanto ut crediti tibi thesauri signū accipias. neq; enim diabol' supueniret tibi ad tētandū nisi te in maiori honore effectū videret. **HYL.** A. In scificat. n. maxime diaboli tētamēta crassant: q̄a victoria ei est magis optata de scis. **GREG.** i bo. Dubitari vuit a q̄busdā solet: a quo spū sit ductus ibs in desertū: pp̄ter hoc qd̄ subdit: Assūpsit cū dia. in sanctitatē. Sed vere z absq; vlla qd̄ omenient accepit ut a spū scō ductus eē credat: ut illuc cū su' spūs duceret: quo hūc ad tētandū spūs malignus inuenit. **AVG.** in. iiiij. de trini. Cur seipsum quoq; tētandū p̄buit: ut ad supandas tētatiōes mediaz eēt: non solū p̄ adiutoriū: verū etiā p̄ exēplum.

CHRY. sup matth. **E**s aut̄ ductus a sp̄ sc̄: non
quasi minor maioris p̄cepto. nō enī solū ducit? di-
citur qui alicui? p̄tate ducit: s̄ etiā ille q̄ alicui? rō-
nabili exhortatōe placat: sicut scriptum ē de An-
drea q̄ inuenit Simōnē fratrē suū t adduxit cum
ad Iesū. **HIERO.** sup matth. **D**ucitur aut̄ nō in-
uitus aut̄ captus: sed volūtate pugnādi. **CHRY.**
Ad hoīes enī diabolus vadit: ut tētet eos. qm̄ aut̄
aduersus xp̄m diabolus ire nō poterat: iō 5 diabo-
lū xp̄s p̄cessit. vnde dī: Ut tēta. a diabo. **GREG.**
in ho. **S**ed sciēdū nobis ē q̄a tribus modis tētati-
one agitur: suggestione: delectione: t̄ sensu: t̄ nos
cū tētamur plenūq; in delectatiōe aut̄ in consensu

labimur: q̄a de carnis petō ppagati in nobisipsis etiā gerim⁹ vii certamina toleram⁹. Deus vō q̄ in vtero v̄ginis incarnatus in mūdo sine petō venes rat: nibil ̄dictiōis in semetipso tolerabat. Tētari ḡ p suggestionē potuit: s̄ ei⁹ mētē peccati delectatio nō momordit: atq; iō oīs diabolica illa tētafio foris:nō intus fuit. **CHRY.** in bo. Tunc aut̄ maxime instat diabolus ad tētandi: cū viderit solitarios. vii etiā in principio mulicrem tētauit sine viro eā inuenies: vnde ⁊ sic p̄ hoc etiā diabolo daē occasio tētandi q̄ dicit in desertū. **GLO.** Doc̄ desertū ē inter hierlm ⁊ hiericho vbi morabant̄ latrones: q̄ locus vocat dorohini. i. sanguinis ppter effusionē sanguinis quā ibi latrones faciebant. vii ⁊ hō cū descendisset a hierlm in hiericho: incidisse dicit in latrones gerēs figurā ade q̄ a demonibus victus ē. Cōuenies ḡ suit ut ibi xps diabolū sup̄ret: vbi diabolus hoīem sub figura supasse dictū ē. **CHRY.** sup matth. Nō solū aut̄ xps ductus est in desertū a spū: s̄ ⁊ oēs fili⁹ dei b̄ntes sp̄ni sanctū. non enī sunt ḥtentī sedere ociosi: s̄ sp̄issimis veget eos aliqd magnū ap̄phēdere opus qđ ē in deserto q̄stū ad diabolū: q̄a nō est ibi iniusticia qua diabol⁹ delectat. Om̄e etiā bonū ē extra carnē ⁊ mūdū: q̄a nō est fm̄ voluntatē carnis ⁊ mūdi. Ad tale ḡ desertū oēs fili⁹ dei exēit ut tētent̄: utputa si nō p̄posuistiducere vxore: duxit te sp̄us scis in desertū. i. extra fines carnis ⁊ mūdi: ut tēteris a cōcū p̄scentia carnis. Quō enī tētā libidine q̄ tota die est cū vxore: Scire aut̄ debem⁹: q̄ fili⁹ dei nō tētā tur a diabolo: nisi in desertū exierint: fili⁹ aut̄ diabolī in carne ⁊ mūdo cōstituti cōfringunt̄: ⁊ parēt sicut bonus hō si vxore habuerit nō fornicat̄: sed sufficit ei vxor sua. Taliis aut̄ etiā h̄ns vxore fornicat̄: ⁊ nō ē vxore cōtent⁹: ⁊ sic in oib⁹ inuenies. Filii ḡ diaboli nō exēit ad diabolū ut tētentur. Quid enī op̄ habet ad certamē exīr̄ q̄ nō desiderat vincere: Qui aut̄ glorioſiores sunt fili⁹ dei extra fines carnis exēit ̄ illū: q̄a victorie gloria cōcupiscit. Propterea ⁊ in hoc loco xps exīt ad diabolū: ut tētaref ab eo. **CHRY.** in bo. Ut autē discas q̄magnū bonū ē ieūnū: ⁊ q̄liter scutū ē ad uersus diabolū: et qm̄ post baptisimū nō laſciuit s̄ ieūnio intendere oportet: ipse ieūnauit nō eo invdigens: sed nos instruēs. **CHRY.** sup matth. Et ut quadragesimi nostri ieūnij poneret mēsuram xl. diebus ⁊ xl. noctib⁹ ieūnauit. Unde sequit̄: Et cū ieūnasset. xl. dieb⁹ ⁊ xl. noctibus. **CHRY.** in bo. Non aut̄ vltra processit ieūnando q̄z moyses ⁊ helias: ne incredibilis videre carnis assumptio. **GREGO.** in bo. Ipse aut̄ auctor omnū i q̄draginta diebus nulluz oīno cibū sup̄sit. Nos quoq; quātū possumus q̄dragesime tpe carnē nrām per abstinentiā affligam⁹. Quadragenari⁹ aut̄ numer⁹ custodir̄: q̄a virt⁹ decalogi p̄ libros q̄tuor sc̄i euā gelij implet̄. denarius etenī q̄ter ductus i q̄drage nariū surgit. Uel q̄a in hoc mortali corpore ex q̄tuor elemētis subsistimus: p̄ cui⁹ voluntatē p̄ceptis dñicis ḥrabim⁹ q̄ p̄ decalogū sunt accepta. Qui ḡ p̄ carnis desideria decalogi mādata ḥēpsumus: di gnū ē ut eādē carnē q̄terdecies affligam⁹. Uel siē in lege offerre debem⁹ decimas rex: ita ei offerrre

contendim⁹ decimas diez. **A** pma enī dñica q̄dram gesum vsc⁹ ad paschalis solēnitati gaudia sex heb domade venit quā dies, xl. ⁊ dno sunt: ex q̄b⁹ sex dies dñici ab abstinentia subtrahunt: remanet ergo xxxvi. **D**ū vō p.ccc. ⁊ lxxv. dies ann⁹ ducit: nos autē p. xxxvi. dies affligimur: q̄si āni nři decimas deo damus. **A** VG. i li. lxxiii. questio. **C**el alit: Omnis sapientie disciplina est creatorē creaturāq; cognoscere. Creator est trinitas: p̄t ⁊ fili⁹ ⁊ sp̄s sc̄is: creatura vero parti est iūsibilis sicut aia cui ternarius numerus tribuit. Diligere enī dñi tripliciter iubemur ex toto corde: ex tota aia: ⁊ ex tota mēte. Parti vībilis sicut corpus cui q̄ternari⁹ debet: ppter calidū ⁊ frigidū humidū ⁊ sicci. Denarius ḡ numer⁹ q̄ totam insinuat disciplinā: q̄ter duc⁹ i. numero q̄ cor pori debet multiplicat⁹: q̄r p̄ corp⁹ administratio gerit quadragesimū numer⁹ cōficit: cui⁹ ptes equales ad q̄inquagena pueniūt. vnū enī et duo ⁊ q̄tuor ⁊ q̄nq; ⁊ octo ⁊ decē ⁊ xx. que sūt ptes q̄dragenari⁹ simul iūcta efficiūt. **E**t ideo tps quo ingemiscim⁹: ⁊ dolem q̄dragenario numero celebrat. Status autē beatitudinis in quo erit gaudiū q̄inquagene celebratione p̄figurat. i. pascha vsc⁹ ad p̄theostē. **A** VG. in ser. de quadra. Nō aut q̄r christ⁹ post acceptū baptismū continuo ieumauit: regulā obseruationis dedisse credendū est: vt post christi baptismū cōtinuo ieumare necesse sit. Sz q̄i acriori certamine cū tētatore cōfligit: ieumādu est: vt corpus impletat de castigatione militiā ⁊ anim⁹ iperret de humiliatiōe victoriā. **CHRY.** sup matth. Sciebat autē dñs cogitationē diaboli q̄r volebat eū tentare: audierat enī q̄r christus natus est in hoc mundo angelis p̄dicantib⁹: pastoib⁹ referentib⁹: magis q̄renib⁹: ⁊ iohāne ondēnt. vñ dñs p̄cessit h̄ eu: nō quasi de⁹: sed quasi hō. magis autē quasi de⁹ ⁊ hō. **N**az p. xl. dies nō esigire: nō erat hōis: aliquā autē esigire non erat dei. vii esuriūt: ne manifeste intelligat de us: ⁊ sic diaboli spem tētandi extingueret: suā autez victoriā ipediret. vñ sequit⁹: Postea esuriūt. **HYL.** Nā post. xl. dies nō in. xl. dieb⁹ esuriūt. igif cū dñs esuriūt non in die subrep̄it operatio: sed nature sue hōiem dereliquit. Nō enī erat a deo diabolus h̄ a carne vincendus: qua rē rōne indicat post. xl. die rum cōsummationē quib⁹ post passionem i seculo erat commemoraturus: esuritionē se humane salutis habiturum: quo in tempore expectatum deo pati munus: hominē quem assūmperat reportavit.

Et accedens tētator dixit ei: Si fili⁹ dei es: dic ut lapides isti panes fiant. Qui r̄ndens dixit: Scriptu⁹ est: Nō in solo pane uiuit hō: sed i omni uerbo qđ procedit de ore dei.

CHRY. sup matth. Quia diabolus videns per. xl. dies christū ieumantē desperauerat: postq; esurientem sensit: itez cepit sperare. vñ sequit⁹: Et accedens tētator. Si ḡ ieumaueris ⁊ tēteris: ne dicas q̄r p̄didī fructū ieumij mei. Nā tñ nō tibi pfuit ieumūtūt: vt nō tēteris: tñ pficiet vt a tētationib⁹ nō uiuāris. **GREGO.** in ho. Sed si ipsum ordinē tētati

onis aspicim⁹: pensam⁹ quāta magnitudine nos a tētatione liberamur. Antiqu⁹ enī hostis primū hominē ex gula tētauit: cuī cibū ligni vetū ad comedendū suasit. Ex vanā gloriā cuī diceret: Eritis sicut dij. ex auaricia cuī diceret: Scientes bonū ⁊ malum auaricia enī nō solū pecunie est sed etiā altitudis: cuī supra modū sublimitas ambis. Quib⁹ at modis p̄imum hōiem stravit istis modis secundo hōie tentato succubuit. Per gulā tentat cuī dicit: Dic vt lapides isti panes fiant. Per vanā gloriā cum dicit: Si fit lius dei es: mitte te deorsum. per sublimitatis auaricia cum regna mūdi oñdit dicens: Dec oia tibi da bo. **A** VG. sup lucā: Inde autē cepit. vii iā vice rat. s. gula. vñ dicit ei: Si filius dei es: dic vt lapides isti panes fiant. Quid autē sibi vult talis sermonis ex oris: nisi q̄r cognouerat dei filiū eē ventūp: sed venisse q̄ infirmitatē corporis non putabat: aliud explorantis: aliud tētantis esse. ⁊ deo se p̄fite credere: ⁊ homini conat illudere. **HYL.** A. Eam ḡ i tētando cōditionē operis p̄posuit: per quā in deo ex mutatiōe lapidū in panes vītutem potestatis agnosceret: ⁊ in hōie oblectamento cibi patientiā esurientis illudere. **HIERO.** Sed ex duob⁹ h̄ris teneris a dia bolo. Sed ad imperiū ei⁹ p̄nit lapides panes fieri: ḡ frustra tētas eū: q̄ tāte potētie est. si autē non p̄t facere: frustra dei filiū suspicaris. **CHRY.** super mattheū: Sicut autē diabolus oēs hōies excecat: sic mō iūsibiliter a christo est excecat. Post. xl. enī dies esurientē sensit: ⁊ per. xl. nō esurientē nō itellexit: cuī suspicatus est eū non esse filiū dei: nō cogitauit q̄i fortis athleta ad ea que iūfirma sunt: delcedere p̄t: infirm⁹ autē ad ea que fortia sunt: ascēdere nō p̄t. Magis ḡ ex eo q̄ per tot dies nō esuriūt intelligere debuit q̄r deus est: q̄z ex eo q̄ p̄tot dies esuriūt: q̄r homo ē. Sed dicit: Moyses ⁊ helyas. xl. dies ieumauerūt: ⁊ hōies erant. sed illi ieumantes esuriebāt ⁊ sustinebāt. iste. xl. diebus nō esuriūt: h̄ postea. Esurire enī: ⁊ nō manducare patiētie ē hīa ne: nō esurire autē diuine nature. **HIERO.** Propositū autē christi erat humilitate vincere. vñ aduersariū vicit testimonis legis nō p̄tate virtutis: vt hoc: ipso ⁊ hōiem plus honoraret: ⁊ aduersariū plus p̄niret: cuī hostis generis humani nō quasi a deo: sz q̄ si ab hōie vinceref. vñd sequit⁹: Lui r̄ndens dixit ei: Scriptū est: nō in solo pane uiuit homo: sed i oī vībo quod p̄cedit de ore dei. **GREGO.** in ho. Sic ergo tētatis a diabolo dñs: sacri eloquij p̄cepta r̄it: ⁊ qui tētatorē suū mergere in abyssum poterat: vītem sue potentie nō oñdit: quaten⁹ nobis preber exemplū: vt quotēs a prauis hominib⁹ aliquid patimur: ad doctrinā excitemur potius q̄z ad vīdī crām. **CHRY.** sup matth. Non autē dicit: nō in solo pane uiuit homo: vt posset diabolus dicere: Si filius dei es: abscondit se vt nō oñdat: quod potest si hō est: astute excusat se: ne oñdat non posse. **RABA.** Testimonij autē hoc de deuteronomio sumptū est. Ergo si quis non vesicī vībo dei: iste nō uiuit: q̄r sicut corp⁹ humanū non uiuit sine terreno cibo: ita ⁊ aia uiuere nō p̄t sine dei vībo. Procede re autē verbum de ore dei dicit: cum voluntate suam per scripturarum testimonia reuelat.

Matthew

Cūc assumpsit cū diabolus i san
ctā ciuitatē: t statuit euz sup pinna
culū templi: t dixit ei: **S**i filius dei
es: mitte te deorsū: **S**criptū est eni
qz angelis suis mādauit de te : t in
manibz tollēt te: ne forte offendas
ad lapidem pedem tuum. **A**ut illi ie
sus rursuz: **S**criptū est: **N**on téta
bis dominum deum tuum.

TCHRYS. sup matth. **C**ū ex p̄missō christi responso
nihil certum dicere diabolus potuisset: virū christ⁹
deus ēēt an homo: assumpsit eū ad aliā tētationem
dicens apud se: **I**ste qz fame non vincit: t̄z fili⁹ dei
non ēt̄ sanc⁹ est: valēt enī hoīes sc̄i fame nō vinci
sed postqz oēm necessitatē carnis vicerūt p vanam
glam cadūt: ideo cepit eū tētare in gloria vana. ppc
qz sequit: **T**ūc affl. eū dia. i sanc. ciuit. **HIERO.**
Assumptio ista nō et ibecillitate oīi venit: sed de in
imici superbia qz volūtatem saluatoris necessitatē
putat. **RABA.** Sancta aut̄ ciuitas hierusalē dice
bas in qua templū dei erat: t sc̄lcoz t cult⁹ vnius
dei fm legē moyi. **REMI.** In quo oīdit qz dia
bolus fidelibz christi etiā in sanctis locis infidiar.

TGREGO. in bo. **S**ed ecce dū dicit de⁹ hō i sc̄m
ciuitatē a diabolo assump⁹: būane aures audire ex
paueſcent. i quoz tñ oīuz diabol⁹ caput est. **Q**uid ē
aut̄ mīz si se ab illo pmisit i monte duci: qz se pmisit
a mēbris illius crucifig. **GLO.** Diabol⁹ enī semp
ad alta ducit: eleuādo p lacrantia: vt p̄cipitare possit
Et iō sequit: Et statuit supra pinnaculum templi.
REMI. Pinnaculū sedes erat doctoz: **L**emplum
enī nō habebat culmē erectū: sicut nīrē dom⁹ habēt
h̄ t planū erat desup more palestinoz: t i ipso tem
ple tria tabulata erāt. **E**t sciēdū qz i pauimēto pin
naculū erat: t i unoquoqz tabulato pinnaculū erat
Hinc ḡ statuerit eū in illo pinnaculo: qd̄ erat in pa
uimēto: sive in illis que erāt in pmo secundo vel ter
tio tabulato: intelligendū ē qz i illo statuisset eū: vñ
aliqd̄ p̄cipitū esse potuit. **GLO.** **N**ota vō hec oīa
corpozeis sensibz esse cōplēta: qz enī verba adinticē
cōseruit: in spē hoīis diabolū apparuisse verisimile
est. **T**CHRYS. sup matth. **S**ed forte dicit quō in cor
poze cōstitutū vidētibz oīibus statuit supra tēpluz:
sed forsitan diabol⁹ sic eū assūmebat: vt ab oīb⁹ vi
dere: ipē aut̄ nesciētē diabolo iūisibiliter sic agebat
vt a nemine videret. **GLO.** Ideo aut̄ duxit euz su
pra pinnaculū cū vellet eu de vana gla tētare: qz in
cathedra doctoz multos deceperat inani gla: t iō
putauit istū positiū in sede magisterij inani gla extol
li posse. vñ sequit: **E**t dixit: **S**i fili⁹ dei es: mitte te de
orsū. **HIERO.** In oīb⁹ enī tētationibz hoc agit
diabolus: vt itēligat: si fili⁹ dei sit. Dicit aut̄: **M**itte
te. qz vox diaboli qua semp hoīes cadere deorsū de
siderat: p̄suadere pōt̄ p̄cipitare nō pōt̄. **T**CHRYS. sup
matth. **P**er hāc aut̄ p̄positionē quo poterat cognoscere si est fili⁹ dei an nō: **V**olare enī p aerē non est
pp̄ op̄ dei: qz nulli vtile est. **S**i ḡ aliqd̄ volauerit
puocatus ppter ostentationē solā hoc facit: t ē po

tius ex diabolo qz ex deo. **S**i ḡ homini sapiēti suffic
ce qd̄ est: t nō cē necessariū ei apparere qd̄ n̄ ē: quā
tomagis fili⁹ dei oīndere se necessariū non habet: de
quo nemo pōt̄ tātū cognoscere quātū ē apud se.

AMBRO. sup lucā: **S**ed qz sathanas trāfigurat
se nūc angelū lucis: t de scripturis ipsis diuinis la
queū fidelibz parat: vt̄ testimonijis scripturaz: non
vt doceat: sed vt fallat. vñ sequit: **S**criptū est enī: qz
angelis suis mādanit de te. **HIERO.** Hec i. xc. psal
mo legim⁹: vñ ibi nō de christo: sed de viro sc̄i pro
pheta ē. male ḡ diabol⁹ iterpretatur scripturas.

CHRYS. sup matth. **V**ere enī fili⁹ dei angeloz man
bus nō portat: sed ipse magis āgelos portat. t̄i por
tat manibz angeloz nō vt offendat ad lapide pedē
fū qz infirmus: sed pp̄ honorē qui si oīis. **O** diabo
le qui fili⁹ dei manibz portat legisti: t qz sup aspidē
t basiliscū calcat: nō legisti. **S**ed illud qd̄ exēpluz
p̄fert quasi supbus: hoc aut̄ tacer: quasi astutus.

CHRYS. in bo. **I**ntuere etiā qz testimonia a oīo al
lata sunt cōuenienter: a diabolo aut̄ idēcenter: non
enī quod scriptū est: Angelis suis suadet p̄cere se
ipsum t p̄cipitare. **GLO.** Est ergo sic exponendū:
Ait enī scriptura de quolibet bono hoīe: qz angelis
suis. i administratoribz spiritibus p̄cepit de ipso: qz
in manibus suis. i. in auxiliis suis tollent eū: t casto
diente: ne offendat pedē. i. affectū mētis: ad lapidem
i. ad veterē legē scriptā in lapideis tabulis. vel p la
pidē pōt̄ itēlligi oīis peccati occasio t ruine. **RA.**

Notādūm est aut̄ qz saluator nōster l̄ p̄misit se a
diabolo supra pinnaculū templi ponit: t̄i renuit ad
īperū ei⁹ descendere nobis exēplū donās: vt qd̄qz
īperauerit vñā veritatis artā nos ascendere obtēpe
rem⁹. **S**i aut̄ vult nos de altitudine veritatis: t vir
tutū ad ima erroris t vitoz p̄cipitare: non illū an
diamus. **HIERO.** Falsas aut̄ de scripturis diabolo
sagittas: veris scripturaz frangit clypeis. vñ seq̄:
Ait illi rursuz iesus: scriptū est: **N**ō tētabis dñm de
tm tuū. **HYLA.** diaboli enī conat̄ cōtundens: t
deū se p̄testat t oīm. **CHRYS.** Nō aut̄ dicit: Non
tētabis me dñm dei tuū: sed ita: Non tētabis dñm
deū tuū. qd̄ poterat dicere oīis hō dei tētabus a dia
bolo: qn̄ t qz hoīem dei tētab: deū tētab. **RABA.**
Uel aliter: Suggerebas ei qz hoī: vt aliquo signo
exploraret qz̄ apud deūm posset. **AVGV.** ī fai
stum: Pertinet autē ad sanā doctrinā: qn̄ h̄z hō qd̄
faciat: nō tētabe dñm dei suū. **HIERO.** Etnō
tandum qz necessaria testimonia de deuteronomia
tñ ptulit: vt secūde legis sacra monstraret.

Terū assumpsit eum diabolus
i monte excelsū ualde: t oīdit ci
oīa regna mūdi t glaz eoz: t dixit
ei: **H**ec oīa tibi dabo: si cadēs ado
raueris me. **T**unc dicit ei iesus: Ula
de sathanas. **S**criptū est enī: **D**ñm
deūm tuū adorabis: t illi soli ser
uies. **T**unc reliqt eum diabol⁹: t ec
ce āgeli accesserunt t mibistrabāt ei
CHRYS. sup matth. Diabolus ex secūdo respon

so incert⁹ trāfit ad tertiam tētationē: qz enī christ⁹ rhe
tia ventris disrupterat: rethia vane glorie trāfuerat
ponit ei rethia auaricie: ppter qd̄ dī: Itē assūpsit
eū diabol⁹ i mōte excelsū valde. Quē. s. diabol⁹ cir
cuiēs oēm terrā excelsiorē ceteris cognoscebat.
Quāto enī excelsior fuit mons: tāto ex eo spacio
fior terra videt. vñ seq̄: Et oñdit ei oia regna mun
di: z glam eoz. Oñdit aut̄ ita non vt ipsa regna vel
cūntates eoz vel populus vel argentū vel aurū vi
deret: sed partes terre: in quibus vniuersitatis re
gnū vel cūntas posita erat: vtputa si ascendēs su
per excelsū locū dīgito extēso dicā tibi: Ecce ibi ē
roma aut alexandria: nō sic oñdo tibi vt ipsa vide
as cūntates: sed ptes terre in quib⁹ posite sunt: sic ⁊
diabolus poterat christo singula loca demōstrare
dīgito: z vniuersitatis regni honores ⁊ statū verbis
exponere. nā oñsum dicit̄ etiā qd̄ exponit ad itelli
gendū. ORIGE. super lucā: Uel aliter: Non ē ar
bitrandū qd̄ regna ei mūdi ostendens: persarum
verbi grā: regnum iudeorumq; oñderit: s̄ oñdit
ei regnū suū quomō regnaret in mūdo. I. quomō
alij regnent̄ a fornicatō: alij ab auaricia. REMI.
Gloriam eorum appellat aurū ⁊ argētū ⁊ lapides
preciosos: ⁊ temporalia bona. RABA. Ostendit
autēn̄ hec diabolus domino: non qd̄ ipse vīsum ei⁹
amplificare potuit: aut̄ aliquid ignotum demōstra
re: sed vanitatem pompe mūdane quam ipse dilige
bat: quā speciosam ac desiderabilē vībis oñdēs: in
amorem christo suggestē venire volebat. GLO.
Qui nō cōcupiscēt̄ oculo itueſ ſicut nos: s̄ ſic me
dici vident̄ morbos ſine leſione. HIERO. Seq̄:
Et dixit illi: Dec omnia tibi dabo. Arrogans ⁊ ſup
bus de iactantia loquī: non enim potest omnia re
gna dare: cū ſciamus plerosq; sanctos viros a deo
reges factos. CHRY. super matthe. Sed ea que p
iniquitatē ſunt in mundo: vtputa per furtū: aut
per periuria acquisitas diuitias diabol⁹ dat. Non
ergo diabolus quibus vult diuitias dare pōt: s̄ his
qui volūt ab illo recipere. REMI. Mirāda etiāz
est diabolī demētia. illi pmittebat dare regna ter
rena: qui ſuis fidelibus dat regna celeſtia: ⁊ gloriā
mundi ei qui est celeſtis glorie diis. AMBRO.
Habet aut̄ ambitionē domesticū periculum: vt enim
domineſ alij pūs ſeruit: curuaf obſeq̄o: vt hono
re domineſ: ⁊ dum vult esse ſublimior: ſit remiſſio
vñ apte ſubdiſ: Si cadēs adoraueris me. GLO.
Ecce antiqua diabolī ſuperbia. Sicut enī i pncipio
voluit ſe ſimilē deo facere: ita nūc volebat diuinuz
ſibi vſurpare cultū dicens: Si cadēs adoraueris me
Ergo qui adoratur ſt̄ diabolū: ante corrūt. Seq̄
tur. Tunc dicit ei iefus: Uade ſathana. CHRY. ſu
per matth. In quo ſuētē ſt̄andi diabolū ponit: ne
pgredias vlt̄ius ſt̄ētā. HIERO. Non autē
vt plērig putant: eadem ſathana ⁊ petrus condē
nantur ſententia. Petro enim dicitur: Uade retro
me ſathana. i. ſequere me qui contrariū es mee vo
luntati. hic autē dicens: Uade ſathana. ⁊ non ei di
citur retro: vt ſubaudiatur: Uade in ignē eternū
qd̄ paratus eſt tibi: ⁊ angelis tuis. REMI. Uel ſim
alia exempla: vade retro. i. reuinifcere: recordare i
quanta gloria conditus fuisti: ⁊ in quantam miseri
am cecidisti. CHRYSO. ſuper mattheū: Uide dū

aūr̄ qz christus cum paſſus fuisset tētaionis initū
am dicente ſibi diabolō: Si ſili⁹ dei es: mitte te deo
orūm: non eſt turbatus: neq; diabolū increpauit
Numc autē quando diabolus vſurpat ſi dei ho
norē exasperatus eſt: z repulit eum dicens: Uade
ſathana: vt nos illius diſcam⁹ exemplo: noſtras qd̄
dem iniurias magnanimitate ſuſtiere: dei aut̄ iniurias
nec vſeq; ad auditum ſuſterre: quoniam in pprīs
iniurijs eſſe quēpā patientē laudabile eſt: iniurias
autēn̄ dei diſimulare nimis eſt impūi. HIERO.
Dicens autēn̄ diabolus ſaluatori: Si cadens ador
aueris me. ecōtrario audit: qd̄ ipſe magis adorare
eū debeat qd̄ ſuū: z deū ſuū. AVG. tra
fermo. arrianorū. vnde ſequitur: Scriptum eſt enī
Dominū deū ſuū adorabis: z illi ſoli ſeruies.
Unus domin⁹ deū noſter eſt ipsa trinitas: cui ſo
li ſeruientem pietatis iure debemus. AVG. x.
de ciuitate dei: Nomine autē ſeruientis cult⁹ deo
debitus intelligit: latrā quippe nři vbiq; ſan
ctarū ſcripturarū poſitum eſt interpretati ſuū ſer
uientem: ſed ea ſeruientis que debet hominib⁹: fm
quā precepit apostolus ſeruios dominis ſuis ſubdi
tos eē debere: grece nūcupari ſolet dulia: latrā vō
aut ſemp aut tam frequētē vt pene ſemp ea fuit⁹
dicit: qd̄ pertinet ad colendū deū. CHRY. ſuper
matth. Diabolus autē ſicut rationabiliter intelli
gi pōt nū, quā ſobediens precepto recessit: ſi diuini
tas christi ⁊ ſpiritus sanctus qui erat in eo excuſit i
de diabolū. vnde ſequitur: Tunc reliquit eū dia
bolus. Quod ad noſtrā pñicit cōſolationē: quia nō
tamdiu hoies dei diabolus tētāt qd̄ diu vult: ſed qd̄
diu christus permittit. Eſti enim permittit eū pa
liſper tētāt: tamen repellit propter infirmam natu
ram. AVG. x. de ciuitate dei: Post tētationem
vero ſancti augeli ſpiritibus immundis metuendi
quomodo ministrabāt: z per hoc magis magisq; i
notescebat demonib⁹ quātus eēt. vñ ſequit̄: Et ec
ce angeli accederunt ⁊ ministrabant ei. CHRY.
ſup matth. Non autē dixit: deſcedētes angelī: vt
oñdat qd̄ ſemper ad ministerium eius erant in ter
ris: ſed tunc precipiētē domino recesserunt ab eo: vt
locus diabolō aduersus christum daret: ne forte vi
dens angelos circa eū nō appropinquaret ad eum
In quibus aut̄ rebus illi ministrabāt ſcire nō poſſu
mus: vñ ad ſanationes infirmitatum: an ad corre
ctiones animarū: an ad effugationē demonū: qd̄ oia
p angelos facit. vñ eis ſaciēt̄ ipſe facere videt̄: tñ
manifestū eēt: qd̄ nō ppter neceſſitatē impotētē ei⁹
ei ministrabāt: ſed propter honore ſt̄eſtatiſ ipſius
nō enim dicit qd̄ adiuuent eum: ſed qd̄ ministrant.
GRECO. in bo. Et his autē vñius perſone vtraq;
natura oñdit: qd̄ z homo eſt quem diabol⁹ tētāt: z
idē ipſe de⁹ eſt cui ab angelis ministrat. CHRY.
ſup mattheū: Tunc breuiter perſtrīngam⁹ quod
ſignificat christi tētationes: Jeunū eſt abſtinentia
rei male. eſuries eſt deſideriū eius. vñ ſuū eſt pa
nis. Qui ergo peccati ſibi cōuerit ad vīsum: lapides
cōuerit in panē. Rādeat ergo diabolō perſuadēt̄:
qd̄ non in ſolo vñ illius rei viuit hō: ſed in obſeruā
tia mandatorū dei. Quādo vero quis inflat⁹ ſuerit
quā ſanct⁹: duc⁹ eſt qd̄ ſuū ſup templū: z qd̄ ſuū eſtima
uerit ſe cōſtēre in ſanctiōni ſumitate: poſit⁹ eſt

Mattheus

Supra pinnā tēpli. Et hec tētāto sequit̄ pīnam: qz vi
ctoria tētationis gloriationē operat: et fit cā iactan
tie. sed vide q̄ christ⁹ ieumū vltro suscep̄it. Sup
templū aut̄ diabol⁹ cū dicit: vt tu ad abstinentiam
laudabile sp̄ote pcedas. Extollī aut̄ ad fastigium san
ctitatis nō acquiescas: fuge exaltationē cordis: et nō
panieris rūmā. Ascēsio aut̄ mōtis est pcessio ad alti
tudinē diuitiāz et glorie hui⁹ mundi: que de subbia
cordis descendit. Lū ḡ volueris oīnes fieri: qd̄ est
ascendere i mōte: icip̄is cogitare de diuitiāz et hono
ribus acqrendis: et nūc pīnceps mūdi glam regni sui
tibi oīdit. Tertio loco, puidet tibi cas: vt si volueris
illa cōseq̄: fuias ei negligens iusticiā dei. **HYLA**
Victo aut̄ a nobis calcatoq̄ diaboli capite: angelo
rū ministeria et virtutū in nos celestū officia nō de
futura oīdit. **AVGV.** de cō. euā. Lucas has tēta
tiones nō codē ordine psecut⁹ est. vñ incertū est q̄
p̄ sc̄n̄ sit: vt̄ regia terre pīl̄ demōstrata sint: et po
stea in pinnā tēpli leuat⁹ sit: an ecōuerso: nihil tam
ad rē: dū oīa sc̄ eē manifestū sit. **GLO.** Sed qd̄
dicit lucas magis videt̄ fin historiam eē. Sed mat
theus has refert tētationes s̄z hoc q̄ in adā sc̄e sit.
Cum autem audisset iesus q̄ io
hānes tradit⁹ eēt: secessit in galileā: et
relicta ciuitate nazareth uenit: et
habitauit in ciuitate capharnaū ma
ritima: in finib⁹ z̄bulon et neptali:
ut adimpleret qd̄ dc̄m est p̄ isaiāz p
pheta. **Terra z̄bulon et terra nepta**
lim: uia maris trans iordanē galilee
gentiū: popul⁹ q̄ ambulabat in tene
bris uidit lucē magnā: et sedentibus
in regione umbre mortis lux orta
est eis.

RABA. Postq̄ matth. de. xl. dierū ieumio et de
tētatione christi et de angeloz ministerio narrauit:
cōtinuo subiecit dicens: Lū aut̄ audisset iesus quia
sobānes tradit⁹ eēt. **CHRY.** sup matth. Sine dī
bio a dico q̄ in vīp̄ līcī nō nō pōt̄ aliquid nisi tradi
derit cū de⁹. Sequit⁹: Secessit in galileā. s. de iudea
vt passionē suā opportunō tēpori reseruaret: veide
vt nobis fugiēdi periculū daret exēplū. **CHRY.** i
ho. Nō enī accusabile est nō pīcere seipsum i pīcu
lum: sed incidentē nō stare viriliter. Recedit etiam
de iudea: iudaicā iūidā mitigās: simul qd̄ ppheta
tiā cōplens: et magistros orbū terraz pīscari studēs
q̄ in galilea mozabant. Attēde etiā q̄liter ad gētes
abitur: a iudeis accept̄ cām. etenī cū pīcōsoz i vī
cula mississent: ipellūt iefū rāsire ad galileā gētiūz.
GLO. Ut at refert lucas: venit nazareth: vbi erat
nutrit⁹: et ibi itrauit in synagogam: vbi legit et dixit
multa: ppter que voluerit eū pīcipitare de mōte: et
tūc descedit capharnaū. vñ mō ait matthe⁹. Et reli
cta ciuitate. vē. et habi. capharnaū. **HIER.** Naz
areth est i galilea vicus iuxta mōte thabor. Caphar
naum est oppidū i galilea gētiū iuxta stagnū gene
zareth: et ideo dicit: Maritima. **GLO.** Addit etiē:

In finib⁹ z̄bulon et neptali. vbi pīma captiuitas be
breor⁹ fuit ab assyriis. Ubi ḡ pīma legis obliuio est
pīma euāgeliū pīdicatio: vt et de loco q̄i medio diffū
eret ad gentes et iudeos. **REMI.** Reliq̄ aut̄ vīaz
s. nazareth: vt pīdicād̄ et miracula facīēdo plures il
luminarer. in quo fc̄ reliquit pīdicatoz̄ exēplū:
vt eo tpe et illis in locis studeat pīdicare: q̄i multis
pdesse pīt̄. Sequit⁹: Ut adimple. qd̄ dc̄m ēp̄ isaiā
ppheta: Terra z̄bulon et ter. nepta. In ppheta ita ba
bet: Pīmo tpe alleluia est terra z̄bulon et terra
neptali: et nouissimo aggrauata est via maris trās
iordanē galilee gentiū. **HIERO.** sup isaiā: Dicit
aut̄ pīmo tpe alleluia esse ab onore peccatorū: q̄ in
regionib⁹ duar⁹ tribūlū pīmū saluaroz̄ euāgeliū pī
dīauit. nouissimo vero tpe aggrauata est fides eoz̄
plurimis iudeoz̄ in errore pīmanentib⁹. **DARE** at
bic lacū appellat genezareth: qui iordanē influente
efficit. In cui⁹ littore capharnaū et tyberias et bēb
saida et corozabim site sunt: i qua maxie regione chri
stus pīdicauit. vel fin hebreos in christū credentes:
hē duie tribūlū z̄bulon et neptali ab assyriis capte
sunt: et galilea deserta est: quā ppheta dicit esse alle
uiatā: eo q̄ peccata populi sustinet: sed postea reliq̄
trib⁹ q̄ habitabāt trans iordanē et in samaria ducē
sunt in captiuitatē: et hoc inquiūt̄. Scriptura nūc di
cit: q̄ regionis ei⁹ ppls pīmū captiuit̄ est: ipsa pīmū
lucē pīdicātis viderit christi vel fin nazareos adne
niente christo: pīmo terra z̄bulon et neptali ē pī
raiseor⁹ errorib⁹ liberata: postea p̄ euāgeliū aposto
li pauli i grāuata est. i. multiplicata pīdicatio i termi
nos gentiū. **GLO.** Dic aut̄ in euāgeliō diversi no
minatim ad idē vīn reducūt̄: ita et terra z̄bulon
et terra neptali q̄ est via maris q̄ est trās iordanēz
s. popul⁹ galilee gentiū q̄ ambulabat in tenebris.
HIERO. Nota autē q̄ duie galilee sunt: vna q̄ dicit
tur iudeoz̄: et alia que dicit gentiū. Dīuisa est enim
galilea a tpe salomonis q̄ dedit. xx. ciuitates in gali
lea byram regi tyri: que ps̄ dicta est postea galilea
gentiū reliqua iudeoz̄. **Uel** legendū ē: Trās iorda
nē galilee gentiū. Ita inq̄z vt p̄plus q̄ vel sedebat
vel ambulabat in tenebris lucem viderit: nequaq̄
parūa vt alioz̄ ppheraoz̄: sed magnā. s. illi⁹ q̄ in euā
gelio loquit̄: Ego sum lux mūdi. Et q̄ habitabāt in
regione vībre mortis lux orta ē eis. Inter mortes
et vībre mortis hoc iteresse puto: q̄ mors eoz̄ ē q̄
cū pecorib⁹ mortis ad iseros pītererit. Umbra
aut̄ mortis eoz̄ est qui dū peccēt nondū de hac vita
egressi sunt: pīt̄ enī si voluerint agere penitentiam.
CHRY. sup matth. **Uel** in regione vībre mortis
sedebat gentiles q̄ colebant idola et demones. Ju
dei aut̄ q̄ legis opa faciebat in tenebris erāt: q̄ dei
iusticia nōdū erāt eis manifesta. **CHRY.** i ho. Ut
aut̄ discas: q̄ neq̄ lumē neq̄ tenebras sensibiles ait
de lumine dīxit: lumē magnū qd̄ alibi dīcit lumen
vē: tenebras aut̄ exponēs noīauit vībrā mortis.
Deinde mōstrans q̄ nō ipsi querētes iūenerūt: sed
de⁹ ip̄is apparuit: dīxit q̄ lumen ortū est et effulgit.
nō enī pīs ipsi ad lumē cucurrerūt: etenī in vltimis
malis hoīes erāt aī christi pītīā. neq̄ enī ambula
bant in tenebris: sed sedebant: qd̄ signū erat: q̄ non
sperabāt liberari. Sic enī nesciētes quo opozet̄ p
gredi: ita cōprehēnsi a tenebris sedebat iā nō poter

Ca. IIII.

Tes stare. **E**nnebras aut̄ vocat hic errorē et ipietatē. **R**ABA. Illegorice aut̄ iohānes est vox p̄cedens vbi et alii p̄phete. Postq; aut̄ p̄pheta cessauit et latus ē: accessit vbi cōplens qd̄ p̄dicauerat vox. i. p̄pheta. Et secessit i galileā. i. de figuris ad veritatē. vel in galileā. i. ecclam: vbi ē trāsmigratio de vitis ad v̄tutes. **N**azareth iterat̄ flos: Capernaū villa pulcherrima. Reliquit ḡ florē figurarum quo fruct⁹ euāgelij significabat: et venit i ecclam q̄ ē christi vir tibus pulchra. Et maritima ē: qz iuxta fluc⁹ secu li posita quotidie tundit p̄cellis p̄secutionū. Inter zabolon et neptalin sita ē. i. iudeis cōis et gentibus. **Z**abolon enī habitaculū fortitudinis dicit: qz apli q̄ de iudea electi sunt: fortes fuerūt. Neptalin villa tatio: qz gentiū ecclā p̄ orbē dilatata est. **A**VG. **V**e cō.euā. **I**ohānes aut̄ euāgelistā p̄us q̄; iret iesus in galileā dicit de petro et andrea et mathanaele et d̄ miraculo i chana galilee q̄ oia ceteri euāgelistē pre termiserūt: id cōterētes suis narrationib⁹ q̄ iesus re uersus sit i galileā. vñ itelligit fuisse iterpositos ali quos dies: qb⁹ illa de discipulis gesta sunt: q̄ iterpo nunt a iohāne. **R**EMI. Sed illud sollerti attēdē dum ē: q̄re iohānes dicat dñm īst̄ ī galileā anteq; iohānes missus fuisse in carcerē. Nā post vñm de aqua sc̄m: et descensum ei⁹ i capharnaū: et p⁹ ascen sum ei⁹ i biersalē: dicit i euāgeliō iohānis q̄ redist i iudeā et baptizabat: et nōdū erat missus iohānes in carcerē. Hic aut̄ d̄ q̄ postq; tradit⁹ fuit iohānes se cessit i galileā. et hoc qdē dicit mare. Nō aut̄ debet hoc ūnu videri: nā iohānes p̄mū adiūtū dñi i galileā descript⁹: q. s. fuit aī incarnationē iohānis. Sed et de sancto adiūtū alibi facit mētionē cū ait: q̄ iesus reliquideā et abiit iter i galileā. et de hoc tñ secido adiūtū i galileā: q. s. fuit post incarnationē iohānis alij euāgelistē dicūt. **E**X ecclesiastica historia: Iohāne enī tradid⁹ vñq; ad ultimū pene vite sue temp⁹ absq; vñius scripture indicis euāgeliū p̄dicasse: sed cū triu euāgeliō ad ipsum noticia puerissit: pbas se qdē veritatē dicit⁹: deesse tñ vidi aliquā: et maxime q̄ p̄mo p̄dicationis sue tpe dñs gesserat. certū est enī q̄ i alij trib⁹ euāgelijs hec vident̄ sola cōtieri: que in eo gesta sūt anno quo iohānes baptista vel iclusus ē i carcerē vel puniit. **M**atthe⁹ enī p⁹ tētationē christi otinuo subiecit. Audie⁹ at q̄ iohānes tradit⁹ ēt: et mare⁹ similiter. **L**ucas vñ p̄uis q̄ aliquid de acib⁹ christi refert: dicit q̄ herodes cōclūs iohāne i carcere. **R**ogat⁹ est ḡ iohānes apostolus vñ ea q̄pterierat p̄oz aī traditionē iohānis salvatoris gesta conscriberet: et iō dicit i euāgelio suo: Hoc fecit initium signorum iesus.

Exinde cepit iesus p̄dicare et dicere: Penitentiam agite: Appropinquabit enim regnum celorum. **CHRY.** sup matth. Ille debet christi iusticiā p̄dicare: q̄ v̄tri suo ēdicere p̄t: q̄ seculi isti bona contēnit: qui vanā gloriā non desiderat. Et ideo dicit: Exinde cepit iesus p̄dicare. i. exquo tētatus famē vici i deserto: auariciā sprenit in monte: vanā gloriam re percussit in templo. vel: Exinde cepit p̄dicare. exquo tradit⁹ ē iohānes: nam si p̄dicāte iohāne p̄dicare ce p̄sset: vilē reddidisset iohāniē et inueniret p̄dicatio

iohāniē eē superflua quātū ad istius doctrinā: sicut si vno tempore sol cū lucifero oriat̄: grāz luciferi celat̄. **CHR Y.** in ho. Ideo etiā nō p̄dicauit donec iohānes iu carcere mitteret: ne et hoc multitudo sc̄deret: ppter qd̄ etiā iohānes nullū fecit signū ut p̄ miracula oēs traherent ad christum. **RABA.** In hoc etiā docet: ne quis ab inferiori p̄sonā sermonē cōtenat. vñde apostol⁹: Si cui sedēti reticulatū fuerit p̄taceat. **CHRY.** super matth. Sapienter aut̄ īrē p̄dicationis sue sumpsit initū: non ut cōculceret iohāniē doctrinā: sed ut magis cōfumeret: et testē eius verū fuisse demōstret. **HIERO.** In quo etiā ostēdit se eiusdē eē dei filiū cuius ille fuerat p̄pheta. Et ideo dicit: Penitentiā agite. **CHRY.** super matth. Nō enī statim iusticiā p̄dicauit: quā oēs cognoscēbant: sed priam qua oēs indigebat. Quis ḡ ausus ē dicere: Volo bon⁹ esse et nō possum: penitētia enī correctio ē volūtatis. et si vos mala nō terrēt: vt. s. pe nitentiā agatis: saltem bona delectent. vñ sequitur: Appropinquabit enī regnū celoz. i. beatitudō regni celestis: ac si dicat: Parate vos p̄ penitētā: q̄ appro pinquauit tempus mercedis et terne. **RRMI.** Et notandū q̄ nō dicit: Appropinquauit regnū chana neorum aut iebuzoz: sed regnū celoz. lex enī p̄mit tebat bona temporalia: sed domini regna celestia. **CHRY.** in ho. Considerandū etiā q̄ ī hac p̄dicatiōne nihil de seipso manifeste p̄dicabat: qd̄ interim cōueniens erat: q̄ nōdū de eo decentē habebant opinionē. Incipiente etiā nihil graue et onerosū dixit: sicut iohānes dixerat: Securim et arborē incisā: et huiusmōi. sed in principio benigna p̄posuit: regnū euāgelizans. **HIERO.** Mystice autem iohanne traditio christi incipit p̄dicare: quia desinente legē: consequenter orit̄ euāgelium.

Ambulās aut̄ iesus iuxta mare galilee uicit duos fratres simonem q̄ uocat̄ petrus: et andrea fratré ei⁹. mittētes rhetē i mare. Erāt enī p̄scatores; Et ait illis: uenite post me et faciā uos fieri p̄scatores hominū. At illi cōtinuo relictis rhetib⁹ secuti sunt eū. Et p̄cedēt ide uicit alios duos fratres: iacobuz̄ zebedei: et iohāniē fratré ei⁹ i nauī cū zebedeo p̄re eoz: reficiētes rhetia sua: et uocauit eos. Illi at stati relictis rhetib⁹ patre: secuti sunt eū.

CHRY. sup matth. Atq; christus aliquid dicat vel faciat vocat apostolos: vt nūl illos lateat nec vñq; christi: nec op̄ez vt postmodū fiducialiter dicere possint: Nō possumus que vidim⁹ et audiūm⁹ nō loqui. Hinc est qd̄ dicit: Ambulans iesus iuxta mare galilee. **RABA.** Mare galilee idem ē quod stangnum genazaret: martyberiadis: et lacus salinari. **GLO.** Decēter aut̄ per p̄scatoria vadit loca p̄scatores p̄scaturus. vñ seq̄t. Uidit duos fratres

Mattheus

simonē q̄ uocat petr⁹: t̄ adreā fratrē ei⁹. REMI.
Uidit autē nō tam corporalit̄ q̄ spiritualit̄ ad corda
eoz respiciēt. CHRY. i home. In medijs autē ope
ratioib⁹ existēt eos vocauit: mōstrāl q̄ oib⁹ occu
patiōibus sequelā sita p̄ponere oportet. vñ sequit̄
mittētes rhetia i mare. qd̄ quidē eoz officio ɔgrue
bat. ppter qd̄ sequitur. Erāt. n. p̄scatores. AVG.
i sermo. de calend. Januarii: Non enī elegit reges
aut senatores aut phos aut oratores: imo elegit ple
beios: paupes: idoclos p̄scatores. AVG. sup io
hānem: Si enī doctus eligereſ: fortassis ideo ſe di
ceret electū: qz doctrina ei⁹ eligi meruit. Dominus
autē nr̄ iesuſ cr̄ſtus volē ſup boyz frāger̄ ceruices
non q̄ſuit p̄ oratorem p̄scatorem: ſed ò p̄scatorem lu
cratus eſt imperatorē. Magn⁹ cyprian⁹ orator: h̄
prius petrus p̄scator. GHRY. ſuper mattheū: Hu
ture etiā dignitat̄ gratiam artificij opere. pphetaſ
bāt. nā ſicut qui rhetia iactat i aqua: nescit quos pi
ſces p̄rehenſurus eſt: ſic t̄ doctor qñ diuinī ſermo
nis rhetia ſup populuſ iactat: nescit qui ſunt accessiū
ad deū. Sed quoſcūq; deū excitauerit: illi adhērēt
eis doctrine. REMI. De bis autē p̄scatorib⁹ lo
quī dñs per heremiam dicens: Mittā in vos p̄ſca
tores meos t̄ p̄ſcabūt vos. vñ t̄ h̄ ſubdit: Venite
poſt me. GLO. Non tam pedib⁹ q̄ affectu t̄ imi
tatione. Et faciam vos fieri p̄scatores hominū.
CHRY. ſup matth. i. doctores: vt cū rheti verbi dei
cōp̄bēdati hoīes de muido tēpeſtuſo t̄ pīculoso:
vbi hoīes nō ambulāt: ſed ferūt: qz diabol⁹ cum de
lectatione compellit eos in malo: vbi alterutruſ ho
mines ſe cōmedūt: ſicut piſces fortiores deuorant
iūnores: vt translati viuāt in terra corporis cr̄ſti
mēbra faci. GRE. i home. Nulla autē petr⁹ t̄ an
dreas cr̄ſti mīraclā facere viderāt: nihil ab eo de
pmio eterne retributōis audierāt: t̄ tamē ad vnum
dñi p̄ceptū hoc qd̄ p̄ſſidere videbant obliiſ ſunt. vñ
sequit̄: At illi cōt̄. reli. rhe. ſe. ſunt eu. In quo affectū
debet̄ potius p̄ſare q̄ ſenſu. Multū enī reliquit
qui ſibi nihil retinuit: multū dimiſit qui cuž re poſſe
ſeffa cōcupiſcēcī ſenſiauit. A sequētib⁹ ḡ tanta
digniſſa ſunt: quāta a non ſequetib⁹ cōcupiſci potue
rit. Exteriora enī noſtra dño quantulib⁹ pia ſuffi
ciūt: nec perpendit quantū in eius ſacrificio ſed ex
quanto proferat. Estimationē quippe p̄cī regnū
dei nō habet: h̄ tamū valet quātū habet. CHRY.
ſup mattheū: Nō autē predicti dīcipuli ſecuti ſunt
cr̄ſti doctoris cupiētis honorē: ſed operis lucū:
ſciebat enī q̄ ſpeciōa eſt anima hominis: q̄ ſgrata
eſt apud deū ſal⁹ ipſi⁹ t̄ quātū ē merces. CHRY.
i home. Tante igitur p̄miſſioni crediderunt t̄ per
ſermones quibus ſunt capti crediderunt ſe alios
poſſe p̄ſcar. CHEY. ſup mattheū: Nec igiſ cupien
tes ſecuti ſunt omnib⁹ relictis: in quo nos docuerūt:
qz nemo poſteſt terrena poſſidere: t̄ perfecte ad ce
leſtia peruenire. GLO. In his ergo datū eſt exē
plum illis qui ſēlū ſe deſeruit p̄ cr̄ſti amore. Sub
dit̄ autē exēplū eoz q̄ etiam carnales affect⁹ pro deo
poſtponuit. vnde dicitur: Et pce. idē vidit alios ou
os. Nota uocat binos t̄ binos: ſicut alibi legitur q̄
misit binos t̄ binos ad p̄dicādū. GRE. i home.
Quaten⁹ h̄ic nobis tacit⁹ ſinuat: qz q̄ charitatē erga
alterū nō habet: p̄dicatōis officiū ſuſcipeſ nullate

nus debet. Duo enī ſunt p̄cepta charitatis: t̄ min⁹ q̄
inter duos charitas haberī nō poſteſt. CHRY. ſup
mat. Sup charitatē etiā fraternitatis recte poſtit
fundamēta: vt erradicib⁹ charitatis exuberans q̄
humor ascēdat i ramis t̄ hoc ſuper naturale chari
tatē: vt nō ſoli per gratiā: ſed etiā per naturam ipsa
charitas firmioz habeat. vnde dicit: Fratres: ſic enī
firmitate: et in veteri teſtamēto ſup moysen t̄ aaron
fratres: ponēs edificatōis initū. Quoniam autē abun
dātior eſt gratia noui teſtamēti q̄ veteris: ideo pī
mū populuſ edificauit ſug vñā fraternitatē: hic autē
ſup duas. Jacobū iquit zebedei t̄ iohānē fratrē ei⁹
i nauī cū zebedeo p̄ eoz reficiētēs rhetia ſua. qd̄
ē maxime paupertatis in diſcretū: vetera enī reficiebat q̄
noua vñ emerēt non habebat. Et qd̄ ad maiore pie
tate eoz ſuſtinet in tanta paupertate ſic: p̄mo ſuo
ſuccurrebat: vt ſecū eū bauilaret i nauī: non vt ille
iſtos adiūaret in opere: ſed vt iſti illū conſolarent
ſua pſentia. CHRY. i home. Nō parua autē eī biē ſo
moſtratō vñtūtis: in opiam facile ferre: ex iuſtis nu
triri laborib⁹: colligari iūcē amoris vñtūtē ha
bēt ſecū t̄ curare. CHRY. ſup mattheū. Etimare
autē p̄mos velociōes ad p̄dicādū: qz rhetia mit
tebat: iuſtos autē q̄ſi pīgriores qz adhuc rhetia cō
ponebat: non ſum⁹ anſi: qz diſerētā eoz cognov
ere ſoli⁹ ē christi. Forte ergo illi. ppter petri dicti
ſunt mittētes rhetia qui p̄dicanit euāgelii: ſed nō
composuit. Iſti autē ppter iohānē componētēs:
qz euāgelii cōpoſuit. Seq̄tur: Et uocauit eos. Erat
enī habitatioē ciues: dilectione concordēs: artificio
pares: fraternitatis cōiuncti pietate. Ideo ſimil vo
cauit eos: ne tot bonis cōiuctos diſuſiſtis uocatio
ſepare. CHRY. i home. Uocādo autē nibil eis pro
miliſ ſicut priorib⁹: obedietia enī eoz q̄ p̄uenerāt.
viam eis p̄parauerat. Sed t̄ multa de ipso audie
rant. ſ. tanq; familiares t̄ cōſanguinitate coniuncti.
Sequit̄: Illi autē reli. rheti. t̄ patrē. ſe. ſunt eum.
CHRY. ſup Mat. Tria enī ſunt que reliquere de
bet qui venit ad christū: act⁹ carnales qui p̄ rhetia
pſcations ſignificātū: ſubſtantia mūdiālē que p
nauem: t̄ parentes qui per patrem. Reliquerunt ſe
nauem vt fierēt ecclesiſtice nauis gubernatores.
Reliquerunt rhetia: vt nō piſces afferent ad ciuitatē
terrenā: h̄ homines ad celeſtē. Reliquerunt vñ pat
rē t̄ ſpirtales patres oīm fierēt. HYLA. ſis igi
tū artem t̄ patriā domū relinquentib⁹ docemur
christū ſecutur t̄ ſecularis vite ſollicitudine: t̄ patre
domī ſuſtitudine non teneri. RCMI. Myſti
ce autē per mare deſignat̄ iſte mund⁹: ppter amari
tudinē t̄ fluctuationē. galilea autē interptatur volu
bilis ſue rota: ſignificat mūdi volubilitatē. Am
bulauit igitur iesuſ iuxta mare dū ad nos per iſcar
nationē venit: qz nī carnē peccati: h̄ ſimilitudinē car
nis peccati ſuſcepit ex vñtū. Per duos fratres duo
populi deſignat̄: qui ab uno deo patre creat⁹ ſunt:
quos vidit quando eos misericorditer reſpetit.
Per petrum enim qui interptatur agnoscens: ſe
dicitur ſimon. i. obediens: deſignatur iudaicus po
pul⁹ qui per legem deū agnouit: t̄ preceptis eius
obedient. Per andrea qui interptatur virilis ſue
decoris: intelligit gentilis popul⁹ q̄ p̄ agnitionē
dei viriliter in fide permanſit. Nos populus uoca

C. III.

uit quando predicatores in mundum misit dicens:
Venite post me. i. relinquite deceptores et seqmini
creatorem. De utroq; etiam populo facti sunt hominu
piscatores. i. predicatores. Relicti at nauib;. i. carna
lib; desideriis. Et rhetib;. i. mudi cupiditatib; secuti
sunt christum. Per iacobum etiam intelligit iudeus pos
pulus: qui per cognitionem dei diabolum supplauit
per iohannem gentilis populus qui sola gratia sal
uat est. Zebedeus aut. quem relinquunt: et interpretat
figitius sue labens: significat mundum qui transit: et
diabolus qui de celis lapsus est. Per petrum etiam et and
reas mutantes rhetia in mare designantur illi qui in
prima etate dum de navi corporis sui mittunt rhes
ta carnalis cōcupiscētē i. mare huius seculi vocat
a oīo. Per iacobum et iohannem reficientes rhetia de
signant illi qd post peccata ante aduersitates veniūt
ad christū recuperates qd predicauerūt. RABA.
Duae naues duas ecclesias figurāt: eam que ex cir
cūsione et ea que ex preputio vocata est. Quilibet
etiam fidelis fit simon deo obediēdo: petrus pecca
tum suū agnoscēdo: andreas viriliter labores pati
endo: iacobus vitia supplātando. T GLO. Et iohā
nes ut totū gracie dei alfrabit. et ideo quater tñ vo
catio ponitur: per quos predicatores dei quatuor
mundi pribus vocatos signetur. HYLA. Uel in
hoc futuroru euangelistarū numerus figuratur.
REMI. Per hoc etiam quatuor virtutes principales
designantur. prudētia enī refertur ad petrum ppter di
uinam cognitionem: iusticia ad andream ppter operū
virilitatem: fortitudo ad iacobum ppter diaboli supplā
tationem: temperātia ad iohannem: ppter diuine gra
tie effectū. AVGV. de concor. euange. Sane mos
tore potest: quomodo iohannes dicat non in galilea: sū
iuxta iordanē andream secutum esse dūm: cuīz alio
cuius nomē taceat: deinde petru ab illo nomen acce
pisse. Leperi autē tres euāgelistē de pīscatione voca
tos eos dicit satis inter se cōuenienter: mattheus et
marcus. nam lucas andream nō nominat: qd tamen intelligit in eadem naui fuisse. Hoc etiam vi
detur distare qd tñ petro a domino dñm esse cōme
morat lucas: Ex hoc iā hoīes eris capiens: qd mat
theus et marcus ambobus dixisse narrat. sed potuit
prius petro dici fm lucam: et ambobus postea fm
alios duos. Sed qd de iohāne diximus: diligenter
considerādū est: cum et locoz plurimum intersit et
temporis et ipsius vocationis. Sed intelligendū est
petru et andream non sic vidisse dūm iuxta iordanem:
vt ei iam inseparabilit̄ inhererent: sed tñ cognos
uisse quis esset: et eum miratos ad propria remeasse.
Sote autē qd pretermiserat recapitulat: quia sine
vlla cōsequētis temporis differentia dicit: Ambu
lans autē iuxta mare. Queri etiam potest: quō binos
et binos seorsum eos vocauerit: sicut narrat matthe
us et marcus: cū lucas dicit iacobū et iohāne tanq; cu
socios petri ad adiuādūm vocatos fuisse: et simul
subductis ad terrā nauib; christū secutos. unde iste
ligendum est hoc pmo esse sc̄m quod lucas insinu
at: et eos ad cap̄rā pīscū ex more remeasse. Non
enī erat dictū petro qd pīscēs nunq; esset capturus.
cum post resurrectionē hoc fecerit: sed qd hoīes eēt
capturus: postea hoc sc̄m est qd mattheus et marc
us narrat: enī subductis ad terrā nauib; tanq; cu

ra redeundi secuti sunt eum: sed tanq; iubentem et
sequerentur.

Et circuibat iesus totam galileā
docēs in synagogis eoz: et pdicans
euāgeliū regni: et sanās oēm lāguo
rem et oēm infirmitatē in pplo. Et
abiit opinio ei in totā syriā: et obtu
lerunt ei oēs male hñtes uarijs lan
guorib; et tormentis cōprehensos: et
qui demona habebāt et lunaticos et
paralyticos et curauit eos. Et secu
ti sunt euīz turbe multe de galilea: et
decapoli: et de hierosolymis et de iu
dea et de trans iordanem.

CHRY. super matth. Omnis rex pugnaturus cō
tra aduerteriū pīs congregat exercitū et sic vadit ad
pugnā: sic et dñs cōtra diabolū pugnatur pīs con
gregauit apostolos: et sic cepit euāgelium pdicare.
vñ sequit: Et circuibat iesus. REMI. In quo do
ctorum vita instruit. Ut enī nō sunt pigri: docent p
hoc qd dicis: circuibat iesus. CHRY. sup matthe.
Quia enī illi vt debiles ad medicu venire nō potes
rant: ipse sicut studiosus medicus circuibat graui
egrotantes: et domin⁹ quidē circuibat singulas regi
ones. Qui autē sunt vñ regionis pastores confide
rando debent circuire populi singulas passiones ut
ad remedium passionis eoz aliquod medicamen
tum in ecclesia proferat. REMI. Ut autē nō sint
acceptores personarū docent predicatorēs p hoc qd
subiungit: Totā galileā. Ut autē vacui non discur
rant: docent per hoc qd subdit: Docens. Ut autē
nō paucis sed multis prodesse studeāt: mouent per
hoc quod sequitur: In synagogis. CHRY. in bo.
Hinc etiam eos erudiebat: qd nō est deo contrarius iu
deis predicans et erroroz predicatorēs sed cōsonans pa
tri aduerteriū. REMI. Ut autē nō errores neq; fabu
las sed salutaria predicēt: docet per hoc qd subdit:
Predicās euāgeliū regni. Distat autē inter docens
et predicans: docens enī referit ad pīstia: pdicās ad
futura. docebat enī de presentib; mandatis: pdicā
bat de futuris pīmis. CHRY. super matth. Uel
docebat iusticias naturales quas. I. ratio naturalis
docet: ut castitatem: humilitatē: et huiusmodi: quas
per seipso omnes bona esse intelligunt de quibus
necessaria est doctrina: nō tantū ppter manifestatō
nem quātū ppter excitationem cordis. Preuale
tibus enī delectationib; carnalibus scientia iusticie
naturalis quasi i. obliuionē deducta obdormit. Uel
ergo cepit doctor reprehēdere carnalia mala: ei⁹ do
ctrina nō nouā sciām introducit: sed oblītā commo
nes facit. Predicabat autē euāgeliū annūciādo bo
na que antiqui manifeste nec audierant: ut beatitu
dinem celestem: mortuorum resurrectionem: et hu
iūsmodi. Uel docebat interpretando prophetias de
ipso. Euāgeliū predicabat denūciādo in se bona
futura. REMI. Ut autem doctores doctrinā suā
virtutib; cōmendare studeant: docent p hoc qd

Matttheus

subdit: Sanans omnē languorē et omnē infirmitatē i populo. Infirmitas qdēm est corporum: languor autem animarū. **CHRY.** super mattbeū: Uel per languorē anime aliquā passionē intelligim⁹: vt auariciā: libidinē: et huiusmodi. Per infirmitatē autē infidelitatē: per quā aliquis infirmat̄ in fide. Uel p languores intelligunt̄ grauiores corporis passiones per infirmitates autem leuiiores: sicut autē passioē corporales diuinitatis virtute sanabat; sic spiritales verbo pietatis. Primo autem docet et postea sanat ppter duo: pmo quia premittit̄ quod magis necessariū est. verba enī pietatis edificant animā non miracula. Deinde quia verba per miracula commen- dant̄: et nō econseruer. **CHRY.** in hom. Confide randum aut̄ q̄ vbiq̄ legis cuiusdam introductio fit: signa facere deus assuevit: pignora sue virtutis legem tribuens suscepturus: boiem enī facturus mūdum creavit: et tunc illi legem in paradiſo pposuit et quādo noe legem latus erat: magna signa ostēdit. Et similiter iudeis legem latus pdigia ostēdit et tunc legem dedit: ita et hic sublimē illā legem introducturus: miraculorum demonstratio certificat q̄ dicunt̄. Quoniam enī regnum q̄o predicabat non apparet: ab apparentib⁹ signis ipsum manifestauit. **GLO.** Sed quia predicatorēs debent habere bonū testimoniu ab his qui foris sūt: ne si vita despicitur: p̄dicatio contēnat̄: subditur. Et abiit opinio eius in totā syriam. **RABA.** Syria est omnis regio ab euphrate usq; ad mare magnū a cappadocia usq; ad egyptum: in qua est pnuincia palestina i qua habitat iudei. **CHRY.** in ho. Intende autē moderationē enāgelistae q̄ nō vñiquenq; nobis enarrat curatoriū: sed brevib⁹ verbis copiositatē transcurrit signorū. vii sequit̄: Et obtulerunt ei oēs male habentes. **REMI.** Per quos varias vult intelligi infirmitates: sed leuiores. Lii vero dicit: Clariis lāgnorib⁹ et tormentis cōprehensos: illos vult intelligi de quib⁹ subinfert̄. Et qui demonia habebat̄. **GLO.** Languor diuturn⁹ est tormentum: morbus actus: vt dolor lateris et huiusmodi. qui autē demonia habebat̄: sunt q̄a demonibus vexabant̄. **REMI.** Lunatici enī dicti sūt a luna: que dū mēstruis téporib⁹ crescit et decrescit: ipsi vexant̄. **HIE.** Demonēs enī obseruantes lunaria tépora creaturarū ifamare cupiebat̄ vt i creatorē plasphemie redūdarēt̄. **AVGV.** xxii. de ciuitate dei: Illicium tamē demonēs ad habitandum per creaturas: quas nō ipsi: sed de⁹ cōdidit delectabilib⁹: p sua diversitate diversis nō vt aialia cibis: sed et sp̄ritus signis: q̄ cuiusq; delectationi congruunt̄. **RABA.** Paralyticī autē sunt corpore disoluti: paralysis enī grece latine dicitur dissolutio. Sequit̄: Et curauit eos. **CHRY.** sup matth. Cum i quibusdā locis oīcat̄: Multos curauit: hic simili citer dicit̄: Et curauit eos. signis q̄ oēs curauit. Si cint̄ et nouitius medic⁹ intrans ciuitatē: oēs ad levenientes curat̄: ppter suā opinionē cōmandandā. **CHRY.** in ho. Anullo autē eoy fidē exquisiuit̄: qn̄ nondū virtutis sue demonstratioē dederat: et in adueniendo et ferendo a longe non partu ostenderat fidem. Sequit̄: Et secute sunt eum turbe multe. **RABA.** Que quadripartite sunt: alij ppter celeste magisteriū ut discipuli: alij ob curationē infirmitatiū

alij sola fama et curiositate: volētes experiri an veni eset qđ dicebat̄: alij p inuidiā volētes eū in aliquo capere et accusare. **Mystice** autē syria interpretatur elata: galilea volubilis vel rota. i. diabolus et mundus q̄ et superb⁹ est: et ad ima semp rotat̄: in quo forma christi p predicationē immotuit. demoniaci enim sunt idolare: lunatici: instabiles: paralyticī: pigri: et dissoluti. **GLO.** Turbe autem que sequitur dominū sunt de ecclesia: que spiritualiter est galilea transmigrans ad virtutes. Et decapolis. x. precepta seruās in hierosolyma et iudea: quā visio pacis et cōfessio illustrat̄. Et trans iordanē q̄ baptismō transitō terrā pmissionis intrat̄. **REMI.** Uel sequitur dominū de galilea. i. de volubilitate mudi et decapolit⁹ que ē regio. x. vrbū: et significat decalogi trāgressores. Et de hierosolyma: qz. s. prius innocia pace detinebantur. Et de iudea. i. de cōfessione diabolica. Et de trās iordanem: quia prius erant in paganismō constituti. Sed transeūtes per aquam baptisimi venerūt̄ ad christum. **CAPI. V.**

Idens autē iesus turbas: ascēdit in montē: et cū sedis set accesser̄t ad eū discipuli eius: et aperies os suū docebat eos dices: Beati pauperes spiritu: qn̄ ipsorum est regnū celorum.

CHRY. sup matth. Omnis artifex sūm p̄fessionem suā oportunitatē operis videns gaudet. Carpēta riū enī si viderit arborē bona concupiscit eā precidere ad opus artificij sui. Et sacerdos cum viderit ecclasiā plenā: gaudet animū eius: et delectat̄ vt doceat. Sic et domin⁹ videns magnā congregatioē populi: excitat̄ est ad docēdum. vii dicit̄: Vides at turbas iesus ascēdit in montē. **AVGV.** de cōcor. euā. Uel hic pōt̄ videri multas turbas vitare voluisse: et ob hoc ascendisse in montē: vt solis discipulis loqueret̄. **CHRY.** in ho. Per hoc autē q̄ no in ciuitate et foro: sed in mōte et solitudine sedet. Erudit̄ nos nihil ad orationē facere: et a tumultib⁹ abscedere: et maxie cū de necessarijs disputare oporteat. **REMI.** Hic enī sciendū est q̄ tria refugia legit̄ domin⁹ habuissē: natiū: montē: et desertū: ad quō alterū quotienscūq; a turbis opprimebat̄: conculcav̄ debat̄. **HIERO.** Nonnulli autē simpliciorib⁹ frātrum putant dominū ea que sequuntur in olueti mōte docuisse: quod nequaq; ita est. Ex precedenti bus enī et sequentibus in galilea monstratur locus quem putamus esse vel thabor vel quemlibet aliū montem excelsū. **CHRYSTO.** super mattheum: Ascēdit autem in montem: primo quidem vt impleret prophetiam Isaie dicētis: Super montem ascende tu. deinde vt ostendat quoniam in altitudine spirituum virtutum confistere dicit̄: qui docet dei iusticiam pariter et qui audit̄. nemo enim potest in valle stare et de monte loqui. Si in terrastas: de terra loquere. Si autē de celo loqueris: in celo confistere. Uel ascēdit in montē vt ostendat q̄ oīs q̄ vult discere mysteria veritatis: i mōte ecclē oīs ascēdere: de quo ppheta: **D**ons dei: mons piguis.

THYLA. Uel ascendit in monte quia in paternae maiestatis celsitudine positus celestia vite precepta constituit. **Avg.** de sermone domini in monte: Uel ascendit in montem: ut significet quia minora erant precepta iusticie: que a deo data sunt p prophetas populo iudeorum quem timore adhuc alligari oportebat. Per filium autem suum maiores populo quem charitate iam conuenerat liberari. Sequitur: Et cum sedisset: accesserunt ad eum discipuli eius.

HIERO. Ideo autem non stans: sed sedens loquitur: quia non poterant eum intelligere in sua maiestate fulgente. **AVG.** in sermone domini in monte Uel qd sedens docebat: pertinet ad dignitatem magistrorum. Accesserunt autem ad eum discipuli eius: ut audiendis verbis illius hi essent in corpore viciniores: qui preceptis implendis animo appropinquabant.

RABIA. Misticus autem sessio domini incarnationis eius est: quia natus dominus incarnatus esset: humanus genus ad eum accedere non potuisset. **AVG.** de concordia euangeli.

Mouet autem mattheus in monte dicit hunc habitu esse sermonem a deo sedente: Iudas autem in loco campestri a domino statue. Hec igitur diversitas facit videri alium fuisse illum: alium istum. Quid enim phebet christum quedam alibi repetere que ante iam dixerat: aut iterum facere: que ante iam fecerat: Quiaque etiam possit illud occurrere in aliqua excellentiori parte montis: primo cum solis discipulis domini fuisse quando ex eis duodecim elegit: deinde cum eis descendisse non de monte: sed de ipsa montis celsitudine campestrem locum. i. in aliquam equalitatem que in latere montis erat: et multos capere poterat atque ibi stetisse donec ad eum turbe congregarentur: ac postea cum sedisset accessisset pueri qui discipulos eius: atque ita illis ceterisque turbis presentibus vnum habuisse sermonem: quem mattheus lucasque narrant diverso narrandi modo: sed eadem veritate rerum.

GREGORIUS. quarto mense. Sublimia autem precepta domino in monte dictu pmissa sunt. Et aperiens os suum docebat eos qui ovidum aperuerat ora prophetarum. **REMI.** Cibicunque autem legie dominus aperuit se os: inspicendum est quia magna sunt que sequuntur.

AVG. de sermone domini in monte: Uel dicit: Apriens os suum. ut ipsa mors comedet aliquanto longior rem futurum esse sermonem. **CHRY.** in homilia: Uel hoc dicit: ut discas quoniam nunc quidem docebat os aperiens in loquendo: nunc autem vocem que est ab operibus emittens. **AVG.** in sermone domini in monte: Siquis autem pie sobrieque considerauerit: inueniet in hoc sermone quantum ad mores opportunos pertinet perfectum et vite christiane modum unde sic ipse sermo concluditur: Omnis qui audit verba mea hic et facit ea: similabo eum viro sapienti. **AVG.** in de ciui. dei: Nulla autem est causa philosophandi nisi finis boni. qd autem beatum facit: ipse est finis boni. Et ideo a beatitudine incipit dicens: Beati pauperes spiritu. **AVG.** in sermone domini in monte: Presumptio quidem spiritus audaciam et superbi significat: vulgo etiam magnum spiritum superbi habere dicuntur: et recte nam spiritus ventus vocatur: quis vero nesciat superbos inflatos dici quasi vento distertos. Quapropter recte hic intelligit: Pauperes spiritu humiles et timentes deum. in nobis habentes infla-

tes spinas. **CHRY.** in bo. Uel spinis hic elationem et animi dicit. qd enim sunt multi humiles nolentes rerum necessitate coacti: non est laus. unde illos beatificat: qui se ex electione humiliant. Ideo autem hic incipit radix eius superbia: quia hec fuit radix et fons malicie vniuersi: contra quam ponit humilitatem: velut quoddam stabile fundamentum: qua subiecta cum stabilitate alia supedificatur. hac autem destruta: pereunt quecumque congregaueris bona. **CHRY.** super matth. Ideo autem dixit manifeste: Beati humiles spiritu. ut sic humiles ostendant: ut semper adiutorium dei sint meditantes. unde in greco dicitur: Beati medi ci vel egredi. Sunt enim multi naturaliter humiles et non ex fide qui non pulsant adiutorium dei: sed soli qui ex fide sunt humiles. **CHRY.** in bo. Uel quod pauperes spiritu hic dicit formidantes et trementes dei iussiones: quomodo dominus p Isaiam commendat. Quid autem amplius quod simpliciter humiles: Humilius enim hic quidem mediocriter est: hic autem superbum danter. **AVG.** Superbi ergo appetant regna terrarum: sed humilius est regnum celorum. **CHRY.** super matth. Nam sicut cetera virtutia deponunt ad inferos: maxime tamen superbia: sic et omnes virtutes inducunt in regnum celorum: maxime tamen humilitas: quia pauperrimus est ut qui se humiliat: exaltetur.

HIERO. Uel beati pauperes spiritu: qui scilicet propter spiritus sanctum voluntarie sunt pauperes.

AMBRO. de officiis. Inde autem incipit beatitudo iudicio diuino: ubi eruna estimatur humano. **GLO.** Paupibus autem in pietate et misericordia dicitur celi.

Beati imites: quoniam ipsis possidebunt terram.

AMBRO. super lucam: **C**on simplicitate contentus fueris in opere: superest ut mores meos temperem. Quid enim mihi pradest carere secularibus: nisi fueris misericordia: Longe igitur sequitur: Beati imites. **AVG.** Mites sunt qui cedunt improbitibus: et non resistunt in malo: sed vincunt in bono malum. **AMB.** super lucam: **M**itiga ergo affectum tuum: ut non irascaris: aut certe iratus ne peccaueris. Preclara est enim motum temperare consilio: nec minoris virtutis occiditur prohibere iracundiam quam omnino non iusta: cum plerique istud leuius hoc fortius estimet. Rerum igitur immites et dominicent per terrenis et temporalibus rebus. Sed beati imites quoniam ipsi hereditabunt terram: de qua euelli non possunt. illam inquam terram de qua in psalmo dicitur: Portio mea in terra viventium. Significat enim quoddam stabilitatem hereditatis perpetuae: ubi anima per bonum affectum tamquam loco suo requiescit: sicut corpus in terra. Et inde cibo suo alitur: sicut corpus ex terra: ipsa est requies et vita sanctorum. **CHRY.** super matth. Uel terra hic sicut quoddam dicitur: quod dicitur in hebreo terra mortuorum est: quod vanitatis subiecta est. cui autem liberata fuerit de corruptione fit terra vivorum ut mortales hereditatem immortalem. Alioquin exponetur legi dictum celum in quo habituri sunt sancti dicatur terra vivorum: quod quantum ad inferiore regionem est lumen est: quod autem ad superius celum est terra. Alioquin dicitur quod corpus nostrum terra est et quod dicitur subiectum morti: terra est mortuorum. Cum autem fuerit forma factum glorie corporis Christi: erit terra vivorum. **HYLA.** Uel hereditatem tremitibus dominus pollicetur. i. eius corporis quod ipse assumpsit habitaculum: quod mansuetudinem mentis nre habet

~~Mattheus~~

rat christ⁹ in nobis: nos quoq; clarificati corporis eius gloria vestiemur. **T**CHRY. in homelia: Uel aliter: christus hic spiritualibus sensibilia immisicuit. quoniam enim estimatur qui mitis est oīa sua potere: cōtrariū p̄mittit dicens: q̄ cū stabilitate sua possidet: qui non est p̄terius. qui aut̄ aliter est: multotiens animā et hereditatē paternā perdit. **Q**uiā vō pp̄ha dixerat: **A**nſueti hereditabunt terra: a consuetis verbis contextis sermonē. **T**GLO. **N**ites etiā q̄ se ipsos possederūt: hereditatē patris in futuro poss̄ debūt. plus aut̄ est possidere terrā: q̄ habere regnū celorum: multa enim habem⁹: que statim amittimus.

Cheati q̄ lugēt: qm̄ ipi ſolabūt.

TAMB. sup luc^a: **L**ū bea fecerit: tu. sed sis pauper et misericordia tua proctor es: lugetur pret*er* v*er* seque*re*: Beati qui lugentur. Et bene terria beadictione est pret*er* desalentis: quia trinitas est: que peccata condonat. **H**YL A. Luge*re* tes enim hic dic*re* n*on* orbitates: aut etumelias: aut d*omi*na merentes: sed peccata vetera flentes. **C**HRY. sup matt*h*. Et qui sua quidem peccata lugentur: beati sunt: sed mediocriter beatiores aut sunt: qui aliena lugentur peccata: tales conuenit esse o*mn*es docto*re*z. **H**IE. **L**u*ctu*s enim hic non mortuoz ponit*ur* c*on*sumi lege nature: sed peccatis et virtus mortuoz. Sic fleuit samuel faul*e*: et paul*e* eos quod post i*m*undici*am* penitentiam non egnerunt. **C**HRY. sup matt*h*. Cum autem consolatio sit lugentiu*m*: consolatio luctus: quod sua pret*er* lugentur: solabuntur indulgentia co*secut*i. **C**HRY. i*n* ho*bitu*. Et i*z* talibus sufficiat venia frui: non terminat retributione in peccatoroz remissione: sed et multaz facit participes consolationi*u**m*: et hic et in futuro. Semper enim maiores laborib*z* deus dat retributions.

CHRYstus matt. **Qui** vō aliena p̄tā ligent con
ſolabūtur: qui cū in ſeculo illo pudentiā cognione
rint dei: et intellexerint: q̄ qui petierūt non fuerunt
dei: de cui⁹ manu nemo rapere p̄t: de eis luctu de
relicto in ſua beatitudine letabuntur. **Vel** aliter
AVG. in ſer. dñi in monte. **Luctus** eſt tristitia de

Letitiam et amorem. **L**ucus enim in trinitate de
amissione charou. **L**oversi autem ad deum ea que in hoc
mundo chara habebat amittuntur. non enim gaudent
hinc rebus quibus ante gaudebant. non enim fiat illis
amor eternorum nonnulla mestitia sautiantur. **L**onso
labitur ergo spiritus qui maxime ppteretur paraclytus
nostratur. i. consolator. ut tamen amittentes eterna leti
cia perfruantur. **E**t ideo dicit: Qui ipsi solabuntur.

GLO. Uel p luctu quo genera cōpunctionis intelliguntur. s. p miseriū huius mundi: t. p desiderio celestium. unde filia Laleph petuit irriguum superius et inferius. huiusmodi autem luctus non habet nisi paupertatis: qd cum mundum non diligat: qd miser est recognoscit: t. id celum concupiscit. cōuenienterque lugentibus promittitur consolatio: vt qd tristatus est in presenti: gaudet in futuro. Maior est autem retributio lugentis quam pauporis et misericordie. plus enim est gaudere in regno quam habere et possidere: multa enim cum dolore possidemus.

CHRY. in ho. Notandum autem quod hanc beatitudinem cum intentione quadam proponit: ideo non dixit: Qui tristantur: sed **Qui lugent**: in quo etiam prefectionis sapientie magisterium dedit. Si enim qui filios vel alios defunctos lugent: finis illud temporis non desiderant pecuniam nec gloriam: nec coniugium exarantur: neque alii

qua alia passione capituntur: multo magis hec servare debent: qui lugent sua peccata.

Cheati qui esuriunt et sitiunt iusti
ciam: quoniam ipsi saturabuntur.

AMBRO. super lucam: Postq[ue] delicta desleui-
eretur incipio et fitre iusticiam. Eger enim cum in
grauis morbo est: non esurit. unde sequit: Beati qui
esuruerunt et sitiuerunt iusticiam. **HIERO.** Non nobis suf-
ficit velle iusticiam: nisi iusticie patiamur famem et sub
hoc exemplo nunc nos satis iustos: sed semper esuru-
re iusticie opera intelligamus. **CHRY.** sup matth.
Quoniam omne bonum quod non ex amore ipsius boni
faciat hoies: ingratuit est ante deum. Esurit autem ius-
ticiam qui sum iusticiam dei desiderat querari. si-
git autem iusticia qui scientiam eius acquirere caput.
CHRY. In iusticiam dei

CHRY. in home. Iusticiā autē dicit vel viuūtisale
vel particularē auaricie contrariā. Quia enī de mis-
sericordia dicturus erat: p̄monstrat qualiter mise-
ri opozet: quia non ex rapina neq; ex auaricia.
vnde etiā quod est auaricie p̄p̄iū. s. esurire & fitre:
iusticie attribuit. **HYLA.** Sitietibus aut & esuriē-
tibus iusticiā beatitudine tribuit: significans exten-
sam in dei doctrinam sc̄or̄ auditatē: pfecta in celo
satiestate repleri. Et hoc est qđ dicit: **Quoniā** ipsi sa-
rabuntur **CHRY.** super matth. s. largitate remune-
ratis dei: quoniā maiora erūt premia dei qđ sancto-
rum desideria. **AVG.** Uel illo cibo saturabitur
in presenti de quo dñs dicit: **D**eus cibis est: vt fa-
ciam voluntatē patris mei: qđ est iusticia. & illa aq;
de qua quisq; biberit: fieri ei fons aque salientis in
vitam eternam. **CHRY.** in home. Uel in hoc terre-
num premiū determinat: quia enī estimatur auari-
cia abūdantes facere: ip̄e contrarium dicit: qđ iusti-
cia hoc operatur. Qui enī iusticiam cupit: omnia
cum stabilitate habet.

Thomi misericordes: quoniam ipsi
misericordiam consequetur.

GLOS A: *Iusticia et misericordia ita coniuncte sunt ut altera ab altera debeat temperari. Iusticia enim sine misericordia crudelitas est; misericordia sine iusticia dissolutio. unde de misericordia post iusticiam subdit dices: Beati misericordes, REMI.*
Misericors dicitur quasi miserum habens cor: quia alterius miseriaz quasi sua reputat: et de malo alterius quasi de suo dolet, HIERO. **2.** Misericordia sic non solu in elemosynis intelligitur: sed in omnibus peccato facitis: si alter alterius ouera portemus.

AVG. Beatos autem dicit eē qui subueniūt miseris:
in eis ita repudirit: ut de miseria liberentur. vii
equitur. Quoniam insi misericordia cōsequuntur

Cequitur: *E*uomia ipsi misericordia coelequentur.
HYL A. **I**ntantum enim deus benignitatem nostrae in
omnes delectatur affectu: ut suam misericordiam
in solis misericordibus prestatus. **CRRY.** in ho-
dicitur autem esse equalis retributio: sed est multo
maior: non enim est equalis humana misericordia
divina. **GLO.** Herito ergo misericordib;
misericordia impenditur: ut accipiantque meritis
et sic sit plus recipit qui ultra saturitate habet:
et ille qui habet tantum ad saturitatem: sic maior est
gloria misericordie quam precedentium.

Beati mundo corde: quoniam ipsi deum videbunt.

TAMBRO. Qui misericordia desert misericordiam amittit: nisi mundo corde misereat. **N**ā si iactantiam querit: nullus est fructus. vñ seqtur: **B**eati mundo corde. **G**LO. Convenient autē sexto loco ponit eos diis iudicis: qz sexto dic hō condit' ē ad imaginem dei: que quidē obtenebrata erat in hoīe p culpā sed in imidis cordis reformas p gratiā. **M**erito autē post p̄dicta sequtur: qz nisi illa procedant mundū cor in hoīe non creat. **C**HRY. in bo. **M**undos autē hō aut vel eos qz vniuersale virtutē possident: t nulli' sibi malicie consciūtūt: vel eos qui in tēperātā cōsistūt: que maxime necessaria ē ad vidēclū deum: sūm illō pauli: **P**acē psequimū cū oībus t sanctimoniā: sine qua nemo videbit deū. **Q**uiā enī multi miserentur quidē: s̄ impudica agūt: mōstrans qz nō sufficit p̄ mū. s̄. misericordia apposuit. **H**IERO. **M**undus autē de⁹ a mundo corde cōspicit. **T**ēplū. n. dei non pōt eē pollūtū. Et hoc ē qō dī. **Q**uoniam ip̄i deum videbūt. **C**HRY. sup matt̄. **Q**ui enī oēm iusticiā facit t cogitat: mēte sua deū videt: qm̄ iusticiā figura ē dei: deus. n. iusticia ē. **S**ecūdū g qz alii quis eripuerit se a malis t fecerit bona: sūm hō deū videt aut pāp aut ampli' aut interdū aut semp sūm possibilitatē humana. In seculo autē illo mudi cor deū videbūt facie ad faciez: non in speculo t in enigmate sīc his. **A**VG. in ser. dīi in monte: **S**tūti autē sunt qui deū videre istis exterioribz oculis qz rūt: cū corde videat: sicut alibi scriptū ē: In similitudine cordis querire illū: hoc enī ē simplex cor qd mundū cor. **A**VG. vlti. de ciui. dei. **S**i autē tantū poterūt in corpore spiritali oculi etiā ip̄i spiritales quādū possint isti quales nūc habemus: pculdu bio per eos deus videri non poterit. **A**VG. in pri mo de trini. **H**ec autē visio merces est fideli: cui mers cedi p fidem corda mūdant: sicut scriptū est: Mūndans fide corda eorum: hoc autē probatur illa mar me sententia: **B**eati mundo corde: qm̄ ip̄i deū video bunt. **A**VG. sup ge. ad litterā: Nemo autē videns deum viuit vita ita: qua mortaliter viuitur: t istis sensibus corporis. Sed nisi ab hac vita quisqz fundatus moriatur: sive oīno extensis de corpore: sive ita alienatus a carnalibz sensibus vt merito nesciat: sic ait aplū: virū in corpore an extra corpus sit: non ī illā subuebitur visionē. **G**HO. Maiorem autē remunerationē isti habent qz primi: sicut qui in curia regis non solū p̄adet: sed etiā faciem regis videt.

Beati pacifici: quoniam filij dei vocabūlūtūr.

TAMBRO. sup lucam: Cū interiora tua vacua se ceris ab omni labe p̄ctū: ne dissensiones cōtētiōes ex affectu tuo p̄deant: a te pacē incipe: vt sic pacem alijs feras. vnde sequit: **B**eati pacifici. **A**VG. xit. de ciui. dei: Et autē par tranquillitas ordinis. **O**rdo autē ē parū dispariūqz sua loca tribuens dispositio. **S**icut autē nemo est qui gaudere nolit: ita nemo est qz pacē habere nolit: quādoquidē ip̄i qui bella volunt: nihil aliud qz ad gloriosam pacē cupiūt bellā do guerire. **H**IERO. Pacifici autē dicitur beati

qz primū in corde suo: deinde t inter fratres dissidente faciūt pacē. **Q**uid enī p̄dest alios p̄ te pacari: cū in tua anima sunt bella vitiorum. **A**VG. in ser. dīi in monte: **P**acifici autē in semetip̄is sunt: qz oēs animi sui motus componentes t subiūcientes rōni carnaleſqz cōcupiscētias habentes edomitas sunt regū dei: in quo ita ordinata sunt omnia: vt qd ē in hoīe p̄cipiūt t excellēs: imperet ceteris reluctatibz que sūt nobis bestiæſqz cōmūnia: atqz idipsū qd ex cellit in hoīe. i. mens t rō subiūciatur p̄tōri qd est ipsa veritas filius dei. Neqz enī imperare inferioribz pōt: nisi superioribus subiūcial. Et hec ē par qz datur in terra hoībus bone voluntatis. **A**VG. in li. retrac. Nō tamen cuiqz p̄uenire pōt in hac vita vt lex repugnans legi mētis oīno nō sit in mēbris. Sz hoc nūc pacifici agunt domando cōcupiscētias carnis: vt ad pacē plenissimā qm̄qz veniat. **C**HRY. sup matt̄. **P**acifici autē ad alios sunt: non solum qz inimicos in pace reconciliāt: sed etiā illi qui immētiores maloz diligūt pacem. **P**ar enim illa beata est que in corde posita ē: non tū in verbis. **Q**ui autē pacem diligūt: filii sūt pacis. **HYL**A. **P**acificorū autē būtido adoptionis est merces. Et ideo dicitur Quoniam filii dei vocabūlū. **P**arents enī omniū de⁹ noster ē: neqz alter transire in nūnciupationē familiē eius licebit: nisi fraterne inūicē charitatis pace viuam'. **C**HRY. in bo. **V**el qz pacifici dicunt qui nec litigat: nec odīt ad inūicē: sed t congregat litigantes recte filii dei vocant: qz vñigeniti hoc ē op̄ congregare dispersa: t pacificare s̄ se prelantia. **A**VG. **C**el qz in pace p̄secutio ē vbi nihil repugnat pacifici filii dei dicūt: qm̄ filiū resistit deo. Et vñqz filii dei similitudinē pacis debent habere. **G**LO. Maximā ergo dignitatē habent pacifici: sicut qui filius regis dicitur in domo regia summis ē. **S**ed p̄timo autē loco būtido hec ponit: qz in sabbato ve re requie dabit par: sex etatibus transactis.

Oti qz p̄secutionē patiunt: ppter iusticiā: qm̄ ipsoz ē regnū celozūz.

CHRY. in bo. Posita pacificoz beatitudine ne ali qz exiūnaret qz semp pacē sibi querere sit bonū: subdit: **B**eati qui p̄secutionē patiunt: ppter iusticiā hoc ē ppter virtutē: ppter defensionem alioz: ppter pietatē. **J**usticiā enī consuevit p̄ omni virtute anime ponere. **A**VG. in ser. dīi in monte: **P**ace enim intrinsecus cōstituta ac firmata: quascūqz p̄secutiones ille qz foras missus ē: forinsecus cōtituit: augerit: augerit gloriā que sūm deū ē. **H**IERO. Signatē autē addidit: Propter iusticiā. **M**ultū. propter sua p̄tā p̄secutionē patiunt: t nō sūt iusti. Simulqz considera qz octaua vere circisionis beatitudino martyrio terminet. **C**HRY. sup matt̄. Nō autē dicit: **B**eati qui a gentilibz p̄secutionē patiuntur: ne putes illū solū beatū qui p̄secutionē patitur ppter idola non colēda: ideo t ab hereticis p̄secutionē patiens propter veritatem non relinquendam būtis est: quia ppter iusticiā patitur. **S**ed t si quis ex potētibus qz christiani videt: forsan ppter sua peccata correctus a te fuerit te p̄secutus: beatus es cum iohanne baptista. **S**i enī verū est qz prophe te martyres sūt qui a suis occisi sūt: sine dubio qui

Mattheus

propter causam dei aliqd patif: et si a suis patitur: mercedē martyrii habet. Et ideo nō posuit scriptura psonas psequentiu: sed solā cām persecutionis: vt nō aspicias: quis te psequitur: sed pp̄ter quid.
HYL A. Sic ḡ ad postremū eos i b̄titudine numerat: quib⁹ omnia p christo pati q̄ iusticia ē pronus affectus ē. Vis igit̄ et regnū seruat: qz in temptu seculi sunt paupes sp̄i. vñ dicit: Qñ ipsoz ē regnū celoz. Qel octaua b̄titudo tanq̄ ad caput reddit: qz ōsumati pfectuq; ōndit z pb̄at. Iaq̄ in pma z in octaua noīatū est regnū celoz. septē eni sūt q̄ pficiunt: nam octaua clarificat: z pfectū demōstrat: vt p̄bos gradus pficiant z ceteri: tanq̄ accipiat rursus exordiu. **TAMBRO.** sup lucā: Qel aliter: Br̄mū regnū celoz sc̄is p̄positū ē i absoluīōe corpis: secūdū post resurrectioz eē cū christo. Post resurrectio nē tuā: terrā incipies tuā possidere absolutū a morte: z in ipsa possidiōe isolationē repies. L̄solatiō nem seq̄tur delectatio: delectationē diuinā miseratio: Cui aūt miseref̄ oīis z vocat: z sic vocat̄ videt vocantē. Qui aūt deū viderit: i ius diuinē generatiōis assūmitur: z tūc demū q̄si dei filius celestis regni dīnitatis delectat̄. Ille igit̄ incipit: hic repletur. **CHRY.** in ho. Ne aut mireris si fm vnamquāq; b̄titudinē regnū non audis: qz cū dicit: L̄solabuntur: misericordiā sequiū: z cetera huiusmodi. Per hec vniuersa nihil aliud q̄ regnū celoz occulit in finiat: vt nihil sensibile expectes. Neq; .n. btū ē q̄ i his coronat̄: que cū p̄nti vita discedit. **AVG.** Diligēter aūt attēdēdus ē numerus h̄az simiarum, bis eni septē gradib⁹ congruit opatio sp̄issi septi formis quā iīaia descripta. sed ille a sumo: hic ab imo: quia ibi doceſ filius dei ad ima descensurus: hic hō de imis ad similitudinē dei ascēſur⁹. In his prius est timor: q̄ agnuit hoībus humiliib⁹: de qb⁹ dicit: H̄ti paupes sp̄i. i. non alta sapiētes: s̄ timentes. Secunda ē pietas: que ouenit mitib⁹: qui eni pie querit: honorat̄: nō rep̄b̄dit: non resistit: qđ ē mitē fieri. Tertia ē sc̄ia que ouenit lugētib⁹: q̄ didicerūt qb⁹ malis nūc vinci sūt: q̄ q̄si bona perierūt. Quar ta q̄ ē fortitudo agnuit esuriētib⁹ z fitientib⁹: quia desiderantes gaudiū de veris bonis laborat̄: a terrenis cupiētes auerti. Quarta filiū ouenit misericordib⁹: qz vñi cū remediu est de tantis malis erui: dimittere alijs z dare. Sexta ē intellect⁹: z ouenit mūdis corde: q̄ purgato oculo p̄nit videre qđ oculus nō vidit. Septima ē sapiētia: que ouenit pacificis: in quib⁹ null⁹ mot⁹ ē rebellis: s̄ obtēpant spiriti. Unū aūt p̄mū qđ ē regnū celoz varie noīatuz est. In p̄mo sic oporebat positū ē regnū celoz: qđ est pfecte sapiētie initiu: ac si diceret: Initiu sapientia ē regnū celoz: ut p̄mū qđ ē regnū celoz: qđ amiserūt: z in qb⁹ merſiāt. Esuriētib⁹ saturitas tanq̄ refectio laboratib⁹ ad salutē. Misericordib⁹ misericordia tanq̄ optimo filio vtentib⁹: ut b̄ eis exhibeat: qđ exhibet. Mūdis corde facultas vide di deum tanq̄ p̄uz oculum ad intelligēda eterna gerētib⁹. Pacificis dei similitudinē. Et ista quidez in hac vita p̄nt cōplere: sicut completa esse in apostolis credimus. nam quod past hanc vitam p̄mit titut: nullis verbis exponi potest.

Beatū estis cū maledixerint uob̄ hoīes z psecuti uos fuerit: z dixerit oē malū aduersū uos mētiētes pp̄te me. Baudete z exultate: qñ merces uesta copiosa ē i celis. **Hic.** n. psecuti sūt pphetas q̄ fuerūt aūios.

RABA. Supiores sentētias generaliter digerunt: iam incipit loqui p̄ntes compellās: predictus eis psecutiones quas pro noīe eius passuri erāt dicens: Beati estis cū maledixerint vo. ho. z pse. vos fuerint. z dix. oē malum aduer. vos. **AVG.** Querit aūt p̄t. quid interfit qđ ait: Lū vobis maledicēt: z dicent omne malū: cu maledicere hoc sit malū dīcere. Sed aliter ē maledictum iactati cū ɔtumelia corā illo q̄ maledicif: aliter cū absentis fama ledif. Persequi aūt ē vim inferre vel insidijs appetere.

CHRY. sup mattb. Si aūt vex est: qñ qui calicem aque porrexit: merces ei? nō perit: consequenter q̄ vel vñi leuissimi verbi iniuriā fuerit passus: va cuius nō erit a mercede. Ut aūt blasphemat̄ s̄t beatus: duo ouenire debet: vt z mēdaciēt blasphemetur: z pp̄ter deū: alioqñ si vñi defuerit: nō ē b̄titudinis merces. Et ideo dicit: Mētiētes pp̄ter me.

AVG. Nō pp̄ter illos aditū puto q̄ volūt de psecutionib⁹ z de fama sue turpitudinis gloriari: z iō dicere ad se p̄tinere christū: q̄ multa de illis dicūt mala: cu z vera dicāt qñ z de erroze illoz dicūt. et si aliquā falsa iactāt: nō tñ pp̄ter christū ista patiūt.

GRE. sup ezechielē. Quid aūt poterit obesse si homines vobis derogēt: z sola vos ɔsciētia defendat. S̄z tñ linguaſ detrahētū sicut nostro studio nō de bēm⁹ excitare ne ipsi pereāt: ita p suā maliciā excitatās debem⁹ equanūm̄ tolerare: vt nobis meritum crescat. vnde z hic dicitur: Baudete z exultate qñ merces vestra copiosa ē i celis. **GL O.** Baudete mēte quidē: z exultate corpore: quia merces vestra nō tñ magna est sicut aliorū: sed copiosa est i celis. **AVGV.** Non hic celos puto dici supiores partes huius visibilis mundi: non eni merces vestra in reb⁹ visibilib⁹ collocanda ē: s̄ in celis dīctū puto in spiritualib⁹ firmamētis vbi habitat semper iustitia. Sentiūt ḡ iam istā mercedē q̄ gaudent spiritualibus: sed ex oī parte pficietur: cu mortale hoc induerit immortalitate. **HIE.** Baudete igit̄ z exultare debemus vt merces nobis in celestib⁹ pp̄paretur. hoc qui vanā sectat̄ gloriaz implere non p̄t. **CHRY.** sup mattb. Quia quātū aliquis letatur de laude hominū: tantū de virtutate tristatur. qui vñ gloriā concupiscit i celo: obprobria nō timeas i terris. **GRE.** sup ezechielē. Aliqñ tamē detractores debemul copescere: nedū de nobis mala disseminat̄ eoz qui audire nos ad bona poterāt corda innocentū corūpant. **GL O.** Non solū aūt premio sed etiam exemplo eos ad patientiā prouocat: cum subdit: Sic enim pfecti sunt prophetas q̄ fuerūt ante vos. **REMI.** Dagnam enim consolationem accipit homo i tribulatione positus: dū recordatur passiones aliorum a quibus exempluz patientie accipit: ac si diceret: Aementote quia illis vos estis apostoli: cui⁹ z illi fuerūt prophete:

TCHRYS. *i. ho.* **S**ic et insinuat coequitatem sui honoris ad patrem ac si dicat: **S**ic illi propter patrem ita et vos propter me patientem. **C**um etiam dixit prophetas quod fuerunt an vos: mostrat et ipos prophetas iam factos. **T**AVG. Persecutionem autem hic generaliter posuit: et in malitia: et in laceratione fame.

Chos estis sal terre. **O** domine si sal eu amnerit: in quo salieret? **A**d nichil ultra: nisi ut mittatur foras: et conculcent ab hominibus.

TCHRYS. *i. ho.* Quia excelsa precepta discipulis dederat: et non diceret: quod inter poterim ea seruare: eos labidum mitigat dicens: **C**hos est sal terre. In quo monstrat quod necessario hec iniungit: non enim per vita aut pro vita gerere: sed per uiuens mundo vos mitto: et si alios mordentes mala audiatis gaudete: hoc enim est opus salis: mollia mordicare: quare alioz maledictio nihil vobis nocet: sed est testis vere virtutis. **T**HYLA. **E**st hic propriae regredia dictorum: quia apostolorum officium et ipsius salis natura monstrabitur. **H**oc igitur in omnibus generis effectu incorruptionem corporibus quibus fuerit aspersus imparitur: et ad omnem sensum conditi saporis apertissimum est. **A**plici autem sunt rex celestium predicatorum: et eternitatis velut satoyes: merito sal terre nuncupati: quod per doctrinam quam salientes eternitati corpora suant.

REMI. **S**al etiam per aquam et ardorem solis et per flatum venti in naturam alteram comutatur: sic et apostoli viri per aquam baptismi et ardorem dilectorum et flatum spiritus in spiritalem regenerationem comutati sunt. **S**apientia etiam celestis per apostolorum predicationem exicit huius carnarium operem: auferit fetorem: et purificat male conversationis et verme libidinose cogitationis: et illius de quo dicit prophetas: **C**lermis eorum non morietur. **T**REMI. **S**unt apostoli sal terre. *i. ho.* In terrenoque quam ad terram terra vos canit. **H**IERO. **V**el apostoli sal tre appellatur: quod per illos uiuenterum hominum dicitur genitus. **T**CHRYS. *sup. matth.* **D**octor. *n. cu. fuit oibz pdictr. stutibz omnes*: tunc est quod optimus sal et toti populi de illo conditum: videtur eum et audiendum. **T**REMI. **E**t sciendum quod nullum sacrificium offereretur deo in veteri testamento nisi prius a direxisse: quod nullum potest laudabile sacrificium deo offerre absque sapore celestis sapientie. **T**HYLA. **U**erum quod uerisoni homo subiaceat: id apostoli sal terre nuncupatos monerit ut tradite sibi praeclaras virtutes pectoris: cui subdit: **Q**uo domine si sal euamnerit: in quo salietur? **H**IERO. *i. si* doctor errauerit: quo alio doctore emendabitur?

AVG. **E**t si vos per quos condidi sunt populi metu persecutorum trahuntur: amiseritis regna celorum: quod erunt homines per quos vobis error auferatur: **A**lia lira hz: **S**i sal insinuatuerit oculis fatuos esse iudicandos quod trahunt bonorum vel copiam sectantes vel inopinata metuentes amittunt eternam: quod nec dari potest ab hominibus nec auferri.

HYLA. **S**i autem doctores insinuati nil saliant: et ipsi sensu accepti saporis amissio uiuificare non potest corrupta redditus inutilis. **vii** seq*uuntur*: **A**d huius. **viii**. **U**ltra nisi ut mit. **f**o. et ocul. **a**b hominibus? **H**IERO. **E**xemplum de agricultura scriptum est: **S**al enim ut in vestimentum ciborum et ad siccandas carnes necessarium est: ita aliud viuis non habet. **L**ecte legimus in scripturis urbibus quodam ira visator sal feminatas ut germe nullum in ipsis oriret.

TGLO. **P**ostquam ergo illi qui capita sunt alioz defecerint nulli viui apti sunt: nisi ad hoc ut mittantur foras ab officio docendi. **T**HYLA. **V**el etiam de ecclesiis primis ptuariis projecti pedibus incidentium conterantur.

TAVG. **N**on autem calcas ab hominibus: quod patet persecutio non potest nisi inferior: inferior autem non est: quod quantitas corpe multa in terra sustineat: corde tamen in celo fixus est.

Chos estis lux mundi. **N**on potest ciuitas abscondi supra motum posita: neque accedit lucernam et ponunt eam sub modio: sed sup candelabrum: ut lucet oibus quod in domo sunt. **S**ic luceat lux nostra coram hominibus ut videatur opera nostra bona: et glorificant patrem nostrum qui in celis est.

TCHRYS. *sup. matth.* **S**ic doctores propter bonam confirmationem sunt sal quo populus conditum: ita propter ubi doctrina sunt lux quia ignorantiae illuminantur: prius autem est bene vivere: quod bene docere: et ideo postquam apostoli dixerat sal: consequenter vocat eos lucem dicens: **C**hos estis lux mundi. **V**el quod sal in eo statu tenetur ne ad deterrit mites: lux autem ad melius perducit illustrando.

Propter quod apostoli dicti sunt prius sal: propter iudeos: et propter populum christianum a quibus de cognoscitur: quos sunt in dei scie: lux autem proprie gemitus quod ad scie lumine perducitur. **T**AVG. **O**portet autem hic mundus non celum et terram: sed homines quod sunt in mundo intelligi: vel quod diligunt mundum: quod illuminandis apostoli missi sunt. **T**HYLA.

Natura enim lumis est ut lucem quocumque circuferatur emittat: illatique edibus tenebras interumat: luce illuminante. **I**gitur mundus extra cognitionem dei positus obsecratur: tenebrae ignorantie tenebris: cuius apostolus scie lumine inuehit: et cognitionem dei dare: et de prius eorum corpusculis quocumque incesserint: lux tenebris ministrat. **T**REMI. **S**ic autem sol dirigit radios suos: ita et dominus quod est in iusticie directus apostoli suos ad effugandas humani generis tenebras. **T**CHRYS. *i. ho.* Intellege autem quod magna eis promittit: ut quod in regione propriam cognitio non erat: ad fines orbis terrarum eorum veniret fama: nec persecutio quod perduxerat eos potuerit occultare: sed propter hoc magis perclarum reddidit. **H**IERO.

Ne autem apostoli abscondat obmetum: sed tota libertate se perdatur: docet eos fiduciam predicandi: cum sequenti dicit:

Non potest cuius abscondi supra motum posita. **T**CHRYS. *i. ho.*

Per hoc etiam eos docet esse sollicitos de propria vita

quod in oculis omnium positum sit ciuitas quod est supra motum posita: vel lucernam supra candelabrum lucens.

TCHRYS. *sup. matth.* **D**ecet autem ciuitas ecclasia secundum est quod dicitur: glorirosa dicta sunt de te ciuitas. **C**ives eius sunt omnes fideles: de quibus apostolus dicit: **C**hos estis ciuitas secundum? **D**ecet ciuitas posita est supra motum christi: de quo dicitur: **L**apis absconditus sine manibz factus est mons magnus.

TAVG. **V**el posita est supra motum: *i. supra magnam iusticiam* quod significat mons in quo disputat dominus.

TCHRYS. *sup. matth.* **N**on potest ergo ciuitas abscondi posita supra motum etiam si ipsa voluerit. **M**ons namque non potest facit eam oibus manifestam: sic et apostoli

~~¶~~Mattheus

¶ sacerdotes q̄ fundati sūt in christo: nō p̄nt eē abs-
fconditi: etiā si voluerint: qz christ° eos manifestat.

HYLA. Uel ciuitate carnē quā assūperat nūcu pat: qz in eo p naturā suscep̄ti corporis: qdā hūahī generis aggregatio c̄tūnef: t nos p cōsortiu carnis sue sum⁹ habitatio ciuitatis. Abscōdi ḡ nō pōt: qz in al titudine positus celstitudinis dei: admiratiōe operū suor offereſ oib⁹ ac̄plādus. **C**HR Y sun mattb.

CHRY. in hoc. **Vel** q̄ hoc q̄ dixit: Nō pōt̄ cī-
nitas abſcon. deſtruit ſuā virtutē. In h̄ aūt̄ q̄
ſubdit: Neḡ accē. lucer. eos inducit ad liberā p̄di-
cationē: ac fi diceret: Ego qđē lucernā accendi: v̄i
aūt̄ erit ſtudij cā manere ardēt̄: nō ſolū pp̄ter vos
ſz prop̄ alios q̄ illumiňabunt̄: ſz t̄ propter gliaz dei
CHRY. ſun mact̄. I. uocat̄ ſe dñe p̄m̄t̄ ſuā

CHR Y. sup matth. *Lucerna ē vbi diuinū d quo*
dicū ē: Lucerna pedib⁹ meis vbi tuū. Accēdētes
lucernā sūt p̄z fili⁹ z spūscis. **AVG.** Quid aut
putam⁹ dicū ē: *Exponūt eā sub modio: vt occul*
tatio tm̄ lucerne accipiēda sit: tanq̄ si diceret: "Ne
mo accēdit lucernā z occultat eā: an aliqd etiā mo
di⁹ significat: vt hoc sit ponere lucernā sub modio:
supiora facere corporis cōmoda q̄ p̄dicatiōe veritas. *Sub modio ḡ lucernā ponit q̄squis lucē doctri*
ne bone omodis t̄palib⁹ obscurat z tegit. Et bñ mo
di⁹ d̄ res corporalis sūne propt̄ retributiōe mēsure:
q; ea q̄squis recipit q̄ gesit in corpe: sūne q; t̄palia
bona q̄ corpe pagūtūr circa diez mēsurā quā signi
ficat modi⁹ inchoāt z trāseit: eterna vō spiritalia
nullo tali sūne coercent. *Sup candelab⁹ aut lucer*
nā ponit: q̄ corp⁹ sūu mīsterio vbi subiicit: vt supior
fit p̄dicatio vītatis: z inferior fuit corpis: p̄ ipfaz. n.
corpis seruitutē excelsior lucet doctrina: cū p̄ vocē
z ceteros corporis mot⁹ bonis opibus insinuat discē
tibus. **CHR Y.** sup matth. *Vel modi⁹ sūt homies*
*mūdialeſ: qñ sīc modi⁹ desup qđē vacui sūt: sub**
aut pleni: sic oēs mundi amatores in reb⁹ spiritaliſ
bus insensati sūt: in terrenis aut sapiētes. z iō quasi
modi⁹ verbū dei tenet absconditū: qñ propt̄ aliquā
cām terrenā: verbū dei nō est ausus palā ploqui:
nec fidei veritatē. *Candelab⁹ ē ecclesia que baiulat*
verbū vite: z oīs ecclēſiastic⁹ vir. **HYL A.** *Vel sy*
nagogā dñs modio cōpauit q̄ suscepſ fructus in
tra ſe tñi receptaſ: certum diuerte obſeruatiōe tñine
bat. **AMBRO.** sup lucā: *Et iō nemo fidez suam*
intrā mēſura legis includat: ſz ad ecclēſiā ſerat: in
qua ſepriſormi ſpūs relucet gratia. **BEDA** i bo.
Vel ipſe xp̄s accēdit lucernā: q̄ testā huāne nature
flāma ſue diuinitatis implevit: quā nec credētibus
abscondere nec modo ſupponere: hoc ē ſub mēſu
ra legis includere vel vni⁹ geniſ terminos noluit
cohibere. *Candelab⁹ ecclēſiā dicit: cui lucernā ſup*
poſuit: qz nr̄is in frontibus fidē ſue incarnatiōe af
fixit. **HYL A.** *Vel lucerna christi ponit in cādela*
bñi... in ligno q̄ paſſione ſuſpēta: q̄ lumē eternū eſt
in ecclēſia habitatib⁹ p̄bitura: Et iō dicit: Ut luceat
boibus q̄ i domo ſit. **AVG.** Siq̄ enī domum
vult accipe ecclēſiā: nō ē absurdū. *Vel dom⁹ ē ipſe*
mundus propter id qđ ſup⁹ ait: Uos eſtis lux mu
di. **HVI A.** *Tali erāt lumen moner filiū tere anto-*

*vt ex admiratioē opis eoz deo laus impariat. vii
seq̄t: Sic luceat lux vīa coram hoībus: vt videant
opera tua bona. CHRYSINOPATRUS: i. 5. 11.*

opa v̄a bona. **CHRY.** Iup matth. i. sic illuminare docētes: vt non v̄ta tm̄ audiāt v̄ba: s̄z vt opa vidoāt vt quos illuminaueritis p̄ v̄bū q̄si lux: cōdatis p̄t emplū q̄si sales. **P**er illos aut̄ doctores q̄ docēt et faciūt magnificat de? nā disciplina dñi et morib⁹ familie demonstrat. **E**t iō scđ: **E**t glo na de ari-

laminit demonstrat. **E**t loquitur: **E**t glo. pa. ve. qui in
ce. est. **A**VG. **S**i tñmmodo diceret: **U**lt videat oga
vra bona, sine constituisse videre in laudib^o hoim:
q^s querit hypocrite: s^z addidit. **E**t glorificet p^re,
vrm q^s in celis est: vt hoc ipsu^s q^s b^o p bona oga pla-
cet hoib^{us}: nō ibi sine constituat: s^z referat ad laudes
dei: z. ppter ea placet hoib^{us}: ut in illo glorifice de^o.
HYLA. **N**ū q^s ab hoib^o oporteat gloriā querere:
s^z vt dissimulatib^o nobis op^o nostru^s his int quos
viuimus: in honorē dei eluceat.

Molite at putare: qm ueni soluere
legez aut prophetas. **N**o ueni solue-
re fz adimplere. **A**mē qppē dico no-
bis: donec trāseat celum t terra: io-
tha unū aut apex un' nō pteribit a
lege: donec oia fiāt. **Q**ui ergo solue-
rit unū de mādatis istis miuimis t
docuerit sic hoies: mim' uocabis in
regno celoz: q at fecerit t docuerit
hic magn' uocabis in regno celoz.

GLO. Postque hortatur audiētes vt se preparēt ad oia sustinēda pro iusticia tu nō absconderēt quod accespturi erāt: sed ea benivolētia diserēt: vt ceteros docerent: incipit eos informare quod doceantur tu quod rerēt: Quid ē hoc quod non vis abscondi: pro quo iubes oia tolerari: non quid aliqd dictur? es extra ea qui in lege sunt scripta: Ideo inquit: Nolite putare qui in re*ni* soluere legē: aut prophas: **CHRY.** sup matth: Quod propter duas casis dicit: Primitu*r* vi discipulos suos his verbis ad suu*r* prouocaret exēplū: vt sic ipse oēm legē adimpleret: sic et illi studeret iplere. De nique fuitu*r* erat vt calumnarēt eū indec: quod legē soluētē: proprique incurrat calumnia calunie satissfacit: ne ar putare*r* sic venisse: ut simpliciter legē predicaret: sic ppbete fecerat: **REMI.** Duo dixit: negat venisse se soluere: et affirmat venisse se implere. et iō addit: Non enī veni legem soluere sed implere: **AVG.** In hac autē suria duplex est sensus. Non adimplere legē aut ē addēdo aliquid quod minor habet: aut faciēdo quod habet: **CHRY.** in ho. Impleuit igite christi propetas cōplendo oia quod eos de ipso fuerat dicta: legē aut primo quidē nihil trāsgredieō legaliū: secundo iustificādo pro fidē: quod lex pro litterā facere non valebat: **AVG.** 5 faustū: Demū etiā quod sub gratia positis in hac mortali vita difficile erat iplere: quod in lege scriptū ē: Non occupices. Ille pro carnis sue sacrificium sacerdos effectus impetrat nobis indulgētiā etiā hinc adimplens legē: vt quod per nostrā insurmitatem mūnus possimus: per illius perfectiōne curetur: cuius capitū mēbra effecti sumus. Proto etiam sic esse accipiendo quod dicis: Non veni legē

soluere sed adimplere. his videlicet additamentis: qd vel
 ad positionem perinde antiquarum suarum: vel ad cuestionem
 in eis. **A**peruit enim dominus etiam iniquum motum ad nos
 cendit frater in homicidio genere deputari. **M**aluit
 etiam nos dominus non iurates non recedere a vero: qd ver
 urantes appropinquare giurio. **S**ed cur o manichei
 legem non accipitis et prophetas: cu ipsi ad eos se non ves
 nisse soluere dicitur sed adimplere. **A**d hoc videtur falso
 stus hereticus. **Q**uis hoc testatur dixisse iesum? **M**attheus?
 Quis ergo iohannes non id testatur: qd fuisse in morte: **M**at
 theus hunc scripsit: qd postquam iesus descendit in mortem ses
 cutus est ei. **A**d hoc augustinus videtur. **S**i nemo de propo
 vera dicitur: nisi qd videtur eu vel audiatur: hodie de eo ve
 ra dicitur nullus. **L**ur ergo ex ore iohannis non potuit vera
 mattheus audire de christo: si ex libro iohannis pos
 sumus vera loqui de eo nos tanto tempore post natum hic
 enim non solum matthei sed etiam luce ac marci euangelium
 et non imparae auctoritate receptum est. **D**uc accedit: qd
 et ipse dominus potuit narrare mattheo quod egreditur: anq
 eu vocasset. **A**pte autem vobis non vos credere euangeli
 o: nam quod in euangelio non nisi quod vultis creditis:
 vobis potius quod euangelio creditis. **J**te faustus: **P**ro
 bem et matthei hoc non scriptissimum: sed alii nescio quem
 sub nomine eius? **Q**uid enim dicitur: **C**um transisset iesus vidit
 sedetem hominem ad telonum mattheum nomine. **A**t quis ergo scri
 bens de ipso dicit: vidi hominem et non vidit. **A**d quod
 augustinus: Ita mattheus de se: anq de alio scriptit:
 sicut et iohannes fecit dicens: **C**onuersus petrus vidit
 alium discipulum quem diligebat iesus. **M**anifestum
 est enim hunc modum fuisse scriptorum cum gesta narrarentur.
Jte faustus: **Q**uid ergo etiam ex ipso sermone quod prece
 pit: non putari quod veniret legem soluere: magis intel
 ligi dat: quod solueret: neque enim nihil tale eo faciente in
 dei suspicari hoc possent. **A**d quod augustinus: **H**odie quod
 valde infirmum est: non enim negamus iudeis non intelligere
 tibi videri potuisse christum detractorem esse legis et pro
 phetas. **J**te faustus: **Q**uid ergo etiam lex et prophete nec
 adimplectione gaudent: cui in deuteronomio dicuntur:
 Hoc precepta que mando tibi obseruabis: nec addas
 quodcumque eis: nec minuas. **A**d quod augustinus: **N**on intelligit fan
 stus quod sit legem implere: cu hoc de verbis adiectio
 putat accipiebat. **P**lenitudo enim legis caritas est:
 quia dominus dedit misericordiam fidelicibus spiritu sancti. **I**mpletur
 ergo lex vel cum fuerit: quod ibi precepta sunt: vel cum exhibentur quod
 prophetata sunt. **J**te faustus: **Q**uoniam testamentum iesum
 condidisse fatemur: quod aliud a destructione fatemur
 veteris testamenti. **A**d quod augustinus: In veteri testamen
 to figure erat futuroz quod rebus pro christum pertinet
 auferri oportebat: ut eis tempore et prophetate impleretur:
 in quibus scriptum est: **D**atus deum novum testamentum. **J**te
 faustus: **H**oc igitur si dicitur christus: aut aliud significans
 dicit: aut quod absurdius significans: aut omnino nec dixit:
 si iesu quodcumque fuisse nullum dicit: ac per hunc aliter dictum
 est: aut nec omnino dictum est: me quodcumque iam aduersus capituli
 huius necessitudinem manichea fides reddit hic tum: **Q**uod
 principio mihi non cunctis quod ex salvatoris nomine legum
 tur scripta: passim credere prouisit. **E**sse enim multa zion
 etiam quod in etagium boni semini: scripturis pene omnibus
 nocturnis agiis quodammodo seminatores insparis. **A**d quod augustinus:
 Manicheus docuit impiam pueritatem: ut ex euangelio
 quod herefum tuum non impedire hoc accipias: quod autem im
 pedit non accipias. **N**os autem docuit apostolus pietatis
 pietatis

ne et quodquis nobis annuntiatur: sicut id quod accepimus: anathema sit. **D**ominus autem exposuit quod sunt zionianae: non aliqua falsa veris scripturis immissa: sed tu interpres
 talis: sed bones filios maligni. **J**te faustus: **C**um te inde
 interpellabat: cur legis et prophetarum precepta non servemus:
 quod christus dixit: non se venisse soluere sed adimplere: co
 geris autem vano superstitioni succubere: aut capitulum profi
 teri falsum: aut te christi negare discipulum. **A**d quod
 augustinus: **N**ullus ex hoc capitulo catholicus patitur angus
 tias: quod legis et prophetarum precepta non servemus: quod char
 itatem dei et primum habet in quod preceptis perdet lex et prophetae. **E**t quecumque ibi rebus gestis vel sacrificiorum celebra
 brationibus vel locutionum modis figurata prophetata
 sunt: in christo et ecclesia copleri coguntur. **C**um nec vane
 superstitioni succubim: nec isto euangelii capitulum falsum
 esse dicimus: nec christi discipulos nos negamus. **Q**ui
 ergo dicit: **S**i christus legem et prophetas non soluisset: illa sa
 crameta legis et prophetarum in christianorum celebratio
 bus permanerent. **P**otest dicere si christus legem et prophetas
 non soluisset: adhuc permittet nascitur: passus
 res: resurrectus: cu iesus magis hoc non soluerit: sed ad
 impleuerit: quia iam non permittit nascitur: passus: resur
 rectus: quod illo sacro quadammodo plenabatur. **S**ed annun
 ciatur: quod natum sit: passus sit: resurrectus: quod hec sacra quae a
 christiani aguntur: iam plorant. **P**ater ergo quanto errore
 delirebat: quod putat signis sacramentisque mentatis etiam
 res ipsas esse diversas: quod rite prophetice principia ut per
 missas: et euangelio demonstrat repletas. **J**te faustus:
Quicquid est in hoc christus dixit: cur dixerit: ut ne tempore
 pandi iudeorum furoris causa: quod scilicet sua ab eo cöculari
 videbatur: nec audiendam quoddam eum existimabatur: aut ut
 nos quod eis credebamus ex gentibus instrueret legis sub
 ire ingredi. **S**i autem hec ei fuit causa dicendi: illa debet esse
 quam dicitur: nec hoc ipsius mentitur est. **S**unt enim tria genera
 legum: **V**nu hebreorum: quod pertinet ac mortis paulus apost
 pellat. aliud getium: quod naturale vocat: dices: **H**abes
 naturaliter quod legis sunt faciunt. tertium est veritatis: de quod
 dicitur lex: spissus vite. **J**te prophete alij sunt iudeorum de quibus
 non est: aliud gentium: de quibus paulus dicit: dicitur quod
 de propria eorum prophetam. Aliud veritatis de quod iesus dicit:
Dicitur ad vos sapientes et prophetas. **E**t quod si obser
 uationes hebraicas adimpleti sunt gratia prout sunt: du
 bius non erat: quoniam de iudeorum lege et prophetis dicitur.
Ubi vero sola recenset antiquorum precepta: non occides
 non mechaberis: quod olim promulgata fuerant: per enoch
 et seth et ceteros iustos: cui non videatur hoc eum dixisse
 de veritatis lege et prophetis. **U**bi vero iudeorum quodam
 visus est nois: penitus eradicatorum: principiis vero ut est
 illud: **O**culum per oculum: detem per detem. **A**d quod augustinus:
Manifestum est quod legem et quod prophetas christus non
 venerit soluere: sed adimplere. **I**psa enim est lex quod per moy
 sen data est: non aut sicut faustus opinatur: quedam dominus ad
 implevit: quod ab antiquis iustis iam dicta erat an leges
 moysi: sicut: non occides. **Q**uedam vero soluta: quod pro
 pria videbatur legis hebreorum: non enim dicimus: **E**t hec per te
 pote bene fuisse instituta: et nunc a christo non soluta sed
 adimplita: ut patebit per singula. **D**oc etiam non intelligebant: qui in ea pueritate malerunt ut gentes
 cogerent iudaizare heretici. sed quod nazarei dicuntur.
CHRISTUS. suppositus. **Q**uoniam vero oia qui eah initio mundi
 visus ad finem erat futura: mystice erat prophetata in le
 gene videatur: aliud eorum quod fuit: de non ante cognoscitur.

Mattheus

pterera dicitur: Non potest fieri ut transeat celum et terra: donec oia quod in lege prophetata sunt rebus ipsis fuerit adimplenta. et hoc est quod dicitur: Amen quod per dicitur. transeat iusta vnu aut vnu apex non propter a lege: vos nec oia fiatis. REMI. Amem hebreo sermo est: et latine dicitur vere fideliter: sine fia. Duab autem de causis hoc sermone utitur unus: sive propter duriciam illorum quod tardius erat ad credendum: sive propter credentes ut profundius attenderent ea quod sequuntur. HYLA. Per hoc autem quod ait: Donec transeat celum et terra: celum quod est et terram maxima elementa non arbitramur esse absoluenda. REMI. Permanebunt enim essentialiter: sed transibunt per renovationem. AVG. Per hoc autem quod ait: Iusta vnu aut vnu apex non transibit a lege: nihil potest aliud intelligi nisi vehementes expostio pfectio: quod per fratres singulas demonstrata est: inter quos fratres Iusta minor est ceteris: quod uno ductu fit. Apex etiam est ipsi aliqui summo pectu: quibus verbis ostendit in lege ad effectum et maxima queque induci. RABA. Apropos quoque grecorum iusta et non iusta hebreorum posuit: quod iusta in numero significat: et decalogum legis enumerat: cuius quidem apex et pfectio est euangelium. CHRY. super matthaeum: Si autem ingenuus homo vel in vili medacio iniustus fuerit erubescit: et vir sapiens ebene quod dixit: non relinquit invicuum: quod bona diuina sine exitu vacua poterat permanere. Unde coeludit: Qui ergo sol vnu de manu istis minimis: et docet. sic homo. mihi. vero. in regno celorum. Puto autem quod ipse dominus manifeste hoc ostendit: quod sunt maxima data: mandata trans dicendo: Si quis soluerit vnu omnia mandata istis minimis: et quod dicitur super eum. CHRY. in homine. Non enim per veteribus legibus hoc dixit: sed per his quod ipse erat percepturus: que quidem maxima vocat: id est magna sunt. Sicut enim multoties de se humiliatur locutus est: ita et de suis perceptis humiliatur loquitur. Uel aliter. CHRY. super matthaeum. Mandata moysi in actu facilia sunt: non occides: non adulteraberis. Ipsa enim criminis magnitudo voluntate facie di repercutit: et in remuneracione modica sunt: in pectore autem magna. Mandata autem christi. non irascaris: non occupabis: in actu difficultia sunt: et in remuneracione magna: in pectore autem maxima. Maxima igitur dicit ista christi mandata: non irascaris: non occupabis. ergo illi qui leviter petat committunt: maxima sunt in regno dei. qui iratus fuerit: et grande petra non fecerit: a pena quidem securus est. damnationis eterne non tamen est in gloria. sicut sequitur illi qui etiam hec minima implerent. AVG. Uel eccleroso illa quod percepta sunt in lege dicuntur maxima: quod autem christus dicitur est: sunt maxima. Mandata autem maxima significant per vnu iusta et vnu apostolus. Qui ergo soluerit: et docuerit sic. et si quis soluerit: minima vocabitur in regno celorum. Et fortasse in nomine non erit: quod ibi nisi magni esse non possit. GLO. Soluere autem est non agere: quod recte quod intelligitur: vel non intelligere quod depravauit: aut minime integritate superad dictiis christi. CHRY. in homine. Uel cum audieris minima in regno celorum: nihil aliud suspicere quam suppli ciunt et gehenna. Regnum enim sicut dicitur non solu regni utilitate: sed tempore resurrectionis et aduentus christi terrible. GREG. in homine. Uel per regnum celorum ecclesia intelligenda est: in qua doctor quod soluit mandatum: minus vocatur: quod cuius vita despicitur: restat ut ei per dictio contenerat. HYLA. Uel minima dicitur domini passionem et cruce: que si quis tanquam erubescenda non

confitebitur: erit minima. in nouissimum ac pene nullum. Confitenti vero magna in celo vocatio gloriae pollicetur. unde sequitur: Qui autem fecerit: et docuerit magna vocabitur in regno celorum. HIERO. Suggillat in baptismo deo mandata dei statuebat per prophetas traditiones: quod non eis per doctrinam in populo: si parvum quod in lege est destruatur. Possumus autem et aliter intelligere quod magistri eruditio etiam si parvum petro obnoxia sit: dedicat eum de gradu maximo: nec profitatur cere iusticia quam maxima culpa destruit: butiudoque perfecta sit: quod sermone docueris: ope complere. AVG. Uel aliter: Qui soluerit illa maxima. sive accepta legis et sic docuerit: minima vocabitur. Qui autem fecerit illa maxima: et sic docuerit: non tam magna habendus est: sed tamen non tam minima quam ille qui soluit: ut autem sit magnus: facere debet et docere: quod christus docet.

Dico autem uobis: quod nisi abundantia rei iusticia uestra plus quam scribarum et phariseorum: non intrabit in regnum celorum. Audistis quod dictum est antiquis non occides: quod autem occiderit reus erit iudicio. Ego autem dico uobis: quod omnes qui transirent fratrem suum: reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo: reus erit iudicio. Qui autem dixerit ratiocinem erit concilio. Qui autem dixerit fatum: reus erit gehenna ignis.

HYLA. pulcherrimo ingressu opus legis cepit excedere aditum in celum: apostolus nisi iusticia phariseorum antecessit: denuncians non futurum et hoc est quod dicit: Di co enim vobis. CHRY. super Matthaeum. Justitia autem huius dicit universaliter uirtutem: intende autem gratie additamentum. Discipulos enim suos adhuc videt: magistris qui in veteri testamento erat vult esse meliores. scribas autem et phariseos non dicit iniquos: quod non dirisset eos habere iusticiam. vide etiam quoniam hic uetus testamentum confirmat: operationem faciens eius ad novum: plus enim et minus eiusdem generis est. scribarum autem et phariseorum iusticie sunt mandata moysi. super impletiones autem illorum mandatorum sunt maxima christi. Proinde quod dicit: Non quis legis mandata et hec mea percepta quod ante illos maxima existimabantur impleuerit: non intrat in regnum celorum: quoniam illa de pena liberabit: que si transgreditoribus legis debetur: non autem in regnum inducitur: hec autem et de pena liberabit: et regnum inducitur. Cum autem sit idem soluere maxima mandata et non custodiare: quod supra de soluente dicit quod minima vocabitur in regno dei. hic autem de non conservante: non introibit in regnum celorum. Sed vide quod maxima esse in regno: id est non intrare in regnum. Est autem aliquem in regno non est regnare cum christo: sed esse tamen in populo christi: tamen si dicat de soluente quod inter christianos quidem erit: tam minima christiana. Qui autem intrat in regnum: fit piceps regni cum christo. Consequenter et iste qui non intrat in regnum celorum: gloria quidem non babebit cum christo: erit tamen in regno celorum. in numero eorum super quos christus celorum rex regnat. AVGV. ix. de ciuii dei. Uel aliter: Non si abundauerit iusticia uestra plus quam

scribapz & phariseoz. i. sup eos q̄ soluit q̄d docēt: q̄ de his alibi dñi ē. Dicūt enī t̄ nō faciūt: ac si dicat: Nisi ita abundauerit iusticia vestra vt vos nō solua-
tis: sed faciatis poti? q̄d dicatis: nō strabit in regnū celoz. Alio ḡ mō intelligendū est regnū celoz: vbi ambo sunt: t̄ ille. s. qui soluit q̄d docet: t̄ ille q̄ facit: sed ille minim⁹: ille magn⁹: q̄d quidē regnū celoz est ecclā p̄s. Alio aut̄ mō regnū celoz dicit: quo n̄ intrat nisi ille q̄ facit: t̄ hoc est ecclā: qualis i. futuro erit. AVG. 5 faustū: Hoc aut̄ nomē: regnū celoz q̄ tam crebro noīat dñs: nescio vtr̄ in libris veteri testamēti quisq̄ inueniat: p̄pē enī p̄tinet ad reuelatō nem noui testamēti: q̄d ori ei? etiā nō andū fuabat quē regē ad regendū fuos suos vēt̄ testamēti p̄si gurabat. Dic ḡ suis quo p̄cepta reuerēda sūt: occul-
tus erat in veteri testamēto: q̄uis f̄m eū etiā tūc vi-
nerēt sancti: qui futuram reuelatione videbant.
GLO. Nisi abundauerit: referendū est ad intellectū phariseoz & scribaꝝ: nō ad continentia veteris testa-
menti. AVG. 5 faustū: Pene enī oīa que monuit vel p̄cepit dñs: nisi adiungebat: Ego aut̄ dico vobis inueniūt in illis veteribꝝ libris: s̄z q̄ nō intelligebat homicidiū nīf pemptione: corporis hūani: aperuit dñs oēm iniquū monū ad nocendū fratri in homici-
diū genere deputari. vii subdit: Audistis q̄ dictū est antiquis: nō occides. CHRY. sup matth. Volens ch̄rist⁹ q̄ndere q̄ ip̄e de? q̄ aliqui locut⁹ est in lege: t̄ qui nūc mādat in gr̄a: illud mādatū q̄d ponit i. le-
ge an̄ oīa. s. phibitiua que sūt 5 primū: t̄ nūc ponit in principio mādatoꝝ suoꝝ. AVG. p̄mo d̄ cui. dei:
Nō aut̄ q̄d audiuim⁹: Nō occides: virgultū vellere nefas ouicim⁹: f̄m manicheoz errorē: nec de irrōna-
bilibꝝ aialibꝝ dictū intelligim⁹: q̄d iustissima ordina-
tione creatoris vita & mors eoꝝ nīris v̄sibꝝ subdit. vii restat q̄ de hoſe intelligam⁹: q̄d dictū est Non
occides: n̄ alterz: ḡ nec te. neq̄ enī q̄ se occidit: aliud q̄ hoſiem occidit: nequaq̄ aut̄ 5 hoc p̄ceptū fecerūt qui auctore deo bella gesserūt: ac p̄sonā gerētes pu-
blice pt̄atis iustissime rōnis: imperio sceleratos mor-
te punierit: t̄ abraā nō solū nō est culpāt⁹ crudelit-
tatis criminē: vēt̄ etiā laudatus est noīe pietatis q̄
voluit filii obediēter occidē. h̄i ḡ excipiūt quos de-
us occidi iubet: sive lege data sive ad p̄f̄ nam, p̄ tpe
exp̄sa iuſſione: nō aut̄ ip̄e occidit: qui ministerium
dat iubēti: sicut adminiculū gladi⁹ v̄tēti. nec Sam-
pson aliter excusat q̄ seipsum cū hostibꝝ ruina dos-
mus opp̄sist̄: n̄i latēter sp̄us hoc iuſſerat: q̄ p̄ illū
miracula faciebat. CHRY. in ho. Per hoc aut̄ q̄
dicit: Dicūt ē antiquis. ondit multū t̄ps esse: et quo
mādatū hoc acceperunt. Hoc ḡ dicit: vt p̄uocet tar-
dos auditores ad altiora p̄cepta sicut si magister pu-
erū pigritatē ad excellētiorē doctrinā p̄uocās di-
cat. Multū t̄ps cōſumpſisti in syllabicādo. t̄ iō sub-
dit: Ego aut̄ dico vobis q̄n̄ oīs qui irascit fratri suo
reus erit iudicio. In quo ſidera legislatoris pt̄atē:
nullus enī antiquoz ita locut⁹ ē: sed sic Dec dīc do-
min⁹: q̄ illi vt fui ea q̄ sunt dñi annūciabāt: hic aut̄
vt fili⁹ ea q̄ sunt p̄ris: que etiā sua sunt: t̄ illi p̄seruis
p̄dicabāt. Dic aut̄ suis suis legē ponebat. AVG.
ix. de cui. oī: Due quidē sunt sive philosophoz de
animi passionibꝝ: stoicis vō nō placet huiusmōi pas-
siones cadere in sapientē. perypaterici vō has passi-

ones in sapiētē cadere dicūt: sed moderatas rōniq̄
subiectas: sicut cū ita prebet misericordia vt iusticia
p̄serueſ. In disciplina aut̄ christiana nō tā q̄rit vtr̄
pius anim⁹ irascit aut̄ tristeſ: sed vñ. CHRY. sup
matth. Qui enī sine cā irascit reus erit: q̄ vō cum cā
nō erit reus. nam si ira nō fuerit nec doctrina p̄ſicit
nec iudicia ſtant nec crimina p̄ſicūt. Itaq̄ qui cā
nō irascit: peccat. patiēta enī irroñabilis vitia ſe
minat: negligentia nutrit: t̄ nō ſolū malos ſed etiā
bonos inuitat ad malū. HIERO. In q̄busdā ḡ co-
dicibus addit̄: Sine cā. Ceterū in veris definita ſinā
est: t̄ ira penit⁹ tollit. Si enī iubemur orare p̄ perse
quētibꝝ: oīs ire occasio tollit. irascēdū ḡ nō ſine
cā: q̄r̄ ira viri iusticiā de inō operat. CHRY. ſuper
matth. Sed tñ iracūdia q̄ cum cā ſt̄: nō ē iradūdia:
ſed iudiciū. iracūdia enī p̄pē intelligit cōmotio paſ-
ſionis. qui aut̄ cū cā irascit: ira illi⁹ nō ſt̄ ex paſſio-
ne: iō iudicare dicitur nō irascit. AVG. in li. retræ-
cta. Illud etiā dicim⁹ intuendum qd fit irascit fratri
ſuo: q̄n̄ nō fratri irascit qui peccato fratri irascit.
Qui ḡ fratri non peccato irascit ſine cauſa irascit.
AVG. xiiii. de cui. dei: Irasci aut̄ fratri vt corrige-
tur nullus ſane mētis reprehēd̄: t̄ huiusmōi enī mo-
tus de amore boni & de ſcā charitate venētes: vitia
dicēda nō ſunt: cū rectā rōnem ſequant. CHRY.
sup matth. Puto aut̄ nō de iracūdia carnis loquit̄
ch̄rist⁹: ſed de iracūdia aſe: caro enī nō p̄t obedire
vt nō ſt̄urbet. Qñ ḡ bō irascit: t̄ nō vult facere q̄d
ira cōpellit: caro eius irata eſt: anim⁹ aut̄ ei⁹ nō eſt
iratus. AVG. Sic ergo in hoc p̄mo eſt vñ. i. ira
ſola. in ſecundo aut̄ ſunt duo. ſ. ira: t̄ vox q̄ irā ſignat.
vñ ſequit̄: Qui aut̄ dix. ſra. ſuo ſra. reus erit 2a. Nō
nulli de greco trahere voluerūt interptationē hui⁹
vocis: putātes pānosum dici racha: qui grece dicit
pann⁹ rachos. Probabil⁹ aut̄ nō eſt eē voce ſigni-
cantē aliqd: ſed indignantis animi motū exp̄imentē
Das aut̄ voces grāmatici iterictiones vocat: velut
cū dicit a dolēte heu. CHRY. in ho. Uel racha eſt
vñ cōtempt⁹ & parūpēſionis. Sicut enī nos vel fa-
mulis vel iunioribꝝ iungētes dicim⁹: Uade tu: dic
illitū: ita t̄ q̄ ſyrop v̄tēt̄ lingua racha dicit pro tu-
dñs enī t̄ q̄ parūfissima ſunt euillet: t̄ cū honorōno
bis inuicē vñ iubet. HIERO. Uel racha hebreu⁹
vñ eſt: t̄ dicit inanis aut̄ vacu⁹: quē nos poſſum⁹
vulgata inuiria abſeq̄ cerebro nūcupare. Signanter
aut̄ addidit: Qui dixerit fratri ſuo. Frater enī nī nul-
lus eſt: nī qui eundē nobiscū bō p̄m̄. CHRY.
sup matth. Indignū aut̄ dicere hoſiem vacuū qui bō
in ſe ſp̄iſſim⁹. AVG. In tertio aut̄ ſignificat tria
ira: t̄ vox q̄ irā ſignificat: t̄ in voce vituperatōis ex-
preſſio. vii dicit: Qui aut̄ dix. ſa. re. erit gehe. ignis.
AVG. Gradus itaq̄ ſunt in iſtis peccatis p̄mo vt
quisq̄ irascit: t̄ motū retineat corde receptrū. Jam
ſi extorſit voce nō ſignificantem aliquid: ſed animi
motū ipsa eruptione reſtātē plus eſt q̄ ſi ira ſurgēs
ſilētio p̄m̄ereſ. ſed adhuc plus eſt ſi etiam verbū
pſeraſ: q̄d lā certā vituperatōe designat. CHRY.
ſuper matthe. Sicut autem nemo eſt vacuū q̄ ba-
het ſpirituſanctum: ita nemo eſt vacuū q̄n̄ ch̄ristū
cognoscit. ſed ſi racha idē eſt q̄d vacuū: quantū ad
ſenſum verbi vñ. eſt dicere fatue & racha: ſed diſfe-
runt q̄ſtū ad dicens, p̄poſitum. racha enī verbū

~~Mattheus~~

vulgare erat apō indeos: quod nō ex ira neq; odio sed ex aliquo motu vano dicebāt: magis fiducie cā q̄; iradundie. sed iradundie cā nō dicit: quare peccatum est: qz contētionis cā dicit: non edificatōis. si enim nec bonū v̄bum dicere debem⁹ nisi p̄ edificatione: quāt̄o magis illud qd̄ in se naturaliter malum est.

AVGV. Uide etiā nūc tres reat⁹: iudicij: conciliij: t̄ gehēne ignis: in qnib⁹ quosdā gradus factos ad mouet a leuiorib⁹ ad grauiorā. nam in iudicio ad huc defensionis locus daf. ad conciliū autē p̄tincere videns s̄ne platio: qñ inter se iudices cōserunt quo supplicio dānari oporteat. in gehēna vō ignis certa est dānatio: t̄ pena dānati. vñ patet quāt̄um iterit inter iusticiam phariseoz t̄ christi. ibi enī occidentē reum facit iudicio: hic autē ira facit reū iudicio: qd̄ horū trū ē leuissimū. **R**AB A. Gehēnam hic saluatoris inferni cruciatū nosat: quā nomē traxisse p̄tant a valle idolis cōsacrata: q̄ est iuxta hierusalem repleta olim cadauerib⁹: quā t̄ iofiam cōtaminassē in libro regū legim⁹. **CHRY.** in ho. Dic autē p̄mis gehēne nomē posuit: postq; in regno celoz supra dixerat: oīdens q̄ illud dare est ex suo amore: hoc autē ex nostra desidia. Multis autē hoc graue vide tur: si p̄ solo v̄bo tantā patiemur penā: ppter qd̄ q̄ dam dicunt hoc hyperbolice dictū esse. Sed timeo ne v̄bis hic nosmetipso decipiētes: illic ope vltimū patiamur suppliciū. Nō ergo estimes hoc esse one rosum: plures enī penaz t̄ peccatoz a v̄bis habent p̄cipium. etenī pia verba multoties homicidium pepererūt: t̄ ciuitates integras euerterūt. Nec enim parū estimes: fratrē stultū vocare: auferens ei p̄u dentiā t̄ intellectum quo hoīes sum⁹ t̄ ab irrationabilib⁹ distamus. **CHRY.** sup mattheū: Uel re⁹ erit concilio. i. vt sit vn⁹ ex cōcilio eoz qui aduersus christū fuerint: sicut apostoli in suis canonib⁹ inter pretans. **HYLA.** Uel qui spirituscō plenū cōuitio vacuitatis insinuat: sūt re⁹ consilio sanctoz: cōtumeliam spiritus sancti sanctoz iudicij animaduersione luiturus. **A**VG. Quisq; autē dixerit: quo grauiori supplicio puniē homicidii: si gehēna ignis puniē coniūtiū: cogit intelligi esse differentiā gehēnarū. **CHRY.** in ho. Uel iudicij t̄ concilium sunt peie in pnti: gehēna autē pena futura. Ideo autē ire iudicium apposuit: vt oīdat q̄ nō est possibile hominē totaliter esse sine passionib⁹: sed refrenare eas possi ble est: t̄ ppter ea determinatā pena non apposuit ne videref totaliter irā philbere. Cōciliū autem posuit nunc p̄ iudicio ideoz: ne videat semp noua in dicere. **A**VG. In istis autē trib⁹ sentētis subaudiatio v̄boū intuenda est: habet enī p̄ma sua oīa v̄ba necessaria: vt nihil subaudiat. Qui irascit inquit fra tri: sūte cā fm quosdā. In secūda vō cum ait: Qui at dixerit fratri suo racha. subaudiſ sine cā: nā in tertia vt ait: Qui at dixerit fatue: duo subaudiūt fratri suo t̄ sine cam. t̄ hoc est vñdefendit q̄ apostolus galathas vocat stultos: quos etiā frēs nominat. nō enī id facit sine causa.

Si ergo offeris mun⁹ tuum ad altare: t̄ ibi recordatus fueris: qz frātūs habet aliqd aduersum te: relin

que ibi munus tuū ante altare: t̄ ua de p̄us recōciliari fratri tuo: t̄ tunc tneniens offeres munus tuum.

AVGV. Si irasci nō est fas fratri: aut dicē racha aut fatue: multomin⁹ in animo tenere aliquid vt in odium indignatio cōuertat. t̄ iō subdit. **S**i ḡ of. munus tu. ad alta. t̄ ibi recor. sue. qz fra. tu. ba. aliqd aduersum te. **HIERO.** Nō dixit: Si tu habes aliqd aduersus fratrem tuū: sed si frater tuus habet aliqd aduersum te: vt durior tibi recōciliacionis iponatur necessitas. **A**VGV. Tūc enī ipse habet aduersus nos si nos enī in aliquo lesimus. nam nos aduersus illū habemus: si ille nos leserit: vbi nō est opus p̄ge re ad recōciliationē: nō enim ventaz postulabiz ab eo q̄ tibi fecit iniuriā: sed tñ dimittas: sicut q̄bi a vō mino dimitti cupis: qd̄ ipse cōmiseris. **CHRY.** sup mattheū: Si autē ille te leserit: t̄ p̄us rogaueris: magnum habebis mercedē. **CHRY.** in home. Sed si aliquis ppter amore p̄tini ei recōciliari non curat: ad hoc enī inducit: vt saltem ei⁹ opus nō remaneat imperfectū t̄ p̄cipue in loco sacro. vñ subdit: Nēlin que ibi mu. tu. ante alta. t̄ va. p̄us reconcil. fra. tuo.

CHRYSO. super mattheū: Ecce a discordantib⁹ ac cipere nō vult sacrificiū. Tinc ergo ppendite q̄tum sit malū discordie: ppter quod t̄ illud abiicit: p̄ qd̄ culpa relaxatur. Vide autem misericordiā dei: qio hominū utilitates amplius aspicit q̄ suos honores plus enī diligit concordiā fidelū q̄ munera. q̄du enī fideles hoīes aliquā dissentionē habuerint: nū nūs eoz non suscipit: oratio enī non exaudif. Remo enī inter duos inimicos p̄t esse fidelis amicus amboz: ideo t̄ de⁹ nō vult eē amicus fidelū q̄dū inter se fuerint inimici. Et nos ergo fidem deo non seruam⁹ si inimicos ei⁹ diligim⁹: t̄ amicos eius eū mus. Qualis autē p̄cessit offēsio: talis debet seq̄ recōciliatio: si cogitau offendisti: cogitatū recōciliare: si v̄bis offendisti: verbis recōciliare: si operib⁹ offendisti: operib⁹ recōciliare. Omne enī peccatum quo cōmittit: eo modo de ipso p̄nia agitur. **HYLA.** Recōciliata autē humana pace reuerti in diuina iubet: in dei charitatem de charitate hominū transuersos. Et iō sequit: Et tūc veniēs offeres mun⁹ tuū. **A**VG. Si autē qd̄ hic dicit accipiat ad litterā: so taſſis aliq̄s credit ita fieri oportere si frater sit p̄nis: non enī diutius differri p̄t cū mun⁹ tuū relinqit ante altare iubearis. Si vero de absente: t̄ qd̄ fieri p̄t etiam trans mare cōstituto aliqd tale veniat in mentē: absurdum est credere ante altare mun⁹ reliquendū: quod post terras t̄ maria perrata offeras deo. t̄ ideo pro: ſus itro ad spiritualia refugere cogimur: vt qd̄ dictū est: sine absurditate possit intelligi. Altare itaq; spiritualiter fidē accipere possum⁹. Munus enī qd̄ offerimus deo sūte doctrina sūte oratio vel quicqd̄ aliqd̄ deo acceptū esse non p̄t: nū fide fulciat. Si ergo fratrē in aliquo lesim⁹: pergenitus est ad reconciliationē: nō pedibus corporis: sed mo tibus animi: vbi te humili affectu p̄sternas frātūs cōspectu eius: cui⁹ munus es oblaturus. Ita enim tñ p̄nis sit: poterit eum nō simulato aīo lenire veniam postulando: atq; inde veniens. i. intentionē re uocans: ad id qd̄ agere ceperat offeras mun⁹ tuū.

Esto consentiēs aduersario tuo
cito dum es in via cum eo: ne forte
tradat te aduersari⁹ iudici⁹: et index
tradat te ministro: et in carcere mit-
taris. Amen dico tibi: nō exies ide
donec reddas nouissimū q̄drantem

HYLA. Quia nullū tēpus vacui affectum pla-
bilis domin⁹ esse p̄mittit: cito in vite nře via re-
conciliari nos aduersario p̄cepit: ne in mortis tps n̄
inita pace trāseam⁹. et ideo dicit: Esto cōsen.aduer-
tu⁹ cito dū es cū eo in via: ne forte tra. te aduer.iur.

HIERO. Pro eo q̄ nos habem⁹ in latinis codi-
cibus cōsentieb⁹. in grecis scriptū est: S̄nocon: qđ
interpretat beniuolus aut benign⁹. AVG. Sed vi-
deam⁹ qđ sit aduersarius: cui iubemur eē beniuoli.
aut enī diabolus est aut homo: aut caro: aut deus:
aut preceptū ei⁹. Sed diabolo nō video q̄liter iube-
amur eē beniuoli aut consentiētes: vbi enī beniuol-
entia: ibi amicitia: nec quisq̄ dicerit amicitia cū dia-
bolo esse faciendā: neq̄ concordare cū ille expedit:
cui semel renunciādo bellum idiximus: neq̄ cōsen-
tire illi debet cui si nunq̄ consensim⁹ nūq̄ i istas
icidissim⁹ materias. **H**IERO. Quidā tamē dicūt
a saluatore p̄cipi vt sim⁹ beniuoli erga diabolū ne
faciamus eū penam sustinere p̄ nobis: quem dicūt
p̄ nobis eē torquendū: si ei cōsenserim⁹ vitia sugge-
renti. qđam cauti⁹ disputant in baptismate singulos
pactū imire cū diabolo ei abrenunciādo. Si ḡ fua-
terim⁹ pactū beniuoli: et cōsentientes sum⁹ aduersa-
rio: et nequaq̄ in carcere recludēdi. AVG. Non
aut video quo accipiā ab hoīe nos iudici⁹ tradi: vbi
christū indicem itelligo: ante cui⁹ tribunal oēs exhi-
beri oportet. Quo autē iudici⁹ traditur⁹ est: qđ aī iu-
dicem paris exhibet: et etiā si occidēdo quis noctue-
rit homini: nō erit iam tps quo cōcordet cū eo i via
i. in hac vita: nec tamē iō nō sanabis penitēdo. Car-
ni dō multomin⁹ video quo consentiētes eē iubea-
mūr: magis enī peccatores ei cōsentīt. qđ vero eam
seruitiū subiūctū: nō ei cōsentīt: sed eā sibi cōsen-
tire cogit. **H**IERONY. Quo autē caro mittenda
erat in carcere si anime nō cōsenserit: cum et aia et ca-
ro pariter recludēde sint: nec quicq̄ possit caro fac-
nis qđ animus impauerit. AVG. Fortassis ergo
iubemur iō cōsentire da peccādo recessimus: vt ad-
uersari⁹ n̄ dicere possit dū nobis resistit: De⁹ enim
supbis resistit. Quisq̄ ergo in hac vita nō fuerit re-
cōciliatus deo p̄ mortem filij eius: tradet ab illo iu-
dicem. i. filio cui p̄ iudicium dedit. Quo autē p̄ recte
dici homo esse in via cū deo: nisi qđ deus vbiq̄ est:
aut si nō placet dici impios eē cū deo qui vbiq̄ p̄re-
sto est: sicut non dicim⁹ cecos esse cū luce qđ eos cir-
cūfūndit. Unū reliquū est: vt hic aduersari⁹ p̄ceptū
dei itelligamus qđ aduersari⁹ peccare volentibus: et
datū est nobis ad hāc vitā vt sit nobiscū in via: cui
oportet nos cōsentire cito: legēdo: p̄audiendo: de-
fendo ei culmē auctoritatis: et qđ aliq̄s itelligit nō
oderit: ppter hoc qđ aduersari⁹ peccatis suis: sed ma-
gis diligat ppter correctionē. Qđ vero obscurū est
oēt ut intelligat. **H**IERO. Sed ex precedētibus
manifestus est sensus qđ dūs nos ad cōcordiam p̄t̄

mi cohortat. nā supra dictū est: Qade recō.sra.tuo.
CHRY. sup matthe. Festinat enī dūs vt ad amici-
tiam festinem⁹ inimicorū n̄rōz q̄diu viuum⁹ i hac
vita sciens q̄periculorū ē si vñ ex inimicis pace nō
facta mortu⁹ fuerit. Si enī inimicātes p̄ mortē ueri-
tis aī iudicē tradet christo: cōuincēs te reū iudicio
eius. Tradet aut te iudici⁹: etiā si te p̄is rogauerit: q̄
enī roget p̄is inimicum: reū facit eū ante deum.

HYLA. Uel aduersari⁹ tradet vos iudici⁹: quia ma-
nens i eū simultatis vestre ira vos arguit. **AVG.**
Judicē itelligo christi: p̄ enī omne iudicū dedit
filio. Ministr⁹ aut itelligo āgelū. Et angeli inq̄ mi-
nistabant ei. et cū angelis suis ventūz credimus ad
indicandū. vñ sequit⁹. Et index tradat te ministro.

CHRY. Uel ministro. i. angelo pena⁹ crudeli: et
ille mittet te in carcere gehēne. vñ sequit⁹. Et in car-
cerē mittaris. **AVG.** Largerē autē itelligo penas
videlz tenebraz: et neq̄s istū carcere cōtēneret. Sed
tur: Amē dico tibinō exies inde donec reddas no-
uissimū quadrāte. **H**IERO. Quadrās gen⁹ i um-
mi est: qđ haber duo minuta. hoc est ḡ. Nō egredie-
ris de carcere donec etiā minuta peccata p̄soluas.

AVG. Aut enī p̄ eo positi⁹ est: qđ nibil relinquit im-
punitū: sicut cū volum⁹ exprimē aliquid ita ex actu
vt nibil relinqueret: dicim⁹ vñq̄ ad fecē. vel signifi-
cans sub noīe quadrātis nouissimi terrena peccata
Quarta enī pars elementoz hui⁹ mundi et ea nouis
fina terra iuuenī. In hoc autē qđ dictū est Soluas:
significat pena eterna: sicut aut̄ posituz est Donec:
vbi dcīn ē: Hede a dextris meis: donec ponā iunū-
cos tuos sub pedib⁹ tuis: n̄ enī cū fuerit inimici sub
pedibus positi: definit regnare: ita et bic accipi p̄t:
Non exies inde donec solueris nouissimū quadran-
tem. semp nō exituz: qđ soluet semp nouissimū qua-
drantē dū sempiternas penas peccatoroz terrenoz
luit. **C**HRY. sup matth. Uel siquidē in hoc seculo
si pacē fecis̄t etiā grauissimū operis poteris accipē
idulgentiā. si aut̄ semel condēnat⁹ fueris: missus in
carcerē nō solū de grauib⁹ peccatis: sed etiā de v̄bo
ocioso: qđ p̄t significari p̄ quadrantē: exigent a te
supplicia. **H**YLA. Quia enī charitas plurimū pec-
catoroz tegit: nouissimū pene q̄drantē soluem⁹. nisi p̄
cio ip̄i⁹ culpa criminū redimat⁹. **C**HRY. sup mat-
theū: Uel angustie hui⁹ mundi appellant̄ carcere: in
qđ pluriq̄s peccantes mittūt a deo. **C**HRY. i bo.
Uel loquīt̄ hic de iudicib⁹ qui sunt in mūdo isto: et
de via qđ est ad hoc iudicium: et de carcere isto: vt non
solū a futuris sed a p̄ntib⁹ auditore iducat q̄ sūt aī
oculos: et magis cōsueverūt mouere: sicut et paulus
dicit: Si malefeceris: time potestatem: non enim fw
ne causa gladium portat.

Audiistis qđ dictū est antiq̄s: nō
mechaberis. Ego autē dico uobis:
qđ omnis q̄ uiderit mulierez ad con-
cupiscendū eam: iam mechatus est
eam in corde suo.

CHRY. i bo. Postq̄ dūs p̄mū mādatū adimple-
vit. nō occides: ordinate pcedit ad secūdū. o. Au-
distis qđ dcīn ē antiq̄s: nō mechaberis. **AVG.** ò
x. chordis. i. nō ibis ad aliquā aliā ppter vxorē tuam.

Mattheus

si enī hoc exiges ab uxore: nō vis hoc reddere uxori
cū debetas iūtute p̄bere uxore. Turpe aut̄ est vt vir
dicat nō posse fieri: qđ semina facit vir nō pot̄? No
li aut̄ dicere: Uxorē nō habeo: ad meretricē pergo:
nec hoc p̄ceptu violo qđ dī: Nō mechaberis. iā enī
nři p̄ciū tui: iā nři qđ manduces qđ bibas. Abstine
ḡ te a fornicationib⁹. Luzenī imaginē dei qđ es tu
corrupis: p̄ fornicatōes & defluētias libidinis: ip̄e ēt
dñs q̄ scit qđ tibi utile sit: hoc p̄ceptum ne p̄ illicitas
voluptates corruat tēplū ei⁹ qđ eē cepisti. AVG.
5 faustū: Sed qm̄ putabāt pharisei tñmō corpora
lem cū semina illicitā cōmīctionē vocari mechiam:
demonstravit dñs talē cōcupiscentiā nibil aliud eē di
cens: Ego aut̄ dī. vo. qz om. q̄ vi. mulie. ad xci. eā: iā
me. ē eā in cor. suo. Qđ aut̄ lex p̄cipit: nō cōcupisces
uxorē primi tui: videbas iudeis intelligendū esse de
ablatione: nō de cōcubitu. HIERO. Inter passio
nem & p̄passione hoc īterest: qđ passio reputat̄ p̄ vi
tio. p̄passio vñj culpā habeat: nō tenet in crīmī
Ergo q̄ viderit mulierē: & aī ei⁹ fuerit titillata hic: p̄
passione peccus est. Si ḡ consenserit: de p̄passione
trāfuit ad passionē: & huic nō voluntas peccati ē: s̄
occasio. Quicq̄ igis viderit ad cōcupsicndū: i. si sic
asperxit: vt cōcupiscat: & facē disponat: iste recte me
chat̄ dī in corde suo. AVG. Nā tria sūt qđ iple
tur peccatū. s. suggestio q̄ p̄memoriā fit sūne p̄ corpo
ris sensus: q̄ si frui delectauerit: delectatio illicita re
frenāda est. Si aut̄ cōsensio sc̄a fuerit: plenū peccatū
est. verū delectatio aī cōsuetudinē vel nulla est v̄l
tenius: cui cōsentire peccatū est. Si aut̄ eī sc̄a p̄ces
serit: videſ ſatiari & extingui cupiditas. Sed postea
cū suggestio repetit̄: maior accendit delectatio: que
ad huc minor est: q̄ illa q̄ iū cōsuetudinē vertit: quam
vincē difficile ē. GRE. in. xxi. mōra. Quisq̄ vero i
caute extert̄ respicit: plurimūq̄ in delectatōe pecca
ti cadit: atq̄ obligat̄ desideris ſicipit velle quod nō
luit. valde nāq̄ ē q̄ caro deoſu trahit: & ſemel ſp̄es
forme cordi p̄ oculos alligata vir magnum luctamī
manu ſoluīt. Prouidēdū ḡ nobis est: q̄ intueri nō
dī: qđ nō h̄ cōcupisci. Ut enī mūda mens in cogitati
one ſueſ: a laſciuia voluptatis ſue deprimenti ſunt
oculi: q̄dā raptoreſ ad culpā. CHRYS. i. bo. Si
ḡ ſtimue velis oculos pulchris facieb⁹ infīgē: capie
ris oīno: t̄ ſi bis vel ter fortassis poſſis ſtimē: nō enī
es extra hūanam naturā. Qui aut̄ flammā ſemel ac
cendit etiā viſa muliere abſente format ap̄ ſe ima
ginē turpiū actionū a qđ multoties pcedit ad op̄
q̄ ſi aliq̄ ſe ornādo oculos hoīu ad ſe attraxerit: ēt
ſi nulli plagā ſtulerit penā patief extrema: verū
enī fecit ſi nullus q̄ bibat ſuent̄ ſit. Qđ āt viris di
cit: hoc etiam ad feminis loquī: capit̄ enī loquens
& corpori persuadet.

O: ſi oculus tuus dexter ſcanda
lizat te: erue eum & proijce abſ te.
Expedit enī tibi ut peat unū mēbro
rū tuoz q̄z totū corpus tuū mittat
in gehēnā ignis. Et ſi dextra man⁹
tua ſcandalizat te: abſcide eā & p̄ijce
abſ te. Expedit enī tibi ut peat unū

mēbrorum tuoz: q̄z totū corpus
tuū eat in gehēnā.

GLO. Quia nō ſolū peccata vitāda ſunt: ſed & oc
cafiones peccatoroz tollēde: poſtq̄ docuit vitare me
chie peccatū: non ſolū in ope ſed etiā in corde: ſifter
docet occafiones peccatoroz abſcidere dīces: Quod
ſi ocul⁹ tu⁹ dexter ſcādalizat te. CHRYS. ſup mat
thēu: Sed ſi fm̄ p̄phēta nō eſt ſanitas in carne nřa:
quot mēbra q̄s h̄ debet abſcidē: vt fz maliciā car
nis ſufficiat pena mēbrorū. Sed videam⁹ ſi ſic poſſi
ble eſt intelligē de oculo corporali vel manu: ſicut
totus hō cū queruſ ſuerit ad dēū: mortu⁹ eſt pecca
to: ſic & ocul⁹ cū defierit male aſpīc̄: eieci⁹ eſt pecca
to. ſed neq̄ ſic ouenit: Si enī dexter ocul⁹ ſcādalizat
finiſter qđ ſacit: nūqđ h̄dicit dextero vt q̄ſi inq̄cēs
reſeruerit: HIERO. In dextero ḡ oculo & dextera
manu & frat̄ & uxoris & liberorū atq̄: affiniū & ppin
quoz inuit affect⁹: quē ſi ad ſtemplādā verā lucez
nobis ipēdimēto cernim⁹: debem⁹ trūcari hūiſimo
di portiones. AVG. Quēadmodū aut̄ i oculo cō
templatio: ſic in manu actio recte intelligit̄. p̄ oculū
aut̄ intelligim⁹ diligētū amicū. ſolet enī ab eis q̄
vehementer volūt exprimere dilectōem ſuā ita dici
Diligo eū vt oculū meū. Oportet aut̄ intelligi p̄ oculū
amicū ſūiliariū: q̄ ocul⁹ iter demōstrat. Qđ āt
additū eſt Dextero: fortaſſe ad augendā vim dilectio
nis valet: dextrū enī oculū hōies magis formidant
amittere. Uel q̄ dexter eſt: intelligit̄ ſūiliari⁹ in reb⁹
diuīs. finiſter aut̄ ocul⁹ eſt ſūiliari⁹ in reb⁹ terrenis
vt ſic ille ſit ſensus: Quicqđ illō eſt qđ ita diligis: vt
p̄ dextero oculo habeas ſi ſcādalizat te. i. ſi ipēdimē
to eſt tibi ad verā beatitudinē eieci⁹ eū & p̄iſce abſ te
De ſiniſtro aut̄ ſcādalizatē ſupfluū erat dīc̄. qñqdē
nec dextero parcedū ē. Dextera aut̄ man⁹ aſpīc̄: di
lectus adiutor i diuīnis opib⁹: ſiniſtra aut̄ i opib⁹ q̄
huic vite & corpori ſūt neceſſaria. CHRYS. ſup mat
thēu: Uel aliter: vult christ⁹ vt nō ſolū de piculo nři
peccati curem⁹: ſed etiā ne ad nos pertinētes turbe
aliquā agat: vtputa ſi hēs aliquē amicū: q̄ rea tuas
bñ aſpīc̄ q̄ſi pp̄is oculus: aut̄ q̄ p̄curet rea tuas q̄ſi
pp̄a manu: ſi cū agnoueris aliquid turpiter agē: p̄ice
eū lōge abſ te: q̄ ſcādalizat te: q̄ ſolū p̄ nō pec
cato: ſed etiā p̄imorū quoſ phibē poſſum⁹ dabim⁹
rōnē. HYLA. Sit ḡ innocētē gradus celsior: ca
rere enī nō ſolet pp̄is vitiis: ſi extrinſecus incideb⁹
admonemur. HIERO. Uel aliter: Quia ſupra de
cōcupiscentiā mulieris dixerat: recte nūc cogitationē
& ſenſum in diuīſa volitāte oculū nūc upauit̄. per
dextera aut̄ & ceteras corporis ptes volūtatis ad effe
ctū initia demōſtrant̄. CHRYS. ſup matth. Ocul⁹
enī iſte carnalis ſpeculū eſt iſterioris oculi. Habet āt
& corp⁹ ſuū ſenſu: qđ eſt ocul⁹ ſiniſter: & appetit
qđ eſt man⁹ ſuū ſtra. Partes aut̄ aī dextre vocant̄:
qm̄ in liberō arbitrio aī ē creata & ſub legē iuſticie
vt recte videat & agat. Pars āt corporis q̄ nō h̄ liber
arbitriū & ſub legē peccati ſuū ſtra dī. Nō aut̄ car
nis ſenſu vel appetitū p̄cidere iubet: defideria enim
carnis retinē poſſum⁹: vt non faciam⁹ qđ defiderat
caro: p̄cidere aut̄ nō poſſum⁹ vt nō defideret. Mi. āt
ex p̄poſito volum⁹ malū & cogitam⁹: nūc dexter ſen
ſus & dextera volūtatis nos ſcādalizat̄: & iō hic p̄cidē

inbet. **P**ut enī pcedi, pppter arbitrii libertatem. **V**el alii: **O**mne bonū generaliter qd nos vel alios scandalizat pscindere debem? a nobis: sicut si visito aliquā mulierē cā religionis. bon? respect? est oculus dexter. sed si assidue visitans decidi in laqueuz desideri eius: vel etiā qdā vidētes scandalizat: dext̄ oculū scandalizat: qd bonū est scandalizat. oculus enī dexter est bon? respectus. i. intentio: manus dextera bona voluntas. **GLO.** **V**el oculus dexter est vita contemplativa q scandalizat in desidiam mittēdo vel arrogatiā: vel cū ex infirmitate templari ad purū nō valemus. **D**exter aūt manus ē bona opatio vel vita actiua q scandalizat: dū p seculi frequētia & occupatiōs tedio illa quicamur. **S**i qd nō pōt frui cōteplatiua: nō torqueat occasio ab actiua. vel ne dūs occupat actib? arescat ab interna dulcedine. **RE** **MIGI.** **S**ed qre eiūcēdus sit dexter oculus & dextera man? abscondēda: manifestat cūz subdit: **E**xpedit enī. **CHRY.** sup matth. **Q**ui enī alter alteri? membra sum? meli? est vt sine vno tali mēbro saluemur qd vt volentes tales h̄e & ipsi percamus cū eis. **V**el meli? est vt sine vno respectu aut vno bono ope saluemur: qd dum omnia opera bona volumus facere cum omnibus pereamus.

Dictū est aūt: quicūqz dimiserit uxorē suam det ei libelluz repudij. **E**go aūt dico uobis: qz omnis q dimiserit uxorē suā: excepta fornicatōnis causa: facit eam mechari: & qui dimissam duxerit adulterat.

GLO. Docuerat supris dñs alienā vroxē nō esse cōcupiscendā: nōter hic docet suā nō eē dimittēdaz dices: **D**ictū est aūt: quicūqz dimiserit vroxē suā: det illi libellū repudij. **HIER.** In posteriori pte istuz locū plenī dñs & saluator exponit qd moyses libellum repudij dari, iussit: pppter duriciā cordis mari torū nō discidiū cōcedens: sed auferēs homicidium. **CHRY.** sup matth. **Q**ui enī moyses filios isrl' eduit in egypto: genere qdē erāt israelite: moribus aūt egypti. pppter mores gentiliū cōtingebat vt vir odi ret vroxem: & q dimittē illā nō pmittebat: paratus erat iterficere eā: aut assidue affligē: iō iussit dari libellū repudij: nō qz bonū erat: sed qz remediu erat malī peioris. **HYL A.** Sed dñs equitatē i oēs cōcilians manere eā matre in cōiugioz pace pcepit. vñ subdit: **E**go aūt dico uobis: qz omnis q dimiserit vroxē suā. **AVG.** 5 faustū: Quod hic pcepit dñs d vroxē nō dimittenda nō est ūriū ei qd ler pcpit: vt manicheus dicebat: neqz enī ait ler: Qui voluerit dimittat vroxē: cui esset ūriū nō dimittere. Sz ytiqz no lebat dimitti vroxem a viro: qz hanc iterposuit morā vt in discidiū anim? pcepis libelli cōscriptione refrācūs abstineret: pserit qz vt phibent apud hebreos scribere lras hebreas nulli fas erat nisi scribis solis q excellētioz pfitabant sciam. Ad hoc igit lex mittere voluit eū: quē iussit libellū dare repudij: si dimisset vroxem q iter ipsuz & vroxē pacifice agēdo cōcordia suaderent: & libellū nō scriberet: nisi i animo nimis puerō ūiliū cōcordie nō valeret. **S**ic qd neqz pmoñ hominū legē p vborū additamēta impleuit

neqz il lam que p moyse data est: qd ūrōz oppositionē destruit: vt manicheus dicebat: sed potius oia ex hebreorū lege cōmemorata ita cōmendauit: vt quicqz ex psana sua insup loqueretur: vel ad expositionē requirēdā valerer: siqd illa obscure potuerit: vel ad tuti? obseruendū qd illa voluisse. **Avg.** de ser. do. in monte: **Q**ui g dimitte di morā quesuit: significauit qdū poruit duris hominib? se nolle discidiū. **D**ñs g ad illud cōfirmandū vt nō facile vrox dimittat: solā cām fornicationis excepit dicens: **E**xcepta cā fornicationis. ceteras vō vniuersas molestias siqz forte extiterint: iubet p fide cōmagali fortiter sustineri. **CHRY.** sup matth. **S**i enī extrae neorū vitia supportare debem? dicēte aplo: **I**n iucē onera vestra portare: qd̄t omagis vroxū. vir aūt chri stianus nō solī se inqñare nō d; sed nec alijs inqñā di occasionē pberet: alioqz illoꝝ crīmē ad isti? redunt peccati: q alij cōmittendi criminis scūs est cā. **Q**ui g dimitte vroxē occasionē dedit adulteroz cōmittendopz vt & illa adulteret in altez: & alt i illā p adulteriis huiusmōi cōdēnat. & iō dicit: qd q dīmīserit vroxē suā: facit eā mechari. **Avg.** de ser. do. in monte: **U**lteri? etiā mechū dicit vñz q eā duxerit: q dimissa est a viro. s. p libelluz repudij. & iō subdit: **E**t q dimissam duxerit: adulterat. **CHRY.** in bo. **N**ō enī dicas qñ vir sius eā dimisit: qz etiā postqz dimissa ē: remanet dimitteis vrox. **Avg.** de ser. do. **H**uius aūt rei apls terminū ondit: q tamdu obseruandū dicit: qd̄t vir ei? viuit. **I**llō autē mortuo dat nubendi licentia. **S**i aūt nō concedit alteri nū bere mulieri viuite viro a quo recessit: multo minfas est illicta cū qbūlibet stupra cōmittere: neqz et ū istud pceptū quo dñs dimittit cōmagē yetat facit q cū ea nō carnaliter: sed spūaliter viuit: cū nō eam dimittat. **B**eatiora nāqz sunt cōiugia eoz: q inter se pa ri ūsensu cōtinentiā scrūat. **D**icit aūt hic qstio: cū dñs cā fornicatōis pmitiat dimitti vroxē: qliter h̄ intelligenda sit fornicatio: vtz vt eā fornicationem credimus dīcta q stupris cōmittit: aūt quēadmodū scrūpture solent fornicationē vocare oēm illicitā corrptionē: sicut est idolatria & auaricia: & omnis iam transgressio legis p illicitā cōcupiscentiā. **S**z n̄ licet fm apostolū vt dimittat cōiunctū infidelis: qd̄uis mie lius sit nō dimittere: & tam nō licet fm pceptuz dñi vt dimittat cōiunctū: n̄is cā fornicatōis. **F**ornicatio ē etiā ipsa infidelitas: porro si infidelitas fornicatio ē & idolatria infidelitas: & auaricia idolatria: non ēdūbitandū & auariciā fornicationē ee. **Q**uis g iā qdlibz illicitam cōcupiscentiam pōt recte a fornicationis genere separare si auaricia fornicatio est. **Avg.** i li. retract. Nolo tamē putare lectorē in re tamē diffici li istā sibi disputatōem n̄famē debere sufficere: non enī omne peccati fornicatio est spiritualis. Neqz enī oēm peccatē deus pdit: q quotidie scōs suos exaudit: dicentes: **D**imittit nobis debita n̄fā: cū pdat om nem q fornicat ab eo: vtz etiā pppter hanc liceat dimittere vroxē latebroſissima qstio est: liceat tñi pp̄t istā q in stupris cōmittit nulla qstio est. **Avg.** i li. bxxviii. qstionū: **S**i enī alijs afferat solā fornicationem dñm admittere ad cām relinquēde cōiugis q ūcubitu illico ppetrat: pōt dicere dñz de vtroqz fideli dītisse: vt neutri liceat altep reliquere: n̄is cā

Mattheus

fornicationis. **T**AVG.de ser.do. Non aut tñ fornicantë vxorë dimittere cedit: sed quisq; eã quoq; vxorë dimittit a q; ipse cogit fornicari: cā fornicatio nis vñq; dimittit: nō tñ illi: sed & sic illi: q; fornis cat: sic ne fornicet. **T**AVG.de fide & operibus: Eo dem etiā mō rectissime dimittit si viro suo dicat: nō ero vxor tua: nisi mibi de latrocino diuitias cōgres ges: aut siqd aliud vel facinorosū vel flagitiosum in viro monuerit. **T**unc enī ille cui hoc vxor dicit: si ves racter penitens est: mēbrū qd eū scandalizat ampu tabit. **T**AVG.de ser.do.in mōte: Nihil aut est ini quis q; fornicatōis cā vxorë dimittit: sed & ipse cō nūc fornicari: occurrit ei illud i quo altez indicas te ipm odēnas. **E**co at qd dicit: Et q; d. dix.adul. pōt q;: vñq; sicut mechāt ille q; eā dñcific & illa quā ducit. iubet enī ab aplō & illa manē imputa: aut vi ro recōciliari. **S**ed tñ si discesserit a viro: multū iter est vñp dimittat: an dimittat. si enī ipsa vñp dimiserit & alteri imp̄lerit: videf cupiditate mutādi. **I**ngvij vñp porē reliquissē qd adulūna cogitatio ē. h; si dimittat a viro: iueniri nō pōt: quo cū vir & mulier pari ūserū misceant: vñp eoz mechāt sit & nō alter. **H**uc ac cedit: q; si mechāt ille ducento eā q; dimissa ē a vi ro: ipsa facit eū mechāt: qd hic dominū vetat.

Viterū audistis q; dñm est antiquis non piurabis: reddes aut dño iura menta tua. **E**go aut dico uobis: nō iurare oino: neq; p celū q; thronus dei est: neq; p terrā: q; scabellū ē pe dū eius. **N**e q; per bierosolymā: q; ciuitas est magni regis. **N**e q; p ca put tuū iuraueris: q; nō potes unū capillū albū facere aut nigrū. **G**it aut sermo uester: est est: nō non: qd aut his abundātius est: a malo est.

TGLO. Docuerat supra dñs nō eē iniuriā primo i serendā: phibēdo irā cū homicidio: cōcupiscentiaz cū adulterio: & dimissionē vxoris cū libello repudiū. nūc aut oīte docet ab iniuria dei abstinentiū: cū p hibet nō solū piuriū tanq; malū: sed etiā iuramentiū tanq; mali occasiōne. vñ dicit: Itex audi. q; dicit. est anti. nō piu. Dicit enī in leuiti. Nō piurabis in noie meo. & ne creaturas facerēt sibi deo: pcepit reddere deo iuramēta: & nō iurare p creaturas. vñ subditur: Red. aut do. iura. tua. i. si iurare ḡtigerit p creatorēs iurabis: nō p creaturā. vñ dī in deutero. **D**ñm deūz tuū timebis: & p nomē eius iurabis. **HIER.** Hoc aut qñ paruulis fuerat lege concessum: vt quo victi mas imolabant deo: ne eas idolis imolarēt: sic & iu rare pmitterent in deūm q; recte hoc facerēt: s; q; meli: eēt deo hoc exhibere q; demonis. **CHR.** sup matth. Nemo enī frequēt iurat q; non aliqui p iuret: sicut q; fecit cōsuetudinē multa loq; aliqui loq; tur: iportuna. **T**AVG.5 faustum: Quia vñ iurare graue peccatiū ē: longius aut remorēt est a piurio qui nec iurare ūsuevit: q; vñp iurare peluius ē: maluit nos dñs nō iurātes recedē a vñ: q; vñp iurantes ap-

propinquare piurio. vñ subdit: Ego aut dico vobis nō iurare oino. **T**AVG.in ser.do.in mōte: In quo phariseoz iusticiā q; est nō coniurare cōfirmat. non enī pōt piurare: q; nō iurat: sed qñ ille iurat: q; adh̄bet deū testem: cōsiderādū ē ne ī hoc pceptum dñi apls fecisse videaf: q; sepe hoc mō iurauit cuz dixit: Que scribo vobis ecce corā deo: q; non mētior: & te stis ē mīhi deus: cui seruo in spū meo: nisi forte q; dicat tūc cauendū esse iurationē cū aliquid dī p qd iu ratur: vt non iurauerit: q; non dixit p deū sed dicit testis est mīhi deus. **R**idiculū est hoc putare: sed tam sciat hoc mō iurasse apostolū dicente. **Q**uotidie morior: p gloriā vestram fratres. **N**d ne quis ita existimat dñm tanq; si diceretur: **V**estra gloria me fecit quotidie mori. **G**reca exemplaria dijūdicat: in qd qd scriptū est non nisi a iurāte dicit. **T**AVG.5 mē dac **S**ed pleraq; in vñbis intelligē nō valēt: in fuctis sanctop colligimus: quēadmodū oporteat accipi qd facile in aliam p̄t diceret: nisi exemplū reno caref. **I**urauit apls in aplis suis: & sic ostendit: quo accipiendū est qd dñm est: **D**ico aut vñ. non iu. om. ne s. iurādo ad facilitatē iurādi veniat: ex facilitate aut iurādi veniat ad cōsuetudinē: a ūsuetudine in pūri um decidas. **E**t iō non iuenit iurasse nisi scribef: vñ cōsideratio cautior nō h; lingua p̄cipite: & m̄ dñs oī no ait: nō iurare. non enī cōcessit vt id liceret scriben tibus: sed q; p̄cepti violati rez paulū p̄fertim i aplis cōscriptis nefas est dīc: intelligēdū est illō qd positiū est **O**mniō: ad hoc positiū vt qstū in te est nō af fectes vñi qñ: p bono cū aliqua delectatōe appetas ius iurādū. **T**AVG.5 faustum: In p̄scriptis ḡ vñi ē cō sideratio maioz: plurib; locis apls iurasse iuenit: ne quisq; putaret etiā vñp vñrando peccari: sed potius intelligeret humane fragilitatis corda non iurādo tūtius a p̄tūro conseruari. **HIERO.** Deniq; cō sidera q; hic saluator: non p deū iurare phibuit: sed p celum: p terrā: & p̄ bierosolymā: & p caput tuū hāc enim per elemēta iurādi pessimā ūsuetudinem semp habere iudei noscunt. qui autē iurat: aut vene rat: aut diligit eum p quē iurat. iudei autē p āgelos & vrbē bierusalē & templū & elemēta iurantes: crea turas venerabāt dei honore: cum in lege p̄ceptū sit: vt non iurem: nisi p dñm deūz nostrū. **T**AVG. de ser.do.in monte: Uel ideo additū est: **N**eç p celum. quia iudei non putabant se teneri iuramēto. si p̄ista iurassent ac si dicat: **C**um iuras per celū & ter ram non te arbitris non debere dño ius iurādū tūtū: q; p eum iurare conuinceris: cuius celū tho nus est: & cuius terra scabellū est: qd non est sic dñctū quasi habeat deus collectata membra in celo & in terra: vt nos cum sedem: sed illa sedes dei iudei celi significat. **E**t qñ in hoc vñiverso mudi corpo re maximā spēm celum habet: sedere in celo dicit: tanq; presentio: sit excellenti pulchritudini vis diuina: terramq; dicitur caluarie q; minimam speciem ordinet in extremis: **S**piritualiter autē sanctas alas celi noīe significat & terre peccatrices: qñ spiritualis oīa indicat. **D**ecatorū aut dñm est: Terra es & in mā ibis. **E**t q; in lege manere voluit: sub lege ponif. & iō congruētē dicit: Scabellū pedū ei. **S**equit: **N**eç p bierosolymā: q; ciuitas ē magni regis qd melius dī: q; diceret mea: cū tñ hoc dixisse intelligat. **L**et q;

ipse utiq; est dñs: dñs iurandum debet q; p; hieos solyma iurat. Sequit: Neq; p; caput tuu iuraueris. Quid autem poterat quisq; magis ad se pertinere arbitra r: q; caput suum. Sed quo nrm est: vb; ptatem faciendi vnu capillu albu aut nigrum non habem?: Propter qd dicit: Quia non potes vnu capillu albū facere aut nigrū. Ergo deo debet iurandum: quisq; etiam p; caput sini iurare voluerit. et hinc etiā cetera intelligunt. // CHRY. in bo. Attendite autē q; elemēta mūdi extollit: nō ex p; p; natura: sed ex habitudine quā hnt ad deū: ne idolatrie daret occasio. // RABA. Qui autē iurare prohibuit: quō loquii oporteat docuit subdens: Sit autē fmo vester est: est: non: nō. i. qd est: sufficiat dicere est: qd nō est: sufficiat dicē nō est. Sine iō df bis est est: nō non: vt quid ore affirmas: operib; pbis. et qd vbi negas: factis nō cōfirmes. // HYL A. Uel aliter: In fidei simplicitate viuentibus iurare opus non est: cū quib; semp qd est ē: qd non nō: et per hoc eoz et opus et fmo omnis in vero est. // HIERO. Euāgelica igis vītas nō recipit iuramentū: cum omnis fmo fidelis p; iuramento sit. AVG. Quapropter qui intelligit non in bonis: sed in necessariis iurationē habendā: refrenet se qstū pōt: vt nō ea vīta nisi in necessitate: cū videt pigros esse boies ad credendū: qd vtile est credere: nisi iuratio ne firmet. hoc ḡ est bonū et appetendū: qd hic dici tur. Sit fmo vester est est: non non. qd autē bis abundantius est: a malo est. i. si iurare cogeris: scias de necessitate venire infirmitates eoz qb; aliqd strades: que utiq; infirmitas malū est. Itaq; non dixit: Quod ampli? est: malū est. tu enī non malū facis qui bene vteris iuratione: ut alteri p; suadeas qd utiliter p; sua deas: sed a malo est illi? cuius infirmitate iurare co geris. // CHRY. in bo. Uel a malo est. i. ab infirmitate eoz qbus lex iurare pmisit. Itaq; enī christ? non monstrat ueterē legē diaboli eē: sed a ueterī impfessione ducit ad abundantiam nouitatem.

Audistis qz dictū est: oculum p; oculo: dentē p; dente. Ego autē dico uobis nō resistere malo: sed siq; te p; cussit in dextrā maxillā tuā: p; be illi et alterā. et ei q; uult tecū i iudicio contēdere et tunicā tuam tollere: di mitte ei et palliū. et qcūq; te angaria uerit mille pass?: uade cū illo et alia duo. Qui autē petit a te: da ei: et uolenti mutuare a te ne auertaris.

GLO. Quia supius docuerat dñs inon esse pxio iniuria inferendā: nec irruerentia dñs: Inter hō doceat qliter se christian? b̄re debeat ad iniuriā sibi inferētes. vii dicit: Audi. qz di. est: ocul. p; ocul. et den. p; dente. // AVG. 5 faustus: Qd quidē ad reprimēdas flamas odioz in se iniucē sentientiū: et immoderatos animos refrenādos ita p;ceptuz est. Quis enim facile contētus est tñ reponere vindictē qstū accipit iniurie: Nōne videm? leuiter lesos boies: moliri cedere: stirre sanguinē: vitq; innenire in malis iniūci vii satient: Quic igit immoderate ac iniuste vltioni:

lex iustum modū figēs penaz talionis instituit: hc c est vt quale quisq; instituit iniuriā: tale supplicium rependat: qd nō formes sed limes furoris est: non vt id qd sopitū erat hinc accendere: sed ne id qz ardet ultra extēdere. impoſita est enī iusta vindicta q; iuste debet ei qui passus fuerit iniuriā. Nō autē debet: tñ benignē remittit: non tñ iniq; repetit. Itaq; cū peccet q; immoderate vult vindicari: nō peccet aut qui iuste vult vindicari: remotioz est a peccato q; nō vult oīno vindicari: et iō subdit: Ego autē dico vobis nō resistere malo. Poterā autē et ego sic ponere: Dicatum est antiquis: Nō iniuste vindicabis. ego autē dico vobis: ne vindicetis: qd adimpletiō est. Si per hec vba qd legi defuit a christo additū mibi videtur: ac nō poti? id qd lex volebat efficere: ne iniuste se quisq; vindicaret: cōseruari tuti? si oīno se nō vindicaret. // CHRY. sup matth. Sine hoc enī mādato legis mandati stare non pōt: qz si fm legis mandatum omnib; reddere mala: p; malis ceperimus: oēs efficiemur mali eo q; p;sequētes abundēt. Si autē fz christi preceptū non resistit malo: et si mali nō leniū tur: nō boni p;manebunt boni. // HIERO. Dñs ḡ nr viciſſitudinez tollēs truncat initia peccator. in lege nāq; culpa emēdat: hic peccator auferunt exordia. // GLO. Uel pōt doci q; dñs hoc dixit: iusticie veteris legis aliquid addēs. // AVG. de ser. do. in mōte: Phariseoz enī iusticia minoz: est nō excedere virtute modum: et hoc est pacis inchoatio. perfecta autē pax est talem penit? nolle vindictā. Intra illud ḡ p mūni qd p̄ter legem est: vt mai? malū pro minori malo reddat. Et hoc qd dominū p;ficiendis discipulis dicit: ne p; malo vllū malū redat: medū los cum tenet vt tātu reddat: quātu acceptuz est: p; qd a summa discordia ad summā concordiā transitus factus est. Quisquis enī malū prior infert: maxime a iusticia distat. Quisq; autē nulli prior malefecit: fz tamē lesus rependit graui?: recessit aliquātulum a summa iniquitate. Qui vero tantū reddit: qstū ac cepit: iam aliquid donat. iustū est enī eum qui leste prior graui? ledi. Panc ergo inchoatā minime iusticiam ille pficit: qui legē venit iplere. Duos autē gradius qui iterant: intelligendos reliquit. Nā est qui nō reddit tñ: sed min? Et hinc ascēdit qui oīno nil rependerit: qd p;px videz dñs: nisi et ampli? sis para tuis suscipere. Quapropter nō ait: nō reddere malūz p; malo: sed non resistere aduersus malū: vt nō sop lum non repēdas qd tibi finierat irrogatiū: sed etiam nō resistas quin aliud irroget. Hoc enī est qd cōue nienter exponit: Sed siq; te p;cus. in dextre. maxil. tuā: prebe ei et alterā. Quod ad misericordiā p;ncē rebi maxime sentiūt: qui eis quos multū diligunt ser uiunt: vel prauis vel phreneticis a quib; multa sepe patiunt. et si eoz salus id exigat: p;bent se etiā vt plura patiant. Docet ergo dominū medicis animarū vt discipuli sui eoz quorū filii consilere vellent: imbecillitates equo animo tolerarēt. Omnis nāq; improbitas ex imbecillitate animi venit: qz nihil in nocenti? est eo qui in virtute p;fectus est. // AVG. cōtra mēda. Ea vero que in nouo testamēto a sanctis facta sunt: valent ad exempla intelligenday scri p;pturari: que in p;ceptis digesta sunt: velut cum legimus in euāgelio: Accepisti alapā: exemplū autē pa

Matthew

tientie nullū q̄ ip̄i dñi excellētiū iuuenim⁹: et ipse cum alapa p̄cussus esset: nō ait: Ecce alterā maxillā sed ait: Si male dixi: exprobra de malo: si autē bñ: qđ me cedis: vbi oñdit illā p̄parationē alteri⁹ maxil le in corde faciēdaz. **TAVG.** in ser. do. in mōte: Pa ratus enī fuit dñs nō solū in alterā maxillā cedi p̄ salute omniū: sed in toto corpore crucifigi. Queri at pōt: qđ sit dextera maxilla. Sed cū facies sit: q̄ q̄seq̄ cognoscit: i faciē cedi scdm aplm: ē tēni ac despici. Et qm̄ facies nō pōt dici dextera et sinistra: et tamē nobilitas est: sūm deū et sūm seculum ita distribuit: tanq̄ in dexteram maxillā et sinistrā: vt in quoctūq̄ discipulo christi contēptū fuerit q̄ christian⁹ ē mul tomagis in se contēni parat⁹ sit: siquos huiusmodi seculi honores h̄z. **Dia** aut i qb̄ ip̄obitatē aliq̄ pa timur: i duo genera dividunt: qm̄ vnu est: quod re stitui nō pōt: alterq̄ quod pōt. Sed i illo quod resti tui non pōt: vindicte solatiū queri solet. Quid enim pdest q̄ p̄cussus reputatis: nunqđ pp̄terea qđ i cor pore lesū est restitutus: sed tumidus anim⁹ talia fo menta desiderat. **CHRYSO.** super matth. Nūqđ autem si reperciſſeris eu compescuſti eū: vt te nō p̄ cutiat: sed magis excitasti eū ut adhuc percutiat: Nam iracundia per iracundiam non cōpescitur: sed ampli⁹ irritat. **TAVG.** in ser. do. in monte: Unde domin⁹ poti⁹ misericorditer p̄ferendā alteri⁹ infi mitatē indicat: q̄ alieno supplicio suā mitigandam neq̄ tamē hic ea vindicta phibet que ad correctio nem valet. Ipsa enī pertinet ad misericordiā: nec impedit illō p̄positū quo q̄s̄ parat⁹ ē ab eo quē corre ctū ēē vult plura deserere. Et q̄rit tñ vt et ille vīdiceret: cui rerū ordine potestas data est: et ea volūtate vīn dicet: q̄ p̄ i filiū parvulū quē odiſſe nō pōt. Sancti aut viri nōnulla peccata morte punierunt: quo et vi uentib⁹ vīlis met⁹ incuteret: et illis q̄ morte punie banſ: non ipsa mōs noceret: sed peccatū quod an geri posset si viuerent. Inde ē q̄ belias multos mor te affecit: de quo cū exēplū cepiſſent discipuli: repre hēdit i eis dñs nō exēplū pp̄he: sed ignoratiā vīndi candi: aīaduertens eos non amore correctionis: sed odio desiderare vīndictam. Sed postq̄ eos docuit diligere primū: iſuſo et sp̄i sancto: nō deferunt tales vīndicte. Nam et verbis petri ananias et v̄xoz ei⁹ examinnes ceciderunt. Et paulus apostolus tradidit quēdam sathane in interitū carnis: et ideo quidā ad uersus corporales vīndictas: que sūt in veteri testa mento: nescio qua cecitate seuūt: quo aīo scā sūt ne sciētes. **TAVG.** ad bonifa. comitē: Quis aut mente sobri⁹ regib⁹ dicat: nō ad vos p̄tinet: q̄s velit esse si ue religiosus siue sacrilegus: q̄bus dici nō pōt. Nō aut ad nos p̄tinet in regno vestro: q̄s velit pudicus ēē aut ipudic⁹. Meli⁹ ē quidē ad deū colēdū hoīes ouci q̄s pena cōpelli. Multis autē p̄sūt: qđ experi mēto pbam⁹: p̄s dolore vel timore cogi: vt postea possint doceri: aut qđ tā v̄bis didicerant: ope sectari. Sicut enī meliores sunt quos dirigit amor: ita plures sunt quos corrigit timor. Agnoscāt in aplm pau lu p̄s cogētē christū: et postea docēt. **TAVG.** in ser. do. i mōte: Tenebit ḡ hoc iuuriarū genere qđ p̄ vindictā lūiſ iste mod⁹ a christianis vt accepta iuuaria nō surgat odiū: sed paratus sit anim⁹ plura per peti: nec correctionē negligat: que vel consilio vel

auctoritate vti pōt. **HIERO.** Secūdum aut mysti cos itellect⁹ p̄cussa dextera nr̄a: nō debem⁹ finistrā p̄bere: s̄ alterā: hoc ē alterā dextera: iust⁹ enim fini stram nō habet. Si nos heretic⁹ in disputatione p̄ cusserit: et dextrū dogma voluerit vulnerare: oppo nat̄ ei aliud de scripturis testimoniuſ. **TAVG.** i ser. do. in mōte: Aliud aut iuuriarū gen⁹ est qđ itegrit̄ restitui pōt: cui⁹ due sunt sp̄es. vna ad pecuniā: alte ra ad opa pertinet. vnde de p̄mo horum duorum sub dit: Et ei qui vult tecū in iudicio contēdere: et tunica tuam tollere: dimitte ei et pallium. Sicut ḡ qđ posi tū ē de p̄cussa maxilla oīa significat: que sic ingerunt ab improbis vt restitui non possint nisi vindicta ita quod positum est de vestimento omnia signifi cat que possunt restitui sine vindicta: et hoc etiā ad p̄parationem cordis: nō ad offisionē operis p̄ceptū recte intelligit. Et qđ de tunica et vestimentō dicitur est: in omnib⁹ faciendū est: q̄ aliquo iure tēporaliter nr̄a ēē dicim⁹. Si enī de necessarij: hoc iperatur est quātomagis superflua contēnere conuenit. Et hoc ipse signat cum dicit: Qui vult tecum in iudicio vīdere. **Dia** ergo intelligunt̄ de quibus in iudicio nobiscū cōtēdi pōt. Sed vtrū et de seruis accipiedū sit magna questio est: nō enī christianū oportet sic possidere fiū quo equū: q̄uis fieri possit: et maio ri p̄recio valeat equ⁹ q̄ seruus. Sed si fiūs rectius a te regis: q̄s ab illo q̄ eum cupit auferre: nescio vtrū quisquā audeat dicere eū vt vestimentū debē tēni. **CHRY.** sup matth. Indigna aut̄ res est: vt hō fidelis stet in iudicio ante conspectū iudicis infidelis. Uel si fidelis certe secularis et qui te venerari debuerat: pp̄ter dignitatē fidei: iudicat te propter necessitatē cāe: et pdes dignitatē christi pp̄t negocū mūdi. Deinde omne iudicū irritatio cordis est et cogitatiū malorū. nā si videris q̄ causa tua fraudib⁹ aut pecunijs expugnetur: et similiter tu cause tue adesse festinas: t̄ si ab initio hoc consilium non habuisti. **AVG.** in enchiridion: Et ideo phibuit hic domin⁹ suis de lecularib⁹ rebus cū alijs habere iudicū: t̄ cū apostolus sūt in ecclēsia talia iudicia finiri inter fratres fratribus iudicātibus: extra ecclēsī vō terribiliter vetat: manifestū est qđ scdm veniam cedat infirmis. **RABA.** in moralib⁹: Et tñ qđ dū tpa lia nobis rapiūt solummodo sūt tolerādi. Quidā vō sūt seruata charitate phibēdi: nō sola cura ne nr̄a subtrahant̄: sed ne rapiētēs nō sua semetipsos pdāt. Plus enī ipſis raptorib⁹ debemus metuere q̄s rebus irrationabilibus inhiare. Cum autē p̄ terrena repar a corde cū primo scinditūr: apparet q̄ plus res q̄s prim⁹ amat. **TAVG.** in ser. do. Lertū vero iuuriarū genus: qđ ad operā p̄tinet ex v̄troq̄ confectū ē: et cū vīndicta et sine vīndicta pōt restitui: nā qui angariat hominēt et cogit se improbe adiunari ab iniuto: et penā improbitatis pōt luere et operam reddere. In hoc ergo genere iuuriarū dñs docet animū christianū ēē patientissimū: et ad plura p̄fēda paratū. vñ subdit: Et quicq̄ te angariauerit mil le passus: vade cum illo alia duo. et hoc vtiq; mo net non tam vt pedibus agas q̄s vt animo sisparat⁹. **CHRY.** in bo. Angariare enim est iniuste trahere et hinc ratione verare. **TAVG.** de sermo. domi. in mōte: Sic ergo decū putamus: Vlade cū il.alia vno

seis milia: ut tria compleri voluerit: quo numero si
gnificatur pfectio ut meminerit quisquis hoc facit:
pecta se implere iusticiā: ppter qd t tribus exēplis
hoc pceptū insinuauit: t i hoc tertio exēplo simplus
ouplū addit: ut triplū compleatur. **V**el qd hoc acci-
pit qd in pcepto tanqz tolerabil: incipies pau-
latim creuerit: nā pmo pberi voluit alterā maxilla: z
cum fuerit dextra pcessa: ut min: pferre parat: sis:
qz pculisti. Deinde illi q tunica vult tollere iubet: t
pallium dimitti: vel vestimentū sūm aliā l̄faz: qd aut
tanqz est: aut non multo amplius. **T**ertio de mil-
le passib: qbus addēda dicit duo milia vsq ad du-
plum pducit. Sed qn pax ē non nocere: nisi t bene-
ficiū ptes: sequēte: adiungit t dicit: Qui aut petit a
te da e. **H**IERO. super matt. **Q**uiā diuitie nostre
non sunt: sed dei. **P**ens enī dispensatores diuitiarū
suarū voluit esse nos non dños. **H**IERO. Sed si
de elemosynis tm̄ dictū intelligamus: in pluribus
pauperibus hoc stare non pōt: sed vt diuites si sem-
per dederint semper dare non poterunt. **A**VG. in
ser. dñi: dicit ergo: **O**nni petenti da: nō oīa petenti:
vt id oes: qd dare honeste potes t iuste. **Q**uid enī
si pecunia petat: qua innocentē conetur opp̄mtere?
quid si stuprū petat: **D**andū ē ergo qd nec tibi nec
alteri noceat: qz ab homine credi pōt: t cū nega-
ueris qd petat: iudicanda ē iusticia vt non cum ina-
nem dimittas: t aliquādo meli? aliquid dabis cuī
petentē inuiste corixeris. **A**VG. ad vincen. **U**ti-
lius enī esuriēti panis tollitur: si de cibo securus iu-
sticiā negligat: qz esurienti panis frangit: vt vi iu-
sticie seduct: acquiescat. **H**IE. Pōt enī intelligi
q pecunia doctrine que nūqz deficit: sed quāto plus
datur: tanto amplius duplicat. **A**VG. Qd autes-
ait: Et volenti mutuari a te ne auertaris: ad animuz
referendū est. **B**ylare enī datorē diliget deus. **Q**ui-
tuatur aut omnis q accipit: t si ipse nō solutur? sit:
qz misericordibus deus plura restituit: aut si nō pla-
cet accipe mutuātē nūi cuī qui accipit redditur?: in-
telligendū ē dñm ipsa duo genera pstandi esse com-
plendū: nam aut donam? aut reddituro cōmendam.
Recete ergo ad hoc beneficū genus hortando
dicit: Ne auertaris. i. ne ppterē voluntatē alienes:
quasi deus nō redditurus sit: cuī bō reddiderit: cum
enī ex pcepto dei facis: infructuosū ēssē non pōt.
CHRY. sup matt. Ergo iubet nos christ? mutuū
dare: nō tm̄ sub usuris: qz q sic dat nō sua dat: s̄ ali-
ena tollit: de vno vinculo solvit: t multis alligat: t
non ppter dei iusticiā dat: sed ppter ppriū lucru. **S**imilis ē etiā pecunia usuraria aspidis morsu. nāz
sicut venenū aspidis latenter oīa mēbra corumpit:
sic t usura oēs facultates conuertit in debitum.
AVG. ad marcel. **O**bijūt aut quidā qd hec ch̄risti
doctrina rei publice moribus nulla ex parte queni-
at: nā qd inquinū tolli sibi ab hoste aliqd patias: vel
romane puincie dep̄datozib: non male velit belli
iure reprehēdere. **S**unt aut ista pcepta patiētie semp
in cordis pputatione retinēda: ipsaqz beniūolentia ne
reddat malū p malo semp i volūtate cōplēda est.
Agēda sūt aut multa t cū iniuris benigna qd aspi-
tate plectētis ac p bō si terrena respū. pcepta christia
na custodiat: t ipa bella sūe nō beniūolētia nō ge-
rētur: vt ad impietatis iusticieqz pacatā ssociatez

victis facilis. **S**ulaqz nā cui licētia iniqtatis eripitur
vtilē vincit: quoniā nihil ē infelicius facilitate pec-
cantū: qua penalē nutritur impunitas: t mala vo-
luntas velut hostis interior roboratur.

Audistis quia dictū est: diligē
proximū tuū: t odio habebis inimi-
cum tuū. **E**go autē dico uobis: diligē
iūmicos uestros: benefacite his
qui oderūt uos: t orate pro pscquē
tibus t calūniantibus uos: ut sitis
filij patris uestri qui in celis est: qui
solē suūz oriri facit sup bonos t ma-
los: t pluit super iustos t iniustos.
Si. n. diligitis eos qui uos diligūt:
quam mercedem habebitis? **N**on
ne t publicani hoc faciunt? **E**t si sa-
lutaueritis fratres uestros tm̄: qd
amplius facitis? **N**onne t ethnici
hoc faciunt? **E**stote ergo uos perse-
cti: sicut t p̄i uester celestis pfect? ē.
GLO. docuit dñs supra iniuriā inferēti nō eē re-
sistendū: s̄ ad plura pferēda paratū eē. nūc aut ylte-
rius docet iniuriā inferētib: impendēdū eē charita-
tis affectū sil' t effectū. **E**t cū pmissa ad cōplēmetuz
iusticie legis p̄tneat: quenienter hoc ultimū p̄tinet
ad impletōz charitat: q fm aplim ē legis plenitudo
dicit g. **A**udistis qz dictū ē: diligē p̄tmū tuū.

AVG. in pmo de doct. xpia. Qd aut nullū hoīez
excepit: qui pcepit p̄tmū diligē: dñs in parabola se-
mīnū relicti oīdit dices p̄tmū q erga illū extitit
misericors: vt cuī intelligam? p̄tmū cui exhibendū
ē misericordie officiū: si indigeret: qd nulli negan-
dū eē quis nō videat: dñ dicente: **B**enefacite his
qui oderūt vos. **A**VG. de ser. do. i mōte. **P**radū aut
eē in phariseor iusticia: q ad legē veterem p̄tneret:
hinc intelligit q multi etiā eos a qb: diligūt oderūt.
Ascēdit g aliquē gradū: q p̄tmū diligit: qz quis
ad hoc oderit inimicū. vñ ad huic designādū subdit:
Et odio bēbis inimicū tuū. Que vox nō ē accipien-
da vt iubētis iusto s̄ pmissētis infirmo. **A**VG. 5
faustū: Quero aut a manacheis cur: ppriū velint eē
legis moysi qd dictū cāntiqz: oderis inimicū tuū
an t paul? nō dixit hoīes quosdam deo odibiles.
Querēdū ē g quō intelligaf exemplo deicū dixit
paul? quosdā odibiles odio bēdos iūmicos. **E**t rur-
sus exemplo dei qui facit solē suū oriri sup bonos
t malos diligēdōs inimicōs. **H**ec itaqz regula est
qua t oderim? inimicū prop̄ id qd in eo malū est
. iniquitatē: t diligē? inimicū prop̄ id qd in eo
bonū est. i. rationabile creaturā. **A**uditō igitur t nō
intellecto quod antiquis dictū erat: **O**deris inimicū
cum tuū: ferebantur homines in hoīis oīiū: cū nō
deberēt odire nisi vitū. **D**oc ergo corrigit dñs cum
subdit: **S**go autē dico uobis: diligēt inimicōs v̄os.
vt qui iā dixerat: **N**on veni soluere legem: sed im-

Mattheus

plerere. Precipiendo utique ut diligam inimicos: cogere nos intelligere quod possim vnu eundem hominem et odisse propter culpam: et diligere propter naturam.

GLO. Sed sciendum est in toto corpe legis non esse scriptum: Quid habebis inimicū tuū si hoc de quatuor ad traditionē scribās: quib⁹ visu ē hoc addēdū: quia dominus precepit filiis israel pseque inimicos suos: et delere anima lech de sub celo.

CHRY. sup matth. Si enim quod dictū ē: Non occupescis: non dictū ē ad carnem sed ad animā: sic et in hoc loco: caro quidē inimicū suū diligere non potest: aīa autē potest: quod dilectio vel odiū carnis in sensu ē: aīe vero in intellectu.

QD si nocemur ab aliquo: tū sentim odiū: non tū exequi volum agnoscere: quod caro nostra odiū inimici: aīa vero diligit.

T GRC. xxii. mōra. Inimici autē dilectio tūc veracit custodit: cum non de pfectu deiscimus: nec de ruina illi letas mur. Non enim amat aliq⁹ quem non vult esse meliorē: euq⁹ stante voto pseque: quem cecidisse gratulatur.

Euenire tū plerūq⁹ soleat: ut non amissa charitate et in imici nos ruina letificet: et rursū ei⁹ gloria sine iniuria culpa stristet: cū et rūte eo quodā bene erigi credimus: et pfecte illo plerosq⁹ iniuste opprimenti meam.

Sed ad hoc seruādū ē discretiōis examen: ne cū nostra oda exequimur: fallamur sub specie vtilitatis alienae. Oportet enī pēsare quod debem⁹ ruine pectoris: et quod iusticie feriēt. nam cū puerū quēq⁹ oīpotēs peccat: et congaudēdū ē iusticie iudicis: et condolendū miserie peccatis.

GLO. Qui autē sunt in ecclesiā trib⁹ modis ei aduersantur: odio: verbis: cruciatu corporis. ecōtra diligit. vii dicit: Diligite inimicos vros: benefacite. vii legē: Benefacite his qui oderunt vos. unde sequitur: Et orate pro perseque. et calū. vos.

HIERO. Multi pcepta dei imbecillitate sua: non sc̄oꝝ virib⁹ estimates: impossibilia p̄stant ē q̄ pcepta sūt: et dicunt sufficēt vtrūq⁹: non odise inimicos. ceteraz diligē plus p̄cipi q̄ hūana natura patias.

Sciēdū ē q̄ christū non impossibilia p̄cipe: sed pfecta q̄ fecit dauid in saul et absolon. Stephanus quoq⁹ martyr p̄ lapidatib⁹ decapitatus ē.

Et paulus anathema cupit esse p̄ persecutoribus suis. Hoc autē iesus et fecit: et docuit dicēs: Da ignosc illis.

AVG. in encheridion. Sed pfectoꝝ sūt ista filiorū dei: quo quidē se dī oīs fidelis extēdē et hūianū animū ad hūi affectū orādo dei: secūq⁹ luctādo p̄ducere. Tamē hoc tā magnū bonū tāte multitudinis non ēst quātā credim⁹ exaudiri: cū in orōne dī: Dimitte nobis debita nostra: sīc et nos dī. debiliſ.

AVG. in ser. do. in mōte: Dī autē hic q̄stio q̄ huic pcepto oīs quo nos horatū orare p̄ inimicis: nūl te alie scripture p̄tes vidēt aduerse: quod in p̄phetis inueniūt multe imp̄catiōes aduersus inimicos: vt ē il lūd: Sicut filiū ei⁹ pupilli. Sed sciēdū q̄ p̄phete solent figura imp̄cantis futura p̄dicē. Si illud magis monet quod dicit iohānes: Est autē petri ad mortē: non p̄ illo dico ut oret q̄s: aperte enī osūt esse alienos frēs pro q̄b⁹ orare nobis non p̄cipit: p̄ h̄ q̄b⁹ p̄mittit: Siq⁹ scit peccare frēm suū: cū dominus etiā p̄ persecutoribus nos iubeat orare. Nec ista q̄stio solui potest nisi fateamur aliquā p̄tā ēē in fratrib⁹ q̄ inimicōs p̄secutione sūt grauiora. Nam et stephanus orat pro eis a q̄bus lapidat. quod nō dū christō crediderat. Et aplius paulus non orat pro alexandro quod frater erat: et p̄ iūis

dentiā fraternitatē oppugnando peccauerat. Pro quo autē nō oras: iam nō sī illū oras. Sed quod agim⁹ de his contra quos oratū a sanctis accipim⁹: nō vt corrigētur: nam hoc mō pro ipsis potest oratū est. sed ad illā vltimā dānationē non sīc extra dīm̄ traditorem p̄ prophetā: nam illa p̄dictio futuroꝝ nō operatio suppliciū fuit. Sīc in apocalypsi legim⁹ martyres ozare vt vindicent: si hic nō oportet moueri. Quis enī audeat affirmare vtrū sī ipsos hoīes: an sī regni p̄tū petierint. Nam ipsa et iusticie et misericordie vindicta martyru vt ciuitas regnū p̄tū: quo regnante tāta p̄cessi sūt. destruit autē partim coesa ctione hoīm: partim dānatione p̄seueratū in p̄tō.

Nōne tibi videat paul⁹ in scipio stephani vindicat se cū dīc: Castigo corp⁹ meū: et in fuitū redigo.

AVG. de q̄stio. no. et ve. testa. Ciel aīe occisoꝝ clamat vindicari se postulātes: sīc sanguis abel clamavit de terra: nō voce sed rōne. Nā et op̄ op̄ificē laudare dī p̄ hoc ipsū q̄ vidētē se oblectat: nō enī tā im patientes sūt sci et vrgeant fieri quod scūt ip̄ p̄finito fuit.

CHRY. in bo. Vide autē quod grad⁹ ascendi: et qualiter nos ī ipsū vtrū verticē statut. Tū mus gradus ē: non incipe in iusticie: secundūs eq̄lē non vindicari: tertius nō facere vexanti q̄ quis p̄sūs est: quartus exponere scipioꝝ ad patiēndū mala: quintus ampli⁹ se tribuere q̄s ille vult qui fecit mala: sextus non odio habere eum: q̄ hoc op̄atur: septimus diligere: octauus benefacere: non p̄ ipso ea re. Et quia magnū erat p̄ceptū: p̄clarū p̄mū subdit: scilicet fieri similes deo. unde dicit: Ut sitis filii patris vestri qui est ī celis. Siq⁹ enī p̄cepta dei custodiāt: et filius dei efficitur: ergo nō ī natura filii est hic scilicet de quo loquī: sed arbitrio suo.

AVG. dī ser. do. in mōte: Et illa autē regula intelligentiā ē q̄b⁹ dīcīt: qua et iohānes dicit: Dedit eis p̄tātē filios dei fieri. Un⁹ enī naturaliter filius ē: nos autē p̄tātē ac cepta efficiunt filii inq̄tū illa q̄ ab eo p̄cipiūt: iplemus. Itaq⁹ nō ait: Facite ista quia estis filii: sed facite ista vt sitis filii. Cum autē ad hoc vos vocat: ad similitudinem suā vocat. unde sequitur: Qui solem suūz facit oriri sup bonos et malos: et pluit super iustos et iniustos. Potest autē per solem intelligi nō iste visibilis: si ille de quo dicitur: Iobus qui tūne tis nomen oīs: dicitur sol iusticie: et per plūmā irragatio doctrine veritatis: quia et bonis et malis apparet et euangelizatus est christus.

HYLA. Ciel in baptiſmi et spūs sacramēto tribuit solem et plūmā.

AVGV. Ciel potest accipi sol iste visibilis et plūmā qua fructus gignūt: quod iniūtī ī libro sapientie plangūt: Sol nō ortus est nobis. Et de plūmā spiritali dī: Nā dādabo nūbibus meis ne plūt̄ sup eam. Si sūt hoc sūt illud: magna dei bonitate sūt q̄no bis imitāda p̄cipit: nō autē solum ait: Qui facit sole oriri: si addidit: Siuīz. i. quē ipse fecit vt hic amone remur quātā liberalitate ex p̄cepto ei⁹ p̄stare debemus: que nō cream⁹: si et munerib⁹ ei⁹ accipim⁹.

AVG. ī vincētū: Sīc ista dona ei⁹ laudam⁹: ita etiā flagella ī eos quos diligēt cogitem⁹: vii nō oīs q̄ p̄cit amic⁹ ē: nec oīs q̄ verberat inimic⁹. Nēl⁹ ē enī cū securitate diligēt q̄s cū lenitate decipe.

AVGV. ī libro de ciui. dei: Laute autē dicit: Sup iustos et iniustos: nō sup iustos et iniustos: quia oīa

bona deis nō ppter hoies dat: sed ppter scōs: sic z flagella ppter pctōres: sed in bonis non sepat pctō res a iustis: ne desperēt: nec in malis iustos a pctō zibus ne gloriēt. Maxime cū malis bona nō prosunt q̄ male viuētes ad ptiudicū suū psciūt: nec bonis mala noceat: s̄ magis p̄sint ad iusticie lucrum.

CHRY. sup mattb. Nam bon? t̄plicib? bonis nō extollit: nec malis frangit. Mal? aut̄ iō huiusmōi felicitate punif: qz felicitate coriupit. Uel iō ista tē poralia bona z mala vtrisq voluit esse cōmūnia: vt nec bona cupidi? appetātur: q̄ mali habere cemuntur: nec mala turpiter evitetur: q̄? z boni afficiū.

GLO. Amare aut̄ amātem nature ē: inimicū vō amare ē charitatis: z iō sequit. Si enī diligitis eos q̄ vos diligūt: quā mercedē habebitis. s. in celo. de his enī dicitur Recepistis mercedem v̄rā. Sed nī hec oportet facere: illa non amittere. **RABA.** Si ḡ pctōres erga dilectores suos natura duce volunt ē beneficiū: multo magis vos maioris dilectionis si gnū amplecti debetis: etiā nō amātes. vnde seq̄tur:

Nonne z publicani hoc faciūt. i. q̄ publica vectigalia erigūt: vel q̄ publica negocia seculi vel lucra se crant. **GLO.** Si vō p̄ his tñ oraueritis: q̄ aliqua affinitate vobis cōiuncti sūt: qd amplius b̄z beneficiū v̄rā q̄ infidelū: vnde seq̄t: Etsi saluta. frēs ve. tñ qd ap̄l? faciet. Salutatio enī ē quedā spēs ōrōnis. Nonne ethnici hoc faciūt. **RABA.** i. gētiles: nam ethnios grece latine gēs dr: q̄ tales sunt vt fuerunt geniti. s. sub pctō **REMI.** Quia vō pfectio dilectionis vltra dilectionē inimicorū nō p̄t pcedere. ideo postd̄ ōis p̄cepit diligere inimicos subiuxit.

Estone ergo z vos pfecti: sicut z p̄ v̄ celestis pfect? est. Ipse quidē pfect? ē vt oipotēs: bō aut̄ vt ab ō potente adiur. nā sicut q̄nq̄ in scripturis p̄ veritate z eq̄litate accipit vt ibi: Sicut sui cum moysi ita ero z tecū: aliqui aut̄ p̄ similitudine vt hic. **CHRY.** sū per mattb. Sicut enī filii carnales simulat p̄fes in aliquo corporis signo: ita filii spiritales deū in scitatem.

Attēdite ne iusticaz ūram faciat corā hoibus ut videam ab eis: alioqñ mercedē nō habebitis apud patrē uestrū qui in celis est.

GLO. Postq̄ ch̄rist? legē q̄ntū ad p̄cepta impleuit: incipit nūc cā adimplere q̄ntū ad p̄missa vt p̄ celesti mercede p̄cepta dei faciam? nō p̄ terrenis q̄ lec. p̄mittebat. Q̄ia aut̄ terrena ad duo potissima rediucitur. s. ad būanā gloriā: z ad terrenop̄ assūtēt: quoz vtrūq; in lege p̄missū ēē videt. De gloria enī dī in deuterō. Faciet te ōis excelsiorē cūtis gentibus q̄ versant̄ in terra. De affluētia vō t̄paliū ibidē subditur: Abundare te faciet ōis in oib? bonis. z iō ōis bec duo ab intētione fideliū excludit. s. gliaz z terrenop̄ assūtēt. Sed sciēdū q̄ appetit? glorie pp̄iniqu? ē v̄tuti. **CHRY.** sup marth. Ubi enī res agitur gloriōsa: ibi facil? iuenit locū gloriatiōis occasio: z iō intētione glorie p̄mo ōis excludit. Pre oib? enī v̄tis carnalib? p̄iculof̄ hoc esse ī hoib? in tellerit: cū enī oia mala seruos diaboli vexent: cōcupiscētia vanē glie magis verat fuos dei q̄z fuos diaboli. **AVG.** in li. de sen. p̄spe. Quas etiā vires

nocendi habeat būane glorie amor: nō sentit nisi q̄ ei bellū indixerit: qz etiā cuiq̄ facile ē laudē non cu pere dū negaf: difficile tñ ē ea nō delectari cu offer tur. **CHRY.** sup mattb. Intuere at̄ q̄liter incepit velut de fera aliq̄ difficile cognita disputās: z apta furari eum q̄ nō valde vigilat. Occulte enī ingreditur z oia q̄ intus sūt insensibiliter aufert. **CHRY.** in bo. Et iō hoc cauti? caueđū mandat dicēs: Attende ne iusticiā v̄ram faciatis corā hoibus. Lor aut̄ nost̄p̄ attendē debem?: inuisibilis enī ē serpēs quez obseruare iubemur: z latenter ingredit̄ z seducit. sed in corde mundo si surreptio inimici successerit: mor hō iust? discernit: qz spū alieno pulsat. Si aut̄ cor fuerit iniquitatibus plenū: suggestionē diaboli n̄ facile intelligit. z iō p̄misit: Ne irascaris: Ne cōcupisces. qz q̄ malis istis subiect? ē: coz suū nō p̄t attēdere. Sed quō p̄t fieri vt nō corā hoib? elemosynā faciam?: aut̄ si fiat quō nō sentiem?: Si. n. in p̄t realiquo occurrit paup: quō dabit ei absconde: sed educēdo eū in secreto videt qz daf. Sed ɔ̄sidera qz nō dicit: Ne tñ corā hoib? faciatil. h̄ addidit: Ut videam ab eis. Qui ḡ nō iō facit vt ab hoibus videat: etiā cozā hoib? fecerit: nō tñ corā hoib? fecis se videt. qui enī aliqd facit ppter deū: nemine vidit in corde suo nisi deū: ppter quē facit: sic artifex eūz semp b̄z p̄ oculis: q̄ sibi op̄ faciēdū emisit. **GRE.** Si ḡ dantis gloriā querim?: z publicata uia opera in ɔspectu illi? occulta seruam?: si vō p̄ hoc nostrā laudē ɔspicim?: foras ab ei? ɔspectu iā fusa sūt: etiā si a multis ignorētur: sed valde pfectoy ē sic ostēso ope actoris gloriā q̄rere: vt de illata laude: priuata nesciat exultatione gatidere: quā infirmi qz pfecte ɔtēnēdo nō supant: neesse ē vt bonū qd opant ab scondat. **AVG.** d̄ ser. do. in monte: In hoc vō q̄ dicit: Ut videam ab eis. addēs: apparet b̄z eū phibus ille vt ibi finē nr̄i p̄positi collocem?: nā z apls q̄ dicit: Si adhuc hoib? placere: christi seru? non essem: Alio loco dicit: Ego hoib? p̄ oia placeo. Qd nō iō facit: vt placet hoib?: s̄ deo: ad cui? amore corda hoib⁹ volebat quertere ex eo qd̄ eis placebat. Sic nō absurdē loq̄ret q̄ diceret: In hoc ope quo nauē qro: nō nauē qro: s̄ patriā. **AVG.** de ver. do. Hic aut̄: Ut videam ab eis. qz sūt qdā q̄ sic faciūt iusticiā corā hoib? vt nō videat ab eis: s̄ vt ipsa opa videatur: z glorificet p̄ qui in celis ēnon enī suā iusticiā deputat: s̄ ei? cui? fide riūt. **AVG.** de ser. do. in monte: In hoc etiā q̄ addit: Alioqñ mercedē non habebitis apud patrē vestrū qui in celis ēnihil aliud demonstrat: nisi illud nos cauere oportere ne būanā laudē p̄ nostrō opez mercede q̄ramus. **CHRY.** sup mattb. Quid aut̄ a deo recipies: qui deo nihil dedisti: Nā qd̄ ppter deū fit: deo daf: et ab eo recipis. qd̄ aut̄ ppter hoies fit: in vētos effūdit. Que est aut̄ sapia res dare z verba vacua cōpare: z mercedē dei ɔtēnēre: Uel illū aspice a quo lapis dem expectas: qui te ppter deū facē putat: alioquin vituparet te magis. Ille at̄ q̄ plena qdē volūtate ppter hoies facit: ille ppter hoies fecisse videt. Si at̄ p̄ alicui? coz cogitatio vanā ascēdit desiderās hoib⁹ apparere: aia aut̄ intelligēs ɔtradic̄it: ille nō ppter hoies fecisse videtur: qz qd̄ cogitauit passio carnis est quod eligit iudicium anime.

Mattheus

Cum ergo facis elemosynas: noli tuba canere aī te: sic hypocrite faciūt i synagogis t i viciis ut honorificent ab hoīb. Amē dico uobis: re ceperūt mercedē suā. Te autē faciente elemosynā: nesciat sinistra tua qd faciat dextera tua: ut sit elemosyna tua in abscondito: t pater tuus qui uidet in abscondito reddet tibi.

AVG. de ser. do. Generaliter supra dñs iusticiā notauit cū dixit: Attēdite ne iusticiā vīram. Nūc autē p ptes erexitur **CHRY.** sup matth. Ponit at tria fortia bona. i.elemosynā: orationē: t ieunū: cōtra tria mala aduersus q dñs tētatiōis bellū suscepit. pugnauit enim p nobis ī gulā in eremo: contra auariciā supra montē: contra vanā gloriā supra templū. Et g elemosyna q dispersit: contra auariciā q congregat: ieunū ī gulā: qz est ei contrariū: oratio vō ī vanā gloriā: qz cū oē malū ex malo nascatur: sola vana gloria ī bono pcedit: ideo nō destruit p bonū: sed magis nutritur. nullū q remediu pōt esse contra vanā gloriā nisi oratio sola. **AMBRO.** Dis autē sententia discipline christiane ī mia t pietate t ideo ab elemosyna incipit dices: **GLO.** Tuba autē ē oī act̄ vel sermo p quē opis iactātā demōstratur: puta q facit elemosynā qn aliquē videt plenē: vel intercedente aliquo aut honestiori psone q pōt retribuere: alias autē nō facit. Sed etiā in loco secreto fecerit: eo pposito vt laudabilis videat: tuba ē. **Avg.** Sic g qd dicit: Noli tuba canere aī te: ad hoc respicit qd supius ait: Attēdite ne iusticiā vīram faciatis co. ho. **HIE.** Qui autē tuba canit elemosynā faciens hypocrita est. Et iō subdit: Sicut hypocrite faciūt **ISIDO.** Nomē hypocrite tractū est a specie eorū q in spectaculis contexta facie incidentū dī stinguētis vultū vario colore: vt ad psone quā sumulant coloē pueniāt: mō in specie viri: mō in femine: vt fallāt populū dū in ludis agunt. **AVG.** de ser. do. in mōte: Sicut g hypocrite. i. simulators tanq̄ imitatores psonaq̄ aliaz agūt ptes illi? qd non sūr. non enī q agit ptes agamēnōis: vere ipē est: sed similitat eius t in ecclesiis in oī vita hūana q se vult videri qd nō est: hypocrita ē. Similat enī se iustum t nō exhibet: q totū fructū in laude hoīm ponit. **GLO.** Et iō subdit loco publica cū dicit: In synagogis t viciis. Et finē intētū cū subdit: Ut honorificentur ab hoīb? **TRE.** xxiiij. mōra. Sciendū vō ē q sunt nōnulli: qz sanctitatis habitū tenēt: t pfectiōis meritū erequi nō valēt: quos nequaq̄ credēdū ē inter hypocritarū numerū currere: qz aliud ē ifirmitate: aliō callida simulators peccat. **AVG.** de ser. do. in monte: Tales autē q simulators peccat: ab inspectore cordis deo mercedē nō capiūt: nisi falacie suppliciū: t iō subdit: Amē dico vobis receperunt mercedē suā. **HIE.** Nō dei mercedē: sū suaz. Laudari enī sūt ab hoīb: quoz causa exertuere virtutes. **AVG.** de ser. do. in mōte: Hoc autē respicit

ad illud qd supra posuit: Alioq̄ mercedē non habebitis apud patrē vīm. Sic g nō quō illi elemosynam facias: sū quō facienda sit ubet ueniēter cū dicat. **Te** autē faciente ele. nes. fini. tua: qd fa. dext. tua.

CHRY. i bo. Doc autē p supabudantia dī: ac si dicat: Si possibile ē te ipsū ignorare: t ipsas manūlātere possibile ē: studiosissimū ē tibī. **CHRY.** sup matth. apli autē interptans in li. canonū sic: Dextera est ppls christianus: q ē ad dexterā christi. Sinistra autē ē oīs ppls q est ad sinistrā. Hoc g dicit ne christiano elemosynā faciēte q ē dexterā: infidelis aspiciat qui ē sinistra. **AVG.** de ser. do. i mōte: Sz fm hoc videbis nulla ec culpa velle placere fidelibus: cū tñ ī quoq̄libz hoīm laudē finē boni opis cōstitutere phibeamur. Ut autē te imitēt qd facta tua placuerit nō tñ fidelibz: sed etiā infidelibz exhibedū est. Si autē vt alij dicūt: sinistrā inimicū putaveris: vt nesciat inimicū tuus cū elemosynā facis: cur ipse dñs inimicis iudeis circūstantibz misericorditer sanauit hoīes: Deinde quō cū ipso inimico faciemus: vt illud impleam pceptū: Si esurierit inimicū tuus ciba illum. Tertia opinio ē ridēda eoz q dicit: sinistra noīe vīzē significari: vt qn ī re familiariter tenaces pecunias solēt eē femine: lateat eas cū aliqd viris alienis impēdūt: ppter domesticas lites. Nō autē solis viris hoc pceptū datū ē: sū etiā femis. cū g sinistra iubef femia occultare opis misericordie sic: an etiā vir sinistra erit femine: qz si qspīa putat: cīceptū fit talibz: vt se inimicē bonis moribz lucifaciat: nō sibi debet occultare bona opa sua: nec futura facienda sūt vt pmerere de. qz si occultādū ē ali quid qz dī alterius infirmitas id equo animo non pōt sustinere: qz nō illicite fiat: non tñ femia p sinistrā significari facile appetere totū capituli significatione. Et etiā qn sinistrā vocet: qd enī in hypocritis culpatū ē: qz laudes hoīm qz rūt: hoc tñ facē vētaris. quapropter sinistra videat significare delectationē laudis: dextera autē significat intētōne implēdi pcepta diuinā. Et ergo conscientie faciendi elemosynam miscet se appetitio laudis būane: sū sinistra conscientia dextre. Nesciat ergo sinistra. i. non se miscet conscientie tue laudis humane appetitio. Dñs autē nō multo magis p̄bhet solā sinistrā in nobis operari: qz eam misceri opibz dextre. Quo autē sine hoc direxit: oīt cū subdit: Ut sit elemosyna vīra in abscondito. i. in ipsa bona conscientia: qz būanis oculis demōstrari nō pōt: nec verbis aperiri: quādoquidem multi multa mētiuntur. Sufficie autē tibi ad promerendū pmiū ipsa conscientia: si ab eo expectas pmiū: qz solū conscientia inspecto ē. Et hoc ē qd subdit: Et p tu qz vi. in abscon. reddet tibi. Multa latina exemplaria hīt: Reddet tibi palā. **CHRY.** sup matth. Impossibile ē enī vt opis boni hoīs in abscondito dimittat de: sū i hoc seculo manifestat t illo glorificat: quia gloria dei ē: sicut t diabolus manifestat malū: i qz malicie ei⁹ virt⁹ oīdīf. Prope autē publicat de oē bonū in sclo illo: cui⁹ bona nō sūt cōia bonis t malis. ideo cuicunq̄ illīc bene fecerit deus: manifestū est p mercede iusticie sue meruit illud. Merces autē iusticie in hoc sclo manifesta nō ē: qz h̄ nō solū boni sū etiā mali sūt diuites. **AVG.** de ser. dñi i monte: Sz i grec exemplaribz q. pprīa sūt nō iuenim⁹ palā.

CHRY. in homel. Si ḡ vis habere inspectores eorū q̄ facias. Ecce habes nō solū āgēlos aut archangēlos: s̄ deū vniuersorū.

CA.VI.

Quām oratis non eritis sicut hyb̄y pocr̄ite qui amant in synagogis et in angulis platearum stantes orare: ut nideantur ab hominib⁹: amen dico uobis receperūt mercedē suaz. **Tu** aut̄ cū ora ueris: intra in cubiculū tuū: et clauſo ostio ora patrē tuū i abscondito: et pater tuus qui uidet in abscondito reddet tibi.

Salomon dicit ante orationē p̄para animā tuā. **CHRY.** sup matth. Qd̄ quidē facit q̄ faciens elemosynā venit ad orationē: bona enī opa excitant fidē cordis: et dant cōfidentiā anime apud deū orantē. Ergo elemosynā p̄patio ē orationis: et idē dñs post elemosynam cōuenientē de oratione nos instruit.

AVG. de ser. dñi in mōte: Nō aut̄ hoc monet nūc vt orenus si quō orem: sic nec supius vt faciam elemosynā: sed quo animo faciam? **CHRY.** sup matth. Et aut̄ oratio quasi quoddā spiritale tributū: qd̄ aīa offert deo de visceribus suis. Quāto ergo gloriōsior ē tanto cautor: ē seruāda: ne ppter hoīes facta vilescat. et iō dicit: **Tu** oratis nō eritis sicut hypocrite **CHRY.** in ho. Hypocritas vocat: q̄ deum se fingentes orare hoīes circūspicunt. et ideo subdit: Qui amat i synagogis orare. **CHRY.** sup matth. Puto aut̄ nō ad locū hoc refert dñs: sed ad p̄positū orantis: in cōuentiū enī fidelū orare laudabile ē: sicut dictū ē: In ecclēsia benedicte deū. Qui ergo sic orat vt ab hoīibus videat: nō deū aspici s̄ homines: et iō q̄ntū ad p̄positū sūmū i synagoga orat. **Lui** aut̄ oratis mens solū aspici deū: q̄ntū in synagoga orat: nō apud se i secreto videat orare. Seq̄. Et i angulis platearū vt videātur absconde orare. Et sic diu p̄plicat laudans: et quia orat: et q̄ absconde orant.

GLO. Tel anguli platearū sur̄ ybi via p̄ trāstversū gressū ducit: et q̄drūnū reddit. **CHRY.** sup matth. Et q̄ p̄posito in cōuentū vetat orare vt a cōuentū videat. vii subdit: Ut videant ab hoīibus. Orās ḡ nūbilis nōmū faciat qd̄ aspiciat hoīes: vel clamādo vel pectus p̄ciēdo vel manū extēdendo. **AVG.** de ver. do. Nō aut̄ videri ab hoīibus nefas ē: s̄ ideo b̄ agere vt ab hoīibus videaris. **CHRY.** in ho. Ava na enī gloria vbiq; erui bonū ē: marime aut̄ in orōne: si enī in hoc cogitationib⁹ circūserimur: si ad orādū ingressi fuerim⁹: hāc h̄ntes erititudinē: q̄lit intelligem⁹ ea q̄a nobis dicuntur. **CVG.** de ver. do. Sic etiā fugiendū est hoīm sc̄tiā: si hoc animo aliqd̄ fiat vt fruct⁹ expectet placēdi hoībus. vii subditur: Amē dico vobis receperūt mercedē suam.

CHRY. sup matth. Unusquisq; enī ybi semiat: ibi ment. Unde q̄ ppter hoīem orāt nō ppter deum: ab hoīb⁹ nō a deo laudant. **CHRY.** in ho. Dicit aut̄: Receperūt: q̄ deus retributionē que ē ab ipso tribuere velle: illi aut̄ cā que ē ab hoībus usurpāt. **AVG.** de ver. do. q̄ ppter hoīem nō iacetur: p̄ceplārū q̄ ppter hoīem nō iacetur.

Quō aut̄ orādū sit subiūgit dices: **Tu** aut̄ cū ora. intr̄a in cubi. tuū: et clauſo ora pa. tuū i abscondito.

HIERO. hoc simplicis intellectū erudit auditore vt vanā orādū gloriā fugiat. **CHRY.** sup matth. Ut nemo sit tibi nisi ille q̄ orat: et illi quē orat. **Les** tis enī orātē grauat: nō adiuuat. **CYPRI.** d̄ oratione dñica: In abditis etiā locis orare magis que nit fidei: vt sciāmus dñm vbiq; ē p̄sentē et maiestatis sue plenitudine occulta penetrare. Possim⁹ etiā am intelligē et ostiū dom⁹ os corporis: vt non clamō sa voce orem⁹ deū. sed tacito corde ppter tria. **Pri**mo q̄ deū nō voce clamola pulsand⁹ est: s̄ sc̄ia recta placādus: q̄ ē cordis auditor. Secundo q̄ secrētas orōnes tuas nō oportet altep̄ scire: nisi te et deū. Tertio q̄ clamose orās: alterū iuxta te nō pmittis orare. **Tu** sumo etiā est orādū silentio: vt ipsos quo q̄ inimicos nō os: q̄ orātib⁹ nobis maxime insidiāt lateat n̄re petitiōis intētio. **AVG.** in ser. do. i mōte: Ul̄ p̄ cubicula n̄rā sūt intelligēda corda n̄rā: de quib⁹ d̄r. Que dicitis in cordib⁹ v̄ris: et in cubilib⁹ vestris ḡungim̄. Ostiū ē carnalis sensus: foris sūt oīa tpalia: q̄ p̄ sensū cogitationes n̄rās penetrat: et turba vanox phantasmātū orātib⁹ obſtreptū.

CYPRI. de oratione dñica: Que aut̄ segnitia ē alie nari et capi ineptis cogitationib⁹ et pphaniis cū dōminū depcaris: q̄si fit aliud qd̄ magis debeas cogitare q̄ cū deo loq̄is. Quō te audiri a deo postulas: cū teip̄su nō audias: hoc ē ab hoste nō cauere: hoc est deūz negligēta orationis offendere. **AVG.** de ver. dñi: Claudiendū ē ḡ ostiū. i. carnali sentiū resistentiū: vt oīo spiritualis dirigat ad patrē: q̄ sit i in timis cordis vbi orātē pater in abscondito: vii seq̄tur: Et pater tu⁹ qui videt in abscondito: reddet tibi.

REMI. Et est sensus: Sufficiat tibi vt ille sol⁹ no uerit tuā orōne qui oīm corda nouit occulta: quia ipse q̄ est inspectoř erit exauditor. **CHRY.** in ho.

Non aut̄ dicit: Gratias dabit. s̄ Reddet tibi. Etenim debitorē sc̄p̄su tibi constituit.

Orātes aut̄ nolite multū loqui: sicut ethnici faciūt. Putat enī q̄ in multiloquo exaudiāt. Nolite ergo assimilari eis. Sicut enī p̄ uī qd̄ op̄ sit uobis: ante q̄z petatis cuīz.

AVG. in ser. do. in monte: Sicut hypocritaz ē p̄bē se spectādos i orōne quorū fruct⁹ ē placē hoīb⁹: ita ē ethnicoz. i. gentiliū i multiloquo se putare exaudi ri. et iō subdit: Oraites aut̄ noli. mul. loq̄. Er colla patrū: Frequēter enī sed breuiter ē orādū: ne imɔrantib⁹ nobis inslerere aliqd̄ nostro cordi insidia tor possit inimicus. **AVG.** ad probā: Nō tū vt q̄ dā putat: hoc orare i multiloquo si diuti⁹ oretur. Aliud ē fīmo mult⁹: aliud diuturnus affectus. Nam et de ipso dñi scriptū ē q̄ p̄noctauerit i orādo: et q̄ plixius orāuerit: vt nobis p̄beret exēplū. Dicuntur fratres in egypto crebras qd̄ē habere orationes: s̄ eas tamē breuissimas et rapti quodāmō iaculatas: ne illa vigilanter erepta q̄ orātē plurimū ē neūia p̄ p̄ductiores moras hebetet intentio: ac p̄ b̄ iōi satis ondūt hāc intētione sic eē obruiendam si pdurare non pōt: ita si pdurauerit: non cito esse rūpendam.